ACADEMIA ROMÂNĂ

ANALE

TOMUL LV

ȘEDINȚELE DIN 1934—1935

MONITORUL OFICIAL ȘI IMPRIMERIILE STATULUI IMPRIMERIA NAȚIONALĂ | DEPOZITUL GENERAL CARTEA ROMÂNEASCĂ B-DUL ACADEMIEI, 3—5

BUCUREȘTI

1935

PARTEA I

ŞEDINŢELE ORDINARE

1 IUNIE 1934 — 10 MAI 1935

ŞEDINŢA PUBLICĂ

1 IUNIE 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l General R. ROSETTI face o comunicare despre *Problema militară românească alaltăieri, ieri şi azi.*

In şedinţă intimă s'au prezentat volumele:

1. Al. Cretzianu, *Din Arhiva lui Dumitru Brătianu, acte şi scrisori din perioada 1840—1870* (Buc. 1934), două volume;

2. Th. Văscăuţeanu, *Formaţiunile siluriene din malul românesc al Nistrului* (Buc. 1931).

ŞEDINŢA ORDINARĂ

8 IUNIE 1934

D-l Preşedinte L. MRAZEC, deschizând şedinţa, zice:

Domnilor Colegi,

« O coincidenţă fericită a făcut ca Academia Română sub forma ei de început, să ia fiinţă în luna şi în anul când poporul român, prin libera sa voinţă, a ales şi a chemat ca Domnitor pe întemeietorul dinastiei domnitoare române, ai cărei membri de atunci sunt Protectori şi Preşedinţi de onoare ai Instituţiunei noastre.

« In mersul ascendent al evoluţiei fericite a Statului nostru, poporul român, sub conducerea măreaţă a regilor săi, a putut să cucerească locul ce i se cuvenea în rândul ţărilor libere şi independente.

« Năzuinţele domnitorilor se confundă cu acele ale poporului şi interesele poporului se contopesc cu acele ale dinastiei, formând astăzi un tot indisolubil.

« Tot aşa aspiraţiunile Academiei se confundă cu acele ale protectorilor ei şi sunt strâns unite cu aspiraţiunile neamului întreg. Orice evenimente mari şi înălţătoare din viaţa naţiunei îşi găseau răsunet în forul celui mai înalt aşezământ cultural al ţării şi nu arareori, cuvântul sau acţiunea Academiei a avut o înrâurire asupra lor.

Domnilor Colegi,

« In şedinţa publică din 13 Iunie 1930, colegul nostru Bianu, atunci Preşedintele Academiei, anunţa, adânc mişcat, reîntoarcerea în ţară şi urcarea pe tronul înaintaşilor săi, a regelui Carol II, cu următoarele cuvinte: « Văzându-l întors la marea Sa menire, la marile Sale datorii pentru patria în care s'a născut pentru neamul care îl iubeşte ».

« Iar în 25 Mai 1931, Academia a avut fericirea de a saluta în incinta ei prin glasul Vicepreşedintelui său Gh. Balş pe Protectorul şi Preşedintele ei de onoare, pe Regele Românilor.

« Date istorice pentru ţară, date istorice pentru Academia Română.

Domnilor Colegi,

« In viaţa unui stat intervin atâţia factori din afară, cari cer vigilenţă şi prevedere, aşezate pe o înţelegere justă a realităţilor.

« Nici îndrumarea politică, nici interesele economice, astăzi mai mult ca oricând, nu pot să facă abstracţie, sub nicio formă, de curentele politice din lume, nu pot ignora pericolul sau avantajele ce le provoacă mişcarea economică mondială, astăzi aşa de grea şi apăsătoare.

« Nimeni şi nimic nu poate stăpâni aceste forţe, cari în acţiunea lor actuală, istovindu-se singure, în cele mai multe cazuri, — sdrobesc în convulsiunea lor, tot ce li se găseşte împrejur.

« Un singur factor esenţial poate scăpa influenţei acestor puteri.

« Acest factor, ce poate fi ferit de o influenţă vătămătoare străină este *cultura naţională*, unul din cele mai puternice scuturi pentru a putea ocroti fiinţa spirituală şi existenţa chiar a unui popor.

« Regi mari au fost făuritorii României de astăzi, au fost realizatorii uneia din marile legi naturale ale omenirei: legea convergenţei, a unirii tuturor de acelaşi sânge, de acelaşi graiu şi suflet, în un singur tot.

« Intărirea acestei înfăptuiri stă în consolidarea factorilor naturali ce au creat-o, prin desvoltarea lor optimă, care se realizează numai prin urmarea de aproape a progreselor civilizaţiunii şi prin intensificarea şi adâncirea culturei în masele poporului.

« Realizarea aceasta garantează Statului şi neamului drepturile sale în colaborarea spirituală a omenirii, — dreptul intangibilităţii sale pe baza culturii naţionale.

« Cuvintele regeşti rostite la acea primă păşire a Regelui Carol al II-lea în incinta Academiei, prin care a luat în stăpânire dreptul său de Protector

asupra Instituţiunii noastre şi Preşidenţia de onoare, rămân profund întipărite în gândul şi inimile noastre. Ele sunt: « Hotărîrea Mea de a deveni un voievod al culturii. Năzuinţa Mea cea mai mare este de a duce cu toată energia lupta pentru ca acest scop să se îndeplinească cât mai desăvârşit ».

« Aceste cuvinte descoperă voinţa fermă de a inaugura o eră nouă, o intensificare în evoluţia culturală a ţării.

« Sprijinul nemărginit şi luminat ce M. S. Regele îl dă larg şi înţelegător tuturor manifestaţiunilor culturale; îndemnul la propăşirea lor şi voinţa de a consolida temeinic cuceririle făcute pe acest tărâm, a deşteptat în sufletul Românimei vederea unui viitor cultural strălucit şi a aprins atâtea năzuinţe pline de speranţă la muncă rodnică în folosul ştiinţei, în folosul patriei şi al neamului.

« Dacă ziua de 8 Iunie este o dată istorică importantă pentru menţinerea şi consolidarea Statului român în tradiţia sa monarhică şi în securitatea sa structurală, — ea este şi o zi de sărbătoare, de inaugurare a unei epoci de intensificare culturală, ca ţel suprem pentru a ridica naţiunea la cel mai înalt grad de civilizaţiune.

« Academia Română, serbând această zi de mare însemnătate naţională, urează M. S. Regelui Carol II, Protectorul celui mai înalt aşezământ cultural al ţării, şi Preşedintelui său de onoare, o domnie lungă şi fericită pentru a putea realiza în întregime năzuinţele sale de voievod al culturii româneşti. »

D-l I. BIANU atrage atenţia asupra unui articol al d-lui P. M. Matheev publicat în « La Bulgarie » din 5 Iunie curent, privitor la origina Academiei de Ştiinţe bulgară. Se arată că această instituţiune s'a desvoltat din « *Societatea literară bulgară* » fundată de emigranţii bulgari la Brăila în 1870 cu autorizarea lui Mihail Kogălniceanu, pe atunci Ministru de interne al României.

D-l I. SIMIONESCU arată că în Polonia se află un caiet de cântece şi doine româneşti culese de Miculi, fostul prieten al lui Vasile Alecsandri, cu care a stat împreună la Paris în anii 1844—1848. E de părere ca Academia să-şi procure fotografii de pe acel caiet.

D-l G. BALŞ prezintă fotografia unui orar dăruit unei biserici necunoscute de către Petru-Vodă, cunoscut în istorie sub numele de Radu Paisie, care a domnit dela 1535 la 1546. Orarul se află în Muzeul Victoria şi Albert din Londra.

D-l General R. ROSETTI prezintă în dar, din partea d-nei Natalia Vlădoianu, o condică de socoteli a amicului său Mihail Cantacuzino-Paşcanu.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

15 IUNIE 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l AL. LAPEDATU a prezentat recenta scriere a d-lui Const. Kiriţescu « *La Roumanie dans la guerre mondiale 1916—1919* » tradusă din româneşte de L. Barral şi publicată în « Collection Payot de Mémoires, études et documents pour servir à l'histoire de la Guerre Mondiale », cu prefaţă de d-l André Tardieu.

D-l AL. LAPEDATU a făcut o comunicare despre « *Doi misionari scoţieni în Ţările Române acum o sută de ani* ».

D-l I. BIANU a prezentat lucrarea « *Le Accademie e le Biblioteche d'Italie nel sessennio 1926—27, 1931—32* » (Roma, 1933) publicată de Ministerul italian al Educaţiei Naţionale.

Dela Uniunea Academică Internaţională se primeşte înştiinţare că, primind suma de 4.000 fr. belgieni vărsată de Academia noastră drept o parte din cotizaţiile pe trecut, Uniunea a aprobat scutirea de restul cotizaţiilor până la 1934 inclusiv.

Academia a delegat pe d-l coleg C. Rădulescu-Motru s'o reprezinte la al VIII-lea Congres Internaţional de Filosofie, ce se va întruni la Praga între 2—7 Septemvrie viitor.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

22 IUNIE 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

La şedinţă asistă d-l Louis Barthou, Ministrul de Externe al Franţei şi Membru al Academiei Franceze.

La intrarea în incintă, d-l Louis Barthou este întâmpinat de d-l Preşedinte L. MRAZEC prin următoarele cuvinte:

Monsieur le Président,

« Il m'échoit l'honneur et le devoir très agréable de vous saluer au nom de l'Académie Roumaine, qui se flatte de pouvoir vous recevoir en son enceinte.

« Notre salut s'adresse d'abord à l'illustre représentant de l'Académie Française.

« Les portes du Palais Mazarin vous ont été ouvertes par la haute appréciation de votre oeuvre littéraire et de l'activité d'historien, où, en particulier, vous avez mis toute la passion du scrutateur scientifique, du psychologue, pour découvrir les aspects d'intimité d'âme des grands poètes et hommes d'État.

« A ces appréciations se joignit encore la reconnaissance des services inoubliables que vous avez rendus à votre patrie, avec un dévouement incomparable.

« Notre salut s'adresse également à l'éminent homme d'État, ami du peuple roumain, à l'un des grands artisans de la victoire et au défenseur impliable de la paix d'aujourd'hui.

Monsieur le Président,

« L'Académie Roumaine, dès sa constitution s'est posé comme but principal, si non comme but unique, l'union spirituelle de tous les Roumains, but qu'elle a atteint pleinement, en réalisant l'union de langue et d'âmes bien avant le grand bouleversement sanglant de peuples de ces dernières dizaines d'années.

« L'Académie a préparé ainsi le terrain pour le grand acte de l'Union politique de tous les Roumains, organisant l'élan indomptable d'un peuple invoquant des droits millénaires.

« Ce n'est pas sans émotion que notre pensée évoque les moments d'un souvenir non pas trop éloigné. C'est la vision de la levée des épées, épées amies, unies et soudées, dans le glaive flamboyant de la victoire assurant la justice et la liberté aux peuples, la vraie liberté, qu'est la liberté de la pensée, condition essentielle pour assurer le progrès dans tous les domaines de la civilisation et sur toutes ses voies.

« Un premier effet de ce principe qui peut être un des meilleurs liens d'estime et d'amitié entre les peuples, nous le trouvons dans la coopération intellectuelle, un des aspects de l'activité de la Société des Nations.

« Paul Painlevé, dont nous regrettons vivement la disparition prématurée a été le Président de son Conseil d'administration.

« Le but de cette institution est « de développer la collaboration des peuples dans tous les domaines de l'esprit, afin d'assurer l'entente internationale pour la sauvegarde de la paix ».

« Un devoir de nos institutions est de travailler au service de ces principes. Car, dans le culte de la vérité en tout, dans le culte du beau dans la nature et dans les sentiments les plus fins de l'être humain on peut trouver une source inépuisable du génie humain et la possibilité de donner à l'Humanité le sentiment du bonheur.

« Une amitié sincère, une amitié séculaire nous lie à la France, berceau de tant d'idées grandes et nobles, de tant de mouvements généreux servant les intérêts de l'Humanité.

« Un attachement profond et pur issu d'une communauté de race et d'intérêts généraux supérieurs lie nos manifestations scientifiques et

toute notre pensée aux mouvements scientifiques et artistiques du génie français.

« Sous la domination de cet ensemble d'impressions et comme interprète fidèle de mes collègues, j'ai l'honneur de vous exprimer les meilleurs voeux pour la grandeur de la France et pour la gloire de l'Institut de France — et de vous souhaiter — Monsieur le Président — la bienvenue parmi nous.»

D-l **Louis Barthou,** răspunzând, zice că dacă ar fi să definească aspectul României, după experiența pe care o are de când este oaspetele țării noastre, ar spune că este o țară în care n'ai timp de repaos. Dela venirea sa în România, a fost când între Români, când între Francezi și a avut ocazia să constate întreaga sinceritate pe care și-o acordă cele două țări — Franța și România — în legătura ce le unește.

« Prezența mea în mijlocul Domniilor Voastre — zice d-l Barthou — este un omagiu din partea Academiei Franceze, Academiei Române și o nouă afirmare a raporturilor vechi cari unesc Academia Franceză cu Academia Română. Aflarea mea la această ședință mă despăgubește de ședința obișnuită de ieri, a Academiei Franceze.

« Președintele Domniilor Voastre a spus că Academia Română este adânc legată de trecutul de lupte și de jertfe al poporului român, ea fiind reprezentanta unității naționale românești prin cultură și sub acest raport este o asemănare și o nouă legătură între Academia Română și Academia Franceză. Când Cardinalul Richelieu a întemeiat Academia Franceză, gândul său nu era nici la rolul ce ea îl va avea în formarea unității naționale franceze, nici la trăinicia instituției. Forța ei însă s'a afirmat și durează de trei secole reprezentând întreg spiritul nostru național. România a avut de asemenea ideea că Academia ei poate cuprinde tot ce contribue la mărirea țării și la afirmarea unității ei naționale, fie din domeniul literar, fie științific, fie în sfârșit din domeniul politic.

« S'a vorbit de activitatea mea de istoric și de literat și de alegerea mea la Academie pe aceste temeiuri. Și totuși literatura și istoria n'au fost preocupările mele de căpetenie. Cu cei cincizeci de ani de parlament ai mei, sunt în primul rând un om politic. Mă cred totuși autorizat să vă aduc salutul Academiei Franceze. Intre aceste două instituții de înaltă cultură sunt legături neșterse. Sunt bucuros că pot contribui la solidaritatea franco-română. Simpatia ce mi-ați arătat aci și pretutindeni o resimt ca reprezentant al Franței iar omagiile Domniilor Voastre către mine, merg la țara mea. Și înainte de marele războiu și în timpul său și după războiu, am fost în contact cu români iluștri, printre cari mi-am făcut mulți prieteni. Cunosc istoria poporului român, cunosc lupta de secole ce ați dus pentru înfăptuirea unității voastre naționale și politice. Am o desăvârșită încredere în veșnicia acestei unități realizate, pe care am prevestit-o încă dinainte de 1918.

« Funcția și calitatea mea de Ministru n'au niciun rol în sentimentele mele față de România, al cărei bun și devotat prieten sunt de foarte multă vreme. Această funcție mi-a dat numai ocazia de a veni aici spre a vă cunoaște cât

mai bine ca amici politici şi de a admira bărbăţia poporului român. Pot să declar că România este un popor unit şi că nimeni nu s'ar putea atinge de unitatea poporului român fără de a comite o crimă, — o crimă împotriva celui mai mare bun care există, împotriva libertăţii. Franţa nu va suporta această crimă. România să fie sigură de aceasta.

« Ingăduiţi-mi să păstrez puţina voce şi pentru zilele ce urmează, ca să pot vorbi guvernului şi ţării mele despre măreţia ţării Domniilor Voastre, despre unitatea indisolubilă a părţilor cari compun poporul Domniilor Voastre, despre credinţa ce păstraţi Franţei. Şi ca ministru şi ca academician accentuez încăodată nestrămutata unitate de vederi, solidaritatea şi alianţa trainică între ţările noastre. Ne-aţi spus că putem conta pe Domniile Voastre. La rându-mi, în numele guvernului meu şi al Academiei Franceze, vă asigur că puteţi conta pe noi. »

D-l N. IORGA ceteşte următoarea propunere semnată de 18 domni colegi:

« Les soussignés, appréciant hautement les mérites de M. Louis Barthou comme historien littéraire et ses sympathiés plusieurs fois témoignées, aux moments les plus difficiles de notre histoire, à la Roumanie et à la nation roumaine, proposent un élection comme membre d'honneur de notre Académie. »

N. Iorga, G. Marinescu, L. Mrazec, C. Rădulescu-Motru, I. Petrovici, Andrei Rădulescu, G. Vâlsan, D. Pompeiu, I. Simionescu, Ion Inculeţ, D. Voinov, G. Balş, G. Ţiţeica, I. Bianu, Gen. Crainiceanu, G. Murnu, Al. Lapedatu, I. Nistor.

— D-l Louis Barthou este aclamat de unanimitatea membrilor prezenţi membru onorar al Academiei Române, rămânând ca formalităţile alegerii să se îndeplinească în cea mai apropiată sesiune generală, conform statutelor.

D-l LOUIS BARTHOU, mişcat de surpinderea acestei alegeri îşi exprimă recunoştinţa sa, arătând că acest vot, echivalent cu votul ce i-a dat acum 16 ani Academia Franceză, uneşte imortalitatea Academiei Române, în care crede din adâncul inimii, cu imortalitatea Academiei Franceze.

Şedinţa se suspendă. D-l Louis Barthou se întreţine cu domnii colegi.

După plecarea d-lui Louis Barthou se intră în ordinea de zi:

D-l N. IORGA face o comunicare despre *Memoriile unui vechiu dascăl.*

D-l AL. LAPEDATU face o comunicare despre *Evreii în ţările noastre acum o sută de ani (după relaţiunea a doi misionari scoţieni).*

In şedinţă intimă, d-l Preşedinte L. MRAZEC salută pe d-nii Oscar Niculescu şi Scarlat Lambrino, venind pentru întâia oară la Academie după recenta alegere a Domniilor lor, a primului ca membru onorar, a celui de al doilea ca membru corespondent.

D-nii **Oscar Niculescu** şi **Scarlat Lambrino**, mulţumesc, pe rând, emoţionaţi.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

29 IUNIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l AL. LAPEDATU prezintă marea publicațiune a Marelui Stat Major « *România în Războiul Mondial, 1916—1919* », întocmită de « Serviciul Istoric » de sub direcția d-lui General Gr. Constandache, iar d-l I. BIANU prezintă scrierea d-lui coleg N. Iorga « *Scrisori vechi de studenți, 1882—1889* » (Buc. 1934). D-sa mai prezintă manuscriptul genealogiilor familiilor Paianu ot Paia et Gubanca și Măldărești, întocmite de d-l Colonel C. G. Demetriade.

Se mai prezintă următoarele scrieri:

1. Al. Bărcăcilă, *Monumentele religioase ale Drubetei cu noui descoperiri arheologice* (Craiova, 1934);
2. General C. S. Dumitrescu, *Fotogrametria în România* (Buc., 1934).

Dela *Academia Asiatica*, din Teheran, se primește cu mulțumiri Diploma de numire a Academiei Române ca Membru de Onoare al acelei Academii.

Se decide prelungirea mandatului d-lui coleg G. Murnu în Consiliul de Administrație al Teatrului Național din Capitală.

Dela d-nii St. Mazurkiewicz, Emile Borel, L. Joubin, W. Sierpinski, Eduard Beneș, C. Meissner și Oscar Niculescu se primesc scrisori de mulțumire pentru recenta alegere a Domniilor lor ca membri onorari ai Academiei noastre; de asemeni, dela d-l Iorgu Iordan pentru alegerea d-sale ca membru corespondent.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

5 OCTOMVRIE 1934

D-l Vicepreședinte AL. LAPEDATU, deschizând ședința, zice:

Domnilor Colegi,

Salutându-vă de bună întâlnire la reluarea ședințelor noastre săptămânale, am trista datorie de a vă reaminti că soarta a fost nespus de vitregă cu Academia noastră, răpindu-ne, în ultimele săptămâni ale vacanței, pe doi prea distinși și valoroși colegi — Gh. Bogdan-Duică și Gh. Balș, săvârșiți, primul, în Brașov, la 21 Septemvrie, al doilea, în București, la 22 Septemvrie.

« Moartea lor, pe cât de neașteptată pe atât de năprasnică, a aruncat văl de doliu nu numai asupra Academiei, ci și asupra altor multe instituțiuni culturale, sociale și naționale, în cadrele cărora mult regretații noștri colegi și-au desfășurat neobosita și rodnica lor activitate — Gh. Bogdan-Duică ca critic și istoric literar și Gh. Balș ca arheolog și istoric de artă.

« Operele lor, multiple și variate, în aceste două domenii de studii, sunt adevărate tezaure de informație și adevărate monumente de erudiție. Ele vor rămâne, pentru istoria culturală națională a timpului nostru, între cele mai meritoase și valoroase și vor constitui, sub anumite raporturi, indestructibile pietre angulare pentru istoria literaturii române moderne și pentru istoria arhitecturii noastre medievale.

« Căci arari învățați și scriitori mai pregătiți, mai pricepuți și mai devotați studiilor cărora și-au consacrat întreaga lor ființă intelectuală și spirituală, ca Gh. Bogdan-Duică și Gh. Balș și cari să-și fi câștigat, prin această operă a lor, o mai deplină și necontestată autoritate științifică.

« Iar dacă la aceasta adăogăm calitățile și însușirile personale — deosebite, firește — ale fiecăruia, calități și însușiri care distingeau personalitatea lor, așa de bine cunoscută nouă, ca oameni de știință și publiciști, ca colegi și prieteni, se va putea și mai bine înțelege marea și dureroasa pierdere pe care Academia noastră o încearcă prin moartea lor.

« Dar nu numai Academia, ci, cum am spus, atâtea alte instituțiuni culturale, sociale și naționale, au pierdut în Gh. Bogdan-Duică și în Gh. Balș pe conducătorii, membrii sau colaboratorii lor devotați și meritoși, cari, prin munca lor pozitivă și constructivă, au contribuit, în cea mai largă măsură, la consolidarea și propășirea acestor instituțiuni.

« Ambii au stat, apoi, cu nespusă iubire și râvnă, în slujba marilor interese naționale în momentele cele mai grele ale vieții neamului: Gh. Bogdan-Duică, ca militant, înfocat și neînfricat, în lupta pentru unitatea culturală și politică a tuturor Românilor, iar Gh. Balș, ca Președinte, de nepilduit zel, al Societății naționale pentru Crucea Roșie, în războiul pentru întregirea neamului.

« Toate aceste numeroase și nepieritoare merite au fost relevate — ce-l privește pe Gh. Bogdan-Duică — în cuvântările ce s'au rostit la Sibiu, în Catedrala metropolitană, din prilejul ceremoniei pentru înmormântarea rămășițelor sale pământești, înmormântare la care am avut trista misiune să reprezint Guvernul țării.

« Ce-l privește pe Gh. Balș, ele n'au putut fi relevate la marginea sicriului său, aceasta fiind dorința de ultim moment a celui ce a fost, în toată viața sa, întruchiparea celei mai sincere și neprihănite modestii. Dar această dorință nu ne va împiedica pe noi, cei ce l-am cunoscut, și, dintre viitori, pe cei ce vor utiliza scrierile și lucrările sale, să relevăm, oridecâteori ni se va prezenta ocazia, meritele bogatei și fecundei sale vieți.

« Cu aceste sentimente, să ne închinăm, domnilor colegi, memoriei scumpe și neuitate a celor ce ne-au părăsit pentru totdeauna și, ținând seamă că viața curge și lumea se primenește mereu, să reluăm lucrările noastre cu aceeași conștiință a datoriilor ce avem de împlinit față de Instituția ce înscrie, azi, în analele ei, încă două nume de vază, în șirul celor ce au ilustrat-o, prin activitatea și devotamentul lor. »

D-l AL. LAPEDATU prezintă apoi următoarea notă a d-lui coleg Gen. R. Rosetti despre regretatul coleg G. Balș:

« *Gheorghe Balș* a fost fiul lui Alex. A. Balș și al Ruxandei născută Sturdza (sora lui D. A. Sturdza) și s'a născut la 12/24 Aprilie 1868. Toate studiile (primare, secundare și de inginerie — Școala politehnică din Zürich) și le-a făcut în Elveția.

« Reîntors în țară a intrat în corpul tehnic al Statului și a lucrat la podurile dela Cernavoda și dela Vădeni (Brăila) precum și la construcția portului Constanța.

« S'a căsătorit, în iarna 1897, cu D-ra Marietta Știrbey.

« Părăsind corpul tehnic, s'a dedicat mai ales studiilor.

« Cunoștințele sale erau multilaterale și adânci. Nu se mulțumea în nimic cu rezultate superficiale.

« A fost unul dintre cei dintâi, dacă nu cel dintâi, care s'a ocupat de chestiunea irigațiilor la noi. A fost apoi un pasionat umblător; este unul din întemeietorii Societății Turiștilor Români și a luat parte la trasarea unor poteci în munți și la construirea unor cabane. Ii plăcea mult mineralogia, ca de altfel aproape tot ce producea mintea și destoinicia omenească. Ocupațiunile sale de seamă au fost:

« *Arhitecutra bisericească și în special cea moldovenească,* în care a stabilit definitiv principiile pe care se baza. In legătură cu aceasta, îl interesa archeologia în general și cea clasică și sculptura în special. Era un cunoscător cult al picturei. De cunoștințele sale artistice sunt dovadă nu numai publicațiile sale dar și faptul că a fost unul din organizatorii expoziției de artă română din Paris, de acum zece-doisprezece ani. In Comisiunea Monumentelor Istorice, în comitetul muzeului Toma Stelian și în multe comisiuni și comitete provizorii, Balș nu numai a dovedit temeinice cunoștințe, dar a exercitat, cu toată modestia ce era în tot ce făcea, o influență binefăcătoare și adeseori decisivă.

« *Desvoltarea industriei noastre.* Calitățile sale de om cumpănit și de bun gospodar au făcut ca să fie chemat în consiliile de administrație a multe societăți industriale în care colaborarea lui a fost nu numai prețioasă dar a contribuit puternic și pentru desvoltarea întreprinderilor la care se interesa și pentru gospodărirea cu multă chibzuință a banilor acționarilor.

« *Conducerea din preziua marelui războiu, a Crucii Roșii Române,* care sub imboldul său și-a îndeplinit pe deplin datoria în timpul războiului iar de atunci s'a desvoltat mereu. Crucea Roșie nu a fost singura instituție de acest soiu de care s'a ocupat. Profilaxia Tuberculozei, C.T.C.-ul l-au avut printre colaboratorii săi de frunte.

« In fine, Academia noastră s'a folosit nu numai de colaborarea sa intelectuală și culturală ci și de colaborarea ce nu i-a precupețit, pe terenul administrativ.

« Inteligent, foarte cult, de o modestie excesivă, bun gospodar, bun sfătuitor, având o inimă foarte bună și foarte pricepătoare pentru suferințele și pentru slăbiciunile omenești, Gheorghe Balș lasă în urma sa

un mare gol, care, pe zi ce va trece, se va vedea mai mult cât este de mare. »

D-l N. IORGA face o comunicare despre: 1. *Legături cu mânăstirile Meteorele din Tesalia cercetate de d-l M. Beza, cu o notă despre Nicolae-Vodă Pătraşcu, fiul lui Mihai Viteazul;* 2. *Ştiri noui despre Axinte Uricariul.*

D-l **Marcu Beza,** Membru Corespondent al Academiei Române, face o comunicare despre: *Trei săbii moldoveneşti din vremea lui Ştefan-cel-Mare.*

D-l General R. ROSETTI prezintă scrierea colegului nostru onorar R. W. Seton-Watson « *A History of the Roumanians* », arătând marea ei însemnătate.

D-l I. BIANU arată că în 15 August 1934 s'a desvelit la Constanţa un bust al lui Eminescu. Monumentul este opera sculptorului O. Han, a fost ridicat din iniţiativa comitetului « Pro Eminescu » sub preşedinţia d-lui amiral Bălănescu şi a fost inaugurat în prezenţa Maiestăţii Sale Regelui Carol II, în cadrul unor frumoase serbări. D-l I. Bianu a reprezentat Academia la solemnitatea desvelirii, rostind următoarea cuvântare:

Mărite Poete,

« Neamul întreg — cu Regele lui în frunte — îţi aduce astăzi ţie — cel mai mare al lui poet-cântăreţ şi gânditor — închinare şi proslăvire de admiraţie şi de recunoştinţă.

« După o jumătate de secol dela ieşirea ta din viaţa pământească, lumea noastră te-a înţeles şi te înţelege din zi în zi mai mult.

« Astăzi ţi se împlineşte de fiii Mărei româneşti « singurul dor », « dorul cel din urmă », pe care l-ai lăsat în grija urmaşilor iubiţi de a-ţi aşeza chipul vieţii tale chinuite de focul iubirii, de multe şi grele doruri şi suferinţe pentru viitorul neamului nostru:

« La marginea mării,
Ca s'auzi pe valuri vânt
   Când
Izbind s'or frământa
Eternele valuri ».

« Acest chip al tău reprodus în bronzul etern al artei sfinte acum se aşează aici pe pământul stăpânit înainte cu cinci secoli de marele voevod Mircea dela Rovine, a cărui vitejie ai cântat-o în versuri înălţătoare, iar acum 60 de ani a fost readus de viteazul şi înţeleptul Mare Rege Carol, eroul dela Plevna, în stăpânirea neamului, căruia i se răpise în valurile vrăjmaşe ale secolelor întunecate.

« Aici vei avea tovarăş pe confratele de suferinţe de acum două mii de ani, venit fără voia lui dela veşnica Roma, victima dragostei. Chipul

lui turnat în bronz îți va sta pe aproapele deal și amândoi vă veți asculta durerile în cântecul valurilor mării:

« Valurile mării îți vor cânta », după dorul tău,
« Vor arde în preajma ta
« Luminile 'n dealuri », în jurul confratelui.
« Te-or troeni cu drag
« Aduceri aminte.
« Luceferi ce răsar
« Din umbră de cetini,
« Fiindu-ți prieteni,
« O să-ți zâmbească iar.
« Va geme de patimi
« Al mării aspru cânt ».

« Și așa se vor face toate după dorul tău. Iar noi urmașii mititei nu vom înceta a ne înălța prin recunoștință pentru darurile tale nesfârșite, bogate și luminoase, căci tu ne-ai purtat prin nesfârșita lumină a lumei spre care nimeni altul nu ne-a îndreptat privirile:

« Pe când nu era moarte, nimic nemuritor,
Nici simburul luminei de viață dătător...»

« Tu ne-ai cântat ca nimeni altul focul arzător al dragostei,
« Tu ne-ai spus « Povestea Codrului » și ne-ai spus cum:
« Impărat slăvit e codrul », și
« Tu ne-ai arătat ca nimeni altul frumusețea « teiului sfânt ».

« Tu ne-ai înălțat spre prea înaltele sfere ale « Luceafărului » mistic, una dintre minunile mistice ale închipuirii omenești.

« Tu ai concretizat în atot-cuprinzătoarea ta putere de simțire și concentrare nu numai toate simțirile omenești de fericire și de durere, toate avântările neamului tău iubit « dela Nistru păn' la Tisa », pe care nu te-a învrednicit nenorocul vieții să-l vezi închegat în dorita unire, dar pe care o simțeai și o proroceai tuturor.

« Pentru a spune toate aceste feluri de frământări sufletești ai întocmit florile unei limbi așa de curată și de armonioasă, cum nu se mai auzise și nu se mai rostise înainte, încât scrisul tău formează el însuși un fericit început de viață nouă.

« Frumosul monument așezat — după dorința ta — aici la malul mării, este un semn de închinare, de recunoștință, a neamului tău pentru bogatele daruri ce i-ai dăruit din bogățiile geniului tău, din focul în care ți-ai ars prea scurta ta viață pentru luminarea lui.

« Laudele neamului și închinare recunoscătoare ți se cuvin ție, cât valurile mării vor bate în apropiatul țărm și vor cânta armonia valurilor la piciorul acestui monument.

« Laude se cuvin acelor fii ai marinei românești cari au îngrijit de realizarea lui și mai pre sus de toți artistului sculptor O. Han, care a

cioplit formele figurii tale din tinereţe şi a figurei de frumoasă armonie care îţi este dată ca tovarăşă pentru secoli nesfârşiţi din partea patriei pe care ai iubit-o atât de vulcanic.

« Inchinare îţi aducem dela Academia Română, slujitoarea şi păzitoarea limbii şi scrisului neamului românesc. »

D-l I. BIANU prezintă volumul *Omagiu lui Eminescu* tipărit cu această ocazie.

D-l Dr. GR. ANTIPA anunţă că Primăria Municipiului Bucureşti a aprobat planurile întocmite de Fundaţiunea M. Elias pentru spitalul prevăzut în testament. Speră că până la 1 Noemvrie Academia va avea bucuria de a asista la punerea pietrii fundamentale a clădirii spitalului.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

12 OCTOMVRIE 1934

D-l Vicepreşedinte AL. LAPEDATU, deschizând şedinţa, zice:

Domnilor Colegi,

« Stăm încă sub impresia sguduitoarei tragedii care a răpus viaţa Regelui Alexandru al Jugoslaviei şi pe acea a lui Louis Barthou, Ministrul de Externe al Franţei.

« Impărtăşind durerea, imensa durere, pe care aceste cu adevărat ireparabile pierderi au cauzat-o nobilelor ţări amice şi aliate, — poporul român a îmbrăcat haina de doliu, iar Academia noastră, expresia totdeauna fidelă a simţimintelor naţionale, ia vie şi emoţionantă parte la acest doliu.

« Căci poporul peste care a domnit marele şi gloriosul Suveran defunct, este singurul dintre vecinii noştri cu care nu am avut, în tot cursul istoriei, vreun fel de conflict şi cu care am păstrat, veacuri de-a-rândul, cele mai bune şi folositoare relaţiuni. Interese şi aspiraţiuni similare ne-au legat, apoi, de el în epoca contemporană, a renaşterii şi restaurării Statelor creştine din Sud-Estul Europei, şi cu deosebire în vremea marei epopei războinice ce ne-au condus la realizarea idealurilor noastre naţionale. Iar după aşezarea păcii, o temeinică şi nezdruncinabilă alianţă, pecetluită prin legătura familiară a celor două dinastii domnitoare ale Statelor noastre, ne-a asigurat şi ne asigură fructul victoriei comune — graniţele actuale!

« Legăturile aceste, rare, unice chiar, în viaţa popoarelor, le vădesc azi jalea sinceră şi adâncă ce ne stăpâneşte sufletele şi ne umple inimile pentru moartea *Regelui unităţii jugoslave şi Eroului ei, intrat, din vieaţă*

încă, în lumea legendelor, — pentru dispariţia Ctitorului, brav şi vrednic, al patriei reîntregite şi Părintelui, iubitor şi înţelegător, care a menţinut şi a asigurat desvoltarea unitară a acestei patrii, — pentru pierderea nobilului şi devotatului nostru Aliat, pildă vie şi de-a-pururea luminoasă, întru statornicia în credinţă şi jertfa în datorie.

« De aceea naţiunea română este astăzi profund mişcată de moartea Regelui, care, lăsând urmaşilor cea mai strălucită moştenire, va sta de acum înainte, în sanctuarul istoriei, deasupra tutulor înaintaşilor săi şi va rămânea, pentru cei viitori, în analele glorioase ale patriei sale, cel mai de seamă Suveran al ei. Şi de aceea Academia noastră, ţine să înscrie, în efemeridele sale, cu acest trist prilej, întreaga admiraţie şi recunoştinţă pe care o datoresc lui Alexandru I al Jugoslaviei, toţi cei ce, prin lupta şi jertfa lor, au contribuit la realizarea idealurilor noastre comune.

« Cu Louis Barthou, naţiunea franceză pierde pe unul din marii şi vestiţii săi cetăţeni, pe unul din străluciţii şi devotaţii săi slujitori, iar noi, Românii, pe unul din cei mai călduroşi şi valoroşi susţinători şi apărători ai cauzei noastre naţionale şi, acum în urmă, ai liniştei şi păcii, după care râvneşte azi, fără însă să o poată măcar întrezări, lumea întreagă.

« Pierdem, apoi, pe bărbatul de Stat eminent şi pe diplomatul iscusit, care, venit în mijlocul nostru, ca mesager al nobilei şi generoasei naţiuni franceze, să afirme, sus şi tare, voinţa hotărîtă şi neclătinată a patriei sale, de a menţine integritatea graniţelor noastre, a câştigat pentru totdeauna sufletul poporului român, care, prin reprezentanţii săi legali, într'o manifestaţiune fără precedent de măreaţă, l-a proclamat cetăţean de onoare al României întregite.

« Pierdem, în fine, pe ilustrul membru de onoare al Academiei Române, care a ţinut să cinstească instituţiunea noastră cu memorabila vizită ce ne-a făcut, în Iulie trecut, prezentându-ne-o ca pe unul din momentele cele mai plăcute şi de neuitat ale şederii sale în România. Şi aceasta cu o bogăţie şi fineţă de simţire, de cugetare şi de elocvenţă, cum nu ne-a fost dat să ascultăm până atuncea în această incintă din partea unui oaspete strein.

« Iată de ce, ţara, în care nu s'a stins încă cu totul ecoul aclamaţiunilor, calde şi însufleţite, cu care a fost întâmpinat de către populaţia de toate clasele sociale, ţara aceasta îşi îndreaptă, plină de emoţie, gândul său pios spre cel ce a fost Louis Barthou, iar Academia Română se înclină cu respectuoasă admiraţie în faţa rămăşiţelor pământeşti ale marelui cetăţean francez şi român, trimiţând amintirei sale un ultim şi suprem omagiu. »

Se decide a se expedia telegrame de condoleanţe către Academia Regală Sârbă din Belgrad şi către Academia Franceză, în următoarele cuprinderi:

Président Académie, Belgrade,

« Académie Roumaine douleureusement impressionnée par le malheur qui frappe la nation yougoslave envoit ses condoléances émues pour la perte irréparable du grand roi Alexandre. »

Président Académie Française,
Institut de France,
Quai Conti, Paris,

« Académie Roumaine envoit ses condoléances émues pour perte irréparable et douleureuse de son membre honoraire Louis Barthou. »

Intrându-se în ordinea de zi, d-l I. PETROVICI face o comunicare despre « *Activitatea filosofică în lumina congresului dela Praga* ».

Dela d-l Coleg S. Mehedinți se primește în dar pentru colecțiile Academiei următoarea scrisoare ce i-a fost adresată la 27 Aprilie 1923 de mult regretatul Coleg G. Bogdan-Duică:

Stimate D-le Mehedinți,

« De mult mă socoteam dator să-ți scriu ceva p. « Conv. lit. ». Dar din 12 luni am stat în pat 8; și nici acum nu calc prea bine.

« O să-ți scriu ceva fiind la Academie, în sesiune.

« In schimb am să-ți fac și să-mi fac plăcerea de a-ți trimite în curând vol. I din Istoria liter. rom. cont. (Intâii poeți ai Munteniei: Iancu Văcărescu, Eliad, Cârlova, Alexandrescu, Faca, C. A. Rosetti, C. Bolliac). Vreo 300 de pagini.

« Te rog să o citești cu gândul cu care am scris de-a spune *adevărul;* a privi în adânc sufletul oamenilor; a revizui părerile de reclamă și de ură care bojbăie și în istoria literaturii noastre. *Revizuire* și *educație* spre iubirea de adevăr.

« Vei găsi pagini care te vor întrista; altele care te vor înveseli; căci așa este la revizuiri.

« Am scris cu vechea mea bună credință; nu cred că am greșit niciodată, de când sânt.

« Aceasta va fi importanța scrierii pe care, fiind sănătos (??), o voiu continua; de-oi fi tot bolnav, rămâne ca exemplu ».

« Cu dragoste colegială
(ss) *G. Bogdan-Duică.*

— Se exprimă mulțumiri d-lui Coleg S. Mehedinți.

Dela d-l Vasile D. Rosetti-Filipeni se primesc în dar documentele moșiilor Filipeni și Fruntești din județul Bacău.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

19 OCTOMVRIE 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA comunică trista ştire că la 15 Octomvrie a încetat din viaţă marele bărbat de Stat francez Raymond Poincaré. Academia Română, care se mândrea de a-l socoti printre membrii ei de onoare, a adresat în această tristă împrejurare telegramă de condoleanţă Academiei Franceze, al cărei membru era ilustrul defunct. Academia Franceză a răspuns prin următoarea telegramă:

« Académie Française très touchée vous remercie de votre sympathie dans son grand deuil. »

D-l G. Ţiţeica arată marea pierdere suferită prin trecerea la cele veşnice a lui R. Poincaré atât de Franţa cât şi de noi şi de lumea întreagă. Căci Raymond Poincaré a fost un om de Stat, cum rareori a avut omenirea. Cariera sa politică s'a desfăşurat pe o linie de ascensiune într'adevăr uimitoare. Născut în 1860, este deputat pentru întâia oară la 1887. Apoi la 1889. In 1893 era Ministrul Instrucţiunii Publice, în 1894 al Finanţelor, în 1895 din nou Ministrul Instrucţiunii Publice, pentru ca în 1906 să fie iarăşi Ministrul Finanţelor. Intervalul dela 1895 la 1906 este ocupat de activitatea sa parlamentară ca senator.

Mare scriitor, mare orator, om de o înaltă cultură, de o vedere clară a situaţiilor şi de un perfect echilibru sufletesc, care distinge pe omul superior, Raymond Poincaré este ales Membru al Academiei Franceze la 1909. De aci înainte cariera sa politică continuă cu o şi mai mare strălucire.

Chemat în 1913 prin voturile poporului francez la cea mai înaltă situaţiune civică în Franţa, acea de Preşedinte al Republicei, lui Poincaré îi revine imensa sarcină de a prezida destinele poporului francez în timpul războiului mondial, susţinând la încheerea păcii interesele poporului român, cu simpatie şi cu energie.

In sfârşit, după încetarea acestui celui mai înalt mandat, Poincaré conduce mai departe politica patriei sale ca Preşedinte de Consiliu în guvernele dela 1923—24 şi 1926. Raymond Poincaré a încheiat această excepţională carieră acum câteva zile, după un scurt repaos în ultimii ani ai vieţii, în momentul când prevederile medicale dădeau cele mai bune speranţe de însănătoşire.

Academia Română se înclină în faţa memoriei acestui ilustru om de stat şi mare amic al poporului mostru, păstrându-i neuitat numele în Analele ei.

— D-nii Membri păstrează în picioare un minut de tăcere şi pioasă reculegere.

D-l Dr. G. MARINESCU, luând cuvântul, zice:

« O telegramă din Madrid aduce vestea dureroasă a morţei celui mai ilustru neurohistologist contimporan, a lui Santiago Ramon y Cajal, decedat la 17 Octomvrie curent.

« Născut în 1852 în Petilla de Aragon, dintr'un tată energic, muncitor şi ambiţios şi din o mamă robustă şi frumoasă, Cajal a moştenit dela tatăl său religiunea unei voinţe atotputernice, cultul muncii şi convingerea că silinţa şi perseverenţa sunt în stare să modeleze şi să organizeze totul, dela muşchi până la creer, suplinind lipsurile constituţiei şi stăpânind până şi caracterul considerat ca fiind neschimbător.

« Dela începutul studiilor lui, Cajal iubea natura şi avea mare dragoste pentru desen.

« Fire îndărătnică, a trebuit să lupte cu prejudiciile compatrioţilor săi, cari credeau că *ştiinţa, ca şi aureola boreală, se găsesc numai la Nord*, a luptat şi cu prejudiciile propriului său tată, dar graţie geniului şi muncii lui, Cajal s'a impus admiraţiei universale. I s'au ridicat statui în timpul vieţii, i s'a decernat premiul Nobel, a fost decorat de Impăratul German cu « Pour le mérite » şi mai toate Academiile din Europa şi America i-au făcut onoarea de a-l număra printre membrii lor.

« Pentru ce atâtea onoruri?

« Răspunsul e foarte simplu.

« Ramon y Cajal a adus lumina în structura atât de complicată a sistemului nervos central şi a ganglionilor sensitivi simpatici şi a pus astfel bazele histologice ale funcţiunii diferitelor regiuni din sistemul nervos arătând, astfel, care e substratul proceselor reflexe şi psihice superioare.

« El a mai arătat că sistemul nervos e compus din elemente independente botezate de Waldeyer cu numele de neuroni. El a formulat legile propagărei influxului nervos. Apoi a studiat până în cele mai fine amănunte, conexiunile acestor neuroni şi structura lor fină creind metode noui de investigaţie şi perfecţionând metoda lui Golgi.

« Nu există regiuni din nevrax care să nu fi fost explorată de Cajal.

« A fost primit cu oarecare neîncredere la Congresul Societăţii Anatomice Germane din 1889 unde erau de faţă Hiss, Schwalbe, Retzius, Waldeyer şi Kölliker, dar când aceşti învăţaţi au examinat la microscop piesele lui Ramon y Cajal, neîncrederea a dispărut repede şi i s'au adresat felicitările cele mai călduroase.

« Kolliker, Nestorul neurohistologiei germane, se puse la muncă, studie cerebelul, măduva şi bulbul cu metoda lui Golgi modificată de Cajal, confirmă cercetările acestuia şi merse până acolo încât traduce el însuşi o lucrare a lui Cajal asupra Cornului lui Amon. In acest moment numele lui Cajal deveni celebru şi descoperirile lui fură recunocute în toate laboratoarele de histologie din Europa şi America.

« Invitat, în 1894, la Londra de către Royal Society să ţină o conferinţă despre cercetările sale asupra morfologiei şi conexiunea celulelor nervoase, Schaeffer profesor de istologie şi de fiziologie la una din universităţile Londrei, spuse că în repetatele sale călătorii prin toată lumea a fost impresionat puternic de trei ori: 1. Privind Niagara. 2. La Roma, contemplând Coliseum şi 3. Ascultând conferinţa lui Cajal la Societatea Regală.

« Răbdarea divină a lui Cajal se vede din faptul că a stat nemişcat 20 de ore ca să examineze mişcările unui leucocit.

« Sacrificiile lui bănești rees din faptul că publica *Revista Trimestral micrografica*, redactată în întregime de el și pe care o trimetea gratuit laboratoarelor din Europa și America.

« Soția lui, o demnă și devotată colaboratoare, ca să facă față cheltuielilor acestei reviste, și-a concediat bucătăreasa.

« Nobleța lui de caracter fără pereche, făcea din acest demn spaniol un om de o rară modestie și adversarii săi, numeroși la început, au trebuit să constate că sunt tratați cu bunăvoință și nu cu înverșunare. N'aș putea decât să reamintesc polemica cu Apáthy, care și-a permis, în termeni puțin cuviincioși la adresa lui Cajal, să-i critice teoriile, la care Cajal a răspuns cu amenitate și demnitate.

« De asemeni în discuția ce a avut cu Bethe, un eminent fisiologist, dreptatea lui Cajal s'a arătat fără însă să-și înjosească adversarul.

« Ce să mai zic despre cercetările lui Cajal în domeniul embriologiei țesutului nervos, al regenerării.

« Admirația de care se bucura în Franța reese din aceea că profesorul universitar Mathias Duval (Paris) începea lecțiunile sale asupra sistemului nervos cu cuvintele:

« *De astădată lumina ne vine dela apus, din nobila Spanie, țara soarelui...* »

« Ca să se vadă respectul de care se bucura Cajal în țara lui, e destul să spun că i s'au ridicat 3 statui în viață și la Parcul Retiro statuia lui Cajal, prinț al științei, se află în vecinătatea aceleia a lui Alfonso al XIII.

« Gloria acestui mare servitor al științei va fi mai durabilă decât aceea a Regelui.

« Cajal a refuzat de a fi Ministru de Instrucție, crezând că poate fi mai folositor consacrându-se științei.

« Am cunoscut personal pe acest om ilustru și m'am bucurat de simpatia lui. A scris o prefață cărții mele « La cellule nerveuse », prefață care e o adevărată capodoperă de cugetare biologică și a propus să mi se dea, pentru prima oară, premiul Achucaro, deși combătusem, cuviincios, punctele slabe din teoria neurotropismului lui Cajal.

« Nu știu dacă un alt învățat de o valoare inferioară lui Cajal ar fi avut aceeași conduită față de mine. Cajal, dotat de o inteligență superioară și calități morale eminente, judeca cu indulgență pe cei ce-l combăteau. In cursul vieții sale, pe care a străbătut-o prin muncă intensă și eroism tăcut, Cajal nu s'a străduit decât pentru propășirea culturei științifice. Pentru a-i judeca opera să ne gândim ce era histologia spaniolă pe vremea când el își începuse cariera (1880) și ce este acum. Munca lui îndărătnică a contribuit mult la renașterea biologiei spaniole.

« Și iată cum caracterizează el idealul omului de știință:

«...Să ne ocupăm de viață, care este energie, reînoire și progres. Să muncim continuu. Numai prin fapte tenace în slujba adevărului merită cineva să trăiască: munca în sensul acesta te mângâie de dureri și de nedreptăți. Numai ea are puterea să prefacă un obscur parazit social într'un erou de legendă. Să ne îndeplinim datoria de oameni și de patrioți. Pentru

biolog idealul suprem consistă în rezolvarea enigmei propriului eu, contribuind în acelaşi timp la lămurirea formidabilului mister care ne înconjoară. Puţin să ne pese că munca noastră e prematură sau necompletă; cu timpul universul va deveni mai bun pentru om căci lumina se va face prin silinţele noastre către ideal. Natura ne este vrăjmaşe pentrucă nu o cunoaştem: cruzimea ei faţă de noi nu e decât răzbunarea faţă de indiferenţa noastră. Dacă îi cercetăm sufletul cu căldura unei curiozităţi pasionate, atunci îi descoperim tainele şi facem, dintr'o mamă vitregă şi rea, o mamă duioasă. Şi oare ce scop mai nobil şi mai omenesc ar putea să aibă inteligenţa?»

«Mă închin cu adânc respect în faţa memoriei acestui om nobil şi generos, care a făcut pentru Spania ştiinţifică ceea ce a făcut Cervantes în literatură, Velasquez şi Murillo în pictură şi după cum artiştii se duceau să viziteze Muzeul El Prado, oamenii de ştiinţă vizitau laboratorul Cajal, căruia îi aduceau tributul lor de recunoştinţă.»

D-l DIM. GUSTI prezintă numerele 1 şi 2, an. XII, din Arhiva pentru Ştiinţa şi Reforma Socială, de sub conducerea d-sale, care a devenit *Organ al Federaţiei Internaţionale a Societăţilor şi Institutelor de Sociologie din Franţa.*

D-sa prezintă şi volumul «*Un an de activitate la Ministerul Instrucţiunii, Cultelor şi Artelor 1932—1933*».

S'au mai prezentat: 1. Fasc. VIII din *Dicţionarul limbii române*, Tom. I, partea II, cu cuvintele *Climăi-Cojoaica* şi Fasc. XII, tom. II cu cuvintele *Inzdrăveni-Izvrăti*, recent apărute.

2. Dr. J. Rypka, *Diplomatische Miszellen. I, Turco-Valachica*, Praha, 1933.

Dela Academia Regală Sârbă, din Belgrad, se primesc mulţumiri la telegrama de condoleanţe a Academiei noastre în dureroasa împrejurare a morţii tragice a marelui Rege Alexandru I al Jugoslaviei.

Asemenea se primesc mulţumiri telegrafice dela Academia Franceză ca răspuns la condoleanţele noastre pentru pierderea lui Louis Barthou.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA comunică tristele ştiri primite în timpul vacanţei academice că au încetat din viaţă la 29 Iulie Don Frane Bulič, fostul Director al Muzeului Arheologic din Split, la 9 Iulie Profesorul Preot Giuseppe Gianfranceschi, din Ordinul Jezuiţilor, Preşedintele Academiei Pontificale «I Nuovi Lincei» şi Benjamin Baillaud, Directorul Onorar al Observatorului Naţional din Paris.

Dela Legaţiunea Republicei Cehoslovace se primesc mulţumiri transmise din partea d-lui T. G. Masaryk, Preşedintele Republicei Cehoslovace, pentru alegerea ca Membru onorar al Academiei noastre.

De asemenea se primesc scrisori de mulţumire dela d-nii Prof. Dr. G. Roussy, Prof. Maurice Lugeon, Prof. Ramiro Ortiz, P. S. Grigorie Comşa, Episcopul Aradului şi dela d-l George Plopu, din Oradea Mare, pentru alegerea domniilor lor ca Membri onorari ai Academiei Române.

Dela d-l J. Bonnecase, Profesor la Universitatea din Bordeaux, se primește scrisoare de mulțumire pentru alegerea d-sale ca Membru corespondent al Academiei Române.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

26 OCTOMVRIE 1934

D-l Președinte L. MRAZEC prezintă, ca omagiu din partea autorului, două volume de poezii datorite d-lui Dr. Ionel Calinciuc, medic în Marienbad: 1. *Traumland* (Țara visurilor) în ediția a doua (Wien, 1934) și 2. *Die Glocken von Boruti* (Wien und Leipzig, 1908), cu traducerea ei făcută în românește de Iancu Tomoiaga: *Clopotele din Boruti* (Cernăuți, 1927).

ȘEDINȚA PUBLICĂ

2 NOEMVRIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l I. LUPAȘ a făcut o comunicare despre *Impăratul Iosif II și răscoala lui Horia*, comemorând un secol și jumătate dela isbucnirea acestei răscoale.

D-l N. IORGA desvoltă o comunicare despre *Regina Elisabeta și societatea germană a tinereții sale.*

ȘEDINȚA ORDINARĂ

9 NOEMVRIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

La ședință iau parte d-nii Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucțiunii Publice și Membru Onorar al Academiei Române și Victor Slăvescu, Ministrul Finanțelor.

D-l Președinte L. MRAZEC le adresează următoarele cuvinte:

Onorate Domnule Coleg,

« Academia Română e fericită de a vă putea saluta în incinta ei.

« Imbrățișând calea științelor medicale, ați cucerit prin autoritatea lucrărilor d-voastră, încă de tânăr, un loc de frunte în domeniul specialității ce ați ales, unind în cursul anilor distincția omului de știință cu pasiunea bibliofilului și a colecționarului frumosului și alesului în artă.

« Aceste însuşiri şi iubirea de neam au îndreptat activitatea d-voastră pe tărâmul cultural al poporului român, unde, ca sfătuitor al Tronului în treburile instrucțiunei publice, ați desfăşurat o muncă vie şi rodnică, dând dovadă de înțelegerea adâncă și dreaptă a nevoilor culturale ale țării.

« Ați continuat astfel cu succes în România întregită, opera de organizare a învățământului nostru de toate treptele și în toate direcțiunile, corespunzător nevoilor și aspirațiunilor neamului, operă ce are o înrâurire netăgăduit de mare nu numai asupra evoluției vieții noastre culturale dar și asupra vieței economice a țării.

Stimate Coleg,

« Legăturile d-voastre cu Academia Română nu sunt de acum. Instituțiunea noastră vă numără de mulți ani printre donatorii ei, iar prin însăși statutul ei de organizare ea este legată de departamentul al cărui titular ați fost și sunteți și astăzi.

« In două rânduri, sub ministeriatul regretaților Ion I. Brătianu şi Vintilă Brătianu, Domnia Voastră ca Ministrul Instrucțiunii Publice, călăuzit de convingerea rolului important ce l-a jucat Academia Română în evoluția culturală a neamului și ce-l are şi astăzi, ați sprijinit-o în menirea ei, dându-i putința, printre altele, să construiască depozitul de cărți al bibliotecei, așa de necesar, şi apoi să transforme şi să înzestreze instalația bibliotecei.

« Apreciind în cel mai înalt grad valoarea d-voastră culturală ca om de știință și îndrumător al învățământului național, Academia Română, recunoscătoare atât pentru munca d-voastră neobosită, înțeleaptă şi patriotică în slujba țării și pentru propășirea culturală a poporului român, cât și pentru interesul ce ați arătat Instituțiunei noastre, v'a chemat printre membrii ei de onoare.

« Sunt fericit, scumpe coleg, că-mi revine mie cinstea să vă urez bună venire printre noi. »

« Am plăcerea, d-le Ministru de Finanțe, să vă salut în casa noastră.

« Profesor distins de științe financiare şi în special în tehnica bancară la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale și publicist eminent, v'ați câștigat repede o situațiune de autoritate cu totul deosebită, prin numeroasele d-voastre lucrări și studii din domeniul vast al economiei finanțelor, cât și prin principiile ce ați desvoltat în ele. D-voastră atingeți în marea lor majoritate atâtea probleme la lumina vie a intereselor politicei de Stat și ale Economiei Naționale române, ce le dă tocmai o valoare deosebită.

« Sarcina grea de a îndruma finanțele țării în spre îndreptare, în împrejurările așa de grele de astăzi, este o dovadă strălucită a încrederii de care vă bucurați.

« Sunt fericit, Stimate Domnule Ministru, să vă exprim în numele colegilor mei satisfacția mare de a vă vedea în mijlocul nostru. »

D-l Dr. **C. Angelescu**, răspunzând, mulțumește d-lui Președinte pentru bunele cuvinte de primire și adresându-se d-lor colegi le exprimă profunda d-sale recunoștință pentru votul dat la alegerea d-sale ca membru onorar al Instituțiunii noastre. « Mi-ați vorbit, d-le Președinte — zice apoi d-sa — de activitatea mea de Ministru în treburile instrucțiunii publice. Trebue să adaog la măgulitoarele d-voastre cuvinte că această activitate se datorește faptului că am urmat cu credință calea trasată de predecesorii mei la acest Minister, predecesori cari au fost și membri ai acestei Instituțiuni de înaltă cultură. Alegerea mea printre membrii de onoare ai Academiei este un îndemn mai mult de a-mi da tot sprijinul și a-mi depune toată munca pentru propășirea și înălțarea cât mai sus a acestei Instituțiuni, care este sprijinul de bază al culturii românești și de care, cu drept cuvânt, țara este mândră. Prezența d-lui Ministru de Finanțe aci este dovadă că Guvernul, cunoscând nevoile Academiei, își înțelege datoria de a o sprijini. D-l Ministru de Finanțe vă va face în această privință o importantă comunicare.

« Profit de această ocaziune spre a vă înmâna personal insignele ordinului « Meritul Cultural » în gradul de ofițer, pe care M. S. Regele a binevoit a vi le conferi. »

— D-l Ministru Dr. C. Angelescu distribue d-lor colegi insignele ordinului amintit.

D-l **Victor Slăvescu**, Ministrul Finanțelor, luând cuvântul zice:

« Domnule Președinte, vă mulțumesc călduros pentru cuvintele elogioase adresate persoanei și activității mele, cu ocazia vizitei ce o fac acestui înalt așezământ de cultură al Țării. Am întovărășit pe colegul meu d-l Dr. C. Angelescu în această vizită pentru a împărtăși Academiei Române grija Guvernului Țării pentru starea precară financiară a înaltei Instituțiuni și pentru a vă face o importantă comunicare ce vă interesează în legătură cu viitoarea așezare materială a Academiei.

« Știm că situația materială a Academiei este foarte puțin înfloritoare, mai ales de când a fost deposedată de bunurile ei rurale prin efectele reformei agrare. Cuvântul de « deposedare » este cel adevărat și-l mențin, deoarece despăgubirile acordate pentru exproprierea totală a moșiilor Academiei sunt departe de a fi echivalentul valorilor dinainte de războiu a bunurilor expropriate. Știm, de asemenea, că această deposedare a împiedecat și împiedecă Academia în mersul ei. Dar, fără să ascund greaua stare a finanțelor Statului, ținând în totul seamă de marele rol al Academiei, m'am hotărît de a supune Consiliului de Miniștri și Suveranului aprobarea și votarea prin Parlament a unui proiect de lege prin care să se aloce Academiei Române din Imprumutul de înzestrare a Țării suma de 100.000.000 lei, ca o justă compensațiune pentru pierderile suferite prin expropriere.

« Vă asigur că aceasta nu este numai o intențiune a mea, ci este o hotărîre matur chibzuită a Guvernului. După suggestia d-lui N. Iorga, am propus Maiestății Sale Regelui ca întrebuințarea Imprumutului de înzestrare să fie hotărîtă de Parlament prin lege, care să se aplice sub supravegherea unei Comisiuni din care să facă parte foștii Primi Miniștri ai Țării. Indată ce se

va cunoaşte încheerea Imprumutului, voiu prezenta în Parlament legea prin care se va aloca Academiei Române, precum am spus, 100.000.000 lei pentru acoperirea nevoilor ei celor mai simţite, dar mai ales pentru clădirea noului palat al Academiei. Acesta este scopul principal şi Domniile Voastre veţi şti, de sigur, să-l împliniţi cum veţi crede mai potrivit.»

D-l Preşedinte L. MRAZEC a rugat pe d-l Ministru Dr. C. Angelescu să exprime M. S. Regelui devotata şi profunda gratitudine a Academiei pentru distincţiunile conferite şi a mulţumit adânc emoţionat d-lui Ministru Victor Slăvescu pentru dania atât de generoasă pe cara Ţara prin Guvernul său vine s'o facă Academiei pentru asigurarea viitorului culturii româneşti.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA a prezentat actele şi documentele din procesul Memorandului Românilor din Transilvania, dăruite de d-l Ioan P. Papp, Preşedintele Curţii de Apel din Cluj, secţia II.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

16 NOEMVRIE 1934

D-l Preşedinte L. MRAZEC, deschizând şedinţa, zice:

« Umbra aripelor grele ale doliului s'a scoborît în acest an din nou asupra Instituţiunei noastre.

« La pierderea neaşteptată a distinşilor noştri colegi membri activi şi a iluştrilor noştri membri onorari din ţară şi străinătate, vine încă pierderea dureroasă a colegului nostru onorar I. P. S. S. Pimen, episcop al Iaşilor şi Mitropolit al Moldovei şi Sucevei.

« Calităţile sufleteşti şi erudiţiunea sa teologică au dat acestui om luminat autoritatea morală ce l-a ridicat repede la una din cele mai înalte trepte ale ierarhiei în Biserica noastră ortodoxă.

« Cu un devotament sincer şi nemărginit a dat tot din al lui misiunei sale înalte, slujind, pătruns de cele mai nobile principii ale creştinismului şi de înaltă morală, şi bisericei şi neamului.

« Şi aşa privea cu un rar bun simţ problemele ce se ridicau în calea desvoltării ţării şi a intereselor neamului, le judeca cu un patriotism cald şi înţelept şi întotdeauna dominat de un sentiment împăciuitor.

« Situaţia sa înaltă, respectul şi admiraţia care-l înconjurau, nu micşorau întru nimic sentimentul şi dorinţa de a revedea cât de des satul său natal şi pe ai săi, în valea îngustă a Proviţei, cu casele risipite între grădini şi flori.

« Academia Română omagiind calităţile sale de om şi înalt ierarh al Bisericei naţionale ortodoxe, l-a ales în 1918 Membru de onoare.

« El moare la o vârstă înaintată, totuşi pentru toţi, şi mai ales pentru acei cari îl cunoşteau, moartea acestui om de bine era prematură.

« Biserica ortodoxă română pierde pe unul din cei mai stimați prelați înalți ai săi, iar țara pe un bun român.

« Să închinăm o minută de reculegere memoriei Colegului nostru onorar. »

Apoi d-l Președinte salută pe d-l Iuliu Marțian, care vine pentru întâia oară în Academie după alegerea d-sale ca membru onorar.

D-l G. MURNU face o comunicare despre *Elada și România.*

D-l I. NISTOR face o comunicare despre *Tratativele lui Mihaiu Viteazul cu Polonii.*

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, comunică trista știre a încetării din viață a lui Edmond Pottier, Membru onorar al Academiei. Numele său în arheologia clasică este din cele mai strălucite pe care le-a avut vreodată Franța. Ilustrul defunct era totdeodată și un bun prieten al țării noastre.

D-l General R. ROSETTI atrage atenția că în atlasul Quillet (Paris, 1933) numirile de localități, râuri, etc., din Ardeal sunt unguREști, iar în harta etnografică a atlasului se arată că majoritate populației Basarabiei este rusească. D-l General R. Rosetti protestează împotriva acestor afirmațiuni neconforme cu adevărul.

— Academia și-a însușit în unanimitate protestele d-lui coleg R. Rosetti și a decis intervenirile necesare.

S'a hotărît ca Academia să fie reprezentată la aniversarea Centenarului Comisiunii Regale de Istorie din Bruxelles prin Preotul Hippolyte Delehaye, Membru onorar al Academiei Române.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

23 NOEMVRIE 1934

D-l Președinte L. MRAZEC, deschizând ședința, semnalează d-lor colegi și asistenții prezența în incintă a d-lui Sébastien Charléty, Membru al Institutului Franței și Rector al Universității din Paris.

Adresându-se d-lui S. Charléty, d-l L. Mrazec zice:

Monsieur le Recteur,

« J'ai l'honneur de vous saluer dans l'enceinte de l'Académie Roumaine.

« Dans cette même enceinte, a été reçu solennellement le 15 juin 1919 la mission universitaire française formée des professeurs Ch. Diehl, Gustave Fougères, le Dr. Balthazard, Daniel Berthelot, Paul Janet, Ioseph Bédier, Emmanuel De Martonne et Edouard Mesnial, ayant à leur tête Lucien

Poincaré vice-recteur de l'Université de Paris, mission qui fut accompagnée par le Marquis de Saint Aulaire, Ministre de France en Roumanie.

« Aux paroles de bienvenue de Petre Poni, alors Président de l'Académie, répondit Lucien Poincaré. Dans un discours émouvant notre collègue Iorga fait l'éloge de la latinité, montrant le rôle qu'a eu le Peuple Roumain dans la conservation de cet héritage millénaire, aux bords de la Mer Noire. C'est cette visite mémorable qui porta déjà le germe de l'idée, dont a jailli quelques années après, l'Institut Français des Hautes Études en Roumanie.

« Nous devons le plaisir de vous voir dans notre maison, à la fête de l'aniversaire de ce jeune et vaillant *Institut Français des Hautes Etudes en Roumanie*, fondé il y a dix ans avec le but de serrer le plus étroitement possible la collaboration intellectuelle entre les deux Nations sœurs, sur le sol roumain. Nous constatons avec pleine satisfaction que les résultats obtenus sont des plus heureux.

« Le mérite de cette réussite revient presqu'exclusivement aux directeurs de l'Institut. Par l'ardeur qu'ils ont mise au service de la cause, par leur dévouement et juste compréhension de leur tâche, ils ont pu triompher des toutes les difficultés et consolider l'œuvre.

« De nombreux et remarquables travaux viennent d'enrichir ainsi notre littérature scientifique, et en particulier la littérature géographique roumaine grâce aux directives données par notre ami Emmanuel de Martonne, Professeur à la Sorbonne et membre de l'Académie Roumaine.

« Nous saluons en votre personne, Monsieur le Recteur, l'illustre membre de l'Institut de France et l'éminent historien, anciennement professeur à la Faculté des Lettres de Lyon dont les travaux lui ont valu l'honneur d'avoir été appellé à siéger à l'Académie des Sciences Morales et Politiques.

« Parmi vos nombreux travaux il faut relever vos études sur le Saint-Simonisme, qui réveilla autrefois la curiosité et l'attention un peu partout, surtout dans le monde intellectuel. Cette école philosophique constituée après la mort du maître, a eu un sort qu'elle ne mérita point. Le fond d'idées elevées, idées de justice sociale et humanitaires ont formé le noyau de cette doctrine si attrayante au début, aussi bien par son côté étique et la générosité de ses principes que par la formule de voir dans la science et l'indistrualisme des soutiens des systèmes économiques en formation à cette époque.

« L'école s'est effondrée, il est vrai, mais le germe ne s'est pas perdu, car les idées fondamentales ont fait tout de même leur chemin et, il paraît qu'elles ont pu avoir une influence sur le développement de certaines conceptions du socialisme occidental.

« A vos qualités d'homme des sciences, se joigne très heureusement le talent du grand organisateur clairvoyant de l'enseignement en général.

« Comme directeur de l'enseignement en Tunisie, d'abord, où tout a été à faire, vous avez pu lui donner une organisation s'adaptant aux besoins et aux mœurs de ce pays de protectorat français, point de croisement,

jadis, des grandes civilisations méditerranéennes, où, sur la civilisation phénicienne hautement développée, s'est superposée la puissante civilisation de l'empire romain, effacées toutes les deux par le fanatisme destructif de l'Islamisme arabe, conquérant tout le nord du continent africain. Des témoignages intéressants de la grandeur du passé se trouvent dans le Musée du Bardo, dans les collections des Pères Blancs à Carthage et dans les nombreuses ruines de l'époque romaine et celles du premier établissement du christianisme, parmi lesquelles je me borne à ne citer que les restes du beau cirque romain d'Aïn Djema.

« J'ai insisté sur ce passé, parce que c'est par votre intervention féconde qu'a été fait le premier pas, le pas décisif, pour diriger et élever ce pays vers une nouvelle civilisation, qu'il mérite largement par sa situation spéciale dans le bassin de la Méditerranée, par son climat qui fut un des attraits principaux de la métropole romaine, par son passé et par les richesses de son sol.

« Comme recteur de l'Académie de Strasbourg vous avez pu accomplir au contentement le plus exigeant, la tâche bien difficile de réorganiser les trois ordres d'enseignement des provinces revenues à la patrie mère. L'enseignement supérieur est représenté par l'Université de Strasbourg, école couronnée par l'œuvre géniale de Louis Pasteur. Avec ses 7 Facultés, ses grands instituts et laboratoires et sa riche bibliothèque, elle occupe actuellement une place d'honneur dans l'enseignement supérieur en France et en Europe. Dans l'aire d'influence scientifique de l'Université s'est formée à Strasbourg l'École Nationale supérieure du Pétrole et des Combustibles liquides, la première école de ce genre en Europe.

« Vous avez été appelé ensuite de prendre la succession d'un Paul Appel et de Louis Lapie. Recteur de l'Université de Paris, vous présidez la Sorbonne, six fois centenaire, chef lieu de l'Académie de Paris, la reine des écoles de France, centre d'attraction mondiale, vers lequel s'acheminent depuis des siècles, des milliers et des milliers vers la source inépuisable, répandant la lumière des sciences.

« Les Roumains ont fourni et fournissent encore un contingent important dans l'affluence des étudiants et des curieux de la science.

« Des liens profonds, forts et indissolubles attachent d'ailleurs notre développement scientifique et littéraire à la vie scientifique et intellectuelle française.

« Il ne faut pas chercher la cause seulement dans une affinité de race, mais également dans une parfaite concordance de vue dans l'intélligence, dans la compréhension spirituelle de la haute culture latine, triomphatrice à travers les siècles.

« Rien ne peut mieux illustrer cet état d'esprit et l'ampleur de ces liens, rien ne peut traduire mieux l'hommage rendu à la France scientifique et latine, que le nombre des Français, hommes d'état et princes de la science, élus membres d'honneur de l'Académie Roumaine.

« En effet, notre institution compte actuellement plus de 50% Français parmi ses membres d'honneur étrangers.

« En faisant nos meilleurs vœux pour la grandeur et la gloire des institutions françaises dont vous faites partie et que vous présidez, je viens vous prier au nom de mes collègues, Monsieur le Recteur, de croire que nos sentiments de haute estime et toute notre affection vont vers votre personne et votre œuvre, et c'est sous l'empire de ces sentiments que je vous sauhaite la bienvenue parmi nous. »

D-l **Sébastien Charléty** mulțumește emoționat pentru cuvintele adresate de d-l Președinte, arată asemănarea între Academia Română și Academia de Științe Morale și Politice al cărei membru este, insistă cu deosebire asupra constatării că lucrările și comunicările Academiei Române sunt adresate unei elite intelectuale formată de un public restrâns, și exprimă Academiei Române întreaga afecțiune și sentimentele de admirație din partea colegilor d-sale dela acea Academie.

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Mitropolitul Antim Ivireanul în luptă cu Ierusalimul* ».

D-l General R. ROSETTI face o comunicare despre « *O mică întregire la istoria lui Ștefan-cel-Mare* ».

Se decide a se trimite felicitări Direcțiunii Casei Chimiei din Paris, cu ocazia inaugurării ei la 30 Noemvrie, 1 și 2 Decemvrie curent.

De asemenea se decide ca Academia să ia parte la sărbătorirea a 150 ani dela înființarea Societății de Științe și Litere a Boemiei, în ziua de 8 Decemvrie curent, delegându-se în acest scop d-nii Cyril Purkine, membru onorar al Academiei Române și R. Kettner, Membru Corespondent al Academiei Române.

Dela d-l Juliu Marțian, Membru onorar al Academiei Române, se primește în dar un *Catavasiiariu* tipărit în Râmnic la 1759.

D-l I. SIMIONESCU, Vicepreședinte, prezintă lucrarea D-sale « *Les Vertébrés pliocènes de Berești* », extras din Buletinul Societății Române de Geologie. Vol. I (București, 1932).

ȘEDINȚA PUBLICĂ

30 NOEMVRIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l Dr. **C. Parhon,** Membru corespondent al Academiei Române, face o comunicare cu subiectul: *Contribuțiuni la studiul metabolismului apei în raport cu funcțiunile endocriniene.*

D-l Dr. G. MARINESCU prezintă recenta publicaţiune a d-lui Dr. I. Nanu-Muscel, profesor la Facultatea de Medicină din Bucureşti « *Travaux Cliniques* » în colaborare cu alţii.

Dela d-l coleg General R. ROSETTI se primesc în dar 109 hărţi, 3 atlase geografice, 396 fotografii, desene, litografii, 9 albume cu fotografii.

Se prezintă apoi scrierea colegului nostru:

Julien Bonnecase, « *La pensée juridique française de 1804 à l'heure présente — Ses variations et ses traits essentiels* », tom. I, II (Bordeaux, 1933).

ŞEDINŢA ORDINARĂ

7 DECEMVRIE 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l Dr. G. MARINESCU a prezentat *Volumul Jubilar în onoarea Prof. Dr. C. I. Parhon* (Iaşi 1934), întocmit de prietenii şi elevii d-sale cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani.

D-l Dr. GR. ANTIPA a prezentat traducerea în ungureşte de d-l Schiller Rezső a unei lucrări a d-sale sub titlul: « *Az Alduna haltermelésének biologiai alapja és mechanizmusa* » (Budapest, 1934).

D-l Preşedinte L. MRAZEC a depus următoarea cuvântare rostită de d-sa în Senatul Ţării în şedinţa dela 1 Decemvrie curent, la serbarea zilei Unirii tuturor Românilor:

« Am cerut cuvântul, domnule Preşedinte şi domnilor Senatori nu numai ca reprezentantul în Parlamentul Ţării al celei mai Inalte Instituţiuni culturale a ţării şi a Românismului, dar şi mai ales în virtutea dreptului ce decurge din rolul covârşitor ce l-a avut Academia Română în procesul de Unire a tuturor Românilor.

« Academia ia parte cu bucurie la sărbătorirea zilei de astăzi, a zilei de amintire scumpă tuturor ţinuturilor locuite de Români, ea ia parte şi cu mândria de a fi fost întâia instituţie culturală înfiinţată pe temeiul Unirii dela 1859, cu menirea nu numai de a consolida această sfântă Unire, cum i se zicea atunci, dar pentru a pregăti întinderea acestei uniri peste toate ţinuturile româneşti, ajunse sub stăpâniri de limbi străine.

« Prin însuşi actul ei de fundaţie şi constituire, sunt 68 de ani de atunci, Academia Română cuprindea, dela început, pe reprezentanţii gândirii şi graiului românesc, tot ce România avea pe atunci mai ales şi mai nobil. Toate ţinuturile aveau solii lor în acest întâiu for al culturii integrale româneşti. Deopotrivă erau reprezentate atât Principatele de curând unite, cât şi Ardealul şi Banatul, Bucovina şi Basarabia şi Aromânii. Acest raport între ţinuturi s'a păstrat neschimbat şi până astăzi.

« Academia era atunci constituită de 7 Ardeleni și Bănățeni; de 3 Basarabeni, de 2 Macedoneni și 7 Moldoveni, Munteni și Olteni.

« Primii membri ai Academiei, trebue bine să se rețină aceasta, au fost numiți de însuși Guvernul Principatului, iar toți Domnitorii țării au înțeles să distingă în mod deosebit instituțiunea acordându-i, ca protectori ai ei, sprijinul lor nemărginit.

« In toată activitatea ei, Academia a avut ca țintă supremă ridicarea culturală a tuturor Românilor. Cu satisfacția de a fi lucrat la unirea culturală a întregului neam de mai bine de ½ veac și de a fi realizat-o chiar de atunci, Academia își exprimă dorința prin reprezentantul ei în Parlamentul Țării, că ceea ce s'a obținut pe tărîmul cultural, să fie o pildă pentru toți, să fie un îndemn la o consolidare cât de perfectă și adâncă a ținuturilor unite.

« In timp de secole, prin energiile și virtuțile inerente neamului românesc, acesta și-a păstrat individualitatea și independența sa etnică și politică trecând-o neștirbită și neciuntită în entitatea sa, prin toate sbuciumările și vijeliile ce au căutat să-l desrădăcineze. Nimic nu a putut să slăbească și să oprească sau să înfrângă impulsul impetuos și natural al poporului român de a-și contopi ținuturile în o Românie întregită una și indivizibilă.

« Suma energiilor secular latente devenite libere și acumulate în acest efort suprem din care s'a născut această mare Unire, după Unirea cea sfântă, pe care le sărbătorim astăzi, este incalculabil de mare și nu există putere omenească ce ar putea vreodată să distrugă opera aceasta sublimă. »

ȘEDINȚA ORDINARĂ

14 DECEMVRIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

Dela d-l Ștefan Capșa, din Capitală, se primește un foarte însemnat dar constând din întreaga d-sale colecție de medalii, plachete române și streine, precum și o colecție de monete Regele Carol I.

D-l General R. ROSETTI a prezentat romanul *Capitaine Conan* de Roger Vercel.

D-l I. BIANU a prezentat un volum format din 73 tabele lancasteriene compuse de G. Cleobulos Filippupolitos și tipărite în limba greacă la Paris în 1819 cu cheltuiala boierului moldovean N. Rosetti-Rosnovanu. Exemplarul prezentat a fost primit în schimb dela colegul nostru d-l Demostene Russo.

Apoi d-sa a prezentat Tom. I, An. I din « *Revue Internationale des Etudes Balkaniques* », apărut la Belgrad.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

21 DECEMVRIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l N. IORGA face o comunicare despre *Testamentele Domniței Elina Cantacuzino.*

Dela d-l coleg AL. LAPEDATU, Vicepreședinte al Academiei Române, se primește următoarea cuvântare rostită de d-sa Duminecă, 16 curent, în Blaj, în calitate și de reprezentant al Academiei Române, la serbarea pentru comemorarea regretatului coleg Augustin Bunea:

« S'au împlinit 25 ani dela moartea lui Augustin Bunea. Și totuși, cât de vie și de puternică e încă și azi, în amintirea și simțirea noastră, consternarea provocată, pretutindeni printre Români, de moartea fulgerătoare a acestui strălucit fiu al neamului, în care națiunea întreagă, nu numai Biserica română unită, căreia îi aparținea, punea așa de mari și de îndreptățite speranțe.

« Moartea lui a fost, cu adevărat, un doliu național, o manifestațiune spontană și impresionantă a durerii sincere și profunde a lumii românești, care considera această moarte, întru acele împrejurări, ca o mare și ireparabilă pierdere și care a dat expresia acestei dureri în forme și accente cum până la acea vreme nu se mai cunoscuse la Românii ardeleni.

« Căci nu era, atunci, între fruntașii vieții naționale de dincoace de munți, personalitate, care, prin fire și caracter, prin cultură și talent, prin hărnicie și vrednicie, prin credințe și convingeri, prin hotărîre și bărbăție, ca și prin tenacitatea și vigoarea spiritului și sufletului său românesc, să-și fi câștigat și asigurat, la conaționalii săi, o autoritate morală și un prestigiu național asemenea lui Augustin Bunea.

« A fost în toate privințele — și ca scriitor și ca prelat și ca român — la culmea chemării. Contimporanii săi, cu deosebire cei din Transilvania, unde, firește, era mai bine și mai general cunoscut și apreciat, priveau la dânsul, cum am spus, ca la o mare nădejde a neamului, iar noi, tinerii, abia intrați în ogorul politicei naționale, aveam pentru dânsul un cult, cum numai pentru Nicolae Iorga mai aveam în vremurile acelea.

« Ca istoric, Augustin Bunea marchează o nouă și însemnată etapă, în desvoltarea istoriografiei române transilvane. Publicațiile sale sunt tot ceea ce această istoriografie produsese până atunci, mai de valoare sub raport științific. Căci întocmite pe o largă și bogată bază documentară, cu pătrunzător spirit critic și analitic și prezentate într'o expunere limpede și luminoasă, operele acestea ale lui Augustin Bunea stau la temeiul desvoltării întregei literaturi istorice române ardelenești dela sfârșitul secolului trecut.

« Ca prelat, în slujba devotată a Bisericii sale, Augustin Bunea a susținut și apărat, cu fanatică râvnă, interesele și drepturile acestei Biserici, totdeauna în legătură cu acele ale neamului. De aceea n'a fost nimeni între

semenii săi care să fi luptat cu mai multă tărie şi hotărîre, cu mai multă convingere şi vigoare, împotriva înglobărei Bisericei române unite în autonomia catolică maghiară, ca dânsul. Şi, ca să dea o bază legitimă acestei lupte, alcătui un magistral studiu istoric, dovedind că Biserica română unită şi-a avut, îşi are şi trebue să-şi aibă individualitatea şi autonomia sa proprie.

« Era aşa de hotărît şi de categoric în această atitudine şi luptă a sa că, dacă, cu sila, Românii uniţi, ar fi înglobaţi în autonomia catolică, atunci nu ortodox, cum zicea, ci protestant s'ar fi făcut, ştiut fiind că pentru romano-catolici aceştia sunt mai depărtaţi decât ortodocşii. Un respectuos omagiu deci memoriei acelui, ce, ca şi marii săi predecesori, concepea şi susţinea rolul Bisericii române unite numai în funcţiune de interesele neamului şi numai cu deplina sa individualitate şi autonomie.

« La fel, ca român, Augustin Bunea şi-a făcut, întru toate împrejurările datoria. Oriunde a fost trebuinţă de prezenţa, de lucrarea şi, mai ales, de cuvântul său, el n'a lipsit. La toate acţiunile şi demonstraţiunile naţionale, dela procesul Memorandului, unde s'a prezentat în rândul apărătorilor, până la adunarea Societăţii pentru fond de teatru dela Alba-Iulia, unde a rostit — ca ultimă a sa cuvântare — una din cele mai însufleţite pagini de profetică elocinţă românească, Augustin Bunea a fost de faţă.

« Pretutindeni, cuvântul său într'aripat şi impresionant sguduia sufletele şi întăria conştiinţele. Sunt multe aceste cuvântări. Din toate însă, cele mai măestrite, sunt acele în cari a fixat şi înfăţişat rolul şi activitatea celor mai de seamă fii ai naţiunii române din Transilvania, din a doua jumătate a secolului trecut — Iacob Mureşanu, Timoteiu Cipariu, Gheorghe Bariţiu, David Urs de Marginea, Ioan Raţiu, etc.

« Aşa a fost Augustin Bunea. Şi aşa şi-a câştigat el autoritatea şi prestigiul, iubirea şi încrederea de care s'a bucurat la ai săi! Evident, unui asemenea strălucit bărbat îi stăteau larg deschise înainte căile viitorului.

« Ca istoric, a fost chemat în sânul Academiei Române. Dar moartea l-a împiedecat să ajungă sub cupola înaltului aşezământ de cultură naţională cu discursul pe care şi-l pregătea pentru solemna ocazie — « Stăpânii Ţării Oltului », ai ţării sale de origină, ai ţării care a păstrat cele mai vechi tradiţii şi mărturii de viaţă naţională organizată, ai ţării din care a izvorît Principatul a toată Ţara Românească, ai ţării ce veacuri de-a-rândul a făcut legătura dintre românii de o parte şi de alta a Carpaţilor, ai ţării ce şi azi încă este un nesecat rezervor de energii naţionale... Căci aşa voia el să înfăţişeze Ţara Oltului şi pe stăpânitorii ei români de pe vremuri.

« Ca prelat, Augustin Bunea a avut şi el un ideal — dar nu idealul celor ce râvnesc numai decât o cârje episcopală, ci idealul celor ce urmăresc a-şi sluji Biserica cu zel şi conştiinţă misionarică. Reese aceasta clar şi lămurit din scrierea sa postumă, « Incercare de Istoria Românilor » şi în care voia să trateze chestiunea ierarhiei noastre bisericeşti, dela început, dela epoca romană, până încoace, în epoca modernă, scriere, care,

se vede bine, trebuia să fie un far luminos al căii pe care să se îndrepteze, după Augustin Bunea, pașii viitori ai neamului, întru urmărirea și împlinirea misiunii sale culturale și civilizatorii, ca popor romanic în Orientul Europei.

« In sfârşit, ca român, Augustin Bunea, ar fi putut ajunge în viața politică a neamului, la cele mai înalte demnități și importante roluri. Nu le-a căutat însă, ci, modest cum era și lipsit total de vanitate, s'a mulțumit cu demnitatea și rolul ce le avea, aci, în Blaj, în cadrele Bisericii sale. Căci s'a prăbuşit în neant, tocmai în momentul când națiunea avea mai mare trebuință de oameni ca dânsul în preajma marilor evenimente ce au adus realizarea unității noastre politice și naționale.

« O fatalitate pe care a trebuit să o suportăm, ca voie a Tatălui Ceresc, dar care nu ne poate împiedeca de a ne gândi, cu nostalgic regret, ce ar fi fost și ce ar fi însemnat Augustin Bunea în viața României întregite, dacă ar fi apucat-o. Fără teamă de a greşi sau exagera, cutez a zice că ne-ar fi dus, mai direct şi mai sigur, la unitatea sufletească şi la consolidarea națională, de care avea atâta trebuință pentru organizarea și desvoltarea noului Stat român întregit.

« Iată de ce gândurile și reflexiunile acestea le aduc ca un suprem omagiu memoriei scumpe și neuitate a lui Augustin Bunea, atât ca ministru al Cultelor, cât și ca membru al Academiei Române, în numele acestei instituțiuni, care a ținut să fie reprezentată la duioasa pomenire pe care Blajul i-o face azi, la 25 de ani dela moartea sa, ca mărturie a simțirii sale de veșnică iubire și de nepieritoare admirațiune. »

D-l Dr. GR. ANTIPA prezintă lucrările:

1. Cincinat Sfințescu, *Urbanistica Generală*, partea I, și *Urbanistica Specială*, partea II, Buc. f. a.
2. Em. Ciomac, *Viața și opera lui Richard Wagner*, Buc. 1934.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

11 IANUARIE 1935

Preşedinția d-lui L. MRAZEC.

D-l AL. LAPEDATU, Vicepreşedinte, arată că la 28 Februarie viitor se împlinesc 150 de ani dela martiriul suferit de eroii naționali ardeleni Horia, Cloșca și Crișan. Guvernul și societățile culturale și naționale din țară, mai ales cele ardelene, vor comemora pe cei trei martiri și mișcarea lor revoluționară. D-sa propune și Academia admite, ca Academia să facă în sala ei de expoziție, o expoziție de stampe, broșuri, manifeste revoluționare, etc., în legătură cu mișcarea lui Horia, expunându-se bogatul material al d-lui Oct. Beu, Consilier de Legație, împreună cu materialul Academiei și acel pe care d-sa îl va putea aduce dintr'alte părți, și dându-se d-sale însărcinarea

de a organiza această expoziţie sub auspiciile Academiei, cu participarea funcţionarului respectiv al Academiei şi sub conducerea d-lui coleg Bibliotecar I. Bianu.

După propunerea Secţiunii Istorice, se deleagă d-l N. Iorga să reprezinte România în Comitetul permanent al Congreselor bizantine.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA depune următoarea listă a concurenţilor la premiile ce Academia are de acordat în acest an:

I. PREMII GENERALE — PRIN COMISIUNE SPECIALĂ

1. *Premiul Năsturel, de 4.000 lei*

8 scrieri cu conţinut de orice natură:

Elefterescu (Em.), Locuri ardelene, monografii, Vol. I, II. Bucureşti, 1934.
Firu (Nicolae), Monografia Bisericei Sfintei Adormiri (Biserica cu lună) din Oradea, scrisă cu prilejul împlinirii a 150 de ani dela întemeierea ei, 1784—1934. Oradea, 1934.
Gănescu (Locot. Gh.), Gaze otrăvitoare. Broşură de propagandă pentru apărarea populaţiei civile contra gazelor otrăvitoare. Ploeşti, 1934.
Petrescu (V.), Studiu asupra Banului Mărăcine şi a originii poetului Pierre Ronsard. Craiova, f. a.
Prigor (Maura), Statuia care arde, roman. Bucureşti, f. a.
Sevastos (M.), Aventurile din Strada Grădinilor, roman. Bucureşti, 1934.
Spirescu (Cleant), Cosmos sau Cântarea Stelelor. Poem filosofic-spiritualist. Concepţie nouă care explică Dumnezeirea, Universul şi Nemurirea. Bucureşti, f. a.
Vlădescu (G. M.), Moartea fratelui meu, roman. Bucureşti, 1934.

2. *Premiul Asociaţiunii Craiovene, de 4.000 lei* una scriere *didactică:*

Breazul (G.), Carte de cântece pentru clasa IV secundară de băieţi şi fete. Craiova, 1933.

3. *Premiul N. Chrissoveloni, de 2.000 lei (divizibil)* una scriere asupra *comerţului:*

Pizanty (Mihail), Statistica — Conferinţă ţinută pe ziua de 7 August 1933, la Universitatea populară « N. Iorga » din Vălenii de Munte. Bucureşti f. a.

4. *Premiul Eufimia şi Ioan Andrei Profesori, de 3.500 lei (divizibil)*

2 scrieri conţinând *Predici bisericeşti duminicale:*

Chiricuţă (Preotul Toma), Cunoşti tu calea? Chemări către suflet. Bucureşti, 1934.
Iliescu (Pr. Ioan), Gânduri în linişte. Râmnicul Vâlcii, 1931.

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

1. *Marele Premiu C. Hamangiu, de 100.000 lei*

18 lucrări *dramatice* și 6 *volume de poezii:*

Blaga (Lucian), 1. La cumpăna apelor, versuri. Sibiu, 1933.
« » 2. Avram Iancu, dramă. Sibiu 1934.
Bacovia (G.), Poesii. București, 1934.
Cazimir (Otilia), Licurici și Cântec de Comoară.
Ciocâlteu (V.), Poesii. București, 1934.
Ciprian (G.), Omul cu mârțoaga, comedie în patru acte. București 1930.
Cuclin (Dimitrie), Doine și Sonete. București, 1932.
Dronca (Crăciun C.), Setea, tragedie în 6 tablouri. București, 1934.
Fara (Dimitrie), Frământare, roman dramatic în cinci acte și un tablou. Timișoara, 1933.
Fara (Dimitrie), Amăgire, roman dramatic în cinci acte. Timișoara, 1934.
Luca (Ion), Rachierița, dramă în versuri. București, 1934.
Mușatescu (Tudor), Titanic Vals, Comedie în 3 acte. București, f. a.
» Sosesc deseară, comedie în trei acte. București, 1934.
Nanu (D. Al.), Plecarea recruților, Comedie muzicală în 2 acte. Pitești, f. a.
Smara, Corbul cu pene de aur, feerie în versuri, patru acte. București, 1934.
Stamatiad (Al. T.), Mărgăritare negre, poeme. Ediția III definitivă. București, 1934.
Ungur (Victor), Tortul clipelor singurătății, poezii. Lugoj, 1929.
Ungur (Victor), Căminul veghiază, operetă în trei acte și un prolog. Lugoj, 1931.
Voiculescu (V.), Destin. București, 1933.

2. *Premiul Demostene Constantinide, de 3.000 lei (divizibil)*

9 scrieri de *literatură și filologie:*

Byck (J.), La répétition en roumain. Bucarest, 1934.
Furtună (Horia), Iubita din Paris, roman. București, f. a.
Georgescu (Ioan), Cântece din umbră. București, 1934.
Lesnea (George), Cântec deplin, versuri. București, 1934.
Oprescu (Horia), Arena cu un singur spectator. București, 1935.
Speranția (Eug.), Papillons de Schuman. București, 1934.
Stamate (Mihail D.), Spre lumină. Piatra Neamț, 1932.
Stamate (Mihail D.), Virtuți strămoșești, legende și istorisiri. Piatra Neamț, f. a.
Țuculescu (I. P.), Siluete din trecut. Craiova, f. a.

Premii cu subiecte date:

3. *La Marele Premiu C. Hamangiu, de 100.000 lei (indivizibil) pentru traducerea în limba engleză a operei poetice a lui Mihail Eminescu:*

3 manuscrise cu motto sau pseudonimele:
a) « Englezul » (289 file);

b) «...vis al morţii eterne e viaţa lumii 'ntregi» (264 file);
c) «The passionate Pilgrim» (119 file).

4. *La Premiul V. Adamachi, de 5.000 lei,* cu subiectul:
Al. Depărăţeanu

Un manuscris cu motto «Ay Dios de mi tierra» (260 file).

5. *La Premiul General Constantin şi Maria Burghele, de 4.000 lei* pentru o compunere *literară, istorică* sau *didactică:*

Un manuscris intitulat «Isus» cu motto: «Fericiţi sunt, cari n'au văzut şi au crezut» (147 file).

6. *La Premiul Statului Eliade Rădulescu, de 50.000 lei,* cu subiectul: «*Studiu asupra numelor de persoane (nume, pronume, supranume, poreclă) şi de animale dintr'o regiune românească*»*:*

Un manuscris cu titlul: *Nume de persoane şi nume de animale în Ţara Oltului* cu motto «Davus sum, non Oedipus» (525 file).

III. PREMIILE SECŢIUNII ISTORICE

1. *Premiul Vasile Pârvan, de 30.000 lei*

2 scrieri sau descoperiri arheologice:

Rosetti (Dinu V.), I. Descoperiri paleolitice în preajma Bucureştilor; II. Săpăturile dela Vidra (Raport preliminar). Bucureşti, 1934.
Rosetti (Dinu V.), Siedlungen der Kaiserzeit und der Völkerwanderungszeit bei Bukarest. Berlin, 1934.

2. *Premiul «Constantin Kiriţescu: Istoria războiului pentru întregirea României 1916—1919»*, de 25.000 lei

Pentru opere literare sau studii de psihologie socială a poporului român în timpul războiului de întregire:

Popa (Victor Ion), Floare de Oţel, roman de războiu. Bucureşti, f. a.

3. *Premiul Statului Gheorghe Asachi, de 50.000 lei*

21 scrieri *istorice, economice, juridice, filosofice:*

Anastasiu (Gen. I.), Oastea română de-a-lungul veacurilor. Bucureşti, 1933.
Brucăr (I.), Filosofi şi Sisteme. Bucureşti, 1933.

Ciomac (Em.), Viața și opera lui Richard Wagner. București, 1934.

Cosma (Preot Vasile), Cinci Sate din Ardeal. Cluj, 1933.

Dimitriu (Constantin V.), Doi dregători moldoveni, I Portarul de Suceava, II Hatmanul și pârcălabul de Suceava. București, 1934.

Grințescu (Dr. Ernest), Probleme Agrare. București, 1934.

Manolache (General C.) și *Konya* (Maior Ed.), Manual de Drept Internațional public pentru uzul ofițerilor Armatei Române. București, 1934.

Moroianu (George), Les luttes des Roumains Transylvains pour la liberté et l'opinion européene, épisodes et souvenirs. Préface par Wickham Steed. Paris, 1933.

Olenin (St. Georgescu), Contractul de asigurare și reasigurare. Vol. I, Asigurarea bunurilor. București, 1933.

Pașșalega (Dem.), Revizuirea tratatelor. Studiu juridic asupra forței obligatorii a tratatelor internaționale. Craiova, 1934.

Popa-Lisseanu (G.), Izvoarele Istoriei Românilor:

Vol. I, Faptele Ungurilor de Secretarul anonim al Regelui Bela. Text și traducere, cu un facsimil și o hartă.

Vol. II, Descrierea Europei Orientale (1308) de geograful anonim. Text și traducere.

Vol. III, Românii în poezia medievală.

Vol. IV, Cronica Ungurilor de Simon de Kéza. Text și traducere.

Vol. V—VI, Cântecul de jale de Rogerius. Descoperirea Ungariei celei mari de Ricardus. Text și traducere. București, 1934.

Roșca (D. D.), Existența tragică. Incercare de sinteză filosofică. București, 1934.

Sacerdoțeanu (Aurelian), Marea invazie tătară și Sud-Estul european. București, 1933.

Scondăcescu (Barbu I.), *Devesel* (Dumitru I.) și *Duma* (Const. N.), Legea asupra proprietății literare și artistice, comentată și adnotată, cuprinzând: expunerea de motive, doctrina și jurisprudența română și străină, legea presei din 1862, convențiunea dela Berna, legea franceză, italiană, polonă, cehoslovacă și yugoslavă. București, 1934.

Secășeanu (Corneliu C.), Numismatica. Noțiuni de numismatică greacă, dacă, romană, bizantină și românească. Cuprinzând o hartă geografică și o planșă cu monete. București, 1934.

Șolea (Ioan I.), Prăbușirea Societății Națiunilor și a păcii eterne. Revizuirea tratatelor. București, 1934.

Soreanu (Lt. Colonel A.), Dezarmarea. București, 1934.

4. *Premiul Ecaterina I. C. Bolintineanu, de 2.000 lei*

Una lucrare asupra *Științei Dreptului:*

Cutcutache Râmniceanu (C), Societatea Națiunilor și noile tendințe de reorganizare economică și politică a Europei. București, 1934.

5. *Premiul Dr. Cornel Nicoară, de 12.000 lei (divizibil))*

9 scrieri *istorice, economice, juridice, filozofice:*

Atanasiu (Constantin Maior), Raționalizarea serviciului militar. Determinarea inteligenței și aptitudinilor. Cernăuți, 1934.

Chiru (Colonel Vasile D.), Justiția administrativă militară. București 1934.

Chiru (Colonel Vasile D.), Comandamentul și Administrația. Studii asupra separațiunei și specializărei organelor de conducere administrativă a formațiunilor sanitare militare. București, 1934.

Condurachi (Ioan D.), Istoricul sistemelor monetare în Țările române până la 1867. București, 1934.

Cornicioiu (G-ral Gr.), *Opriș* (Lt. Col. Ștefan) și *Dumitrescu* (Maior A.), Contribuțiuni la istoricul Grănicerilor. Vol. I (1834—1904). București, 1934.

Cretzianu (Al.), Din arhiva lui Dumitru Brătianu, acte și scrisori din perioada 1840—1870 publicate, cu o schiță biografică. Vol. I, II. București, 1933—1934.

Gabrea (Josif I.), Școala românească, structura și politica ei, 1921—1932. București, 1933.

Ionașcu (I.), Biserici, chipuri și documente din Olt, Vol. I cu 43 ilustrațiuni. Craiova, 1934.

Mureșanu (Aurel), Problemele economico-sociale spre Planul quinquenal al României Mari 1935—1940. Turda, 1934.

Premii cu subiecte date:

6. *La Premiul Camerei de Comerț și Industrie Circumscripția I-a din Turnu-Măgurele, de 20.000 lei*, cu subiectul

Teleormanul economic:

Un manuscris cu motto: « Meleagurile copilăriei întotdeauna îți răscolesc amintiri dragi și te predispun la cercetări cari niciodată nu te pot obosi ». (126 file).

7. *La Premiul At. Toncoviceanu, de 1.000 lei*, cu subiectul:

Istoria unei mânăstiri din România:

Un manuscris cu titlul « Istoricul bisericei monastirea Răducanu », cu motto: « Căutarea și cercetarea adevărului trebue să fie ținta activității noastre (Henri Poincaré) », (36 file).

8. *La Premiul I. C. Atanasiu, de 4.000 lei*, cu subiectul:

« Criteriul biologic în Drept »:

Un manuscris cu motto: « Natura non vincitur nisi parendo (Bacon) », (183 file).

IV. PREMIILE SECŢIUNII ŞTIINŢIFICE

1. *Premiul I. Oroveanu, de 70.000 lei*

10 lucrări sau descoperiri în ştiinţa medicală:

Cimoca (Dr. Valer), Formularul terapeutic al Clinicilor Facultăţii de Medicină şi Farmacie din Cluj. Vol. I completat. Vol. II. Cluj, 1933—1934.

Haţieganu-Goia, Tratat elementar de Semiologie şi Patologie medicală, în colaborare cu d-nii asistenţi ai clinicii medicale: Docent Dr. L. Daniello, Docent Dr. I. Gavrilă, Dr. M. Hăngănuţ (Şef de lucrări), Dr. A. Moga şi Dr. T. Spârchez. Cluj, 1934.

Mangiurea (Dr. Romulus St.), Tuberculoza, mijloace de combatere. Date statistice, critici şi sugestii. Bucureşti, 1934.

Odobleja (Dr. St.), Fonoscopia în colecţiile pericardice. Craiova, 1934.

» » Fonoscopia. Craiova, 1934.

» » Semnul banului. Craiova, 1934.

» » Transsonanţa sunetelor de frecare şi plescăit la cord. Bucureşti, 1934.

Popoviciu (Dr. Gheorghe), Elemente de Fiziologie Medicală, Vol. I.— Vol. II în colaborare cu Dr. Gr. *Benetato*. Cluj, 1934.

Radovici (Dr. Anghel) şi *Meller* (Dr. Oscar), Encefalo-Myelografia lichidiană. O metodă de radiografie a nevraxului, cu o contribuţiune anatomo-microscopică de Dr. Ioan *Bazgan*. Cu 48 figuri. Bucureşti, 1934.

Rădulescu (Al. D.), Mica Chirurgie şi elemente de patologie chirurgicală. Cu 197 de figuri în text. Cluj, 1934.

2. *Premiul Ştefan Demetrescu-Vergu, de 10.000 lei:*

3 scrieri de natură *silvică:*

Cristea (Cezar), Rolul pădurilor în economia şi apărarea naţională. Bucureşti, 1934.

Nedici (Dr. Gh.) şi *Zotta* (Const. Gr. C.), Tratat de Drept silvic român. Bucureşti, 1934.

Sburlan (D. A.), Fabrici de cherestea. Instalarea şi exploatarea lor. 162 figuri în text, 2 planşe şi numeroase tabele. Sibiu, 1934.

3. *Premiul Contribuţia Muncii de 10.000 lei*

una scriere despre *selecţionarea cerealelor:*

Săulescu (N.), Ameliorarea plantelor agricole. Cluj, 1934.

4. *Premiul Dr. Victor Babeş, de 20.000 lei*

2 lucrări medicale în legătură cu lucrările D-rului Victor Babeş:

Bacaloglu (Prof. C.), *Răileanu* (Dr. C.) şi *Enăchescu* (Dr. M.), Cercetări asupra ciroselor atrofice neoplasice. Bucureşti, 1934.

Ionescu (Dr. Dimitrie), Turbarea la om şi animale. Bucureşti, 1934.

5. *Premiul V. Adamachi, de 5.000 lei (divizibil).*

8 scrieri cu *conținut științific:*

Basgan (Dr. Ing. I.), Die Arbeitsweise und Form des Rotary-Meissels. Wien, 1934.
Chelaru (Gh.) și *Cristea* (Cezar), Problema șomajului românesc. Aspectul tehnic industrial. București, 1934.
Minovici (Dr. Nicolae) și *Kernbach* (Dr. Mihai), Osteologia medico-legală. București, 1932.
Patin (Edgard), Le commerce des céréales dans le bassin du Bas-Danube. Paris, 1933.
Poenaru (Dr. Căplescu), Absența durerei și a reflexului faringian. București, 1933.
Roată (Lt.-Colonel Victor), Pericolul aerian și mijloacele de apărare. Apărarea activă, apărarea pasivă, urbanismul. Cu 90 ilustrațiuni. București, 1934.
Vancea (Petre), Introducere la Neurologia oculară. Zece conferințe ținute la Facultatea de Medicină din Cluj. Cluj, 1934.
Vasiliu (Locotenent Colonel D. I.), Fortificația permanentă contemporană (1914—1934). București, 1933.

Premii cu subiecte date:

6. *La Premiul Statului Gh. Lazăr, de 50.000 lei* cu subiectul

Febra exantematică (febra de Marsilia):

Un manuscris cu titlul: *Cercetări experimentale asupra Febrei butonoase,* cu deviza « Prin muncă și cu răbdare frunza dudului devine mătase » (70 file).

ȘEDINȚA PUBLICĂ
18 IANUARIE 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l N. IORGA a făcut o comunicare despre *Bucureștii de acum un veac după romanul unui avocat Ion M. Bujoreanu (1862).*

In ședință intimă Academia Română a primit pe d-l Gheorghe Macovei, Directorul Institutului Geologic al României, venind pentru întâia oară la ședințele acestei Instituțiuni după alegerea d-sale ca membru corespondent al Academiei.

D-l Macovei a oferit Academiei volumul jubilar tipărit cu ocazia serbării aniversării de 25 de ani ai Institutului Geologic al României și publicația d-sale în colaborare cu d-l I. C. Atanasiu « *L'Evolution géologique de la Roumanie — Crétacé* » (Buc., 1934).

ŞEDINŢA PUBLICĂ
25 IANUARIE 1935

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l Dr. G. MARINESCU a făcut o comunicare despre *Congresul de Electro-Radiobiologie şi colaborarea oamenilor de ştiinţă* (cu proiecţiuni).

ŞEDINŢA PUBLICĂ
1 FEVRUARIE 1935

D-l Preşedinte L. MRAZEC, deschizând şedinţa, zice în ascultarea asistenţei în picioare:

« Vestea morţii I.P.S.S. Dr. Vasile Suciu, Arhiepiscopul şi Mitropolitul de Alba Iulia şi Făgăraş, a îndurerat adânc Instituţiunea noastră, care era mândră de a socoti printre membrii ei onorari pe marele dispărut, încă din anul marilor prefaceri naţionale 1919.

« Votul unanim, prin care Academia Română l-a chemat atunci în sânul ei, s'a adresat deopotrivă păstorului devotat al bisericii române unite, care a înscris o nouă pagină glorioasă în istoria marilor vlădici ai Blajului, — teologului savant, autor de însemnate opere de Teologie dogmatică fundamentală şi specială, — şi ctitorului de aşezăminte culturale şi religioase româneşti, fie pentru adăpostirea orfanilor de războiu, fie pentru educaţia fetelor — ca în acel vestit « Institut al Recunoştinţii » din Blaj — fie, în sfârşit, pentru instrucţia şi pentru pregătirea pentru viaţă a tinerilor în şcoli normale, de meserii sau de comerţ, pe care Inaltul prelat le-a înfiinţat cu contribuţia generoasă a oamenilor de bine şi mai ales cu zelul său neînfrânt şi cu jertfa sa personală, reuşind a da un nou avânt şi de a adăogi un nou spor vieţii culturale a Blajului istoric.

« Dar votul unanim al Academiei s'a adresat în şi mai mare măsură marelui patriot, care a fost Mitropolitul Dr. Vasile Suciu.

« Operele sale culturale amintite sunt în întâia linie produsul conştiinţii sale de bun român, al credinţii sale vii că prin puterea învăţăturii şi prin luminarea poporului se asigură şi se apără permanent fiinţa naţiunii româneşti.

« Când, în epoca întregirii neamului, tot pe atât de glorioasă pe cât de critică, vicarul capitular şi-a văzut naţia ameninţată de dezordine, patriotismul său înflăcărat l-a făcut să treacă de îndată la fapta eroică politică, prezidând în 1918 Consiliul Naţional din Blaj, înfiinţând gărzile naţionale pentru apărarea ordinei şi pentru înstăpânirea puterii româneşti — până la venirea trupelor române cuceritoare — în ţinuturile Târnavelor şi în Apuseni până la Abrud.

« Alături de biserica română unită şi neamul românesc întreg, Academia Română deplânge pierderea acestui mare fiu al țării și a membrului ei onorar. »

D-l N. IORGA face o comunicare despre *Influențele românești și germane în opera literară a reginei Elisabeta.*

In ședința intimă d-l N. Iorga aduce la cunoștința Academiei că d-l Ostrovski, Plenipotențiarul Sovietelor, i-a promis, de curând, că tezaurul Academiei evacuat la Moscova ne va fi retrocedat. D-sa propune a se interveni la Ministerul Afacerilor Străine pentru aducerea obiectelor noastre în țară.

— Propunerea se aprobă.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

8 FEVRUARIE 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l **N. Cartojan,** Membru corespondent al Academiei Române, citește comunicarea despre *Poema cretană Erotocrit în Literatura românească și izvorul ei necunoscut.*

ŞEDINŢA ORDINARĂ

15 FEVRUARIE 1935

D-l Președinte L. MRAZEC, deschizând această şedinţă consacrată pomenirii mult regretatului nostru coleg Vicepreşedinte Ioan Bianu, decedat în seara zilei de 13 Fevruarie curent, zice:

Domnilor Colegi,

« Am sarcina dureroasă de a vă aduce la cunoştinţa D-voastră, în mod oficial, decesul colegului nostru Ion Bianu, Vicepreşedintele şi Bibliotecarul Academiei Române, fostul ei Preşedinte şi Secretar General.

« Cu Bianu pierdem pe cel mai vechiu dintre colegii noștri.

« Slujind în timp de aproape 57 de ani instituțiunea noastră cu un devotament și abnegațiune incomparabilă, el a fost de fapt unul din principalii făuritori ai măririi ei, cum a fost prin ea unul din marii făuritori ai unirii culturale a neamului.

« In personalitatea lui Bianu se contopea tot ce privea ființa și aspirațiunile instituțiunii noastre. El a știut să păstreze intactă tradiția ei,

moştenire lăsată de predecesorii noştri mari, Ioan Ghica şi mai ales Dimitrie Sturza; ştia să păstreze neştirbită autoritatea şi prestigiul ei cu toate vicisitudinile grele din ultimile decenii.

« Pierderea lui Bianu este una din cele mai mari şi în orice caz cea mai dureroasă ce a suferit vreodată Academia Română.

« Durerile mari sunt mute. Nimic nu poate să traducă ceea ce simţim în momentul de faţă, nimic nu poate reda doliul şi impresiunea ce provoacă în inima noastră vălul copleşitor al sentimentelor unei profunde mâhniri, cum nimic nu va putea vreodată să şteargă golul pe care-l lasă dispariţia scumpului nostru coleg.

« Academia Română îi va păstra pentru totdeauna amintirea unei profunde recunoştinţe, iar fiecare dintre noi pierdem un prieten sincer şi un sfătuitor înţelept în zilele bune şi mai ales în zilele grele. »

Domnii Membri păstrează câteva minute de reculegere, după care şedinţa se ridică în semn de doliu.

ŞEDINŢA GENERALĂ PUBLICĂ

22 FEVRUARIE 1935

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l **P. P. Panaitescu**, Membru corespondent al Academiei Române, ceteşte o comunicare despre *Mihai Viteazul în lumina unor noui documente.*

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA depune următoarele cuvântări rostite la ceremonia înmormântării mult regretatului coleg I. Bianu, în ziua de Duminecă 17 Februarie curent, de d-nii Preşedinte L. Mrazec, Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucţiunii Publice; Octavian Goga din partea Secţiunii Literare şi C. Rădulescu-Motru, din partea Facultăţii de Litere din Capitală:

Cuvântarea d-lui Preşedinte L. Mrazec:

« Ca Preşedinte al Academiei îmi revine sarcina tristă de a exprima durerea pe care acest Institut a încercat-o prin pierderea celui mai vechiu şi celui mai devotat membru al ei.

« Imi revine şi onoarea de a aduce omagiul suprem al înaltului Institut Naţional de Cultură, aceluia, care în timp de aproape şease decenii, a slujit-o cu abnegaţiune şi cu devotament incomparabil, dând tot din ceea ce era al lui, dar absolut tot, pentru propăşirea Instituţiunii noastre.

« Ion Bianu e un fiu al acelor locuitori români, viguroşi şi inteligenţi, ce stăpânesc malurile îmbelşugate ale Târnavelor. Ca urmaş al unui neam ce a dat poporului român pe un Nicolae Pop dela Bia, Vicarul Episcopiei

Române Unite dela Blaj, pe Canonicul Bunea, pe Petru Paul Aron şi alţii, el a făcut studiile secundare la Blaj, iar după terminarea lor a venit în « ţară », cum se zicea şi atunci, pentru a urma prelegerile Facultăţii de Litere şi Filosofie la Universitatea din Bucureşti.

« In ultimul an al facultăţii, în 1876, fiind cunoscut lui August Treboniu Laurian, el a fost numit bibliotecar la Biblioteca Universităţii. După ce şi-a luat licenţa în filosofie, e trimis de Stat şi de Academie la Milano şi Paris pentru a se specializa în Filologia Romanică. In timpul acesta — după Războiul Independenţei — când vechea Societate Academică Română a fost transformată prin lege în Academia Română, declarată Institut Naţional, tot Laurian a intervenit ca Bianu să fie numit bibliotecar arhivist la Academia Română în anul 1879. Aici l-a cunoscut întâi Ioan Ghica care, apreciind însuşirile tânărului ardelean, i-a purtat o afecţiune caldă recomandându-l lui Dimitrie A. Sturza. De acesta a rămas apoi strâns legat până la moartea marelui om de Stat român, ca colaborator şi realizator al acelui plan grandios, care din începuturile timide ale înjghebării Academiei a imprimat acesteia caracterul său de Inalt Institut Naţional al Culturii Neamului.

« In 1884, la vârsta de abia 28 de ani, Ion Ghica şi Dimitrie Sturza, îl definitivează bibliotecar al Academiei şi mai în urmă ca Director al Academiei, acordându-i deplina lor încredere.

« In mediul acesta al marilor oameni de Stat şi cărturari ai poporului român, reprezentanţi ai unei culturi şi unor aspiraţiuni izvorîte din sbuciumările din ţară şi din afară — ca ultime repercusiuni ale marilor schimbări provocate de revoluţia cea mare şi de mişcările din 1848 în toată Europa — în mediul acesta înălţător, mediu de lărgime de vederei şi de libertate în gândire şi grai, a crescut şi s'a adaptat tânărul Bianu, venind în contact şi cu Al. Odobescu, B. P. Haşdeu, T. Maiorescu şi atâţia alţii, grupaţi sub cupola Academiei Române.

« Inteligenţa sa vie, spirit ordonat, clar văzător şi prevăzător, înclinarea sa pozitivistă, erau însuşirile sale de frunte care îi imprimau repede pecetea organizatorului ştiinţific şi bunului gospodar.

« Toate aceste însuşiri erau pătrunse de un patriotism cald dar înţelept, de o iubire de neam sinceră şi adâncă.

« Şcoala severă a lui Sturza, membru al Academiei din 1871 până în 1914 şi Secretarul ei perpetuu, şcoala aceasta a complectei desinteresări personale şi a datoriei faţă de neam şi de ţară, şcoala prevederii prudente a avut o înrâurire adâncă asupra lui Bianu. Ea i-a dat ultima formă a felului de a fi, ea i-a dat acest relief în care se oglindea inteligenţa sclipitoare, supleţa şi energia românului din Câmpia Transilvaniei, asociate cu simţul datoriei şi al demnităţii, şi, cu rigiditatea până la intransigenţă a principiilor lui *Sturza*.

« Aşa l-am cunoscut noi pe Bianu, aşa l-am văzut personificând pilda omului de datorie până la sacrificiul persoanei sale, subordonând orice era al lui, intereselor superioare ale Instituţiunii pe care o servea cu pasiunea bunului român şi a omului de ştiinţă.

« Dotat în felul acesta de un complex de însuşiri rare, inegalabile, el desfăşura susţinut de o putere de muncă cu totul excepţională, o activitate prodigioasă, deopotrivă, atât pe tărîmul didactic şi pe calea cercetărilor în domeniul istoriei culturii neamului, cât şi, mai ales, pentru a desvolta şi consolida acea operă mare ce e Academia Română şi cu deosebire Biblioteca ei.

« Pe tărîmul didactic îl vedem mai întâi profesor la Liceul Sf. Sava numit în 1881, unde a educat o întreagă serie de elevi printre cari mulţi au ajuns la locuri conducătoare în ţară. Câţiva ani în urmă e numit la Facultatea de Litere a Universităţii din Bucureşti ca titularul catedrei de Istoria Literaturii Române, unde repede a câştigat stima colegilor şi respectul şi recunoştinţa elevilor.

« O voce mai autorizată decât a mea, cuvântarea colegului Octavian Goga, va arăta locul eminent ce l-a ţinut Ion Bianu în activitatea sa ştiinţifică multiplă desfăşurată în Secţia Literară a Academiei, din care făcea parte dela 1886 ca membru corespondent şi dela 1902 ca membru activ.

« Dar câmpul cel mare al activităţii sale unde s'a desvăluit vocaţiunea sa, era Academia, cu viaţa căreia şi-a identificat viaţa. E greu de a arăta aici, opera ce a realizat-o în scurt timp dela 1879 până la 1919, cu mijloace la început extrem de modeste; de a arăta ce tezaur cultural s'a acumulat în acest templu al culturii româneşti, care a avut un rol precumpănitor şi chiar uneori hotărîtor — în evoluţia culturală a neamului, începând prin stabilirea şi întreţinerea vie şi neîntreruptă a legăturilor între Regatul Vechiu şi toate ţinuturile locuite de Români, până la Unirea cea Mare; apoi în realizarea unităţii limbii şi purificarea ei de toate neoformaţiunile străine limbii vechi româneşti, căci unitatea limbii netezea drumul unirii neamului. Şi mai ales, ce a realizat prin crearea acelei biblioteci splendide, care e mândria ţării şi a Instituţiunii noastre, a unei biblioteci cu adevărat naţionale a Neamului.

« In ea s'a adunat printr'o muncă uriaşă şi neobosită — din ţară şi străinătate, de pe la mânăstiri, dela particulari, din arhive părăsite, şi din atâtea şi atâtea locuri, manuscrise, documente, cărţi vechi, odoare istorice, care interesau de aproape istoriografia românească, cu un cuvânt tot ce scrisul şi arta românească putea să intereseze manifestările culturale ale neamului dela începuturile lor depărtate până astăzi. In ea s'au adunat pe lângă cărţi, colecţii de manuscrise şi de documente, colecţii de stampe privitoare la ţara şi trecutul poporului român, la care se mai adaugă şi alte colecţii de valoare din trecutul ţării. La toate acestea au venit încă colecţiile numismatice bogate ale lui Dimitrie Sturza şi Mihail Sutzu.

« Din câteva mii de volume, puţinele manuscrise şi câteva sute de documente şi stampe ce formau biblioteca la începutul ei, biblioteca numără astăzi peste 500.000 volume, mii de manuscrise şi zeci de mii de documente şi stampe.

« Dar mai mult încă, *Bianu* nu şi-a cruţat munca migăloasă de a culege în timp de decenii el singur, zi cu zi din toată presa ţării, tot ce putea

avea o valoare pentru istoria şi viaţa ei, organizând o secţiune specială în acest scop.

« Iată ce e Biblioteca Academiei Române, iată care e caracterul ei: o comoară plină de nestimate privitoare la trecutul neamului, adunate prin o muncă uriaşă, un tezaur al Naţiunei. E mândria ţării şi a poporului român.

« Ei bine, toată această bibliotecă, acest inventar de Istorie şi Literatură română, cu excepţia colecţiilor numismatice, e în cea mai mare parte opera lui Ion Bianu, care i-a dat şi definiţiunea: « Cum Academia este menită să funcţioneze ca centru directiv pentru cultura naţională a neamului, biblioteca trebue să fie şi ea un organ în neîncetată desvoltare spre a servi scopurilor culturale şi ştiinţifice ale Instituţiunii ».

« Este opera acestui mare erudit şi modest, acestui înţelept prin povara anilor şi experienţa vastă a unui trecut, pentru care scopul cel mai înalt al vieţii era « Unirea Neamului, consolidarea lui prin cultură, prin muncă stăruitoare şi neobosită pe toate tărîmurile vieţii şi intereselor patriei », cum se exprima el cu ocaziunea sărbătoririi lui ca profesor universitar.

« Cu o pasiune neînfrântă până în ultimile lui zile a lucrat la desvoltarea şi consolidarea acestui instrument cultural al ţării. Şi aşa se explică identificarea lui complectă cu scopul şi interesele instituţiunii pe care el o slujea.

« Calităţile superioare ale organizatorului prevăzător, dorea ca biblioteca să rămână în curent cu tot ce se publică în România. Aceasta a obţinut-o prin legea care obligă tipografiile să dea exemplare din tot ce tipăresc spre a asigura colecţionarea imprimatelor. Legea era făcută de Bianu.

« Cu toată munca aceasta absorbantă, omul de ştiinţă găsea încă timpul liber de a munci şi pe ogorul ştiinţelor în genere, cum dovedesc numeroasele sale publicaţiuni privitoare la cultura şi mai ales la trecutul cultural al poporului român. De altfel, aproape în fiecare din şedinţele Academiei până în ultimul timp, şi spre marea mulţumire a colegilor săi, el aducea câte o comunicare sau cel puţin o carte sau un document, însă întotdeauna însoţite de foarte interesante comentarii din partea sa, căci cu toată vârsta lui înaintată, inteligenţa i-a rămas întreagă nealterată, facultăţile sale intelectuale absolut intacte până în ultimele clipe ale vieţii sale.

« Şi pe lângă toate aceste preocupări atât de variate, el administra ca un bun gospodar, neîntrerupt în timp de aproape 50 de ani, bunurile Academiei cât şi acele lăsate în sarcina acestei Instituţiuni.

« In viaţa lui Bianu se oglindesc trăsăturile vieţii Academiei. Intrat ca funcţionar în momentul organizării ei, el a fost printre cei dintâi membri corespondenţi ai Secţiunii Literare. In 1902 a fost ales membru activ, succesiv Secretar general, apoi Preşedinte şi acum Vicepreşedinte. El era aproape să încheie semicentenarul de cetăţenie academicească, dacă Atropos nu i-ar fi tăiat firul vieţii prea de timpuriu pentru colegii săi care-l înconjurau cu veneraţie, iubire şi respect.

« Bianu era pentru colegii săi de astăzi paladinul tradiţiilor vechi şi nobile ale Academiei, tradiţiile care sunt trăsătura sufletească de unire între trecutul ei glorios şi între realitatea prezentului, şi care le vom păstra

neștirbite și le vom transmite ca o moștenire scumpă pentru acei ce vor fi urmașii noștri.

« Bianu era un aprig apărător al neatârnării absolute a Academiei și știa să mențină neatinse autoritatea și prestigiul ei.

« Pierderea ce o încearcă Academia prin dispariția lui este din cele mai grele și în orice caz cea mai dureroasă ce a suferit.

« Noi, colegii lui, pierdem un sfătuitor încercat, un înțelept în concepția înaltă a cuvântului. Atât în ședințele delegației Academiei, cât și în ședințele plenare era întotdeauna ascultat cu atenție. Cuvântul lui era mai în toate cazurile hotărîtor, căci avea greutatea unei experiențe îndelungate în treburile Instituțiunii noastre și în evoluția preocupărilor ei științifice.

« Pierderea lui Bianu lasă un gol ce niciodată nu va putea fi șters în ființa însăși a Academiei și în inimile tuturor colegilor săi.

« Neuitat rămâne el alături de Ion Ghica și Dimitrie Sturza, locul lui fiind între marii făuritori ai Academiei. Alături de alții, numele lui, al modestului, trebue să fie scris pe pagina făuritorilor mișcării culturale a Neamului și a Unirii celei Mari.

« In numele Academiei Române recunoscătoare, membrii ei adânc îndurerați, se pleacă cu venerație înaintea aceluia care atâția ani a întrupat ființa spirituală a Academiei și ale cărui rămășițe pământești se trec somnului etern. »

Cuvântarea d-lui Prof. Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucțiunii Publice:

« Conducem astăzi la localul de veci pe unul din bărbații, care de peste o jumătate de veac, se găsea în prima linie a frontului culturii românești.

« In lumea cercetătorilor istoriografiei literare, la Universitate, la Academie, Ioan Bianu a tras brazde adânci, în care a aruncat seminţe fecunde, creatoare de opere nepieritoare.

« In special, Academiei Române el i-a consacrat dragostea și munca sa. Cincizeci și șapte de ani a stat el în serviciul acestei înalte instituții de cultură. Bibliotecar, membru al Academiei, secretar și președintele ei, Ioan Bianu se identificase cu Academia; ei îi consacrase întreaga lui ființă. El era cel mai vechiu servitor al ei; indisolubil legat de ea; membrul cel mai activ. Bianu își contopise ființa cu instituția: era Academia însăși.

« Cu Ioan Bianu dispare unul din marii reprezentanți ai glorioasei generațiuni, care a văzut începuturile culturii românești; care a muncit cu pasiune pentru desțelinarea ogorului ei; care a știut să scoață din bucoavnele vechilor tipărituri, conștiința drepturilor unui neam și care se stinge fericită că a fost dat ochilor ei să vadă desfășurată splendida epopee națională și întruparea visului îndrăsneț, făurit în anii tinereții sale.

« Bianu a avut norocul să-și formeze personalitatea lui, la școala unora din cei mai iluștri bărbați ai neamului. La Blaj, în acea cetate a românismului, a învățat el dela un Timoteiu Cipariu să iubească vechea carte

românească. La sânul focarului de cultură națională, care a fost totdeauna Universitatea din București, a deprins tânărul ardelean dela un Vasile Ureche și dela un Hașdeu, să cunoască tainele Filologiei și ale istoriei literaturii românești. Iar mai târziu, întors din Apus și intrând în serviciul Academiei, pe lângă un Ion Ghica și un Dimitrie Sturza și-a desăvârșit el personalitatea lui.

« La școala acestor mari bărbați ai neamului, la școala acestor dascăli, Bianu a devenit ceea ce a fost în toată viața sa: un servitor al catedrei, un servitor al științei, un servitor al instituțiilor în care el a muncit și cărora el s'a consacrat. El le-a slujit pe toate așa cum slujește credinciosul în templul divinității căreia i se închină: modest, fără sgomot, concentrat, fără să știe ce e odihna, cu dragostea și cu evlavia apostolului.

« Această muncă merită cu atât mai multă prețuire, cu cât rezultatele ei nu sunt din cele ce au, răsunet sgomotos în afară.

« Munca lui Bianu a fost dimpotrivă, o muncă meticuloasă, onestă și discretă, care a adus lumină în colțurile întunecoase ale problemelor culturale, în legătură cu producțiile sufletului românesc și ale cărei rezultate adunate, an cu an, au ajuns la asfințitul vieții lui, să formeze o comoară, de mare preț în capitalul cultural al neamului românesc.

« In avuția sufletească a unui popor, limba și literatura sunt manifestațiile cele mai caracteristice pentru originalitatea lui etnică. Cercetătorii lor sunt cei mai apropiați de sufletul poporului. Bianu a fost unul din cei mai luminați și neobosiți dintre dânșii, unul din cei mai îndrăgostiți de această formă de vieață a poporului nostru.

« Vieața lui a fost închinată cărții, pe care a iubit-o, a adunat-o și a studiat-o, păstrând-o și pentru ceilalți. De aceea, alături de activitatea sa de erudit cercetător al Filologiei și Istoriei literaturii vechi, activitatea lui, ca autor al Bibliografiei românești și ca organizator al bibliotecii Academiei, adaogă la titlurile de glorie ale acestui neobosit și pasionat muncitor.

« Dar, în afară de această activitate, Bianu a lăsat urme nepieritoare și ca profesor.

« La liceul Sf. Sava și apoi la Universitate, el a fost profesorul de elită, model de exactitate, de punctualitate, de o precizie matematică în expunere, sever cu elevii, așa cum era sever și cu el însuși, respectat fără să fie temut. Influența sa de profesor se simțea, nu numai prin prelegerile sale dela catedră, dar mai ales prin exemplul vieții și al activității sale. Bianu era pilda vie a muncii ordonate și cinstite. El poseda în gradul cel mai înalt această calitate superioară, care e ordinea și metoda în lucru.

« Prosperitatea instituției căreia el i-a consacrat mai mult de o jumătate de veac din vieața sa, exemplara ordine ce domnește în colecțiile numeroase și așa de variate ale bibliotecii Academiei, sunt o dovadă a acestui spirit de ordine în muncă, calitate prețioasă pe care a reușit s'o inspire colaboratorilor și discipolilor săi.

« Bianu pleacă dintre noi după o lungă carieră, bogată în fapte pilduitoare și în realizări însemnate. De sigur că, în momentul când se pregătea pentru călătoria cea lungă, el și-a scrutat conștiința și și-a găsit-o limpede.

A închis ochii cu gândul împăcat, că şi-a făcut întreaga datorie şi că lasă în urmă-i un monument nepieritor în instituţiile pe care le-a sporit şi consolidat, în opera de cultură pe care a scris-o şi în sufletele acelor cari atâtea decenii de-a-lungul vieţii, l-au ascultat şi l-au urmat. El moare fericit, ca înţelepţii cari nu mai aveau ce reclama dela viaţă, căci ea le-a fost plină de fapte rodnice şi înălţătoare.

« In faţa sicriului ce cuprinde rămăşiţele lui Ioan Bianu, Ministrul Culturii Naţionale îşi pleacă genunchii şi aduce, adânc mişcat, omagiul său de adâncă recunoştinţă omului care a iubit cu atâta pasiune cartea şi cultura românească. »

Cuvântarea d-lui Octavian Goga:

« Societatea în prefacerea ei continuă, e o înlănţuire de energii care s'au dus lăsând în urmă fiecare o contribuţie la patrimoniul comun.

« Piedestalul gloriei prezentului e totdeauna hecatomba zilei de eri.

« Cultura românească, această acumulare de avuţie spirituală, construcţie nedesăvârşită încă în plină creşere, poate fi urmărită de-a-binelea în procesul ei de desfăşurare. Ce s'a clădit aici şi cum s'a clădit, se ştie. Temeiurile moştenite se cunosc, avânturile şi piedicile de asemenea se desfac în mintea noastră, ca 'ntr'o carte deschisă. In clipe de cercetare rezumativă apar ca la lumina unui fulger sforţările uriaşe ale unui popor nedreptăţit, care luptând cu obida vremilor se smulge dintr'un cadru de viaţă primitivă, şi pe deasupra tuturor obstacolelor afirmă cu îndârjire o năzuinţă spre o civilizaţie proprie. E un caleidoscop de imagini triste, tragice de multe ori, în acest calvar, dar este o linie ascendentă care nu se frânge, o necontenită alergare spre culme.

« In istoria României moderne e bine fixat rolul fiecărei părţi din marele tot. Provincii, categorii de oameni şi zestrea oricărui ins sunt pe deplin lămurite în paginele trecutului nostru. De unde au ţâşnit limbile de foc, ca şi unde au pâlpâit candelele de veghe, cronica le-a însemnat pe toate. Cu deosebire veacul al XIX-lea, cu tot sbuciumul lui fără răgaz e un câmp de luptă văzut limpede şi controlat până în mici amănunte. Ca într'o mare familie oropsită, cu puteri unite s'a făcut ridicarea noastră. De pretutindeni instinctul de conservare a trimis un strop de fluid creator şi-a întărit un început de procreaţie intelectuală. Cele două principate îndrumate spre o libertate politică au devenit, fireşte, fundamentul existenţii de mâine spre care din ambele flancuri se concentrau svâcnirile aceluiaşi organism.

« In această largă revărsare de forţe redeşteptate, se împleteşte munca aşa zişilor dascăli ardeleni din ultima jumătate de veac, înainte de războiu. Configuraţia nouă a Statului român a cam pierdut din vedere tagma lor, dar generaţia care a făcut unirea cea mare nu-i va putea uita niciodată. Unitatea naţională de astăzi s'ar putea zice că e o rezultantă directă a ideologiei care s'a creat de către aceşti pribegi răsleţiţi aproape prin toate

centrele mai de seamă din Moldova şi Muntenia. Străbunul lor Gheorghe Lazăr le-a indicat drumul pe care aproape toţi l-au urmat cu sfinţenie. Plecând din Ardealul unde s'au născut şi-a cărui atmosferă de opresiune devenise irespirabilă, ei au trecut munţii la fraţi şi-au devenit învăţătorii lor. Nu este şcoală secundară în ţară, la care să nu se fi păstrat tradiţia acestui prototip al cărturarului nostru de legea veche. Istoriograful sau poate romancierul de mâine, va trebui să-l fixeze, dacă va vrea să zugrăvească în mod veridic instrumentarea sufletească a societăţii româneşti.

« Dascălul ardelean n'a fost, de sigur, o flacără orbitoare ivită pe orizont, nicio energie eruptivă care să uimească cu deslănţuirea ei. El a reprezentat însă în economia spirituală a neamului, într'o vreme de oscilări agitate şi adese desordonate, principiul continuităţii de muncă persistentă şi metodică. Fiu de ţăran sau de preot, el n'a năzuit spre vârful piramidei sociale, dar a incarnat şi practicat ideia purităţii de rasă cu toate consecinţele ei. Intr'o lume începătoare, al cărei echilibru nu se stabilise încă, în golul dintre puţinii de sus şi protestarea sumbră de jos, acest nou venit s'a intercalat şi gândurile lui au fost puntea de trecere dela o clasă la alta pentru înfăptuirea unei conştiinţi de unitate organică. Intr'o perioadă când aici la Dunăre stăruia încă spuma incertă a unei exploatări străine de veacuri, acest apologet al Romei antice a instalat cultul lui Traian adus de-acasă cu tot cortegiul unor sugestiuni de străveche mândrie. A realizat astfel un punct de razim pentru o renaştere morală, deschizând în acelaşi timp drumul reînvierii noastre politice. La liceu sau la Universitate, ori unde a fost sortit, dascălul ardelean a rămas omul datoriei. Faţă cu vivacitatea spiritului muntenesc care primise poleiul influenţii franceze, sau faţă cu specialele înclinări spre abstracţiune ale moldovenilor, el mergea înainte pe linia bunului simţ, călăuzit de o robustă sănătate populară. Aşa cum a fost el cărturar drămuitor şi inveterat latinist, temeinic fără strălucire dar stăruitor fără oboseală, greoiu dar rectilin, ponderat şi onest, întrupând virtuţile burgheze la un început de înfiripare el devine un stâlp al românismului în ascensiune. Pe deasupra însă a tuturor îndeletnicirilor sale, acest profesor e un ambasador de fiecare clipă al Ardealului robit, în al cărui microcosm învăluit de duhul străin el nu se va mai putea reintegra niciodată, dar pe care-l plimbă cu o sfântă devoţiune pe toate cărările lui. Dacă din clipa cea dintâi a marelui războiu, în sufletul vechiului Regat cucerirea Ardealului s'a impus cu puterea mistică a unei predestinări, minunea se datoreşte faptului că visul nostru de izbândă, înainte de a primi botezul de sânge, a făcut popas un veac aproape la catedra dascălilor ardeleni.

« Din această lume de simţire a descins Ioan Bianu, care pleacă astăzi dintre noi, un exemplar de elită, poate cel din urmă al unei tagme istorice care s'a stins.

« E datoria de onoare a posterităţii să se oprească la fiinţa lui, să-i judece rostul şi să transmită viitorului aspectele unei vieţi excepţionale. Figura lui se încadrează cu preciziune în această galerie de înaintaşi, urzitori ai gândirii româneşti moderne. Noi, de sub această cupolă, care

cincizeci de ani și mai bine a resimțit palpitând frământarea lui I. Bianu, suntem prea supuși de durerea clipei ca să-i putem cumpăni azi vrednicia și s'o putem arăta de-a-proapelui. Analistul de mâine nu va întârzia însă să schițeze profilul intelectual al distinsului filolog și istoric literar, ale cărui studii au luminat în tainele trecutului nostru. Judecătorul obiectiv se va opri de pildă la *Bibliografia românească veche*, sau la studiile *Manuscriptelor* sau *Documentelor românești*, ca la operele de amplă orientare, menite să rămâie cărți fundamentale pe seama specialiștilor; tot astfel cercetările sale de literatură veche și nouă vor fi invocate ca tot atâtea dovezi ale unui spirit științific perfect înzestrat cu toată armătura trebuincioasă.

« Ceea ce-i dă însă vieții lui I. Bianu o semnificare particulară și dispariției lui o părere de rău mult mai intensă, e legătura cu Academia Română. De când există Instituția, a trecut pe-aici în cursul anilor o întreagă pleiadă de aleși. Din portretele de pe pereți ne privesc chipuri luminoase de scriitori și savanți. Fiecare a semănat un gând, a lansat o preocupare. Din toate laolaltă s'a închegat prestigiul care a introdus această aulă în conștiința publică. Unul singur a fost pentru care Academia a însemnat rezonul de căpetenie al unei vieți. Este I. Bianu. Noțiunea însăși a așezământului nostru e legată de numele lui. El n'a fost oaspe aici, a fost acasă. *Academia a înzestrat-o el, e opera lui ne nuritoare.* Stăpân și maiordom, a petrecut sub aceste ziduri vechi adunând cărți și azi și mâine, peste o jumătate de secol. Nu există aici colț să nu-l fi chibzuit, foaie în bibliotecă să n'o fi atins. O nobilă și anahronică pasiune de humanist bibliofil strălucea în pupilele vii ale acestui cap caracteristic de țăran de pe Târnave. De unde aducea el oare impulsul supracivilizat de fanatic al cărții? Dela Cipariu sau Moldovănuț dela Blaj, al căror ucenic a fost, dela vizionarul Treboniu Laurian, dela biblioteca din Milano unde și-a desăvârșit studiile, sau dela Dimitrie Sturza care a ocrotit neîncetat din primele zile pe tânărul învățat? Numai cine i-a văzut degetele alunecând cu savoare pe pergamentul unui vechiu codice al limbii românești, sau i-a surprins clipirile șirete după o achiziție rarisimă pe seama bibliotecii, numai acela va putea aprecia competența, munca și patima neobositului colecționar al neamului. Subt mâinile lui, dintr'un maldăr de cărți răvășite, după cincizeci și șapte de ani de neîntreruptă priveghere, aproape o jumătate de milion de volume s'au așezat în rafturile neîncăpătoare și sărace ale Academiei!

« Dar activitatea aceasta a fost mult mai complexă și mai dificilă! La Academie, dincolo de bibliotecă cereau cuvânt un șir întreg de obligații care de care mai migăloase și mai disparate. Aici s'au administrat fonduri, s'au editat cărți, s'au gospodărit moșii, s'au împărțit premii s'au supravegheat școli. Un lung convoiu de îndatoriri fără înrudire una cu alta. Toate se concentrau la I. Bianu, catalogate meticulos, cumpănite pe toate laturile, urmărind invariabil același scop: beneficiul Academiei, interpretat cu demnitate și devotament. Scrupulul corectitudinii era împins până la extrem, o promptitudine occidentală diriguia totul.

Cât despre ordine, ce să mai vorbim, era formula lui sacramentală. Decenii de-a-rândul el a păstrat-o în acelaşi ritm al muncii oneste.

« Şi cu toate aceste, omul socotelilor precise n'a fost mizantrop retras după obloanele unei mândrii reci şi dispreţuitoare. Dimpotrivă! I. Bianu era un temperament deschis, fire blândă, înclinând spre umor şi duioşie. Câte anecdote de-ale lui n'au descreţit frunţile bătrânilor colegi... Glumeţ, cu nuanţe de fină ironie, muindu-şi săgeţile în discreţie şi eleganţă, el urmărea cu un viu criticism toate fenomenele din jurul lui. Marea dramă a neamului însă i-a stârnit totdeauna valuri adânci în suflet. El a fost deslipit de Ardeal, dar nu s'a desrădăcinat niciodată! Cine nu ştie, cum sub vitregia anilor dedemult, Bianu sfetnic al şefului unui mare partid, a fost un factor politic care înrâurea iţele mişcării de peste munţi. Blajul trăia permanent în amintirea lui, era un punct fix în programul lui de vieaţă. Soarta i-a hărăzit norocul de-a vedea biruinţa cea mare, în faţa căreia s'a cutremurat în toate fibrele de simţire... După războiu, spectator neadormit, înregistrând şi linii mari şi detalii, el nu s'a înşelat nici în aprecierea situaţiilor, nici în judecarea oamenilor. In faţa revărsării tulburi postbelice, vechiul luptător naţional a rămas departe de orice deşertăciune, n'a cerut nimic. Câte făpturi improvizate, adeseori strâmbe sau monstruoase, nu s'au agitat de atunci pe ecranul vieţii publice, smulgându-i indulgenţă sau amară osândă? De câteori a văzut mâini nepricepute lovind în clenodii sfinte ale unor altare străvechi, de câteori n'a simţit desgustul pe urma diletantismului frivol care năpădise arena? In toate împrejurările, acolo, în biroul lui modest, unde severitatea lui Dimitrie Sturza te privea din bustul de marmoră albă, Bianu îşi rostea sentinţa cu obrazul crispat de amărăciune...

« Aşa a mers înainte zi cu zi, ceas cu ceas, păzind destinele Academiei.

« Când deunăzi, apropiindu-se de pragul anilor optzeci s'a bolnăvit, el a înţeles cu seninătate că stă la poarta amurgului de veci care se poate deschide din clipă în clipă. Echilibrat şi clar văzător ca totdeauna, şi-a pus hârtiile în regulă, a verificat acte, a însemnat cele din urmă dorinţi şi ca să lase totul în absolută ordine şi-a pregătit însuşi telegramele care anunţau rudele şi prietenii:

— *Ion Bianu a decedat.*

« Da, a murit Ion Bianu, dar la groapa lui învie un învăţământ: numai cu astfel de oameni, se ţine o societate, se crează o civilizaţie şi se clădeşte o viaţă de Stat! »

Cuvântarea d-lui Profesor C. Rădulescu-Motru, Decanul Facultăţii de Litere:

Intristată Adunare,

« In numele Universităţii din Bucureşti, aduc o închinare respectuoasă în faţa rămăşiţelor pământeşti ale aceluia care a fost profesorul *Ion Bianu.*

« *Ion Bianu* a aparținut Universității din București între anii 1902—1928. El a ocupat în acest timp catedra de Istoria literaturii române la Facultatea de Filosofie și Litere. In anul 1928, când s'a despărțit de activitatea sa profesorală, pentru a se dedica exclusiv Academiei, cu ocazia sărbătoririi ce i s'a făcut de colegii și elevii săi, el a putut să se convingă de câtă dragoste era înconjurat.

« Astăzi, când personalitatea lui spirituală se înalță spre panteonul culturii românești, spre a-și ocupa locul meritat după gândul și fapta sa, *Ion Bianu* apare colegilor cari l-au sărbătorit, cu șapte ani în urmă, într'o aureolă de dragoste încă și mai sublimă. Acum ei văd în el, nu numai un profesor devotat catedrei, un coleg neprețuit și un cărturar iscusit, ci și o pildă a neamului nostru.

« *Ion Bianu* a adus cu sine, din adâncul sufletului ardelenesc, aceea ce acest suflet are într'însul mai specific: dârzenia la munca cinstită și temeinică. Nimic pe lume nu l-ar fi putut abate pe *Ion Bianu* dela împlinirea chemării sale. Transacții pe socoteala cinstei și urmărirea succeselor personale, cu neglijarea muncii temeinice de documentare, sunt ispite care n'au pus niciodată stăpânire pe sufletul lui, deși ele erau la modă printre contimporanii săi.

« Tot ce a ieșit din mâinile lui poate servi oricând ca fundament pentru munca celor din viitor.

« In tradiția Facultății de Filosofie și Litere din București, cu cât anii vor curge, cu atât contribuția lui *Ion Bianu* a fi recunoscută, ca fiind de o mare valoare.

« El n'a fost un strângător de documente literare, decât fiindcă a fost, înainte de toate, un adânc înțelegător al vechei literaturi românești, împrejurul căreia a creat o școală de entuziaști, cari îi va continua opera de aci înainte.

« *Ion Bianu* lasă Facultății de Filosofie și Litere cultul pentru literatura veche românească. Acest cult a fost sensul vieții sale. A servit acestui cult până la ultima suflare. El a fost aci preotul care a îngrijit să se găsească unt-delem în candelele ce aveau să lumineze figurile scriitorilor noștri din veacurile trecute.

« Un preot modest ca înfățișare, dar de a cărui prevedere a atârnat totul.

« Universitatea din București va păstra lui *Ion Bianu* o recunoștință eternă. »

S'a luat act că Delegațiunea Academiei a dat d-lui General R. Rosetti, membru la Secțiunea Istorică, însărcinarea de a conduce Biblioteca Academiei, înlocuind pe regretatul Ion Bianu.

După propunerea d-lui G. ȚIȚEICA, Secretarul general al Academiei, s'au delegat d-nii Dr. Gr. Antipa și Dr. Em. Racoviță să reprezinte Academia la celebrarea celui de al treilea centenar al Muzeului Național de Istorie Naturală, care va avea loc la Paris în zilele de 24—29 Iunie viitor.

S'a primit cu vie mulţumire dela d-na Josefina Stoicescu, din Capitală, un foarte preţios dar constând din monete antice şi moderne, în număr de 187 piese, provenind dela regretatul d-sale părinte Gh. San-Marin, şi care se vor încorpora la colecţia numismatică a Academiei sub numele « Colecţia Josefina Stoicescu, născută San-Marin ».

D-l N. Titulescu, Ministrul Afacerilor Streine şi Membru onorar al Academiei Române, răspunzând intervenţiei Academiei cu privire la recuperarea tezaurului Academiei evacuat la Moscova, înştiinţează că, nepierzând niciodată din vedere însemnătatea şi valoarea naţională a acestui tezaur, s'a îngrijit ca Academia să revină în stăpânirea lui. Anunţă Academia cu mulţumire, că Guvernul sovietic ţine la dispoziţia ţării 1.000 de lăzi cu arhive aflătoare încă pe teritoriul sovietic şi pentru care se vor lua măsuri pentru a asigura în scurtă vreme înapoierea lor în ţară.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

1 MARTIE 1935

D-l Preşedinte L. MRAZEC zice:

« In numele Academiei Române aduc un suprem omagiu lui Anastase Simu, Membrul ei de onoare.

« Simu, urmând chemarea unei adevărate vocaţiuni, a adunat cu pasiunea iubitorului de frumos, în înfăptuirile artistice şi cu pricepere, această comoară unită sub cupola de lumină a Muzeului, care îi înveşniceşte numele, pentru a o trece în patrimoniul naţiunei.

« In semn de recunoştinţă pentru această binefacere adusă poporului român, Academia şi-a făcut înalta datorie de a chema pe eruditul în domeniul artelor, Anastase Simu, printre Membrii săi de onoare.

« Evoc, nu fără emoţiune, o altă şedinţă a Academiei, în care Simu ne-a comunicat într'o înduioşetoare expunere, tot aşa de simplă, dar adânc mişcătoare şi cu o vădită mulţumire sufletească hotărîrea nobilei sale soţii, Elena, de a testa aproape întreaga ei avere pentru publicarea de lucrări meritoase de artă, istorie şi ştiinţă, sub auspiciile şi după hotărîrea Academiei Române.

« Academia Română deplânge în pierderea lui Anastase Simu nu numai pe unul din cei mai distinşi şi generoşi fii ai ţării, dar şi pe bunul român şi bărbat luminat, care având înţelesul adânc al Instituţiunei noastre, a sprijinit-o în îndeplinirea misiunei sale şi prin dania generoasei sale soţii. »

D-l G-ral R. ROSETTI prezintă: 1. Un document inedit dela Mihail Eminescu, din 4 Decemvrie 1875, o încheere făcută de Eminescu pe când era revizor şcolar, la inspecţia şcolii din satul Ecuşeni (jud. Iaşi). Preţiosul

document s'a primit în dar dela d-l avocat Kiva Ornstein, din Capitală, căruia i se vor exprima mulţumiri.

2. O serie de fotografii dăruite de d-l Alexandru Bianu, înfăţişând pe regretatul coleg I. Bianu la diferite vârste; apoi două portrete necunoscute ale lui Ion Ghica, unul al lui Haşdeu şi altele aflate în biblioteca personală a răposatului Bianu.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

8 MARTIE 1935

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l DIM. GUSTI prezintă recenta lucrare a D-sale «*Sociologia Militans*», *Introducere în Sociologia politică*, Vol. I, (Bucureşti, 1934) editată de Institutul Social Român.

D-l Preşedinte L. MRAZEC prezintă următoarele scrieri ale d-lui coleg Andrei Rădulescu:

1. *Rassegna di Legislatione Romena — Anno 1929*, (Roma, 1934) extras din *Annuario di Diritto Comparato e di Studi Legislativi*, Vol. VIII, Parte IV.
2. *Academia şi Dreptul* (Bucureşti, 1934).
3. *Judecătorul de Ocol ca împăciuitor al satelor.* (Bucureşti, 1935).

D-l N. IORGA aduce la cunoştinţă că Ministerul Afacerilor Streine, prin d-l Subsecretar de Stat Savel Rădulescu, a dat Institutului Sud-Est European, de sub conducerea D-sale, suma de 70.000 drahme cu care Institutul a cumpărat arhiva Domnilor Fanarioţi, care a şi fost adusă din Atena şi se află la D-sa.

Dela d-l Alexandru Bianu s'au primit 1.106 cărţi lăsate din biblioteca sa Bibliotecii Academiei Române de mult regretatul nostru coleg I. Bianu, fost Bibliotecar şi Preşedinte al Instituţiunii noastre.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

15 MARTIE 1935

La şedinţă asistă d-l Ernst Gamillscheg, Profesor de limbile romanice la Universitatea din Berlin şi Membru Corespondent al Instituţiunii noastre.

D-l Preşedinte L. MRAZEC, deschizând şedinţa, zice:

Stimate Domnule Profesor,

« Academia Română vă salută în casa ei.

« Sunt fericit să vă transmit acest salut, fiindcă îmi dă în acelaşi timp prilejul să vă prezint omagii pentru fecunda D-voastră activitate în domeniul limbilor romanice.

« Valoarea studiilor d-voastră v'a deschis calea ierarhiei universitare, pe care aţi parcurs-o repede dela Viena, prin Innsbruck la Berlin, unde, de zece ani, conduceţi seminarul pentru limbile romanice al acestei Universităţi.

« Spicuind prin numeroasele d-voastră lucrări, reţin în mod deosebit descrierea amănunţită şi conştiincioasă a *graiului oltenesc*, pe lângă dicţionarul etimologic al limbii franceze.

« Iar prin geografia D-voastră linguistică aţi dovedit însemnătatea ei mare pentru ştiinţele linguistice.

« Organizarea unui ciclu de conferinţe despre *viaţa* şi *activitatea* popoarelor *latine* la seminarul de romanistică din Berlin, de acum doi ani, la cari mai mulţi dintre colegii noştri au luat parte (Profesorii Iorga, Lupaş, Puşcariu şi Nistor) corespundea unei idei scumpe Domniei Voastre, de a provoca o apropiere între popoare prin cultură şi literatură, convins fiind că pe măsură ce popoarele se vor cunoaşte, ele vor înţelege să se apropie, să se iubească şi să se stimeze reciproc.

« Prin cunoaşterea adâncă a graiului nostru popular şi a literaturii noastre, cât şi prin studiul limbii şi comorilor de gândire şi de simţire ce zac în ea, aţi devenit un prietin al poporului român.

« Academia Română, care a avut plăcerea de a vă oferi ospitalitatea bibliotecei sale, sunt 25 ani, apreciind aceste sentimente ale d-voastră cât şi marea valoare ştiinţifică a cercetărilor d-voastră, v'a chemat în 1929 printre membrii ei corespondenţi.

« Invitând-vă să luaţi parte la lucrările Academiei, vă urez, corespunzând unui obiceiu strămoşesc, bine aţi venit printre noi.»

D-l **Ernst Gamillscheg** mulţumeşte emoţionat d-lui Preşedinte pentru cuvintele de primire ce i-a adresat şi îşi desvoltă apoi comunicarea despre *Contactul cel mai vechiu între Romano-Români şi popoarele germanice.*

D-l N. IORGA face o comunicare despre *Scrisori de familie ale vechilor Brâncoveni.*

In şedinţă intimă, d-l Preşedinte L. MRAZEC prezintă lucrările recente ale colegului nostru corespondent d-l Onisifor Ghibu:

1. « Acţiunea Catolicismului Unguresc şi a Sfântului Scaun în România întregită » — Raport înaintat M. S. Regelui Carol II (Cluj, 1934).

2. « Doi Uzurpatori ai drepturilor Regelui României şi ai Universităţii din Cluj: Sfântul Scaun dela Roma şi Statul Rom.-Cat. Ardelean » (Cluj, 1934).

ȘEDINȚA ORDINARĂ
22 MARTIE 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l General R. ROSETTI a prezentat romanele d-lui Peter Neagoé, un român american, intitulate: « *Iléana la possedée* » și « *Tempête* », traduse în franțuzește din limba engleză.

Apoi D-sa a comunicat o notă asupra publicațiunii « *La crise européenne et la grande guerre* » de d-l Pierre Renouvin, semnalând câteva erori privitoare la România.

— D-l General R. Rosetti a fost rugat a publica o rectificare.

ȘEDINȚA ORDINARĂ
29 MARTIE 1935

La ședință iau parte d-nii membri activi, onorari și corespondenți aflători în Capitală.

D-l Președinte L. MRAZEC arată că de curând s'a înființat în Capitală o Academie de Științe, care la 11 Martie curent și-a autentificat actul constitutiv și statutele la Tribunalul Ilfov, Secția Notariat, luându-și denumirea de *Academia de Științe din România*. Pe de o parte această denumire de Academie de Științe, pe de altă parte rostul însuși al acestei asociațiuni a produs nedumerire la Instituțiunea noastră.

D-l Președinte L. Mrazec dă apoi cuvântul d-lui Vicepreședinte Al. Lapedatu.

D-l AL. LAPEDATU zice:

« In timpul din urmă a luat ființă, în București, o asociațiune științifică, înscrisă la Tribunal, în ziua de 11 Martie, sub titlul « *Academia de Științe din România* ».

« Nu avem nimic împotriva constituirei acestei asociațiuni, cum nu putem avea nimic contra alcătuirii în genere a oricărei asociațiuni pentru promovarea și progresul științelor în țară. Dimpotrivă, întru cât am avea putința și ni s'ar cere, am fi gata să dăm orice ajutor moral, științific și chiar material unor astfel de întreprinderi.

« Nu putem trece însă cu vederea faptul că noua asociațiune științifică și-a luat titlul de « *Academia de Științe din România* », fără să arătăm că prin aceasta se împietează un drept legal, se uzurpă un patrimoniu moral și se aduc grave și păgubitoare prejudicii instituției noastre.

*
* *

« In adevăr, instituită la 1866, printr'un decret domnesc, spre a răspunde unor mari interese și necesități de ordin cultural și național, sub titlul modest de « *Societatea academică română* », instituțiunea noastră, a fost ridicată, la 1879, după proclamarea Independenței, de Guvernul țării, la rangul de *Institut național* sub numirea de « *Academia Română* ». Aceasta pe temeiul serviciilor pe care Societatea academică română le-a adus între timp neamului, ca expresie a unității noastre culturale.

« Legea prin care Academia Română a fost înălțată la acest rang era nu numai recunoașterea meritelor pe cari ea și le-a câștigat în cei treisprezece ani de existență anterioară, dar, totodată, baza, morală și națională, pe care urma să se desvolte, cu sprijinul Statului, însă în mod absolut autonom, prin activitatea membrilor săi — cei mai de seamă reprezentanți ai vieții culturale românești de atunci și de mai apoi.

« De aceea, dela 1879 și până astăzi, timp de cincizeci și cinci de ani, nimeni nu s'a gândit să-i împieteze titlul conferit de puterea suverană a Statului și consacrat prin bogata și rodnica activitate culturală ce a desvoltat peste o jumătate de veac în folosul neamului și cu atât mai puțin să caute a se substitui, prin o organizațiune similară, rosturilor și scopurilor Academiei noastre. Dimpotrivă, Stat și particulari, împreună, au sprijinit-o și ajutat-o, moral și material, întru împlinirea și ajungerea acestor năzuințe.

« Increderea lumei românești în modul cum Academia Română a fost condusă și administrată, cum și-a îndeplinit atribuțiile și sarcinile și cum a contribuit la progresul studiilor istorice, literare și științifice, s'a manifestat prin numeroasele și însemnatele donațiuni și legate ce i-au fost încredințate pentru promovarea scopurilor sale, iar din partea Statului, prin acordarea de însemnate ajutoare materiale și prin concentrarea în colecțiile sale a Bibliotecii centrale și a atâtor tezaure de documente, manuscrise și alte obiecte istorice din proprietatea sa.

« Cu aceeași încredere Academia a fost onorată de Suveranii țării, cari, dela 1866, dela fondarea ei, până azi, au ținut să fie protectori augușți și generoși, în aceeași calitate a ei de instituție națională și de expresie a unității culturale române. Regele Carol I a urmărit de aproape și a încurajat continuu lucrările Academiei Române, în special Dicționarul limbii, suportând personal cheltuielile de tipărire și lăsând, la moarte, un fond, atunci suficient, pentru terminarea acestei monumentale opere. Regele Ferdinand de asemenea a ținut să fie printre donatorii instituțiunii noastre. Iar M. S. Regele Carol II e cunoscut pentru marele interes ce încă de mult, ca Principe moștenitor, l-a arătat și purtat Academiei Române, venindu-i în ajutor ori de câte ori a fost nevoie nu numai cu cuvântul, dar și cu mărinimoasa sa faptă.

« Toate acestea dovedesc că Academia Română și-a dobândit de pe urma activității și serviciilor pe cari marii noștri predecesori le-au adus patriei și neamului, un prețios patrimoniu moral pe care suntem datori, avem obligația a-l păstra cu scumpătate și a-l apăra cu hotărîre împotriva oricui i-ar putea aduce vreo atingere sau știrbire.

« Din fericire, precum pentru titlu, aşa şi pentru acest patrimoniu, nimeni până acum n'a intenţionat aşa ceva. Căci academiile, înfiinţate în deceniile din urmă, ca instituţiuni de învăţământ superior, au cu totul alt caracter şi nu pot fi asemănate sau confundate cu Academia Română. De aceea ne-a surprins mult faptul că noua asociaţiune ştiinţifică şi-a luat dela sine titlul de « Academia de Ştiinţe », cu nesocotirea dreptului şi patrimoniului de cari am vorbit.

« Intru cât deci Academia Română nu poate fi decât una şi aceeaşi, denumirea ce i s'a dat trebue să-i fie rezervată, păstrată şi respectată, cum i-a fost rezervată, păstrată şi respectată de toată lumea românească până azi. Şi nu numai noi, membri ei, avem datoria să cerem aceasta, ci şi autorităţile supreme ale Statului, chemate să supravegheze directivele culturale ale vieţii naţionale pe liniile lor tradiţionale şi să asigure desvoltarea instituţiilor ei fundamentale în cadrele lor fireşti.

* * *

« Dar titlul de « *Academia de ştiinţe din România* » pe care l-a luat noua asociaţiune ştiinţifică nu împietează numai un drept legal şi un patrimoniu moral al instituţiunei noastre, ci ne aduce şi serioase şi păgubitoare prejudicii de ordin moral, ştiinţific şi chiar material, prin confuziunea pe care o va produce în opiniunea publică din ţară şi străinătate cu Academia Română.

« Căci la noi, popor cu cultură modernă relativ nouă, fără tradiţii mai vii şi puternice în această privinţă, nici instituţiile şi nici noţiunile culturale nu sunt încă bine fixate şi cristalizate în conştiinţa opiniei publice. Foarte uşor, deci, se poate face, din această cauză, confuzie între Academia Română şi Academia de Ştiinţe din România.

« Analogiile, pentru a susţine o teză contrară, cu ţările din Europa centrală şi apuseană, nu se potrivesc. Acolo, instituţiunile acestea au situaţii şi tradiţii bine fixate şi cristalizate. Opiniunea publică culturală e lămurită asupra rosturilor şi deosebirilor lor. De aceea confuzia nu este posibilă. La noi, însă, unde putinţa unei asemenea lămuriri nu există încă, confuzia se va produce inevitabil, cum s'a şi produs deja. Dovadă anumite articole din presă şi reviste.

« La fel, în străinătate, prin faptul că în foarte multe ţări, academiile naţionale, asemenea celei a noastre, sunt numite *academii de ştiinţă*, confuziunea se va produce fără voie. Aceasta cu atât mai mult, cu cât noua asociaţiune ştiinţifică şi-a însuşit aproape pe de-a-întregul organizaţiunea noastră ceea ce de sigur este însăşi un fapt şi reprobabil şi condamnabil.

« Căci organizaţia Academiei Române nu este — cum se crede şi se susţine de cei necunoscători — acea a oricărei alte Academii, ci o organizaţiune proprie sa sa, rezultată din împrejurările şi necesităţile specifice de cari viaţa şi experienţa ei de şapte decenii a trebuit să ţină seamă şi să se acomodeze lor. Organizaţiunea aceasta ne aparţine deci şi nimeni nu are dreptul să şi-o însuşească.

« Afară de aceasta, însuşirea de către noua asociaţiune ştiinţifică a organizării instituţiei noastre va produce, de sigur, serioase şi păgubitoare prejudicii de ordin moral, ştiinţific şi chiar material pentru Academia noastră. Căci marea încredere pe care opiniunea publică ne-a arătat-o, va putea fi clătinată. In consecinţă, avantagiile, de ordin moral şi material, pe cari le-am deţinut în virtutea unei reparaţiuni, de care nu s'a mai bucurat altă instituţiune culturală şi naţională din ţară, ar putea fi şi ele reduse în profitul unor instituţiuni fără soliditatea şi garanţiile morale ale Academiei. La fel ajutoarele pe care Statul le-a acordat dela început instituţiei noastre şi cari, chiar înscrise în legi, ni se dau azi atât de greu, mâine ar putea fi împărţite cu nouile instituţiuni similare ori chiar contestate de ele.

* * *

« Ca urmare a celor mai sus expuse, suntem obligaţi să cerem nouei asociaţiuni ştiinţifice să părăsească titlul de *Academia de Ştiinţe din România* şi aceasta nu din ambiţie sau orgoliu, ci din consideraţiile pe cari le-am prezentat. Deşi căile legale pentru a ne validita dreptul, a ne apăra patrimoniul şi a ne susţine interesele lezate, ne sunt deschise şi, de sigur, Academia va uza de ele, totuşi credem că e bine să apelăm atât la iniţiatorii nouei instituţiuni, cât şi la protectorii fireşti, legali şi morali, ai Academiei şi ai culturei noastre în genere, pentru ca noua asociaţiune să renunţe la titlul ce şi-a luat.

« Şi nu ne îndoim că şi unii şi alţii o vor face. Căci înainte le stă pilda predecesorilor, cari, în cursul timpului, au simţit necesitatea înfiinţării de asociaţiuni pentru promovarea şi progresul ştiinţelor în ţara noastră şi cari, de bună seamă, pentru aceleaşi consideraţiuni ca şi ale noastre, ale celor de azi, nu s'au gândit să intituleze asociaţiunile lor *academii de ştiinţe*. Grigore Cobălcescu, la Iaşi şi Dr. C. Istrate, la Bucureşti, au numit societăţile ştiinţifice ce au înfiinţat şi condus, simple « societăţi » sau « asociaţii », titluri cari nu i-au împiedecat să aducă nepreţuite servicii ştiinţei.

« Căci nu forma, ci fondul este totul în asemenea întreprinderi. Forma nu va putea înlocui niciodată fondul, iar fondul poate fi prelucrat şi desvoltat fără privire la formă, mai ales când aceasta poate produce confuzii şi crea prejudicii în dauna unor instituţiuni cari — prin munca, priceperea şi devotamentul reprezentanţilor a trei generaţiuni de străluciţi muncitori în ogorul culturei naţionale — şi-au creat o autoritate şi un prestigiu de care naţiunea însăşi, ale cărei interese superioare, culturale şi spirituale le-a slujit, ar trebui să fie geloasă.

« De aceea, în împrejurări ca cele de astăzi, când, conştient sau inconştient, se lucrează, din toate părţile, pentru distrugerea a tot ceea ce, în mijlocul societăţii noastre tulburate şi desorientate, mai prezintă autoritate şi prestigiu, e de datoria oamenilor de bine şi de progres, care preţuesc valoarea morală a tradiţiilor în viaţa naţiunilor, să apere autoritatea

şi prestigiul oriunde ar fi ele ameninţate şi cu deosebire la instituţiuni cu caracter naţional cum este Academia Română. »

Au mai luat cuvântul d-nii: Dr. Gr. Antipa, G. Ţiţeica, Dr. G. Marinescu, C. Rădulescu-Motru, I. Nistor, N. Vasilescu-Karpen, I. Petrovici, Dim. Gusti, I. Lupaş, I. Simionescu şi d-nii I. Borcea, Dragomir Hurmuzescu, Adrian Maniu, S. Lambrino, Dr. C. Parhon, Şt. Minovici, Membri corespondenţi ai Academiei Române.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

5 APRILIE 1935

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA comunică următoarea scrisoare primită dela d-l coleg N. Iorga:

Domnule Preşedinte,

« Fiind reţinut aiurea, recomand un proces pentru apărarea dreptului nostru.

« Primiţi, vă rog, salutările mele. »

Punându-se în discuţiune măsurile de luat faţă de autorizarea de funcţionare dată de Tribunalul Ilfov nouei Asociaţii Ştiinţifice denumite « Academia de Ştiinţe din România », se decide ca Academia Română să-şi însuşească expunerea făcută în şedinţa trecută de d-l Coleg Vicepreşedinte Al. Lapedatu, ca o întâmpinare a ei şi să o trimită Ministerului Instrucţiunii, Ministerului Justiţiei şi Parchetului de Ilfov, cu rugămintea de a face apel în termen pe temeiul motivelor expuse în această întâmpinare.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

12 APRILIE 1935

La şedinţă asistă d-nii Léon Brunschvicg, Profesor la Universitatea din Paris şi membru al Institutului Franţei şi Giulio Bertoni, Profesor la Universitatea din Roma şi membru al Academiei Italiene.

D-l Preşedinte L. MRAZEC, deschizând şedinţa, zice:

Domnilor Colegi,

« Avem deosebita cinste de a avea în mijlocul nostru pe doi savanţi reprezentanţi ai Inaltei Culturi Latine, pe Excelenţa sa *Giulio Bertoni*,

ilustrul profesor de filologie romanică la Universitatea din Roma şi membru al Academiei Regale Italiene, şi pe d-l *Léon Brunschvicg*, Profesor de Istoria Filosofiei Moderne la Sorbona, membru al Institutului, clasa « des Sciences Morales et Politiques », pe unul din cei mai de seamă filosofi şi cugetători ai omenirei.

« D-l Prof. Bertoni va vorbi despre Probleme de linguistică italo-română, după care conferinţă, d-l Prof. Iorga va vorbi despre: Practica domnească a unui ideolog, Dimitrie Cantemir.

Messieurs et honorés confrères,

« C'est une fête bien rare que nous réserve le hazard de pouvoir saluer sous la coupole de l'Académie Roumaine, deux représentants des plus hautes Institutions scientifiques de la Ville Eternelle et de la Ville Lumière.

« Notre salut s'adresse aux ambassadeurs de la grande Latinité, dont la pensée triomphatrice à travers les siècles a été et est toujours encore le defénseur le plus noble des plus hautes aspirations spirituelles de l'humanité.

« Si une communauté de race et de langue rapproche à beaucoup de points de vues, les peuples français, italien et roumain, une communauté de pensée et de concevoir ses problèmes complète harmonieusement l'oeuvre de la nature unissant la vie spirituelle de nos peuples.

« Nous devons être reconnaissants à l'*Institut Français de Hautes Etudes* en Roumanie et à l'*Istituto di Cultura Italiana* d'àvoir eu l'inspiration heureuse de nous avoir procuré le plaisir de vous souhaiter la bien venue parmi nous et de vous inviter à prendre part aux travaux de l'Académie. »

Adresându-se D-lui Léon Brunschvicg, zice:

Monsieur et cher confrère,

« Je suis heureux de pouvoir apporter avec le salut de notre institution mes hommages au maître de la pensée philosophique et au Membre de l'Institut de France.

« Considérant la raison comme la plus haute manifestation de l'esprit, vous avez su unir le tout par une synthèse puissante dans l'ambiance des conquêtes des sciences exactes, dans cette philosophie, qui est avant tout l'apologie de l'homme intérieur et c'est dans cette intériorité que réside l'essentiel de la vie de l'esprit. Et de cette même pensée se détache la conscience comme une conquête progressive et la plus précieuse de l'humanité, et, ce qui donne à cette philosophie à la fois son unité et son actualité, c'est une définition des rapports de la foi et de la loi, c'est-à-dire une règle de vie intérieure, contribution à cet humanisme,

que les plus grands esprits de ce temps rêvent d'édifier. On découvre ainsi dans cette philosophie un spiritualisme de la forme la plus pure sans aucun mode de transaction, soutenu par une utilisation hautement subtile des résultats des sciences exactes.

« Le public roumain a l'avantage de faire connaissance — par la voix du maître — avec les différents aspects de vos principes philosophiques qui ont d'ailleurs soulevé le plus vif intérêt dans nos cercles compétents.

« Permettez moi, Monsieur et cher confrère, de vous exprimer au nom de mes collègues le grand plaisir d'avoir pu vous saluer dans l'enceinte de l'Académie Roumaine et d'avoir pu vous apporter les témoignages de notre haute estime. »

Adresându-se D-lui Giulio Bertoni, zice :

Excellence,

« C'est avec un sentiment de reconnaissance que je vous adresse mes paroles de bienvenue.

« Maître incontesté dans tout le domaine de la philologie des langues romaines, vous avez développé une activité des plus variées et des plus riches formant une oeuvre vaste d'érudition dont les témoignages se trouvent dans la célèbre revue internationale que vous avez fondée « *l'Archivum Romanicum* » et dans la *Biblioteca dell'Archivum Romanicum*. La beauté et l'ampleur de toute cette oeuvre vous a valu d'avoir été appelé au sein de l'*Académie Royale Italienne*.

« Mes paroles de reconnaissance vont avant tout au grand ami du Peuple Roumain, ainsi qu'au Président de l'Association Italo-Roumaine.

« Comme professeur à l'Université de Fribourg, en Suisse romande, vous avez pris déjà contact avec la langue et littérature de notre pays. Votre haute compétence a facilité beaucoup l'introduction de la jeune littérature classique roumaine en Italie. C'est par vos très nombreux travaux concernant cette littérature et par vos conférences dans les centres universitaires italiens que vous avez non seulement fait connaître le peuple roumain sous cet aspect, mais vous avez pu produire un courant remarquable à l'Université de Rome desservant largement les intérêts littéraires roumains.

« Par votre haute autorité vous avez pu obtenir la création d'une chaire de la langue et littérature roumaine à l'Université de Rome, dont le titulaire est actuellement notre compatriote Claudius Isopescul.

« Il s'est developpé ainsi une activité féconde et utile dans ce domaine à laquelle on doit de nombreuses et intéressantes études faites par vos élèves ayant comme sujet des oeuvres roumaines.

« En appréciant hautement surtout ce côté de votre activité, l'Université de Cernăuți vous a conféré d'ailleurs le titre de « Doctor honoris causa ».

« Etant l'interprète fidèle des sentiments de mes collègues, j'ai le plaisir de vous affirmer de nouveau combien nous sommes heureux de vous voir parmi nous. »

D-l **Léon Brunschvicg**, răspunzând d-lui Preşedinte, zice:

Monsieur le Président, mes chers Confrères,

« A cette heure qui marque une date dans ma vie intérieure comme dans ma vie extérieure, je me souviens du poète disant:

« Que tout l'Océan chante au fond d'un coquillage. Au fond d'une simple phrase de gratitude, chante en moi la musique des joies dont je suis redevable à mes éminents collègues et aux plus hautes personnalités de ce pays comme à mes vieux amis et à mes anciens étudiants de Sorbonne. J'ai ressenti la joie d'un accueil aux prévenances et aux délicatesses infinies, rehaussée par le spectacle d'une ferveur, qui s'étend loin au delà des cercles purement universitaires et qui s'attache sincèrement aux idées pour les idées. Vous y mettez le comble, vous, mes amis roumains, en me recevant entouré d'amis italiens. Il n'y a pas meilleur réconfort dans un temps où l'Europe semble comme hésitante au bord de son destin que la conscience d'être associé à cette communauté spirituelle qui approfondit sans cesse sa racine dans le passé pour mieux répondre à l'espérance sublime d'universalité qui porte en elle l'avenir de nos enfants et de nos petits enfants. »

D-l **Giulio Bertoni** rosteşte următorul răspuns în româneşte:

Domnule Preşedinte, Domnilor Colegi,

« Exprim mişcat întreaga gratitudine a sufletului meu pentru cuvintele ce mi-au fost adresate în numele acestei ilustre Academii şi pe cari aş dori să le merit.

« Sunt fericit să vă aduc cele mai devotate omagii din partea Academiei regale italiene, care, prin vizita — ce am marea onoare să v'o fac, — dovedeşte sincera dorinţă de a colabora frăţeşte cu d-voastră pentru progresul studiilor.

« Ca filolog italian, consider o sacră datorie, pentru mine, de a promova şi ajuta, la Roma, cu toate puterile mele, o mai mare apropiere spirituală şi o mai profundă şi mai vastă cunoaştere a României în Italia.

« S'a făcut mult până acum în această direcţie, dar foarte mult rămâne încă de făcut.

« Puteţi conta pe munca mea entuziastă.

« Cunosc frumoasa limbă românească numai pentru nevoile ştiinţifice, şi de aceea vă rog să binevoiţi a mă asculta în limba mea. »

Apoi d-sa desvoltă în italieneşte o comunicare cu titlul: *Probleme de linguistică italo-română.*

D-l N. IORGA ţine o comunicare în limba franceză despre: *Practica domnească a unui ideolog, Dimitrie Cantemir.*

In şedinţă intimă se primesc în dar dela d-l General R. Rosetti 1353 volume de istorie, artă militară şi regulamente pentru completarea colecţiilor de cărţi militare ale Bibliotecii.

Răspunzând invitaţiilor primite de a lua parte la diferite manifestaţiuni ştiinţifice internaţionale, se hotăresc următoarele delegaţiuni:

D-nii L. Mrazec, Preşedintele Academiei, împreună cu d-l Gh. Macovei, Membru corespondent al Academiei Române, sunt rugaţi a reprezenta Academia la al 7-lea Congres Internaţional de Mine, Metalurgie şi Geologie aplicată, care se va ţine la Paris în toamna acestui an.

D-l Preşedinte L. Mrazec va reprezenta Academia şi la solemnitatea inaugurării noului Muzeu de Geologie practică din Londra şi la celebrarea centenarului Institutului Geologic al Marei Britanii, care se vor face în Londra, în Iulie viitor.

D-l Coleg Petre Bogdan a fost delegat să ia parte în numele Academiei la al XV-lea Congres de Chimie Industrială, care se va întruni la Bruxelles în zilele de 22—28 Septemvrie viitor.

D-l Dr. G. Marinescu a fost delegat la al X-lea Congres Internaţional de Istoria Medicinei care se va întruni la Madrid dela 23 la 29 Septemvrie.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU prezintă scrierea d-lui D. Drăghicescu, în două volume, cu titlul *Vérité et Révélation*, apărută de curând la librăria Felix Alcan din Paris.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

19 APRILIE 1935

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l SILVIU DRAGOMIR face o comunicare despre «*După răscoala lui Horia, situaţia de drept a Românilor din Ardeal până la 1848*».

In şedinţă intimă, d-l Secretar general G. ŢIŢEICA comunică trista ştire că în ziua de 17 curent a încetat din viaţă unul din cei mai de seamă elenişti ai Franţei, Gustave Glotz, pe care Instituţiunea noastră îl număra din 1929 printre membrii ei corespondenţi străini la Secţiunea Istorică.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

10 MAI 1935

D-l Preşedinte L. MRAZEC glorifică ziua de 10 Mai şi face urări de lungă şi roditoare domnie Majestăţii Sale Regelui Carol II.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA arată că un nepot al Maiorului Eduard Hübsch, compozitorul imnului naţional român, d-l Alfred Halasz-Hübsch din Capitală, dărueşte Academiei o scrisoare autografă a marelui poet naţional Vasile Alecsandri adresată lui Eduard Hübsch împreună cu prima redactare a imnului regal — scrisoare datată din 1881. D-l Alfred Halasz-Hübsch adaogă şi unele copii din care rezultă că unchiul său, compusese imnul naţional român încă din 1861 în urma unui concurs instituit de guvernul român.

Scrisoarea lui Alecsandri cu textul original al imnului regal au fost bine păstrate, fiind încadrate în ramă de stejar. D-l Alfred Halasz-Hübsch ne-a dăruit şi un portret al lui Eduard Hübsch.

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAI — 31 MAI 1935

ŞEDINŢA GENERALĂ

15 MAI 1935

D-l Preşedinte L. MRAZEC deschide a 69-a sesiune generală a Academiei Române, salutând pe D-nii Colegi şi urându-le bun venit.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA citeşte următorul *Raport despre lucrările Academiei din anul academic încheiat 1934—1935:*

Domnilor Colegi,

Sesiunea generală se deschide anul acesta cu preocupări care frământă lumea întreagă şi mai ales neamul nostru. La ameninţările generale, care pot fi îngrădite printr'o înţelegere a Statelor fruntaşe, se adaogă în contra noastră mai ales ponegriri de ordin ştiinţific şi cultural. Academia Română, dela înfiinţarea ei şi până astăzi, a avut datoria principală să îmbogăţească şi să înalţe patrimoniul cultural al Neamului românesc ca o mândrie înlăuntrul şi ca o chezăşie sigură în faţa străinătăţii de valoarea, continuitatea şi statornicia activităţii noastre ştiinţifice şi culturale. Acest înalt rol a fost înţeles în primul loc de toţi Aceia care pe rând au întrupat aspiraţiile înalte şi luminoase ale naţiunii noastre, de Marii noştri Protectori şi Preşedinţi de Onoare, Regele Carol I, Regele Ferdinand I şi Regele Carol II. De aceea, în această primă întâlnire a sesiunii noastre generale şi înainte de a ne ocupa de gospodăria noastră academică, pe care cu chibzuiala bine cunoscută o facem în fiecare an, se cuvine să aducem cele mai calde urări Regelui nostru, tânăr şi plin de vigoare, iubitor de cultură şi de artă, ca să reuşească a da Ţării, cu ajutorul oamenilor celor mai luminaţi şi iubitori de bine, îndrumarea sigură către un viitor strălucit.

I. *Membri*

Anul academic, care s'a încheiat, a fost unul dintre cei mai greu loviţi din anii trăiţi de Instituţiunea noastră. Un mare număr de doliuri a atins adânc Academia. Am pierdut pe colegii noştri activi *I. Bianu*, *G. Bogdan-Duică*, *G. Balş*, pe colegii onorari români *I. P. S. S. Pimen*, Mitropolitul Moldovei şi Sucevei, *I. P. S. S. Vasile Suciu*, Mitropolitul bisericei greco-catolice din Ardeal, *Anastase Simu*, pe colegii onorari străini *Louis Barthou*, căzut alături de marele *Rege Alexandru I*, Unificatorul poporului jugoslav, *Raymond Poincaré*, *Ramon Y. Cajal*, *Edmond Pottier*, în sfârşit pe colegul corespondent străin *Gustave Glotz*.

Cel dintâiu care ne-a părăsit a fost colegul *Gh. Bogdan-Duică*, sfârşind subit în noaptea dinspre 21 Septemvrie o vieaţă activă de cărturar de 68 de ani.

Setea sa nepotolită de a şti i-a atras deopotrivă atenţia în cele mai variate domenii: literatură, pedagogie, estetică, filosofie, istorie, sociologie, etnografie, politică, economie politică. Era totdeauna în tovărăşia cărţilor, răsfoind zelos un volum în care creionul sublinia harnic, sau extrăgând din filele mari, îngălbenite, ale vechilor gazete din colecţiile Academiei, preţioase note.

In cercetările sale neobosite de a descoperi adevărul, preţuia în cel mai înalt grad valoarea informaţiei sigure, a amănuntului doveditor, găsit după o bogată consultare, după îndelungate şi meticuloase studii şi după cercetarea migăloasă a isvoarelor. Preţuia această metodă de investigaţie mai presus de cât chiar adevărul căutat, din convingerea că o metodă ştiinţifică perfectă este mai însemnată pentru înaintarea ştiinţii decât adevărul însuşi.

Aceste însuşiri, regretatul coleg le-a pus cu deosebire în serviciul istoriei şi criticei literare. Din trecutul literaturii noastre l-a preocupat mai ales veacul al XIX-lea. Toate revistele mari româneşti dinainte de războiu au publicat mulţimea studiilor şi contribuţiilor sale la istoria literaturii acestui veac. Cele mai multe stabilesc date noui asupra vieţii scriitorilor sau delimitează influenţele literaturilor străine asupra lor. Memoria fenomenală a acestui adânc cunoscător al literaturilor popoarelor descoperea uşor în lectura prezentă isvorul ei depărtat sau ascuns în cine ştie ce colţ obscur al vreunei pagini de literatură străină.

Activitatea-i publicistică, răspândită cu profuziune înainte de marele războiu în reviste şi broşuri, se concentrează şi se încheagă mai târziu în volume tratând epoci ale literaturii române moderne, sau în mari monografii, în care metoda aproape personală a regretatului coleg, de a izola fenomenul studiat şi de a-i urmări apoi până la epuizare cunoaşterea, şi-a găsit cea mai utilă şi cea mai largă aplicare. Monografiile sale despre Gheorghe Lazăr, Simion Bărnuţiu, Vasile

Alecsandri, Ioan Barac și alții, vor rămâne cele mai complete lucrări de informație bogată și sigură de istorie a literaturii noastre mai noui.

Academia Română, alegându-l în 1919 membru activ al ei, nu-și asocia numai pe eruditul istoric și critic literar, ci și pe apărătorul dârz al intereselor noastre naționale printr'o activitate ziaristică desfășurată în anii tinereții sale în Transilvania și Bucovina, iar mai târziu dincoace de Carpați și de asemenea pe profesorul, a cărui lungă carieră, la liceu și la Universitate, a rămas asociată în amintirea foștilor săi elevi la sentimentul de admirație provocat de lecțiile sale.

Amintirea sa va rămâne în Academie strâns unită de meritele bogatei și originalei sale activități.

La o zi după pierderea colegului Duică, s'a stins în București, la 22 Septemvrie, regretatul coleg *Gh. Balș*. Regretatul coleg se înapoiase cu două zile înaintea morții sale din Sofia, unde reprezentase țara și Academia noastră la Congresul internațional de bizantinologie. Moartea sa neașteptată a fost o mare surprindere și mai mare a fost durerea lăsată în urma-i, mai ales că ea a venit să curme activitatea încă plină de vigoarea maturității, pe care o desfășura regretatul coleg în specialitatea sa.

Vlăstar al unei vechi familii boierești, Gh. Balș a crescut într'un mediu care i-a dăruit cunoscuta-i și marea-i probitate, unită în toate actele sale cu o nobilă rezervă și cu o delicatețǎ sufletească cu adevărat excepționale.

Și-a făcut studiile dela cele secundare până la cele de inginerie în Geneva și în Zürich. Inapoiat în țară acum vreo patru decenii, a luat parte ca inginer la lucrările mari conduse de regretatul nostru coleg Anghel Saligny—printre altele la construcția podului dela Cernavoda.

Inginer — se ocupă și cu arhitectura. Dela acest studiu admirația sa pentru vechile noastre monumente clădite, l-a putut face să treacă ușor la studiul devotat al desvoltării artei noastre de clădire în trecut.

L-a preocupat în deosebi arhitectura religioasă moldovenească, atât în originile ei — pe care le-a căutat în arhitectura religioasă balcanică și chiar în Rusia — cât și în desvoltarea ei, pe care a prezentat-o strălucit în trei monumentale volume. Prin informația lor bogată și sigură, prin calitățile de obiectivitate, de sobrietate critică tehnică și prin spiritul istoric-stilistic de cari dau dovadă aceste volume, ele constitue o glorie nepieritoare pentru știința noastră.

Academia va păstra în Analele ei o neștearsă amintire nu numai omului de știință și de talent, dar și colegului plin de delicatețǎ și de rară distincție, cât și colaboratorului pe teren administrativ care a adus în conducerea administrativă a Academiei un spirit de gospodărie luminat și de bun cunoscător al realităților.

La 13 Februarie s'a frânt vieața celui ce fără de pereche a jertfit Instituțiunii noastre, — în întregime și cu conștiința mereu vie a jertfii împlinite, — suflet, energie, pasiune pentru știință, chiar cerințele curente de vieață — a colegului *Ion Bianu*. Analelor noastre

le-a fost dat a înregistra acum pentru întâia oară, exemplul celei mai rari abnegaţiuni, al celui mai adânc devotament închinat de regretatul coleg Academiei Române din plinătatea puterilor sale şi de peste ele, zi de zi, cu egală atenţie în actele mari ca şi în truda strivitoare a celor mici, timp de aproape şease decenii, câte i-a hărăzit Dumnezeu de vieaţă academică şi de muncă. Căci mai presus de aspiraţiile sale şi chiar de fiinţa sa, regretatul coleg aşeza Instituţiunea căreia îi închinase toată priceperea, stăruinţa şi puterea sa de muncă.

Cu o pregătire din cele mai temeinice, formată în ţară şi în străinătate, cu o sensibilitate aleasă, cu o gândire dreaptă şi sigură, cu o mare putere de cercetător — regretatul coleg şi-a refuzat satisfacţia unei întinse activităţi ştiinţifice, despre care ne-a lăsat de altfel dovezi — spre a se devota, cu aspră şi nebiruită voinţă copleşitoarei gospodării a Instituţiei.

In şedinţa alegerii sale ca membru activ al Instituţiunii noastre, regretatul coleg mărturisea colegilor săi cu adâncă sinceritate:

« Am dat până acum Academiei Române tot sufletul meu. Mai mult nu am, mai mult nu vă pot da. Pot să vă făgăduesc numai că toate puterile mele vor fi şi în viitor până la sfârşitul lor puse în serviciu pentru înflorirea Academiei, acestui templu al minţii româneşti, al luminării neamului, la al cărui altar sunteţi preoţi-servitori Domniile Voastre. Eu îmi voi da toate silinţele să continuu a fi *servus servorum* acestui sfânt altar naţional ».

Din această promisiune, regretatul coleg şi-a făcut îndreptar de vieaţă şi a închegat faptă nepieritoare. Dela cine aducea regretatul coleg învăţământul devotamentului fără limită, zelul fanatic pus în serviciul înaltei sale Instituţiuni? Dela Moldovănuţ din Blaj, pentru care avea un cult? Dela Ion Ghica, în care admira pe organizatorul Academiei dela 1879? Sau dela şcoala lui Dimitrie Sturdza de severă dezinteresare personală pentru o cât mai completă îndeplinire a datoriei faţă de ţară sau faţă de Academia Română pe care a condus-o până la moarte? — Nimic nu s'ar putea afirma sigur. Regretatul coleg a întrunit calităţile acestor mari premergători ai săi, dar i-a depăşit prin restrângerea cercului său de preocupare la un singur obiect: la Academia Română, pentru ca acea preocupare unică să fie cât mai mare, cât mai adâncă, cât mai desăvârşită, prin raţiunea de a fi singura. Sigur se poate spune numai că regretatul coleg a avut în cea mai înaltă formă vocaţiunea sacrificiului de sine.

Datorim acestei vocaţiuni întemeerea cu adevărat a Bibliotecii Instituţiunii noastre, care este astăzi o mândrie a neamului nostru. Timp de peste o jumătate de veac Bianu a adunat, printr'o neasemuită muncă, rarele colecţii ştiinţifice ale Academiei, cu o pasiune de bibliofil din alte vremuri, pasiune pe care numai examenul critic — exact şi sigur — al valorii documentului pipăit sau al cărţii răsfoite, menite încorporării, o tempera. Din ţară sau din străinătate, dela particulari sau din vechi arhive, din mânăstiri sau dela anticari, el a adunat — manuscrise,

documente, cărţi vechi româneşti, monete, stampe reflectând trecutul nostru — tot ce scrisul şi arta românească interesa cultura neamului nostru de pretutindeni, rânduind în rafturi, dela cele câteva mii de volume găsite la începutul carierei sale, până la jumătatea de milion de volume intrate în cei cincizeci şi şapte de ani de oficiere a sa.

Directiva acestei munci era de a aduna, cu oricâte sacrificii, tot ce putea avea valoare pentru trecutul poporului românesc, înlesnind cercetătorului studiul acestui trecut. Prin munca sa, Biblioteca Academiei este astăzi un tezaur al naţiunii, iar despre sprijinul adus cercetărilor, dă dovadă marea desvoltare a istoriografiei româneşti în ultima jumătate de secol.

El însuşi un adânc cercetător al trecutului românesc, şi-a subordonat cea mai mare parte din activitatea sa ştiinţifică aceleiaşi directive. Există o adâncă întrepătrundere între activitatea sa ştiinţifică şi între organizarea şi desvoltarea Bibliotecii Academiei. *Bibliografia românească veche* atât de mult apreciată şi în ţară şi în străinătate, dacă este un produs al desvoltării colecţiilor Bibliotecii, nu este, în acelaşi timp, mai puţin un instrument de organizare a acestor colecţii, spre cât mai uşoara lor folosire de către cercetător. *Catalogul manuscriptelor româneşti*, *Psaltirea în versuri* a Mitropolitului Dosoftei, *Psaltirea Scheiană*, *Intrebarea Creştinească* tipărită de Diaconul Coresi, *Documentele româneşti reproduse după originale sau după fotografii* şi câte altele din cele peste 270 scrieri, comunicări, dări de seamă, note, rapoarte, ediţii de texte din epoca veche sau modernă, date la lumină de regretatul coleg, au fost publicate spre folosul cercetătorilor, pe care îi dorea cât mai numeroşi.

Opera sa ştiinţifică împletită cu desvoltarea Bibliotecii Academiei, este a unui modest dar mare erudit, a unui înţelept prin experienţa unui lung şi bogat trecut şi a unui mare român, neobosit luptător pentru « Unirea Neamului, consolidarea lui prin cultură, prin muncă stăruitoare pe toate tărâmurile vieţei şi intereselor patriei », — cum se exprima el.

Dincolo de Bibliotecă, Instituţiunea noastră, precum ştiţi, are un şir întreg de îndatoriri. Administrăm fonduri, gospodărim moşii, aducem la îndeplinire testamente, împărţim premii, editâm publicaţiuni, supraveghiem şcoli, acordăm burse, cultivăm relaţiuni cu ţara şi cu străinătatea. Atâtea şi atâtea îndatoriri, fără legătură între ele, cari de decenii se concentraseră la el — şi numai la el.

Rareori în munca sa de administrator a cerut concursul colegilor săi. Nu exista caz pentru care să nu fi găsit soluţiunea potrivită, nu exista situaţiune pe care să n'o fi putut, dintr'o vedere, pătrunde. Curajul faptei îi era tot pe atât de familiar, pe cât de mare îi era ordinea şi promptitudinea în lucrări. Judecător imparţial al oamenilor şi al lucrurilor, — pentru regretatul coleg regula n'avea excepţie. Desfăşura de aceea o mare severitate împotriva oricui ar fi călcat regula pe care

el era pus s'o păzească şi nu cruţa nicio oboseală şi nicio consideraţiune până nu repunea în drepturile sale regula un moment călcată. Numai prin această disciplină de roman întârziat, ne explicăm păstrarea întregului tezaur naţional închis în rafturile Bibliotecii noastre, precum şi numărul mare de donaţiuni îndreptate către Academia noastră, de încrederea pe care această disciplină ne-a câştigat-o până în stratele cele mai adânci ale concetăţenilor noştri. Academia a înzestrat-o el. E titlul său de glorie nepieritor.

Cetăţean al Academiei noastre din 1887, când a fost ales Membru Corespondent la Secţiunea Literară, mai apoi Membru activ în 1902 şi rând pe rând Secretar General, Preşedinte şi Vicepreşedinte al Instituţiunii noastre, regretatul Bianu oglindeşte în vieaţa sa vieaţa însăşi a Academiei Române, întemeiată în organizarea-i actuală nu cu mult înainte de numirea sa ca Bibliotecar al ei. In el s'au resfrânt aspiraţiile Instituţiunii noastre, el a fost apărătorul neatârnării ei, el a ştiut să menţină sus autoritatea şi prestigiul ei.

Pentru noi cei de astăzi, el era reprezentantul nobilelor tradiţii ale Academiei, al trecutului ei glorios. El era sufletul viu al Academiei Române. Viu va rămâne în conştiinţa şi în istoria acesteia pentru eternitate.

Dintre membrii onorari români, Academia a pierdut pe mult regretaţii colegi I. P. S. S. Pimen Georgescu, Mitropolitul Moldovei şi Sucevei, pe I. P. S. S. Dr. Vasile Suciu, Arhiepiscopul şi Mitropolitul de Alba Iulia şi Făgăraş şi pe Anastase Simu, cunoscutul fondator al Muzeului de Artă din Capitală.

La 12 Noemvrie 1934 s'a stins la o vârstă înaintată marele ierarh al Bisericii noastre ortodoxe *I. P. S. S. Pimen Georgescu*, care a păstorit câteva decenii în înalta treaptă de Arhiepiscop al Iaşilor şi Mitropolit al Moldovei şi Sucevei. Rarele sale însuşiri sufleteşti, înţelepciunea şi adânca sa evlavie creştinească, erudiţiunea sa teologică, marea autoritate personală de care se bucura, îl desemnau pentru înalta misiune bisericească pe care a avut-o.

Această misiune şi-a îndeplinit-o cu prisosinţă. Ridicarea nivelului cultural al clerului, organizarea vieţei şi educaţiei monahale, construiri de biserici, înfiinţări de societăţi pentru întărirea solidarităţii creştine, fundări de seminarii şi de aziluri pentru orfanii sau pentru văduvele preoţilor, înfiinţări de tipografii mânăstireşti pentru tipărirea cărţilor de propagandă religioasă, organizări de muzee mânăstireşti — într'un cuvânt nimic din ce putea aduce, întreţine şi desvolta credinţa strămoşească n'a scăpat atenţiei şi puterii de înfăptuire a marelui chiriarh.

Mare român totodată, în anul tuturor jertfelor 1917, Mitropolitul Pimen a găsit cele mai convingătoare accente de îmbărbătare pentru poporul românesc, împărţind cu autoritate — într'o pastorală — fiecăruia datoria lui: « Cei tineri să meargă pe câmpul de bătae, toţi până la unul, cei bătrâni la muncă fără preget pentru ţară şi armată;

iar femeile romånce, fie cocoane dela oraşe, fie ţărance dela ţară, să îngrijească de răniţii din spitale ».

Preţuind virtuţile acestui vrednic urmaş al marilor prelaţi ai naţiunii noastre, Academia Română l-a ales în 1918 membru de onoare al ei. Instituţiunea noastră îi va păstra vie amintirea.

Pentru merite asemănătoare, câştigate pe tărâmul bisericesc şi al culturii naţionale, Academia Română a chemat, cu un an mai târziu, printre membrii ei onorari pe arhipăstorul bisericei greco-catolice din Ardeal, Banat şi Ţara-Ungurească, Dr. Vasile Suciu, trecut la cele eterne, după o suferinţă de mai mulţi ani, în ziua de 25 Ianuarie 1935. Teolog erudit, autor de însemnate opere de teologie dogmatică fundamentală, întemeetor de aşezăminte şcolare culturale şi de binefacere româneşti în centrul de veche cultură al Blajului, regretatul prelat a fost mai înainte de orice un mare patriot.

Patriotismul său s'a vădit fără 'ngrădire în anul marilor prefaceri naţionale 1918. Servitorul bisericei a trecut la fapta politică eroică cerută de nevoia de a-şi salva naţia ameninţată de desordine. Ca preşedinte al Consiliului Naţional din Blaj a înfiinţat gărzile naţionale, pentru a păstra ordinea din Târnave până în Apuseni la Abrud, netezind drumul trupelor liberatoare ale armatei româneşti.

La 28 Februarie 1935, colegul nostru onorar *Anastase Simu* a închis ochii pe vecie, în vârstă de 81 ani.

Doctor în ştiinţele politice şi administrative din Bruxelles, fost Secretar de Legaţie, Simu a fost şi în câteva rânduri deputat. Dar nu acestea au fost preocupările sale de căpetenie. Valoarea sa a constat în nesfârşita-i pasiune pentru artă, cu deosebire pentru arta plastică. Simu a trăit fericirea iubitorului de artă. Dar această fericire Simu nu a înţeles să şi-o facă numai sieşi. Sufletul său generos simţia nevoia s'o împărtăşească aproapelui, o dorea colectivă. De aceea Simu, cu o pasiune rară şi cu o pricepere admirabilă, a colecţionat de pretutindeni, zeci de ani, opere de însemnată valoare artistică, din ţară şi din străinătate, pe care le-a orânduit sub cupola de lumină a Muzeului care îi va purta în veacuri numele şi apoi le-a dăruit admiraţiei tuturor — şi artiştilor şi lumii celei multe. Mai târziu Anastase Simu le-a trecut în patrimoniul naţiunii, care i-a primit cu recunoştinţă acest tezaur artistic, de sigur cel mai de seamă al ei.

In semn de recunoştinţă pentru această binefacere adusă culturii noastre artistice, Academia Română a ales pe Anastase Simu, cu unanimitatea voturilor sale, membru onorar al ei.

Intr'una din şedinţele noastre intime regretatul coleg ne-a comunicat, cu vădită mulţumire, testamentul nobilei sale soţii Elena, care mărinimoasă faţă de Instituţiunea noastră, i-a testat aproape întreaga sa avere formată din numerar, rentă de Stat şi moşia Tufeni din judeţul Teleorman, destinându-i veniturile pentru publicarea de lucrări ştiinţifice, istorice sau de artă, sub auspiciile şi după hotărîrea Academiei Române.

La această generoasă faptă a participat şi regretatul coleg cu îndemnul şi cu sfatul său înţelept, sprijinind pe această cale împlinirea menirii Instituţiunii noastre, al cărui adânc înţeles l-a avut.

Academia va păstra adâncă recunoştinţă regretatului coleg şi donator.

Zăbranicul durerii îmbrăcat de nobilele ţări amice şi aliate nouă Jugoslavia şi Franţa în ziua de 9 Octomvrie 1934 şi cele următoare, s'a întins şi asupra poporului român şi asupra Instituţiunii noastre, când marele suflet al Regelui *Alexandru al Jugoslaviei* şi al strălucitului cetăţean al Franţei — cetăţean şi al ţării noastre — *Louis Barthou* s'au înălţat — deapururi şi simbolic unite printr'o moarte comună — în slăvile veşniciei, ca jertfe supreme ale luptei pentru idealul de iubire şi de pace între oameni.

Legăturile care au existat înainte şi în timpul marei epoce răsboinice între poporul nostru şi poporul peste care a domnit marele Suveran, nesdruncinata alianţă politică legată după înfăptuirea idealurilor noastre naţionale, unirea de familie a celor două dinastii domnitoare peste ambele state — au eternizat durerea simţită la răpunerea odioasă a vieţii Regelui unităţii jugoslave, a Regelui erou, a cărui vitejie şi bravură personală intraseră de mult în legendele poporului său şi în conştiinţa tuturor.

Academia Română, expresie a simţimintelor naţiunii române, a comemorat cu pioasă emoţiune memoria gloriosului Suveran, în şedinţa ei dela 12 Octomvrie 1934 prin glasul Colegului nostru Vicepreşedinte Al. Lapedatu.

Tot atunci colegul nostru d-l Lapedatu a dat expresie şi durerii pentru pierderea lui Louis Barthou, marele bărbat de Stat al Franţei, pe care ţara noastră îl primise cu câteva luni mai înainte pe pământul ei cu cele mai generoase şi însufleţite aclamaţiuni, adresate unuia din apărătorii cauzei noastre naţionale şi crainicului păcii şi al latinităţii în Europa frământată de atâta discordie. Cu câtă însufleţire s'a adresat deci votul nostru unanim şi spontan către ilustrul oaspete în şedinţa noastră dela 22 Iunie 1934 pentru alegerea sa ca membru onorar al Academiei Române şi cu ce sinceră şi frăţească mulţumire a primit regretatul coleg acest titlu de recunoştinţă pe care ţara i-l dăruia prin Instituţiunea noastră! Neuitate vor rămâne Academiei Române nobila figură şi plină de simpatie a regretatului coleg şi înaltele sale merite.

Neuitat va rămâne în Academia Română şi în conştiinţa neamului românesc şi numele celuilalt ilustru bărbat de Stat francez Raymond Poincaré, decedat la 15 Octomvrie 1934. Ştirea morţii sale a emoţionat nu numai naţiunea franceză, pe care ilustrul bărbat a reprezentat-o ca nimeni altul, în momentele ei istorice cele mai grele, dar şi naţiunea română, care a admirat cu recunoştinţă în marele om pe unul din cei mai puternici sprijinitori ai cauzei româneşti la o răspântie grea a istoriei ei contemporane. Moartea sa a emoţionat în nu mai mică măsură şi lumea întreagă. Căci rareori omenirea a avut un om de Stat cu atât de uimitoare carieră politică. Timp de

aproape o jumătate de veac Raymond Poincaré a ilustrat vieața publică a Franței. Deputat la 27 ani, este ales deputat în mai multe rânduri. De două ori Ministru de Instrucțiune Publică și de două ori Ministrul Finanțelor, căror demnități îi urmează o bogată activitate parlamentară de senator până în 1913, când a fost chemat la cea mai înaltă situațiune publică, aceea de Președintele al Republicei și la prezidarea destinelor Franței în timpul războiului mondial.

La scurt timp după așezarea păcii în Europa, după expirarea mandatului său de Președinte al Republicei, R. Poincaré conduce mai departe politica Franței, ca Președinte de Consiliu în două guverne până în 1926.

Pe lângă activitatea sa politică excepțională, Raymond Poincaré a fost și un neobosit reprezentant al literelor franceze, însușire care l-a distins cu alegerea sa de Membru al Academiei Franceze încă din 1909. Pătrunzător analist al stărilor politice și sociale sub care s'a înfăptuit marele războiu, Poincaré a adus în memoriile sale cea mai prețioasă contribuție la lămurirea istoriei contemporane.

Academia Română și-a îndeplinit o datorie de onoare și a manifestat sentimentul de recunoștință al poporului român față de excepționalul om, când acum trei ani l-a ales prin unanime aclamații membru onorar al ei.

Dintre ceilalți membri onorari străini Instituțiunea noastră a avut durerea de a pierde în cursul anului pe ilustrul neurohistologist contemporan *Raymon y Cajal* și pe marele arheolog francez *Edmond Pottier*.

Ramon y Cajal, unul din cei mai mari neurologi pe care i-a cunoscut știința, s'a stins din vieață la 17 Octomvrie 1934, în vârstă de 84 ani, încărcat de gloria unei imense activități științifice creatoare care i-a câștigat un nepieritor renume în lumea științifică de pe întreg globul pământesc. Creind metode proprii de investigație, Ramon y Cajal a transformat fundamental cunoștințele despre structura sistemului nervos, proiectând o nouă și adevărată lumină asupra finei structuri a celulei nervoase și asupra căilor de transmitere ale sistemului nervos. Determinarea cu rară preciziune a substratului proceselor reflexe și psihice superioare, studiul profund al neuronului, legile curgerii influxului nervos — toate datorite cercetărilor lui Ramon y Cajal — au dat un nou și imens impuls nu numai progreselor neurologiei, dar și progresului fisiologiei și psihologiei. Ele i-au atras o admirație universală, i-au câștigat o celebritate mondială; lor se datoresc multele și înaltele onoruri de care ilustrul profesor dela Universitatea din Madrid s'a bucurat din partea întregei lumi științifice.

Ca un omagiu de admirațiune la care geniul său avea dreptul din partea noastră, dar și ca o recunoștință pentru prețuirea ce da științei românești și reprezentanților săi, în frunte cu colegul nostru d-l Dr. G. Marinescu, care a avut fericirea de a fi fost prietenul ilustrului învățat, Academia Română l-a ales cu unanimitate de voturi membru onorar al ei la 5 Iunie 1923.

Una din gloriile de azi ale arheologiei clasice franceze, *Edmond Pottier*, s'a stins în Septemvrie 1934 la Paris la vârsta de 79 de ani. Elenist cum n'a mai avut vreodată Franţa, Pottier şi-a întins cercetările sale şi în domeniul antichităţilor orientale, cu deosebire asupra celor asiatice şi egiptene. La vasta sa ştiinţă, dată la iveală în foarte numeroase volume, broşuri şi articole, Pottier adăoga o înaltă distincţie a formei şi un rafinat gust artistic, care l-au impus admiraţiunii întregii lumi ştiinţifice de specialitate. Era totdeodată un bun prieten al ţării noastre, preţuind cultura românească şi pe reprezentanţii ei, printre cari a avut şi prieteni personali, ca pe regretatul coleg V. Pârvan, de pildă. Instituţiunea noastră alegându-l membru de onoare în 1926 şi-a împlinit aproape o datorie.

La 17 Aprilie a încetat din vieaţă unul din cei mai cunoscuţi istorici ai antichităţii clasice *Gustave Glotz*, Profesor de istoria elenă la Sorbona şi Membru al Institutului Franţei. Cunoscător, pe vremuri şi cercetător al ţării noastre, Gustave Glotz preţuia ştiinţa românească şi pe reprezentanţii ei. A fost deci un motiv mai mult ca Instituţiunea noastră să şi-l asocieze ca Membru Corespondent la Secţiunea Istorică în 1929.

II. *Şedinţele*

Incheem acest an cu constatarea îmbucurătoare că activitatea noastră a înregistrat în cursul lui o depăşire a energiei desfăşurate în anii precedenţi şi ca urmare a producţiei ştiinţifice a Instituţiunii noastre. Căci din cele 33 şedinţe ţinute în cursul anului, 18 şedinţe au fost consacrate numeroaselor comunicări publice, desvoltate de colegii activi, la care s'au alăturat şi comunicări cetite de câţiva colegi corespondenţi şi chiar de iluştri oameni de ştiinţă străini, ca d-nii *Ernst Gamillscheg*, Profesor de limbile romanice la Universitatea din Berlin şi *Giulio Bertoni*, Profesor la Universitatea din Roma şi Membru al Academiei Italiene.

Se vor vedea mai jos subiectele comunicărilor desvoltate.

In celelalte 15 şedinţe intime s'au făcut numeroase prezentări de cărţi primite ca omagiu, de documente şi manuscrise primite în dar sau achiziţionate, s'au cetit note ştiinţifice, s'au salutat în mijlocul nostru iluştri profesori d-nii *Sebastian Charléty*, Rectorul Universităţii din Paris, *Léon Brunschvicg*, celebrul filozof francez, Profesor la Sorbona şi d-nii *Giulio Bertoni* şi *Ernst Gamillscheg* mai sus pomeniţi.

Două din şedinţele intime — cea dela 29 Martie şi 5 Aprilie — au fost consacrate unor desbateri delicate, în amănuntele cărora nu e potrivit să intru acum.

Iată comunicările făcute:

— La 1 Iunie d-l General *R. Rosetti* a făcut o comunicare despre *Problema militară românească alaltăeri, eri şi azi.*

— La 15 Iunie d-l *Al. Lapedatu* a făcut o comunicare despre *Doi misionari scoțieni în Țările Române acum o sută de ani.*

— La 22 Iunie d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare despre *Memoriile unui vechiu dascăl.*

In aceeași ședință d-l *Al. Lapedatu* a făcut comunicarea despre *Evreii în țările noastre acum o sută de ani (după relațiunea a doi misionari scoțieni).*

— La 5 Octomvrie d-l *N. Iorga* a făcut comunicările: 1. *Legăturile cu mânăstirile meteorele din Tesalia cercetate de d-l M. Beza, cu o notă despre Nicolae Vodă Pătrașcu, fiul lui Mihai Viteazul*; 2. *Știri noui despre Axinte Uricariul.*

In aceeași ședință d-l *Marcu Beza*, membru corespondent, a cetit comunicarea despre *Trei săbii moldovenești din vremea lui Ștefan-cel-Mare.*

— La 12 Octomvrie d-l *I. Petrovici* a făcut o comunicare despre *Activitatea filosofică în lumina Congresului dela Praga.*

— La 2 Noemvrie d-l *I. Lupaș* a făcut o comunicare despre *Impăratul Iosif II și răscoala lui Horia*, spre comemorarea unui secol și jumătate dela izbucnirea acestei răscoale.

In aceeași ședință d-l *N. Iorga* a desvoltat comunicarea despre *Regina Elisabeta și societatea germană a tinereții sale.*

— La 16 Noemvrie d-l *G. Murnu* a cetit comunicarea despre *Helada și România.*

In aceeași ședință d-l *I. Nistor* a făcut o comunicare despre *Tratativele lui Mihaiu Viteazul cu Polonii.*

— La 23 Noemvrie d-l *N. Iorga* și-a desvoltat comunicarea despre *Mitropolitul Antim Ivireanul în luptă cu Ierusalimul.*

In aceeași ședință d-l *General R. Rosetti* a făcut comunicarea intitulată: *O mică întregire la istoria lui Ștefan-cel-Mare.*

— La 30 Noemvrie d-l Dr. *C. Parhon*, membru corespondent, a făcut comunicarea intitulată: *Contribuțiuni la studiul metabolismului apei în raport cu funcțiunile endocriniene.*

— La 21 Decemvrie d-l *N. Iorga* a făcut comunicarea despre *Testamentele Domniței Elina Cantacuzino.*

— La 18 Ianuarie d-l *N. Iorga* a făcut comunicarea despre *Bucureștii de acum un veac după romanul unui avocat Ion M. Bujoreanu (1862).*

— La 25 Ianuarie d-l Dr. *G. Marinescu* a făcut o comunicare despre *Congresul de Electro-Radiobiologie și colaborarea oamenilor de știință.*

— La 1 Februarie d-l *N. Iorga* a făcut comunicarea despre *Influențele românești și germane în opera literară a Reginei Elisabeta.*

— La 8 Februarie d-l *N. Cartojan*, membru corespondent, a cetit comunicarea despre *Poema cretană Erotocrit în literatura românească și izvorul ei necunoscut.*

— La 22 Februarie d-l *P. P. Panaitescu*, membru corespondent, a cetit o comunicare despre *Mihaiu Viteazul în lumina unor noui documente.*

— La 15 Martie d-l *Ernst Gamillscheg*, Profesor de limbile romanice la Universitatea din Berlin și membru corespondent al Instituțiunii noastre, a cetit o comunicare despre *Contactul cel mai vechi între Romano-Români și popoarele germanice.*

In aceeași ședință d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare despre *Scrisori de familie ale vechilor Brâncoveni.*

— La 12 Aprilie d-l *Giulio Bertoni*, Profesor la Universitatea din Roma, a făcut o comunicare în italienește cu titlul: *Probleme de linguistică italo-română.*

In aceeași ședință d-l *N. Iorga* a ținut o comunicare în limba franceză despre *Practica domnească a unui ideolog — Dimitrie Cantemir.*

— La 15 Aprilie d-l *Silviu Dragomir* a făcut o comunicare cu subiectul: *După răscoala lui Horia — Situația de drept a Românilor din Ardeal până la 1848.*

III. *Relații interne și externe*

Legăturile cu instituțiile mari științifice din străinătate, care fac parte integrantă din activitatea Academiei, s'au menținut în limita putințelor materiale. Strâmtorarea financiară a Academiei a slăbit întrucâtva relațiile noastre cu *Consiliul Internațional de Cercetări*, ceva mai puțin cu *Uniunea Academică Internațională* din Bruxelles.

In schimb am reușit să fim reprezentați, în cursul anului încheiat, la diferitele congrese științifice internaționale sau la alte manifestări culturale cu caracter internațional, mulțumită mai ales delegațiunilor date colegilor noștri străini.

Colegul nostru d-l I. Petrovici ne-a reprezentat la Congresul Internațional de Filosofie ținut în Septemvrie trecut la Praga. La înapoiere D-sa ne-a arătat într'o comunicare publică constatări despre activitatea filosofică în lumina Congresului dela Praga.

De asemenea Secretarul D-voastră General a reprezentat Academia noastră la Congresul interbalcanic al Matematicienilor, unde România, prin conferințele și comunicările făcute, și-a câștigat, față de celelalte țări, loc de onoare.

D-l Dr. G. Marinescu a organizat o participare largă a României la Congresul internațional de Electro-Radio-Biologie la Veneția, expunându-ne apoi într'o comunicare publică însemnătatea științifică a acestui Congres.

Prin colegul nostru Onorar Pr. Hippolyte Delehaye Academia a participat la aniversarea centenarului Comisiunii Regale de Istorie din Bruxelles, iar prin d-nii Cyril Purkine, Membru Onorar al Instituțiunii noastre și Radomir Kettner, Membru Corespondent, am fost reprezentați la sărbătorirea a 150 de ani de existență a Societății Regale de Științe și de Literatură a Boemiei, care s'a făcut la « Collegium Maximum » al Facultății de Drept din Praga în ziua de 8 Decemvrie.

Altor instituțiuni care și-au serbat jubilee sau și-au inaugurat noui localuri, Academia, neputând lua parte prin reprezentanți, le-a adresat scrisori sau telegrame de felicitare.

In sfârșit, răspunzând cererii Comitetului permanent al Congreselor internaționale de studii bizantine de a desemna un membru în acest

Comitet, Instituțiunea noastră a dat acest mandat permanent d-lui Coleg N. Iorga.

Ca de obiceiu Colegul nostru D-l N. Iorga a ținut conferințele sale strălucite la Sorbona, iar după aceea a ținut alte conferințe la Roma.

Secretarul D-voastră General a fost invitat să țină, în luna Martie, conferințe la Institutul de Inalte Studii al Belgiei din Bruxelles.

In țară Academia a luat parte la împlinirea regulată a dispozițiilor diferitelor legi privind chestiuni sau institute culturale, funcționarea teatrelor naționale, sau chiar funcționarea învățământului superior.

Din numeroasele chemări la diferite festivități, comemorări sau inaugurări de statui ridicate pentru bărbați iluștri din inițiativă oficială sau particulară, la care Academia a răspuns luând parte, vom aminti numai câteva. La 15 August 1934 s'a desvelit bustul ridicat de marina românească și de cetățenii orașului Constanța lui Mihail Eminescu la Constanța, pe țărmul mării, împlinindu-se dorința exprimată posterității în nemuritoare versuri de genialul poet.

Regretatul coleg Bianu ne-a reprezentat la această solemnitate înălțată de participarea M. S. Regelui, aducând, într'o avântată cuvântare, închinare slăvitului poet din partea Academiei Române ca « slujitoare și păzitoare a limbii și scrisului românesc ».

D-l Coleg I. Nistor a luat parte, în Noemvrie, din însărcinarea Academiei, la desvelirea bustului ridicat regretatului Coleg Vicențiu Babeș în Timișoara, reprezentându-ne și la sfințirea troiței de stejar ridicată în aceeași lună din inițiativa D-sale la căpătâiul regretatului Coleg Eudoxiu Hurmuzaki. In sfârșit D-l Coleg Vice-Președinte Al. Lapedatu a luat parte, rostind o cuvântare în numele Instituțiunii noastre, la comemorarea unui sfert de veac dela moartea regretatului Coleg Augustin Bunea, făcută în Blaj la 16 Decemvrie 1934, iar D-l Coleg Sextil Pușcariu ne-a reprezentat în ziua de 2 Decemvrie la desvelirea statuei lui Axente Severu, ridicată în Mediaș.

IV. *Publicațiunile Academiei*

Greutățile pe care le-am amintit în raportul general din sesiunea generală trecută nu au putut fi învinse. Numărul publicațiunilor Academiei a rămas tot mic, multe studii au fost amânate. In special, Secțiunea Istorică a publicat foarte puține memorii venite din afară. Restricțiunile de tipar au rămas în ființă mai departe.

Merită să fie amintită trecerea tipăririi *Dicționarului* la Tipografia « Universul », precum și reînceperea tipăririi colecției de documente Hurmuzachi, din care două volume sunt în pregătire: Unul de documente grecești, tipărit de Colegul nostru D-l N. Iorga și altul de documente în limba germană, care va apare sub îngrijirea colegului nostru D-l I. Nistor. Tot în acest an s'a dat la tipar continuarea

Bibliografiei vechi româneşti, întreruptă de multă vreme. S'a mai decis tipărirea *Creşterii colecţiilor* Bibliotecii în continuare, începând cu manuscrisele, al căror manuscris e gata de tipar.

Lista publicaţiilor Academiei apărute dela ultima sesiune generală este următoarea:

1. *Anale*, tomul LIV, şedinţele din 1933—34.
2. Din publicaţiunile *Secţiunii Literare:*
   a) *Memorii*, Seria III, Tom. VII:
   O. Ghibu, *Contribuţie la istoria poeziei noastre populare şi culte*;
   M. Beza, *Trei săbii moldoveneşti din vremea lui Ştefan-cel-Mare;*
   M. Beza, *Biblioteci mânăstireşti la muntele Athos;* fiind sub tipar:
   N. Georgescu-Tistu, *Ion Ghica scriitorul;*
   N. Cartojan, *Poema cretană Erotocrit în literatura românească;*
   b) *Studii şi Cercetări:* — Sub tipar:
   Th. Capidan, *Meglenoromânii, III: Dicţionar megleno-român.*
3. Din publicaţiunile *Secţiunii Istorice:*
   a) *Memorii*, Tom. XV:
   Al. Lapedatu, *Doi misionari scoţieni în Ţările-Române acum o sută de ani;*
   Al. Lapedatu, *Evreii în ţările noastre acum o sută de ani;*
   N. Iorga, *Wilhelm de Kotzebue şi momentul de prefacere modernă a societăţii moldoveneşti;*
   N. Iorga, *Memoriile unui vechiu dascăl;*
   G-ral R. Rosetti, *Problema militară românească alaltăeri, ieri, azi.*
   Tom. XVI:
   Ioan C. Filitti, *Proprietarii solului în trecutul Principatelor-Române;*
   N. Iorga, *Ştiri despre Axintie Uricariul;*
   Const. I. Karadja, *Despre ediţiile din 1488 ale Cronicei lui Johannes de Thurocz;*
   G-ral R. Rosetti, *O mică întregire la istoria lui Ştefan-cel-Mare;*
   Ion I. Nistor, *Tratativele lui Mihai-Viteazul cu Polonii;*
   N. Iorga, *Legături descoperite de d-l M. Beza cu mânăstirele Meteorele din Tesalia. Cu o notă despre Nicolae-Vodă Petraşcu, fiul lui Mihai-Viteazul;*
   N. Iorga, *Testamentele Domniţei Elina Cantacuzino;*
   G. Fotino, *G. Popovici, un istoric uitat al vechiului Drept românesc;*
   I. Lupaş, *Impăratul Iosif II şi răscoala ţăranilor din Transilvania;*
   N. Iorga, *Bucureştii de acum un veac, după romanul unui avocat (Ioan Em. Bujoreanu);*
   N. Iorga, *Scrisori de familie ale vechilor Brâncoveni;*
   N. Iorga, *Practica domnească a unui ideolog: D. Cantemir.*
   b) *Studii şi Cercetări:*
   V. Erbiceanu, *Naţionalizarea justiţiei şi unificarea legislaţiei în Basarabia.*

4. Din publicațiile *Secțiunii Științifice:*
   a) *Memorii*, Seria III, Tom. IX:
      Prof. Dr. G. Marinescu, *Cercetări asupra acțiunii mescalinei;*
      Gr. Antipa, *Principes et moyens pour la réorganisation des musées d'histoire naturelle.*
      Tom. X:
      Ing. G. Grigercsik, *Die kombinierte Ausgleichung der unmittelbaren Beobachtungen;*
      Zach. C. Panțu, *Contribuțiuni nouă la Orchidaceele din România;*
      Prof. Dr. G. Marinescu, *Despre rolul vitaminelor;*
      Ioan Z. Barbu, *Contribuțiuni la cunoașterea florei fosile din podișul Moldovei și al Basarabiei;*
      Al. Alexinschi, *Noi contribuțiuni la cunoașterea Macrolepidopterelor din România;*
      I. Simionescu, *Asupra unui Antracotherium de la Petroșani;*
      Gr. Popa, U. Fielding, *Studies on hypophysis and its relations;*
      Dr. G. Marinescu, *Primul Congres internațional de Radiologie, Venezia;*
      Al. Donici, *Contribution à l'étude anthropologique du crâne scythe.*
   b) *Studii și Cercetări:*
      Tr. Săvulescu și Th. Rayss, *Materiale pentru Flora Basarabiei.*
      Sub tipar:
      Gr. Antipa, *Les bases biologiques du mécanisme de la production des organismes.*
   c) Din *Bulletin* au apărut fascicolele vol. XVI, fiind sub tipar material pentru No. viitoare.

5. Din *Documente Hurmuzaki* este sub tipar tom. XIV, partea III: Documente grecești cu traducerea românească, sub redactarea colegului nostru d-l Nicolae Iorga și un volum cu documente germane, redactat de colegul I. Nistor.

6. Din *Publicațiunile Bibliotecii* se află sub tipar *continuarea Bibliografiei românești vechi*, (anii 1817—1830).

7. Din *Dicționar* au apărut: Tom. I, partea II, fasc. 8, *cliucăi-cojoaică;* Tom. I, partea II, fasc. 12, *înzdrăveni-izvrăti.*

V. *Legate, donațiuni, fondațiuni*

In cursul anului Delegațiunea a veghiat la limpezirea succesiunilor lăsate Academiei cu numeroase și dificile sarcini de defuncții N. Docan, Em. Pallady și Chr. Naum, primite sub beneficiu de inventar de votul Domniilor Voastre în trecuta sesiune generală. Tot în trecuta sesiune generală s'a primit și legatul defunctei Eliza Nevrouz, din Roman, lăsat Instituțiunii noastre și Fundațiunii Universitare « Carol I », constând din trei moșii situate în județul Roman și Neamț.

Fundaţiunea Carol a depus repetate stăruinţi ca să împărţim legatul între cele două Instituţiuni. Asupra acestei cereri Delegaţiunea a socotit trebuitor să hotărîţi Domniile Voastre în această sesiune.

La legatele de până acum s'a adăogat legatul în efecte în valoare nominală de 500.000 lei lăsat Academiei de defunctul Coleg onorar Anastase Simu, al cărui venit Academia îl va folosi pentru îmbogăţirea colecţiei Bibliotecii ei cu publicaţiuni importante de artă. Acceptarea legatului va fi supusă votului Domniilor Voastre în această sesiune.

Cu puţine zile înainte de decesul său, defunctul Inginer Petre Antonescu, fost Profesor la Şcoala Politehnică din Capitală, a făcut Academiei Române o donaţie prin act autentic, de 200.000 lei, în efecte de Stat, renta împroprietăririi din 1922, 5%, destinând veniturile pentru un premiu anual cu numele donatorului. Premiul se va da celor mai bune lucrări de amenajament al pădurilor. Delegaţiunea Academiei a hotărît acceptarea cu mulţumire a acestei donaţiuni, care urmează a fi regulamentată de Domniile Voastre în această sesiune.

La donaţiunile primite s'a mai adăogat şi dania de 10.000 lei făcută de D-l I. Grinţescu, Profesor la Universitatea din Cluj, în ajutorul cheltuelilor de tipar al Buletinului Secţiunii Ştiinţifice. Această sumă reprezintă o parte din Premiul Statului Lazăr din 1934 acordată d-lui Profesor Grinţescu pentru lucrarea D-sale « Curs de Botanică Generală ».

Fundaţiunea Elias a păşit de acum un an la realizarea celei mai importante dintre obligaţiunile testamentului defunctului donator Jacques M. Elias, — la construirea spitalului, conform aprobărilor date de Domniile Voastre. Pe terenul în suprafaţă de 13.500 mp, cumpărat dela Societatea « Crucea Roşie » în Capitală pe B-dul Mărăşti, Fundaţiunea a pus temeliile spitalului în toamna anului trecut. Construcţia, dată în atrepriza D-lui Ing. Em. Prager, continuă cu hărnicie şi se dau speranţe ca până în luna August viitor să fie gata din roşu. Colegii noştri, membri în Consiliul Fundaţiunii, vor binevoi a ne da în cursul acestei sesiuni relaţiuni mai întinse asupra lucrării efectuate şi asupra planurilor de viitor.

Fundaţiunea « Ioan I. Dalles » se află în al treilea an de existenţă şi şi-a continuat activitatea în sălile de expoziţii şi de conferinţe, potrivit scopului pentru care au fost create prin prevederile testamentului defunctei Elena Dalles.

Cererile numeroase pentru expoziţii de artă, pentru concerte şi conferinţe dovedesc că această Fundaţiune şi-a câştigat un loc de mâna întâia în manifestările culturale superioare ale Capitalei.

VI. *Colecţiunile*

. Colecţiunile noastre, a căror mare însemnătate este de mult recunoscută, continuă să crească foarte repede fie prin obligaţia impusă

de legea din 1904 tipografiilor de a ne trimite câte două exemplare din tot ce tipăresc, fie prin schimbul de publicaţii pe care-l facem cu instituţiile ştiinţifice din străinătate, fie prin cumpărăturile, oricât de reduse ar fi ele din cauza lipsei de fonduri, fie în sfârşit prin daruri. Pe aceste căi patrimoniul Bibliotecii Instituţiunii noastre creşte metodic şi sigur.

Numeroase şi foarte însemnate daruri s'au primit în cursul anului. In fruntea donatorilor se află Colegul nostru D-l General R. Rosetti, care a dăruit peste 100 de hărţi şi atlase geografice, câteva sute de fotografii şi peste 1.300 volume de istorie şi artă militară, venind a completa în mod fericit unele lipsuri ale Bibliotecii noastre. Exprimăm Colegului nostru şi cu această ocazie toată mulţumirea Academiei.

După dorinţa mult regretatului coleg I. Bianu, D-l Alexandru Bianu, fiul regretatului, a dăruit peste 1000 de volume alese ca necesare de funcţionarii Bibliotecii noastre din biblioteca personală a defunctului coleg.

Un dar de mare însemnătate ne-a făcut D-l Ioan P. Papp, Preşedintele Curţii de Apel din Cluj. D-sa ne-a trimis actele şi documentele din dosarul procesului Memorandului Românilor din Transilvania, judecat la Cluj în 1894, împreună cu traducerea românească a actelor mai însemnate.

Colecţia numismatică s'a îmbogăţit şi ea cu darurile făcute de D-l Ştefan Capşa şi de D-na Josefina Stoicescu, din Capitală. D-l Ştefan Capşa ne-a dăruit întreaga D-sale colecţie de medalii, plachete române şi străine şi monete Regele Carol I, iar D-na Stoicescu 187 monete antice şi moderne de argint şi de bronz.

Biblioteca noastră s'a îmbogăţit în acest an cu 6937 volume, 10.799 numere de reviste româneşti şi străine, 467 stampe şi portrete, 973 documente, 48 volume manuscrise, 1961 monete şi medalii.

Comisiunea Bibliotecii va arăta într'un raport special amănuntele creşterilor, precum şi funcţionarea şi folosirea lor.

Vom încheia această scurtă dare de seamă semnalând două însemnate fapte.

Implinirea a 150 de ani dela martiriul suferit de eroii naţionali Horia, Cloşca şi Crişan a fost comemorată de Academia Română prin expunerea în sala noastră de expoziţii a stampelor, gravurilor, cărţilor, documentelor, etc., în legătură cu mişcarea lui Horia. Iniţiativa acestei expoziţii a fost luată de d-l Alex. Lapedatu, Ministrul Cultelor şi Artelor şi Vicepreşedinte al Academiei Române. D-l Octavian Beu, Consilier de legaţie, care are o bogată colecţie cu privire la această mişcare, a fost însărcinat să organizeze această expoziţie cu materialul Academiei, cu al D-sale şi cu al altor instituţii, sub conducerea d-lui Conservator al Bibliotecii şi al colecţiilor Academiei. Expoziţia, care a stat deschisă 5 săptămâni, a avut succes desăvârşit prin obiectele, desenurile, documentele şi materialul expus. Ea s'a bucurat de înalta

vizită a Majestăţilor Lor Regele şi Regina Maria şi a Măriei Sale Voevodului Mihaiu, de atenţia publicului cult şi de cercetarea multor şcoli de fete şi băieţi din Capitală.

Al doilea fapt stă în nădejdea de a ne recupera tezaurul Academiei evacuat la Moscova. Intervenţiile noastre pe lângă d-l Ministru al Afacerilor Străine, după restabilirea raporturilor dintre ţara noastră şi Rusia Sovietică, ne-au adus răspunsul că Guvernul sovietic ţine la dispoziţia ţării 1000 lăzi cu arhive, pentru care se vor lua măsuri în scurtă vreme de înapoierea lor în ţară. Printre aceste lăzi se vor afla de sigur şi cele evacuate de Instituţiunea noastră.

VII. *Bursele*

Academia Română a destinat în acest an suma de 234.000 lei pentru acordarea de burse în ţară şi în străinătate, din fondurile *V. Adamachi*, *Jacques M. Elias*, *C. G. Vernescu*, *Leon S. Arié*, *Ing. Petre şi Maria Lucaciu*, *N. Rătescu* şi *Apostol Papadopol*.

1. Din *Fondul V. Adamachi* s'au acordat şase burse, din care una în străinătate, de 7000 lei lunar, d-lui Radu Codreanu pentru a se specializa în Biologia Generală în laboratorul Profesorului şi colegului nostru onorar d-lui Maurice Caullery, la Paris. Bursierul se află în al doilea şi ultimul an de bursă. Din celelalte 5 burse, 3 a câte 3000 lei lunar s'au acordat la licenţiaţi ai Facultăţii de Ştiinţe din Iaşi pentru pregătirea doctoratelor în ştiinţe, iar celelalte 2 de câte 2000 şi 1500 lei lunar s'au dat la elevi ai Şcoalei Politechnice din Capitală.

2. Bursa *Jacques M. Elias* de 7000 lei lunar s'a acordat în continuare d-lui Aurel Decei care în acest an se află la Berlin pentru a face studii despre limba folosită de cronicarii şi cronicile turceşti.

3. Bursa *C. G. Vernescu*, de 70.000 lei anual, s'a dat de asemenea în continuare d-lui Ilie Corfus, care cercetează în Polonia izvoarele polone cu privire la trecutul românesc.

4. Din venitul donaţiunilor d-lui *Leon S. Arié* s'au acordat în acest an două burse a câte 800 lei lunar la câte un elev al Şcoalelor Politechnice din Bucureşti şi Timişoara.

5. Bursa *Ing. Petre şi Maria Lucaciu*, de 2000 lei lunar, s'a dat unui elev al Şcolii Politechnice din Timişoara.

6. Bursa *N. Rătescu*, de 120 lei lunar, s'a dat unui elev al Şcoalei Superioare Comerciale din Bucureşti.

7. Din Fondul *Apostol Papadopol* s'au acordat ajutoare lunare de câte 50 lei la zece elevi ai Şcoalei Superioare Comerciale din Galaţi şi de câte 30 lei la zece elevi ai Şcolii Elementare Comerciale din acelaşi oraş.

In afară de aceste burse Academia a distribuit ajutoare în valoare de 40.000 lei din venitul Fondului *I. Fătu* la şcolari săraci, fii de

țărani, ai școalelor primare rurale din județele Bucovinei, procurându-se cărți și rechizite școlare. Distribuția ajutoarelor s'a făcut cu concursul Inspectoratelor școlare.

VIII. *Concursurile Premiilor*

La concursurile premiilor, ce sunt a se acorda în actuala sesiune generală, s'au prezentat pentru *opere publicate* 87 scrieri, luând parte la 15 premii în valoare de 325.500 lei. La Premiul *Dr. Em. Riegler*, de 5.500 lei, publicat pentru lucrări de *clinică terapeutică* sau *terapeutică generală* și la Premiul *Adina și Colonel Paul Străjescu*, de 8800 lei, publicat pentru lucrări experimentale de bacteriologie și fiziologie, nu s'a prezentat nici o lucrare.

La cele 18 premii cu *subiecte date*, în valoare totală de lei 380.856, s'au prezentat: 3 manuscrise la *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, anunțat a se acorda celei mai reușite traduceri în limba engleză a operei poetice a lui Mihail Eminescu; un manuscris la *Premiul V. Adamachi*, de 5000 lei, cu subiectul « *Al. Depărățeanu* »; un manuscris la Premiul *General Constantin și Maria Burghele*, de 4000 lei, pentru o compunere literară, istorică sau didactică; un manuscris la *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, cu subiectul: *Studiu asupra numelor de persoană (nume, pronume, supranume, poreclă) și de animale dintr'o regiune românească;* un manuscris la *Premiul Camerei de Comerț și Industrie, Circumscripția I-a din Turnu-Măgurele*, de 20.000 lei, cu subiectul *Teleormanul economic*; un manuscris la *Premiul At. Toncoviceanu*, de 1000 lei, cu subiectul *Istoria unei mănăstiri din România*; un manuscris la Premiul *I. C. Atanasiu*, de 4000 lei, cu subiectul *Criteriul Biologic în Drept*; un manuscris la *Premiul Statului Gh. Lazăr*, de 50.000 lei, cu subiectul *Febra exantematică (febra de Marsilia)*.

D-l Secretar General prezintă următoarea programă a lucrărilor actualei sesiuni:

1. Raportul Secretarului General despre activitatea Academiei din 1934—1935.
2. Alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1934—1935.
3. Ratificarea numirii de către Delegație a Delegatului pentru Bibliotecă și Colecțiile ei.
4. Deciziune cu privire la propunerea de vânzare a fermei Berthelot.
5. Modificarea Statutelor și Regulamentelor Academiei.
   Reorganizarea Academiei.
6. Raportul Comisiunii financiare pentru cercetarea conturilor din exercițiul bugetar 1934 și alegerea Comisiunii pentru 1935—1936.
7. Formarea bugetului pentru 1935—1936.

8. Alegerea a trei membri activi în locul regretaţilor colegi I. Bianu, G. Bogdan-Duică şi G. Balş, după propunerile Secţiunilor respective (Art. 22, 23 şi 24 Statute; Art. 62 Reg. Gen.).
9. Ratificarea alegerii ca Membru Onorar a regretatului Coleg Louis Barthou.
10. Raportul Comisiunii Şcolare asupra Şcoalelor Academiei T. P. Anastassiu, I. C. Agarici şi alegerea Comisiunii pentru 1935—1936.
11. Primirea legatului *An. Simu*; deciziuni cu privire la legatele Elena Nevrouz şi Ing. Const. Chiru; primirea şi regulamentarea legatului Sofia Ştefan Popescu.
12. Regulamentarea donaţiunii def. Ing. Petre Antonescu, Ilie Ştefănescu şi General Teodor Georgescu.
13. Raport asupra Fundaţiunii Familiei Menachem H. Elias, asupra lucrării de construcţie a spitalului Elias şi alegerea delegaţilor titulari şi supleanţi ai Academiei în Consiliul de Conducere al Fundaţiunii.
14. Deciziunea Comisiunii speciale pentru acordarea Premiilor *Năsturel*, de 4.000 lei, *Asociaţiunii Craiovene*, de 4.000 lei, *N. Chrissoveloni*, de 2.000 lei şi *Eufimia şi Ioan Andrei Profesori*, de 3.500 lei (Art. 8, 9, 13, 16 Reg. Premiilor).
15. Raportul Comisiunii pentru împărţirea cărţilor didactice din Fondul Ion Fătu în 1934 şi alegerea Comisiunii pentru 1935. Deciziunea Comisiunii pentru împărţirea cărţilor în 1935.
16. Raportul Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru 1934.
17. Raportul asupra activităţii Cabinetului Numismatic în 1934.
18. Şedinţă publică solemnă pentru ţinerea Discursului de recepţie al d-lui Coleg General R. Rosetti, cu răspunsul d-lui coleg Al. Lapedatu.
19. Şedinţă publică solemnă pentru ţinerea discursului de recepţie al d-lui coleg I. Petrovici, cu răspunsul d-lui coleg C. Rădulescu-Motru.
20. Raport asupra burselor date în 1934—35 din Fondurile *V. Adamachi*, *Jacques M. Elias*, *C. G. Vernescu*, *Leon S. Arié*, *Petre şi Maria Lucaciu*, *N. Rătescu* şi *A. Papadopol*; alegerea Comisiunii pentru bursele din 1935—36; propunerile Comisiunii.
21. Raportul Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1934—35.
22. Alegerea de membri onorari români şi străini şi de corespondenţi străini şi a câte unui membru corespondent român la Secţiunile Literară şi Ştiinţifică.
23. Raportul Comisiunii *Dicţionarului limbii române*.
24. Raport asupra Fundaţiunii Dalles.
25. Şedinţă publică solemnă pentru proclamarea premiilor.
26. Alegerea Preşedintelui şi Vicepreşedinţilor Academiei pentru 1935—36 (Art. 15 Statute).
27. Raportul Secretarului General asupra lucrărilor sesiunii generale din 1935.

SECŢIUNEA LITERARĂ

28. Deciziunile Secţiunii pentru acordarea premiilor (Art. 14 şi 15 Regulamentul Premiilor):

— *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, pentru *dramă* şi *poezie;*
— *Demostene Constantinide*, de 3.000 lei (divizibil);
— *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei (indivizibil) pentru *traducerea în limba engleză a operei poetice a lui Mihail Eminescu;*
— *V. Adamachi*, de 5.000 lei, cu subiectul: *Al. Depărăţeanu;*
— *Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, cu subiectul: *Studii asupra numelor de persoane (nume, pronume, supranume, poreclă) şi de animale dintr'o regiune românească;*
— *Premiul General Constantin şi Maria Burghele*, de 4.000 lei, pentru o compunere literară, istorică sau didactică.

29. Alegerea a 4 membri în Comisiunea specială a *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei, din 1936.
30. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri din Secţiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei, din 1936, cu subiectul: *Tipărituri româneşti în Basarabia sub stăpânirea rusească.*
31. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri din Secţiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul General Ioan Carp şi Maria Carp*, de 7.000 lei, din 1936, cu subiectul: *Titu Maiorescu, viaţa şi opera lui.*
32. Propuneri pentru alegerea a doi membri activi în Secţiune în locul regretaţilor colegi I. Bianu şi G. Bogdan-Duică (Art. 22, 23 şi 24 Statute; Art. 62 Reg. Gen.).
33. Propunere pentru alegerea unui membru Corespondent român (Art. 31 şi 32 Statute şi Art. 68 Reg. Gen.).
34. Subiecte de pus la concursul premiilor:
— Pentru 1937: *Premiul Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei;
— » » *At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei.
35. Alegerea Preşedintelui şi Vicepreşedintelui Secţiunii pentru 1935—36 (Art. 15 Statute).

SECŢIUNEA ISTORICĂ

36. Deciziunile Secţiunii pentru acordarea premiilor:

— *Vasile Pârvan*, de 30.000 lei;
— *Gheorghe Asachi*, de 50.000 lei;
— *Ecaterina I. C. Bolintineanu*, de 2.000 lei;
— *Dr. Cornel Nicoară*, de 12.000 lei (divizibil);
— *Camera de Comerţ şi Industrie, Circumscripţia I-a, din Turnu-Măgurele*, de 20.000 lei, cu subiectul: *Teleormanul economic*;

— *At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, cu subiectul: *Istoria unei mânăstiri din România;*
— *I. C. Atanasiu*, de 4.000 lei, cu subiectul: *Criteriul biologic în Drept.*

37. Propunerea pentru alegerea unui membru activ în Secţiune în locul regretatului Coleg Gh. Balş (Art. 22, 23 şi 24 Statute; Art. 62 Reg. Gen.).
38. Alegerea a 4 membri în comisiunea specială a *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei, din 1936.
39. Alegerea a 3 membri din Secţiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul V. Adamachi*, de 5.000 lei, din 1936, cu subiectul: *Cercetări istorice asupra unui oraş din România.*
40. Alegerea a 3 membri din Secţiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Statului Gh. As chi*, de 50.000 lei, din 1936, cu subiectul *Studii pe bază documentară nouă asupra instituţiilor muntene în evul mediu.*
41. Subiecte de pus la concursul premillor:
    — Pentru 1938: *San Marin*, de 2.000 lei;
    — » » *Principesa Alina Ştirbei*, de 8.500 lei.
42. Deciziune asupra *Premiului Dr. Cornel Nicoară*, de 12.000 lei, din 1938, dacă se va da pentru publicaţiuni sau pentru subiect dat; în cazul din urmă a se fixa subiectul.
43. Alegerea Preşedintelui şi Vicepreşedintelui Secţiunii pentru 1935—36 (Art. 15 Statute).

SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ

44. Deciziunile Secţiunii pentru acordarea premiilor (Art. 14 şi 15 Reg. Prem.):
    — *I. Oroveanu*, de 70.000 lei;
    — *Şt. Demetrescu-Vergu*, de 10.000 lei;
    — *Contribuţia Muncii*, de 10.000 lei;
    — *Dr. Victor Babeş*, de 20.000 lei;
    — *V. Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil);
    — *Gh. Lazăr*, de 50.000 lei, cu subiectul: *Febra exantematică (febra de Marsilia).*
45. Propunere pentru alegerea unui membru corespondent în Secţiune (Art. 31 şi 32 Statute şi Art. 68 Reg. Gen.).
46. Alegerea a 4 membri în Comisiunea specială a *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei, din 1936.
47. Alegerea comisiunii speciale de 3 membri din Secţiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concursul *Premiului Anastase Fătu*, de 3.000 lei, din 1936, cu subiectul: *Studiul geologic şi petrografic al regiunii Văii Jiului.*
48. Alegerea comisiunii speciale de 3 membri din Secţiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concursul *Premiului At.*

Toncoviceanu, de 1000 lei, din 1936, cu subiectul: *Biologia generală a unei păduri.*

49. Deciziune asupra *Premiului Dr. Victor Babeș*, de 20.000 lei, din 1937, dacă se va da pentru publicațiuni sau pentru subiect dat; în cazul din urmă, a se fixa subiectul.
50. Subiecte de pus la concursul premiilor:
    Pentru 1937: *Premiul Statului Lazăr*, de 50.000 lei.
    » 1938: *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei.
51. Alegerea Președintelui și Vicepreședintelui Secțiunii pentru 1935-36 (Art. 15 din Statute).

Se deleagă d-nii G. Țițeica să reprezinte Academia la desvelirea monumentului în Capitală al lui Spiru Haret în ziua de 9 Iunie curent, iar d-l N. Iorga la comemorarea lui Mihail Kogălniceanu, organizată de Cercul Ieșenilor la Ateneul Român în ziua de 21 Mai a. c.

D-l Dr. G. MARINESCU dăruește un portret în ulei al regretatului coleg Dr. Victor Babeș.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică dureroasa știre că acum două săptămâni a încetat din viață colegul nostru onorar Louis Joubin, membru al Institutului Franței și Directorul Institutului Oceanografic al Franței. Științele oceanografice și Biologia încearcă o mare pierdere prin stingerea acestui ilustru savant. Propune a se trimite condoleanțe.

— Se vor adresa scrisori de condoleanțe Institutului Franței, Institutului Oceanografic și Muzeului de Științe Naturale din Paris.

Apoi d-l Dr. GR. ANTIPA prezintă broșura cuprinzând textul conferinței D-sale «*Despre Muzeele Sătești*» ținută la cursul de îndrumări pentru conducătorii Căminelor Culturale, organizat de Fundațiile Regale Culturale în vara anului 1934 la Breaza de sus.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că Delegațiunea Academiei, după pierderea mult regretatului coleg I. Bianu, după matură chibzuință a rugat pe d-l coleg Generalul Radu Rosetti să primească sarcina supravegherii și conservării colecțiilor Bibliotecii noastre, urmând ca votul Academiei în această sesiune generală să statornicească asupra însărcinării date colegului nostru în această sesiune generală, ratificând hotărîrea Delegațiunii.

— După discuțiuni la care iau parte d-nii Dim. Gusti, Dr. Gr. Antipa, Șt. Ciobanu, Dr. G. Marinescu, O. Goga, C. Rădulescu-Motru, d-l Vicepreședinte I. Simionescu propune ratificarea delegării d-lui coleg R. Rosetti cu supravegherea Bibliotecii până la viitoarea ei reorganizare.

— Propunerea, punându-se la vot, se adoptă cu unanimitate.

ȘEDINȚA GENERALĂ

16 MAI 1935

D-l Președinte L. MRAZEC prezintă următoarele publicațiuni recente ale d-lui coleg N. Iorga: 1. « La Place des Roumains dans l'Histoire Universelle, I. Antiquité et Moyen-Âge », Bucarest, 1935; 2. « Românii în Străinătate de-a-lungul timpurilor », Vălenii de Munte, 1935.

După propunerea d-lui Andrei Rădulescu, Academia, întrunită în această sesiune generală, ia — în unanimitate — cunoștință, că în ședința dela 22 Iunie 1934 mult regretatul, marele cetățean francez și cetățean de onoare al țării noastre, Louis Barthou a fost proclamat Membru onorar al Academiei Române.

D-l Secretar general supune hotărîrii Academiei propunerea Sf. Episcopii Greco-Catolice din Oradea de a cumpăra ferma testată Academiei de regretatul coleg onorar General M. Berthelot, din comuna Berthelot, județul Hațeg, expunând condițiile propuse.

— După o discuție începută în ședința anterioară se pune la vot refuzul vânzării fermei Berthelot.

— Propunerea se votează cu majoritate de voturi.

D-l ANDREI RĂDULESCU depune următorul *Raport al Comisiunii Financiare pentru cercetarea conturilor din exercițiul bugetar 1934:*

Domnilor Colegi,

« Subsemnații Membrii ai Comisiunii Financiare am cercetat gestiunea patrimoniului Academiei pe anul 1934 și am constatat că din veniturile prevăzute în bugetul pe 1934 în sumă de lei 19.558.839, s'a încasat suma de lei 14.453.313,10 rămânând de încasat suma de lei 5.105.525,90 adică, Subvenția dela Stat (lei 945.367), din produsele moșiilor afectate școlilor, din cupoanele dela acțiunile diferitelor societăți și Banca Națională, care se plătesc în anul viitor după ținerea Adunărilor Generale.

« La încașări avem în schimb în plus cupoane rămase neîncasate cu încheerea anului anterior la 31 Decemvrie 1933 precum și suma rezultată din consumarea și vânzarea produselor dela moșiile școalelor în 1934 din recolta 1933, care acoperă aproape sumele ce sunt de încasat din bugetul 1934.

« Cheltuelile, atât cele făcute în conformitate cu prevederile bugetare cât și cele neprevăzute au fost efectuate pe baza mandatelor emise și aprobate de Delegațiunea Academiei.

« Veniturile și cheltuielile Academiei în 1934, după cum se vede și din raportul Contabilității, se prezintă astfel:

« La venituri, încasări efectuate . . . . lei 37.895.412,87

« La cheltuieli cu . . . . . . lei 19.262.798,—
și la Fondul T. P. Anastassiu (Fond special) cheltueli în plus din anii trecuți . . . . » 3.185.225,75 » 22.448.023,75

« Disponibil în numerar . . . . lei 15.447.389,12

« Care numerar la 31 Decemvrie 1934 se afla depus parte la Banca Națională, parte la Banca Românească și parte în casa Academiei. Tot în acest numerar este cuprins și saldul disponibil al Fondului Dalles de lei 2.407.061,40 depus la Banca Românească în Cont special.

« Din raportul Contabilității și situațiile alăturate se mai constată că pe lângă încasările ordinare prevăzute în buget, s'au încasat și 8.347.997,80 lei, care reprezintă restanțe din cupoane, din venitul școalelor, fonduri noui ș. a.

« Pe de altă parte s'au cheltuit pe lângă prevederile bugetare lei 11.843.669,25 care reprezintă saldul din 1933 pentru lucrări angajate în tipărituri și altele trecute asupra anului 1934, capitalizare prin subscrierea la Imprumutul de Inzestrare, conform regulamentelor respective, cu întreținerea Fundațiunii Dalles, etc.

« Bugetul propriu al Academiei pentru anul 1934 s'a încheiat cu un excedent de lei 662.762,28 din care s'a votat în bugetul 1935 la venituri lei 400.000 rămânând disponibili lei 262.762,28 care și azi este în ființă.

« Celelalte fonduri speciale aproape toate au realizat veniturile prevăzute și votate în buget, afară de următoarele fonduri cari au deficite din anii precedenți.

« Deficite rămase din 1933 și trecute asupra anului 1934, au fost:

« Fondul Agarici, pentru Școala dela Moara Grecilor lei 1.609.405,52
din care s'a amortizat în 1934 . . . . » 423.995,—

deficit rămas . . . . lei 1.185.410,52

« Fondul Tache P. Anastassiu pentru Școala dela Țigănești . . . . lei 2.962.773,69
din care s'a amortizat . . . . . » 819.145,—

« Deficit rămas . . . . lei 2.143.628,69

« In afară de deficitul acestor școale mai avem și alte mici deficite dela:

« Fondul Păcuraru-Bianu . . . . » 94.145,65
» Cosma . . . . » 93.112,50
» Berthelot . . . . » 173.212,—

Total . . . lei 3.689.509,36

« La aceste deficite se mai adaugă și deficitul Bibliotecii din anii trecuți . . . . . . lei 4.913.598,50
care s'a micșorat în cursul anului cu economiile bugetare . . . . » 1.101.563,88 lei 3.812.034,62

Transport . . lei 7.501.543,98

Report . . . lei 7.501.543,98

«Avem Bonuri de Impozite primite dela Stat pentru Subvenţiile neîncasate în 1931 nom. . . lei 1.907.000,—

«Deficitul total se ridică la 31 Decemvrie 1934 lei 7.501.543,98

pentru care s'au angajat disponibilităţile Fondului de Rezistenţă al Cheltuielilor generale, disponibilul bugetului special al Academiei şi alte disponibilităţi dela diferite fonduri.

«Efectele şi acţiunile ce poseda Academia la 31 Decemvrie 1934, au fost în valoare totală de nominal lei 133.679.555,— afară de efectele depozitate la Paris şi Roma din Fondul Naum şi alte acţiuni străine (bulgăreşti, sârbeşti şi ungureşti).

Domnilor Colegi,

«In legătură cu situaţia financiară arătată mai sus, avem onoare a vă supune următoarele propuneri pentru îmbunătăţirea ei:

«1. Este absolută nevoie să se întocmească un inventar cât mai exact al întregului patrimoniu al Academiei.

«2. Să se introducă sistemul de a se întocmi un bilanţ pentru gestiunea Academiei cu date cât mai precise.

«3. Contabilitatea să fie ţinută aşa încât să se poată vedea mai uşor şi mai clar situaţia generală precum şi situaţia diferitelor fonduri şi exploatări.

«4. Să nu se mai îngăduie — cum de altfel s'a hotărît — virimente de fonduri.

«5. Trebue introduse îmbunătăţiri serioase în modul de administraţie şi control al moşiilor şi pădurilor.

«6. Situaţia de azi a şcolilor nu mai poate continua. Este absolut necesar o reformă radicală în administraţia acestor Instituţiuni, care au fost şi sunt una din cauzele principale pentru deficitele Academiei.

«7. Trebue să se intervină de urgenţă şi cu toată stăruinţa la Guvern spre a se achita toate sumele datorate până acum ca subvenţie pentru Bibliotecă şi să se ia măsuri pentru achitarea în mod regulat a acestei subvenţii în viitor. Altminteri Academia va fi nevoită să aducă la îndeplinire ceea ce a hotărît de anul trecut şi ceea ce a căutat prin toate mijloacele să evite, adică să închidă Biblioteca.

«Fondurile Academiei care sunt lăsate pentru altă destinaţie nu mai pot fi periclitate pentru întreţinerea şcolilor şi în special a Bibliotecii.»

Andrei Rădulescu, Preotul Nicolae M. Popescu,
Vasilescu-Karpen, C. Rădulescu-Motru.

Dl ANDREI RĂDULESCU depune şi următorul proiect de *Buget al Academiei pentru exerciţiul bugetar 1935—36:*

Domnilor Colegi,

« In sesiunea generală trecută s'a decis ca anul bugetar să înceapă dela 1 Iulie în loc dela 1 Ianuarie, iar bugetul votat pentru anul 1935 în sesiunea generală trecută să înceteze la 1 Iulie 1935.

« Pentru aceste motive avem onoare a vă prezenta proiectul de buget pentru anul 1 Iulie 1935—30 Iunie 1936, care se prezintă la venituri cu lei 23.072.633,97 deci față de cel din anul trecut cu un plus de lei 1.323.778, provenit din venitul capitalizărilor la fonduri prin subscrierea la Imprumutul Inzestrării și prin fonduri noui venite după votarea bugetului în curs.

« Bugetul cuprinde două părți:

« *Bugetul propriu al Academiei,* care se prezintă:

la venituri cu	lei	6.454.913,35
iar la cheltueli	»	6.411.446,—
deci cu un excedent de	lei	43.467,35

« Am menținut pentru tipăriturile fiecărei Secțiuni tot suma de lei 680.000, ca și în anul trecut, cu toate că este necesară o mărire a acestor sume. De asemenea pentru Dicționar s'a menținut aceeași sumă care s'a acordat ca și în trecut dela Fondul Zappa lei 50.000, — dela Fundația Ferdinand lei 100.000, — și din bugetul Academiei lei 30.000, așa că Dicționarul se prezintă cu lei 410.591,50.

« Am încheiat proiectul de buget pentru Bibliotecă cu un excedent de lei 621.351. Acesta va servi pentru amortizarea deficitului Bibliotecii împreună cu economiile ce vor mai rezulta din exercițiul bugetar 1935.

« 2. *Fonduri speciale și cu cheltuieli anuale și cu cheltuieli periodice,* după deducerea prelevărilor, venitul s'a trecut întreg la cheltueli, conform obligațiunilor regulamentare.

« *Bugetul Școalelor,* se prezintă astfel:

a) Bugetul *Fondului Agarici* se prezintă la venituri, după scăderea prelevărilor cu suma de lei 538.045,50 și la cheltuieli cu lei 407.180, deci cu un excedent de lei 130.865,50 care va servi pentru amortizarea deficitului din anii trecuți de lei 1.185.410, dela Școala dela Moara Grecilor.

« Venitul net al moșiei propus pentru anul 1935 este de lei 208.500, iar al pădurii Mereni cu lei 80.800.

« Trebue să arătăm și aci că bugetul propriu al Școalei Agarici în acest an se prezintă dela început cu un deficit de lei 40.516.

« *b)* Bugetul *Fondului Tache P. Anastassiu* se prezintă la venituri, după scăderea prelevărilor, cu lei 1.257.773, iar la cheltueli cu lei 1.030.960, deci cu un excedent de lei 226.813, care de asemenea va servi pentru amortizarea deficitului de lei 2.313.257.

« Venitul net al moşiei Ţigăneşti este prevăzut în acest buget cu lei 483.700, iar venitul net al pădurii Balta cu lei 98.600.

« Şi bugetul propriu al Şcoalei dela Ţigănești se prezintă cu un deficit de lei 67.740.

« Este posibil ca deficitele din acest an să se acopere prin venituri mai mari. D-voastră veţi decide totuşi dacă se pot primi aceste proiecte sau dacă nu e cazul să se facă noui reduceri la cheltuieli.

« Repetăm şi aci propunerea de a se lua măsuri serioase pentru o mai bună administrare a acestor fonduri nu numai spre a se evita noui deficite ci şi pentru a acoperi pe cele din trecut.

« In tot cazul este util ca şi anul acesta să se autorize Delegaţia de a face reduceri în buget, şi chiar transformări în organizarea serviciilor, dacă va socoti necesar.

« *Bugetul General al Academiei* pentru anul 1 Iulie 1935—30 Iunie 1936 se prezintă la venituri cu . . . . lei 20.334.533,05
plus Fondul de Rezistenţă al Cheltuelilor generale . » 2.738.100,92

Total . . . lei 23.072.633,97

iar la cheltueli:

1. Cheltueli proprii ale Academiei	lei	6.231.446,—		
2. Bugetul Dicţionarului	»	410.591,50		
3. » Bibliotecii	»	4.725.000,—		
4. Fondul Agarici	»	538.045,50		
5. » T. P. Anastassiu . . .	»	1.257.773,—		
6. Fonduri spec. şi chelt. anuale .	»	6.975.820,45		
7. idem, idem, cu chelt. periodice	»	152.389,25	lei	20.291.065,70
Rămân disponibil			lei	2.781.568,27

şi anume:

lei 2.738.100,92 Fondul de Rezistenţă al Cheltuelilor Generale.
» 43.467,35 Excedent din bugetul propriu al Academiei.
lei 2.781.568,27

Membri Comisiunii Financiare,

Andrei Rădulescu, Preotul Nicolae M. Popescu, Vasilescu-Karpen, C. Rădulescu-Motru.

BUGETUL GENERAL AL ACADEMIEI

pe 1 Iulie 1935—30 Iunie 1936

I. *Venituri.*

1. Fonduri cu destinaţie generală	lei	6.454.913,35
2. » » » specială şi chelt. anuale .	»	13.727.230,45
3. » » » » » » periodice	»	152.389,25
Transport . . .	lei	20.334.533,05

Report . . .			lei	20.334.533,05
Se adaugă Fondul de Rezistență al cheltuelilor Generale ale Academiei			»	2.738.100,92
			lei	23.072.633,97

II. *Cheltueli.*

1. Cheltueli proprii ale Academiei	lei	3.841.446,—		
Pentru Secții tipărituri de fiecare Secție a lei 680.000	»	2.040.000,—		
Premiul din Fondul Vernescu	»	20.000,—		
Bursa » » »	»	80.000,—		
Fond pentru cheltueli extraordinare și deschidere de credite.	»	250.000,—		
	lei	6.231.446.—		
2. Bugetul Dicționarului	»	410.591,50		
3. » Bibliotecii	»	4.725.000,—		
4. » Fondului Agarici . .	»	538.045,50		
5. » » T. P. Anastassiu	»	1.257.773,—		
6. Fonduri speciale cu cheltueli anuale	»	6.975.820,45		
7. Fonduri speciale cu cheltueli periodice	»	152.389,25		
	lei	20.291.065,70		
Se adaugă Fondul de Rezistență al Cheltuelilor Generale	»	2.738.100,92	lei	23.029.166,62
Rezultă un Excedent bugetar din bugetul propriu al Academiei			lei	43.467,35

BUGETUL PE 1935—1936
(1 Iulie 1935—30 Iunie 1936)
Situaţia Veniturilor Generale ale Academiei

Veniturile Fondurilor cu destinaţie Generală	In 1935	In 1935—36
Fondul Zappa	133.328,—	109.379,—
» Economiilor	7.615,50	7.393,35
» I. Fătu, a V-a parte	11.255,—	9.275,—
» Macinca	3.206,—	3.241,—
» Elena Dr. N. Turnescu . . .	1.608,—	1.636,—
» Donici (scăzând chelt. 45.000) .	75.644,50	78.382,50
» Gr. Buiucliu, idem lei 9.500) .	15.393,—	11.312,75
» Obedenaru	121.821,—	114.427,50
» G. Lazăr	30.332.—	28.918,25
» El. Rădulescu	22.487,50	21.293,50
» Gh. Asachi	7.462,—	9.048,—
» Pr. St. Georgescu	2.314,—	2.226,—
» Pisoschi	32.934,—	32.327,—
» Th. Rosetti	21.150,—	21.369,—
» I. C. Negruzzi	4.753,—	4.802,—
» Vernescu	299.534,—	302.622,—
» Năsturel (scăzând premiul de Lei 12.000)	108.113,50	106.210,—
» Carp (idem lei 52.034 chelt.) . .	109.599,50	119.751,50
» Th. Stănescu (idem lei 15.200) .	4.007,—	4.775,—
Din vânzarea publicaţiilor	98.000,—	88.200,—
	1.110.557,50	1.076.589,35
Prelevări dela Fonduri	1.200.378,—	1.203.074,—
» » Fundaţia Elias	1.960.000,—	1.960.000,—
» » » Ferdinand . .	980.000,—	980.000,—
Chiria dela C.A.M. pentru imobilul din Calea Victoriei	294.000,—	294.000,—
Subvenţiuni dela Stat	212.500,—	[1]) 191.250,—
Excedent disponibil.	400.000,—	260.000,—
Venit Extraordinar, idem	—	150.000,—
Bursa din Fondul Vernescu, sald . . .	—	40.000,—
Credit Extraordinar, idem	150.000,—	300.000,—
Sald din Fondul Vernescu	200.000,—	—
	6.507.435,50	6.454.913,35

[1]) Blocat 10%.

BUGETUL PE 1935—1936
(1 Iulie 1935 — 30 Iunie 1936)
Cheltueli Generale ale Academiei

Specificarea cheltuelilor	In 1935	In 1935—36
Diurnele sesiunii generale	300.000,—	300.000,—
» şedinţelor ordinare	200.000,—	200.000,—
» Membrilor Delegaţiunii . .	180.000,—	180.000,—
» Secretarului General	60.000,—	60.000,—
Remunerarea funcţionarilor şi servitorilor	2.493.622,—	2.342.046,—
Idem la dispoziţiunea Delegaţiunii pentru acelaşi scop	50.000,—	—
Ajutorul Epitropiei Sf. Vineri	400,—	400,—
Serviciul Băncii Naţionale	20.000,—	25.000,—
Speze de Cancelarie, imprimate, combustibil, luminat, încălzit, telefon, etc.	290.000,—	294.000,—
Intreţinerea localelor, reparaţiuni, apă, gunoiu, etc.	170.000,—	220.000,—
Fond special de rulment în procesele nouilor succesiuni	50.000,—	50.000,—
Speze de procese	10.000,—	10.000,—
Mobilier	10.000,—	10.000,—
Cheltuieli neprevăzute	40.000,—	40.000,—
» de expediţie	40.000,—	40.000,—
Anale-Desbateri (tipărituri)	60.000,—	70.000,—
	3.974.022,—	3.841.446,—
Publicaţiile Secţiilor a lei 680.000, de fiecare	2.040.000,—	2.040.000,—
Premiul Vernescu	20.000,—	20.000,—
Bursă din Fondul Vernescu	80.000,—	80.000,—
Fond pentru cheltuieli extraordinare şi deschidere de credite	206.000,—	250.000,—
	6.320.022,—	6.231.446,—
Pentru Dicţionar		
Contribuţie dela Fondul Zappa . . .	50.000,—	50.000,—
» » » Ferdinand . .	100.000,—	100.000,—
» din bugetul propriu al Academiei	30.000,—	30.000,—
	6.500.022,—	6.411.446,—
Excedent	7.413,50	43.467,35
	6.507.435,50	6.454.913,35

BUGETUL PE 1935—1936

Fonduri cu destinație specială și cheltueli anuale

VENITURI	In 1935	In 1935—36	CHELTUELI	In 1935	In 1935—36
Subvenția dela Stat pt. Bibliotecă	75.000,—	67.500,—			
Idem pt. Bibliotecă . .	750.000,—	675.000,—	Bibliotecă	5.250.000,—	4.725.000,—
Parte din subvenția de 1 milion	425.000,—	382.500,—			
Subvenția pt. Bibliotecă	4.000.000,—	3.600.000,—			
Idem pt. 3 premii . .	150.000,—	135.000,—	Pr. Lazăr, Eliade, Asachi	150.000,—	135.000,—
Idem documente Hurmuzachi	10.000,—	9.000,—	Tipărituri	10.000,—	9.000,—
Din vânzarea Dicționarului	10.000,—	10.000,—			
Fondul Carol I . . .	30.962,50	29.341,50	Dicționar	253.462,50	230.591,50
Parte din subvenția de 1 milion	212.500,—	191.250,—			
Fondul Năsturel cu saldul din 1934 pt. premiu, restul la venituri generale ale Academiei	12.000,—	18.000,—	Premii	12.000,—	18.000,—
Fondul Daniel	471,—	475,—	Documente, Numism. .	471,—	475,—
» I. Fătu	45.033,—	37.098,—	Cărți de școală	45.033,—	37.098,—
» I. Lecomte du Nouy	502,—	296,50	Capitalizare	502,—	296,50
Fondul I. Scorțeanu . .	369,—	384,—	Cărți religioase	369,—	384,—
De reportat . . .	5.721.837,50	5.155.845,—	De reportat . . .	5.721.837,50	5.155.845,—

(urmare)

VENITURI	În 1935	În 1935—36	CHELTUELI	În 1935	În 1935—36
Report . . .	5.721.837,50	5.155.845,—	Report . . .	5.721.837,50	5.155.845,—
Fondul I. Agarici . .	476.342,50	538.045,50	Chelt. fond. şcoală . .	476.342,50	538.045,50
» A. Ştirbei . .	10.502,50	10.517,50	Tipărituri	10.502,50	10.517,50
» Carp, cu sald din 1934 pt. premiu, rest. la venit. generale ale Academiei	53.233,—	56.700,—	Chelt. Fondului	53.233,—	56.700,—
Fondul Constantinidi .	3.270,—	3.351,75	Premiu, capitalizare . .	3.270,—	3.351,75
» D. A. Sturdza .	12.541,—	12.980,75	Capitalizare	12.541,—	12.980,75
» Papadopol . . .	6.989,50	7.061,50	Burse	6.989,50	7.061,50
» Urlăţeanu . . .	6.390,—	6.557,50	Capitalizare	6.390,—	6.557,50
» de Pensiuni . .	734.519,—	840.066,75	Pensii şi capitalizare . .	734.519,—	840.066,75
» Adamachi . . .	318.602,50	309.509,35	Chelt. fond, burse . .	318.602,50	309.509,35
» Otteteleşanu .	1.038.291,50	1.126.687,75	Idem	1.038.291,50	1.126.687,75
» T. Anastassiu .	1.100.081,50	1.257.773,—	Idem	1.100.081,50	1.257.773,—
» P. Lucaci . . .	465.035,—	369.453,—	Chelt. Legate	465.035,—	369.453,—
» Stolojian . . .	9.363,50	8.709,25	Capitalizare	9.363,50	8.709,25
» Toncoviceanu .	1.324,—	1.232,75	Premii, capitalizare . .	1.324,—	1.232,75
» Secţ. Ştiinţifice .	5.273,—	5.444,—	Capitalizări	5.273,—	5.444,—
» N. Rătescu . .	1.968,—	1.989,—	Burse	1.968,—	1.989,—
» Păcuraru Bianu	63.505,—	62.730,—	Chelt. Fondului	63.505,—	62.730,—
» Dalles	40.196,—	58.946,50	Capitalizări	40.196,—	58.946,50
Fondul Arie I . . .	7.724,50	6.630,50			
» » II . . .	6.060,—	4.615,—			
De reportat . . .	10.083.049,50	9.844.846,35	De reportat . . .	10.069.265,—	9.833.600,85

(urmare)

VENITURI	În 1935	În 1935—36	CHELTUELI	În 1935	În 1935—36
Report . . .	10.083.049,50	9.844.846,35	Report . . .	10.069.265,—	9.833.600,85
Fondul » III . . .	2.355,—	1.402,—	Burse	35.022,50	30.771,50
» » IV . . .	15.752,—	15.338,—			
» » V . . .	186,—	86,—			
» » VI . . .	2.945,—	2.700,—			
» Ilie Ştefănescu .	14.056,—	14.013,75	Capitalizare	14.056,—	14.013,75
» Gr. Angelescu	6.118,—	6.115,—	Capitalizare	6.118,—	6.115,—
» Th. Stănescu, rest. la venituri generale ale Academiei .	15.200,—	15.200,—	Legate	15.200,—	15.200,—
Fondul I. Ghica . . .	922,—	705,50	Cump. documente . . .	922,—	705,50
» Ilie Boroş . . .	1.212,—	1.225,—	Rentă viageră	1.212,—	1.225,—
» V. Babeş . . .	44.024,—	44.617,—	Capitalizare	44.024,—	44.617,—
» V. Constantinescu	12.920,—	13.053,—	Idem	12.920,—	13.053,—
» Grozovici . . .	2.519,—	2.548,—	Idem	2.519,—	2.548,—
» Donici, rest. la venit. gen. ale Acad.	47.400,—	45.000,—	Chelt. Fondului	47.400,—	45.000,—
Fondul Buiucliu, idem .	9.500,—	9.500,—	Rentă viageră	9.500,—	9.500,—
» V. Pârvan . . .	88.230,—	90.123,—	Premii, rentă viageră, capitalizări	88.230,—	90.123,—
» Oroveanu . . .	88.755,—	89.843,—	Premii, capitalizări . .	88.755,—	89.843,—
» Funcţ. C.F.R. .	4.362,70	432,—	Premii	4.362,70	432,—
» J. Elias	26.862,—	27.141,—	Bursă	26.862,—	27.141,—
» I. N. Socolescu	3.390,—	2.579,—	Capitalizări	3.390,—	2.579,—
De reportat . . .	10.469.758,20	10.226.467 60	De reportat . . .	10.469.758,20	10.226.467,60

(urmare)

VENITURI	În 1935	În 1935—36	CHELTUELI	În 1935	În 1935—36
Report . . .	10.469.758,20	10.226.467,60	Report . . .	10.469.758,20	10.226.467,60
Fondul C. Hamangiu I cu sald din 1934, pt. premii	100.000,—	200.000,—	Premii	100.000,—	200.000,—
Fondul C. Hamangiu II	203.804,—	198.447,—	Legate, rentă	203.804,—	198.447,—
» » III	—	9.307,—	Liceul Bârlad	—	9.307,—
» I. Câmpineanu	591.655,—	640.703,—	Chelt. Fondului	591.655,—	640.703,—
» Dr. Nicoară .	12.816,—	12.101,—	Premiu, Capitalizare .	12.816,—	12.101,—
» C. Naum . . .	—	34.885,—	Cheltueli fond	—	34.885,—
» I. E. Pallady .	—	851.160,—	Idem	—	851.160,—
» N. Docan . . .	—	481.538,—	Idem	—	481.538,—
» P. Antonescu .	—	7.299,—	Premii	—	7.299,—
» G-l T. Georgescu	—	2.950,—	Premii	—	2.950,—
» St. D. Vergu .	1.755,—	1.658,75	Capitalizare	1.755,—	1.658,75
» Premiul Ferdinand I	10.000,—	10.000,—	Premiu	10.000,—	10.000,—
Idem Basarabia	3.523,85	3.841,85	»	3.523,85	3.841,85
Idem Episcop. Argeş .	10.000,—	10.000,—	»	10.000,—	10.000,—
Idem G-ral Rosetti . .	5.000,—	5.000,—	»	5.000,—	5.000,—
Fondul C. R. Manolescu	777.656,50	689.539,25	Legate, rente, etc. . . .	777.656,50	689.539,25
» A. Străjescu . .	15.000,—	8.934,—	Premiu, capitalizare . .	15.000,—	8.934,—
Premiul D. Vergu . . .	10.000,—	10.000,—	Premiu	10.000,—	10.000,—
» Min. Cultelor .	50.000,—	50.000,—	»	50.000,—	50.000,—
Taxa dep. B.N.R. . . .	177.816,—	117.799,—	Plata la B.N.R.	177.816,—	117.799,—
Premiul N. Kirițescu .	25.000,—	—	Premiu	25.000,—	—
Fondul G-ral Berthelot	145.000,—	155.600,—	Chelt. Fondului	145.000,—	155.600,—
Total . . .	12.608.784,55	13.727.230,45	Total . . .	12.608.784,55	13.727.230,45

BUGETUL PE 1935—1936
Fonduri cu cheltueli periodice

VENITURI	In 1935	In 1935—36
Fondul Cuza	26.000,—	20.000,—
» An. Fătu	2.746,50	3.000,—
» San-Marin	1.329,50	1.372,25
» Neuschotz	4.825,50	4.767,50
» Bodescu	990,—	985,—
» Craiovean	4.000,—	2.116,25
» Chiţu	1.722,—	1.621,50
» Hagi-Vasile	1.959,50	2.039,25
» I. C. Istrati	792,50	806,50
» A. Angelescu	1.623,—	1.694,25
» S. Caneciu	1.720,—	1.692,75
» Dacia Romania	848,—	939,—
» N. Crisoveloni	2.000,—	1.918,25
» A. F. Robescu	44.621,—	44.825,—
» G-l I. Manu	545,—	529,50
» Bârzeanu	333,50	336,50
» Th.-Stănescu-bust	3.200,—	3.209,75
» Fr. Socolescu	3.964,—	3.791,50
» G. Finţescu	654,—	2.500,—
» E. şi I. Andrei	4.000,—	912,—
» E. Bolintineanu	2.506,—	2.537,—
» Dr. E. Riegler	6.000,—	6.539,—
» G-l Burghelea	4.000,—	1.989,—
» Pr. Stolojan	484,—	490,—
» Asigurări	29.513,—	34.167,50
» Rădulescu Codin	1.051,—	3.000,—
» Camera de Comerţ T.-Măgurele	20.000,—	3.842,—
Fondul I. Teodoridi	758,—	768,—
	172.186,—	152.389,25

BUGETUL PE 1935—1936
Fonduri cu cheltueli periodice

FONDUL	CHELTUELI	In 1935	In 1935—36
Cuza	Premii şi Capitalizări . .	26.000,—	20.000,—
An. Fătu . . .	Premii	2.746,50	3.000,—
San-Marin . . .	Capitalizări	1.329,50	1.372,25
Neuschotz . . .	»	4.825,50	4.767,50
Bodescu	»	990,—	985,—
Craiovean . . .	»	4.000,—	2.116,25
Chiţu	»	1.722,—	1.621,50
Hagi-Vasile . . .	»	1.959,50	2.039,25
I. C. Istrati . .	»	792,50	806,50
A. Angelescu . .	»	1.623,—	1.694,25
S. Caneciu . . .	»	1.720,—	1.692,75
Dacia-România .	»	848,—	939,—
N. Crisoveloni .	»	2.000,—	1.918,25
A. F. Robescu .	»	44.621,—	44.825,—
G-l I. Manu . .	»	545,—	529,50
Bârzeanu	»	333,50	336,50
Th.-Stănescu-bust	»	3.200,—	3.209,75
Fr. Socolescu . .	»	3.964,—	3.791,50
G. Finţescu . .	»	654,—	2.500,—
E. şi I. Andrei .	»	4.000,—	912,—
E. Bolintineanu .	Premii şi Capitalizări .	2.506,—	2.537,—
Dr. E. Riegler .	» » » .	6.000,—	6.539,—
G-l Burghelea. .	Capitalizare	4.000,—	1.989,—
Pr. Stolojean . .	»	484,—	490,—
Asigurări	»	29.513,—	34.167,50
Rădulescu-Codin	Premiu	1.051,—	3.000,—
Camera de Comerţ T.-Măgurele . .	Capitalizare	20.000,—	3.842,—
I. Teodoridi . .	»	758,—	768,—
		172.186,—	152.389,25

BUGETUL PE 1935—1936

Dicționarul Limbii Române

VENITURI	In 1935	In 1935—36	CHELTUELI	In 1935	In 1935—36
Venitul Fondului Regele Carol I	30.962,50	29.341,50	Redactarea Dicționarului	433.462,50	410.591,50
Subvenția dela Stat din 1 milion	212.500,—	[1]) 191.250,—			
Din vânzarea Dicțion. .	10.000,—	10.000,—			
Dela Fondul Zappa . .	50.000,—	50.000,—			
Dela Fundația Ferdinand	100.000,—	100.000,—			
Din bugetul propriu al Academiei	30.000,—	30.000,—			
	433.462,50	410.591,50		433.462,50	410.591,50

[1]) 10% blocat.

BUGETUL BIBLIOTECII IN 1935—1936

SUBVENȚII	In 1935	In 1935—36	CHELTUELI	In 1935	In 1935—36
		Blocat 10%			
Subvenții dela Stat prin buget	75.000,—	67.500,—	Salarii funcț. și servitori	2.877.186,—	2.713.649,—
Idem prin buget . . .	750.000,—	675.000,—	Conservatorul Bibliotecii	—	120.000,—
Parte din subvenția de 1 milion	425.000,—	382.500,—	Material, tipărituri, publicații	30.000,—	30.000,—
Subvenție dela Stat . .	4.000.000,—	3.600.000,—	Cabinetul Numismatic .	30.000,—	30.000,—
			Cărți și legatul lor . .	1.000.000,—	1.000.000,—
			Primirea cărților . . .	10.000,—	10.000,—
			Incălzit, luminat . . .	200.000,—	200.000,—
			Deschidere de credite pentru salarii	120.000,—	—
				4.267.186,—	4.103.649,—
			Excedent	982.814,—	621.351,—
	5.250.000,—	4.725.000,—		5.250.000,—	4.725.000,—

FONDUL AGARICI. — BUGETUL PE 1935—36

VENITURI	In 1935	In 1935—36	CHELTUIELI	In 1935	In 1935—36
Cupoane	149.604,50	149.792,50	Ad-ţia Pădurii	63.400,—	60.200,—
Pădurea Mereni	126.900,—	141.000,—	Cheltuielile Şcoalei dela Moara Grecilor . . .	312.380,—	346.980,—
Din produsele dela Moara Grecilor . . .	294.800,—	351.500,—		375.780,—	407.180,—
Fondul Adamachi . .	3.600,—	3.600,—			
	574.904,50	645.892,50	Disponibil pentru amortizarea defic. Şcoalei .	100.562,50	130.865,50
Minus prelevări 2% şi 20%	98.562,—	107.847,—			
	476.342,50	538.045,50		476.342,50	538.045,50

« Deficitul Şcoalei cu închiderea extercițiului bugetar 1934 afost de *lei 1.185.410,—*.

« *Veniturile Şcoalei Agarici* propuse			lei	351.500,—
Se scad cheltuelile în regie			»	143.000,—
Venit net .			lei	208.500,—
Prelevări 2%	lei	4.170,—		
» 20%	»	40.866,—	»	45.036,—
Rămâne suma de			lei	163.464,—
Buget de cheltuieli	lei	346.980,—		
Se deduce suma scăzută pentru căutarea moşiei.	»	143.000,—	lei	203.980,—
Deficit .			lei	40.516,—

cu votarea bugetului.

Prelevări	lei	45.036,—
Se scade excedent arătat la venituri	»	4.520,—
Rezultă . .	lei	40.516,— deficit arătat mai sus.

FONDUL TACHE P. ANASTASSIU
BUGETUL PE 1935—36

VENITURI	In 1935	In 1935—36	CHELTUELI	In 1935	In 1935—36
Cupoane	413.398,50	415.691,—	Asigurări	11.000,—	11.000,—
Venit dela moşia Ţigă-			Ad-ţia pădurii Balta .	101.000,—	91.400,—
neşti, prin expropriere	52.550,—	52.550,—	Cheltuieli neprevăzute .	2.000,—	5.000,—
Pădurea Balta	171.000,—	190.000,—	Biserica dela Călmăţui	48.450,—	48.450,—
Venit dela moşia Căl-			Şcoala primară dela Căl-		
măţui prin expropriere	36.594,—	36.594,—	măţui	65.710,—	62.110,—
Venit dela produsele			Şcoala dela Ţigăneşti .	703.550,—	813.000,—
Şcoalei dela Ţigăneşti	719.525,—	863.700,—			
	1.393.067,50	1.558.535,—		931.710,—	1.030.960,—
Se scad prelevări 2%,			Excedent pt. amortizarea		
20% şi 5%	292.986,—	300.762,—	din deficitul fondului	168.371,50	226.813,—
	1.100.081,50	1.257.773,—		1.100.081,50	1.257.773,—

« Deficitul acestui Fond cu încheierea exerciţiului bugetar 1934 a fost de lei *2.313.257,—*

« Veniturile Şcoalei dela Ţigăneşti propuse . . . . » 863.700,—

Se scad cheltuelile cu căutarea moşiei . . . . » 380.000,—

Rămâne venit . . . lei 483.700,—

Se scad prelevări 2%, 20% şi 5% . . . . » 118.440,—

Rămâne venit net . . . lei 365.260,—

Se scad cheltuelile propuse pentru şcoală . . . . lei 813.000,—

Se scad cheltuelile propuse pentru moşie . . . . » 380.000,— » 433.000,—

Deci deficit . . . lei 67.740,—

ŞEDINŢA GENERALĂ PUBLICĂ

17 MAI 1935

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l N. IORGA face o comunicare despre «*Două diplome de închinare a mânăstirii Mărgineni la Muntele Sinai*».

In şedinţă intimă d-l Secretar general G. ŢIŢEICA citeşte următorul *Raport despre funcţionarea Fundaţiei Dalles în anul 1934-35:*

« Funcţionarea Fundaţiunii *Dalles* are două înfăţişări deosebite, una culturală, cealaltă materială. Am să le expun pe amândouă.

* * *

« Sub aspectul cultural Fundaţia Dalles şi-a câştigat un loc de frunte prin înlesnirile ce dă manifestărilor culturale şi artistice din Capitală.

« Sălile pentru expoziţiile de pictură, sculptură, artă decorativă, ceramică, legătorie de cărţi şi covoare, sunt cerute cu stăruinţă de către cei mai buni artişti, cu câte un an şi chiar doi înainte.

« Sala de conferinţe, concerte şi cinematograf este şi ea foarte preţuită. Lumea s'a deprins să vină regulat să asculte conferinţe interesante şi concerte, mai ales în cicluri bine organizate.

« Fundaţia a răspuns astfel pe deplin voinţei testatoarei, regretata d-nă Dalles. A mulţumit pe cât s'a putut dorinţele artiştilor, de a li se da în condiţii uşoare, săli potrivite să pună în valoare operele lor. A corespuns şi aspiraţiilor publicului de a putea admira regulat expoziţii de-ale artiştilor de mâna întâia şi de a putea asculta conferinţe şi concerte.

« Prin urmare, Academia Română, sub raportul cultural, a reuşit să contribue şi pe această cale, la cultura publicului bucureştean.

* * *

« In ce priveşte înfăţişarea materială a funcţionării Fundaţiei Dalles, ea nu e de dispreţuit, mai ales în împrejurările grele actuale. Criza grea economică, de şi a atins veniturile tuturor întreprinderilor, a atins şi veniturile parţiale ale Fundaţiei, silindu-ne să coborîm preţurile. Dar chiar prin aceasta am mărit numărul amatorilor de expoziţii, de conferinţe şi de concerte şi rezultatul final a fost, în realitate, o creştere a veniturilor.

« Iată acum tabela de venituri şi cheltueli pe anul 1934-1935 comparate cu veniturile şi cheltuelile anului 1933—1934.

Venituri:

S'au încasat din chirii dela sălile de expoziţie şi conferinţe. lei 962.525
(In 1933/34 a fost de lei 923.940)

Report: Venituri . . . . lei 962.525

Cheltueli:

S'a cheltuit pentru:	În anul 1933/34	În anul 1934/35	
Salariile personalului	lei 171.218	lei 175.292	
Luminat.	» 215.350	» 193.221	
Incălzit	» 72.174	» 62.354	
Apă, gunoiu, etc.	» 64.919	» 35.413	
Asigurarea	» 16.060	» 8.030	
Telefon	» 1.850	» 7.900	
Diverse (ventilatoare, amenajarea locuinţii intendentului)	» 24.514	» 98.766	
Intreţinerea acoperişului în timpul iernii	» 7.500	» 15.000	
Amortisment din costul covor. (Lei 43.659) şi pian (lei 205.000)	» 50.000	» 50.000	
	lei 623.585	lei 645.976	» 645.976

Rămas disponibil . . . . lei 316.549

Se scad prelevările cuvenite Academiei . . . » 85.468

Rămâne beneficiu net . . . lei 231.081

care se trece la fondul Dalles.

« Fondul are depus la Banca Românească în cont special, numerar de lei 2.209.600.

« Trebue să menţionez în mod deosebit devotamentul personalului dela Fundaţiune în frunte cu administratorul ei, d-l Stănescu, care nu cruţă nici o osteneală pentru păstrarea şi apărarea intereselor Fundaţiei. »

D-l ANDREI RĂDULESCU, luând cuvântul la raportul asupra Fundaţiunii Dalles, constată că situaţia Fundaţiunii este din cele mai mulţumitoare şi este menită să aibă un viitor frumos şi va necesita să se mărească. De aceea d-sa sugeră ca Delegaţiunea să vadă modalităţile de a readuce Fundaţiunii, fie chiar prin cumpărare, terenul alăturat Fundaţiunii la colţ cu Strada Eugen Stătescu.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA comunică ştirea că subvenţiile, datorite prin legi, de către Stat Academiei, au fost reduse prin bugetul 1935—36 al Ministerului Instrucţiunii, mai ales cele pentru Biblioteca noastră, cu 75% faţă de cuantumul alocat până acum.

— După o discuţiune la care iau parte d-nii Dr. Gr. Antipa, N. Iorga, O. Goga, N. Vasilescu-Karpen, Al. Lapedatu, I. Nistor, I. Simionescu şi S. Mehedinţi, se decide a se face o adresă către d-l Prim Ministru şi d-l Ministru al Instrucţiunii şi a le fi înmânată de d-nii Preşedinte L. Mrazec şi I. Nistor.

ŞEDINŢA GENERALĂ

18 MAI 1935

D-l Preşedinte L. MRAZEC comunică demersurile personale făcute împreună cu d-l coleg I. Nistor pentru recuperarea subvenţiei întregi cuvenită Academiei, în conformitate cu hotărîrea luată în şedinţa de ieri. D-l Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucţiunii a dat asigurării verbale şi prin adresă oficială că va completa subvenţiile pe anul 1935/36 până la suma cuvenită de 5.835.000 lei şi ne va achita în numerar suma de 1.895.907 lei neprimită din bugetul anului trecut, şi anume prin deschideri de credite suplimentare, cari au şi fost cerute în acest scop Ministerului de Finanţe. Deschiderea de credit se va face printr'un jurnal al Consiliului de Miniştri.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA arată că Delegaţiunea a găsit mari nepotriviri între textul Statutelor noastre şi starea actuală a lucrurilor. Delegaţiunea a socotit deci că Statutele trebuesc puse în concordanţă cu realitatea şi de aceea a întocmit un proiect de adaptare, cu o expunere de motive pe care opt domni colegi, însuşindu-şi-l, îl depun.

— După o discuţiune la care iau parte d-nii I. Nistor, Dr. Gr. Antipa, G. Ţiţeica şi I. Simionescu, se decide a se pune la ordinea de zi dela 24 Mai curent chestiunea reorganizării Academiei, când se va lua în discuţie şi proiectul depus astăzi.

D-l SEXTIL PUŞCARIU ceteşte următorul *Raport al Comisiunii Dicţionarului limbii române:*

Domnilor Colegi,

« Precum ştiţi, d-l Stelian Popescu a făcut Academiei noastre oferta de a tipări gratuit Dicţionarul Academiei în atelierele « Universului », dând astfel o nouă dovadă despre marea dragoste cu care încurajează operele fundamentale ale culturii naţionale. Cu mari sacrificii materiale a fost comandată în străinătate o maşină de cules anume pentru Dicţionar, având litera identică cu a coalelor apărute până acum.

« Instalarea acestei maşini şi completarea caracterelor ei cu toate semnele speciale întrebuinţate în Dicţionar, a întârziat tiparul. Totuşi am bucuria de a vă anunţa că şase coale au fost culese în şpalturi, încât încă în cursul acestui an vom putea apărea cu două fascicole nouă.

« Pauza în imprimare n'a adus nicio întârziere în redactarea lucrării. Cu ajutorul colaboratorilor din anul precedent s'a ajuns până la cuvântul CREŞTINĂTATE în redacţia d-lui C. Lacea, la care se adaugă cuvintele CRA-CRĂCIUN şi CUCERI-CUFUNDA redactate de d-l Şt. Paşca.

« D-l Th. Capidan a ajuns la cuvântul LEBĂDĂ.

« In redacţia definitivă au fost date la tipar din vol. I articolele până la CONTAGIOS, iar din vol. II restul literei J.

« Ultima revizie a vol. I continuă s'o facă d-l I. A. Rădulescu Pogoneanu, iar cea a volumului II d-l T. A. Naum. Traducerea franceză e revăzută de d-l Yves Auger. »

Sextil Pușcariu.

— D-l Președinte L. MRAZEC exprimă cu această ocaziune vii mulțumiri d-lui Stelian Popescu, care a sprijinit atât de mult tipărirea mareî lucrări naționale, — hotărînd a i se adresa şi mulțumiri scrise. Exprimă deasemenea mulțumiri d-lui coleg S. Puşcariu şi colaboratorilor d-sale pentru activitatea împlinită.

Preotul N. M. POPESCU cetește următorul *Raport al Comisiunii pentru împărțirea cărților didactice din Fondul Ion Fătu în 1934:*

Domnilor Colegi,

« Implinindu-se hotărîrea d-voastre din ședința dela 17 Mai trecut, venitul Fondului Fătu de 40.188 lei din acel an, s'a destinat pentru procurarea de cărți didactice de curs primar, spre a fi împărțite la școlile primare rurale din județele din Bucovina.

« După recomandarea Ministerului Instrucțiunii Publice, Academia a însărcinat cu procurarea şi împărțirea cărților pe d-nii inspectori şcolari N. Prodaniuc, pentru județele Cernăuți și Storojineț, D. Gheorghiu, pentru județul Rădăuți, N. Teodorescu, pentru județul Câmpulung și Panait Cocea pentru județul Suceava, trimițându-se fiecăruia câte 8.000 lei de fiecare județ, primului trimițându-i-se 16.000 lei.

« După rapoartele primite și după actele justificative înaintate, s'a constatat că folosirea sumelor și distribuția cărților s'au făcut în condițiuni cu totul mulțumitoare.

« Pentru anul şcolar 1935-1936 s'a prevăzut în buget suma de 37.000 lei din fondul I. Fătu spre același scop, anume spre a se procura gratuit cărți școlare de curs primar la şcoalele rurale din regiunile cele mai sărace ale țării.

« Având în vedere acest scop, Comisiunea propune ca suma din acest an să se acorde ca ajutoare în Săcuime (jud. Trei-Scaune, Ciuc, Odorheiu Mureş și Târnava-Mică) ».

Preotul Nicolae M. Popescu, Oct. Goga, Al. Lapedatu, D. Gusti.

— Se ia act şi se aprobă propunerea Comisiunii ca din suma destinată pentru anul 1935 să se împartă ajutoare la școalele din Săcuime (Județul Trei-Scaune, Ciuc, Odorhei, Mureş şi Târnava-Mică).

Se decide cu unanimitate de voturi acceptarea legatului de 500.000 lei lăsat Academiei prin testamentul său din 15 Octomvrie 1934, de regretatul

coleg de onoare Anastase Simu, legat din venitul căruia urmează a se cumpăra cărţi în materie de artă pentru Biblioteca Academiei Române cu adnotarea pe volum: *Din Fondul Anastase Simu.*

. Se decide cu unanimitate de voturi, acceptarea legatului de 1.000.000 lei, lăsat prin testamentul său din 4 Ianuarie 1931 de defuncta Sofia Ştefan Popescu, cu destinaţia ca venitul să se întrebuinţeze la premierea unei lucrări cu caracter economic. Premiul va purta numele fiului defunctei, Leon Gh. Paladi.

La ordinea de zi fiind Raportul Comisiunii Financiare despre gestiunea Academiei pe exerciţiul expirat, comunicat în şedinţa dela 16 Mai, se dă cu unanimitate de voturi descărcare asupra gestiunii, după o discuţiune la care iau parte d-nii I. Nistor, Dr. Gr. Antipa, Andrei Rădulescu, G. Ţiţeica şi I. Simionescu.

D-l General R. ROSETTI citeşte următorul:

RAPORT ANUAL

DESPRE ACTIVITATEA BIBLIOTECII ACADEMIEI IN 1934

« Colecţiunile Bibliotecii Academiei, a căror însemnătate ştiinţifică este cunoscută astăzi atât în ţară cât şi peste hotare, fiind cel mai însemnat material de studii şi izvor de informaţiuni, sunt grupate în următoarele secţiuni:

I. « *Secţiunea cărţilor tipărite*, având diviziunile următoare:

1. « Cărţi şi broşuri române şi străine din toate timpurile şi în toate limbile, privitoare cu deosebire la România şi la neamul românesc. — Cărţile vechi româneşti dinainte de 1830 sunt anexate la secţiunea manuscriptelor, cu care au mai dese legături de întrebuinţare —.

2. « Publicaţiuni periodice române şi străine.

II. « *Secţiunea manuscriselor* în limbile: română, slavă, latină, greacă şi altele. Din această secţiune face parte colecţia de documente istorice româneşti, originale, fotografii şi copii.

III. « *Colecţia de stampe*, portrete, hărţi geografice, planuri de oraşe, şi cetăţi, etc., originale sau reproduse în diferite moduri (litografii, fotografii, etc.). La această secţiune se păstrează şi materialul muzical.

IV. « *Cabinetul numismatic*, cuprinzând colecţiunile de monete antice şi româneşti, clasificate şi îngrijite de Colegul nostru corespondent d-l C. Moisil.

A) SECŢIUNEA CĂRŢILOR TIPĂRITE

1. NECESITĂŢI

« Această secţiune are 17 funcţionari împărţiţi la următoarele servicii: 7 pentru catalogul cărţilor (al VII-lea post s'a ocupat la 1 Aprilie 1934), 2 la sala de lectură, 2 la împrumutări, 3 la periodice (al III-lea dela 1 Iulie

1934) şi 3 la primiri şi reclamaţii. Oameni de serviciu: 1 la catalogul cărţilor, 3 la sala de lectură şi împrumutări, 1 la periodice, 3 la primiri, 3 la depozite (2 la garderobă, 1 la calorifer şi 1 la curte).

« Acest personal este cu totul neîndestulător. Din această cauză stau încă foarte preţioase biblioteci întregi necatalogate, cum este biblioteca G. Filipescu.

« Pentru a putea încorpora cât mai curând în noul sistem de catalogare părţile vechi ale bibliotecii, este trebuinţă să se adauge la serviciul noului catalog cel puţin trei funcţionari şi un om de serviciu. Avându-se şi aceşti trei funcţionari, echipa actuală ar putea fi descărcată de o parte de lucrări, putând să înainteze şi să continue lucrările începute sau suspendate.

« Creşterea de personal pentru catalogare este cu atât mai trebuincioasă, cu cât vechiul catalog provizoriu, făcut în grabă pe fişe mari în vechile forme şi pe hârtie slabă, este atât de uzat prin întrebuinţare, încât multe fişe se sfărâmă în mână, iar biblioteci întregi de mare preţ stau încă necatalogate, deci neintroduse în circulaţia întrebuinţării.

« Pentru a grăbi lucrarea catalogării potrivit trebuinţelor bibliotecii, pe cât timp se poate lucra numai cu personalul actual neîndestulător, s'a luat în toamna anului 1929 dispoziţia ca fişele metodice lucrate pentru catalogul clasificat pe materii după sistemul decimal, să fie ţinute deocamdată de o parte, urmând să fie clasificate numai după ce vor fi inventariate şi catalogate alfabetic, după noul sistem, toate cărţile din bibliotecile vechi. Aceasta este iar o întârziere foarte păgubitoare pentru folosirea bibliotecii.

« O deosebită trebuinţă de creştere de personal se simte la catalogarea secţiunii periodicelor. Această secţiune are acum 3 funcţionari şi un om de serviciu, cari de abia ajung să facă înscrierea colecţiilor în inventarul periodicelor şi regularea lor pentru darea la legat. Pe lângă această secţiune funcţionează şi serviciul cancelariei bibliotecii, ale cărei lucrări — din ce în ce mai numeroase prin multele legături pe care biblioteca noastră le întreţine cu instituţii de cultură din ţară şi străinătate — ocupă cea mai mare parte din orele de serviciu ale unuia dintre cei 3 funcţionari. Rămân de făcut, la această secţiune, lucrările de încorporare, prin inventariere şi catalogare, a tuturor colecţiilor de periodice române sau străine — anuare, dări de seamă, situaţii, rapoarte, statistici, bugete comunale sau judeţene, etc. — aflate în vechile biblioteci; apoi catalogarea sistematică pe materii, pe localităţi de apariţiune, pe anii publicaţiei, pe limbi, pe numele editorilor şi scriitorilor, etc. Toate acestea sunt necesare pentru înlesnirea folosirii acestor colecţii în cari se oglindeşte întreaga desvoltare a vieţii zilnice a ţării pe toate terenurile. Pentru facerea acestor lucrări ar fi necesari încă cel puţin doi funcţionari cu studii superioare.

« *Serviciul primirii publicaţiilor legale* are trei funcţionari (dintre cari unul este luat din cadrul Cancelariei, îndeplinind şi funcţia de corector al publicaţiilor Academiei) şi trei oameni de serviciu. Faţă de numărul în continuă creştere al publicaţiunilor din ţară, de concursul din ce în ce mai slab al organelor administrative şi judiciare şi faţă de slăbirea tot

mai accentuată a simţului de datorie al tipografilor şi editorilor faţă de obligaţia legală către Academie, este nevoie de un nou funcţionar, care să fie însărcinat în chip special cu urmărirea sistematică a tipăriturilor din ţară, pentru a se putea lua cunoştinţă de toate şi a le putea urmări.

« Controlul cărţilor din depozitul bibliotecii nu se făcuse de peste 20 de ani din cauza incomodităţii localului şi instalării precum şi a lipsei de funcţionari. Cu ocazia mutării bibliotecii în noul local, în anul 1929, s'a făcut şi acest control şi s'au îndreptat cărţile rătăcite dela locul lor. Cum a crescut mult (aproximativ 400.000 volume) se simte trebuinţa ca un funcţionar să fie însărcinat să controleze regulat cărţile, să rărească periodicele, să îndrepteze cărţile rătăcite, să instruiască şi să supravegheze pe nouii oameni de serviciu.

2. CONSULTAREA

« Sala de lectură a cărţilor tipărite a fost deschisă în 1934 în 276 zile de lucru, afară de Dumineci şi sărbătorile fixate de Delegaţiune. In 215 zile a fost deschisă câte 8 ore pe zi, dela 8—12 şi 2—6, iar în 61 zile din lunile de vară câte 4 ore pe zi (8—12). Noua sală de lectură pentru cărţi tipărite are 65 locuri (un spor de 33 locuri faţă de numărul locurilor din vechea sală), iar sala de lucru rezervată pentru membrii Academiei Române, profesori universitari, are 20 locuri (cu 12 locuri mai mult decât încăperea rezervată din vechiul local). In cursul anului 1934 — al V-lea an de funcţionare în noul local — numărul cetitorilor a fost de 20.918 cărora li s'au comunicat 64.409 volume.

« *Imprumutate acasă* au fost 4.378 volume la 2.065 împrumutători cu 3.960 bilete de împrumutare.

« Imprumutarea, atât direct la persoane din capitală cât şi prin bibliotecile universitare din ţară, aduce mari servicii învăţaţiilor pentru studiile lor ştiinţifice, de aceea numărul împrumutătorilor creşte în fiecare an. Prin regulamentul nostru împrumutarea este bine mărginită atât pentru persoane şi timp, cât şi pentru felul cărţilor cari pot fi împrumutate.

« Din nenorocire însă, acest serviciu este îngreunat de abuzul pe care îl fac unele persoane cărora li se face această înlesnire, nerestituind cărţile împrumutate nici după mai multe reclamaţii scrise cari li se adresează. In anii trecuţi cu unii împrumutători a trebuit să ajungem la justiţie şi la sentinţe judecătoreşti pentru a-i sili să restitue cărţile împrumutate — şi aceasta chiar cu profesori universitari. Această apucătură trebue combătută în mod eficace pentru a preveni marea pierdere de timp care se face de serviciile bibliotecii şi al contenciosului cu reclamaţiile neurmate de efectul cuvenit. Spre acest scop, în afară de dispoziţiile prevăzute de regulament, a trebuit să se prevadă una nouă şi anume ca persoanelor cu drept de împrumutare, cari nu restitue cărţile după trecerea timpului de împrumutare de trei luni nici după două reclamaţii, să li se retragă pentru totdeauna acel drept, fiind urmărite prin justiţie pentru restituirea cărţilor împrumutate. Prin deciziunea delegaţiunii Nr. 512

din 1 Martie 1928 s'a ridicat autorizarea de împrumutare la 22 persoane. In asemenea condiții se înțelege cât este de greu a se păstra cuvenita ordine în bibliotecă și a se feri de pierderi colecțiunile de cărți și de periodice, din cari cele românești cele mai multe sunt singurele exemplare existente.

« *Pentru admiterea în sala de lucru* a bibliotecii s'au liberat în 1934, 1.023 permise, din cari 127 și pentru secțiunea manuscriselor și documentelor iar 148 și pentru periodice românești dinainte de războiul mondial. Sala de lectură a bibliotecii având un număr restrâns de locuri, iar numărul permiselor de intrare acordate studenților fiind atât de mare încât împiedică posibilitățile de consultare pentru alte persoane cercetătoare, s'a luat dispozițiunea (la 1 Iulie 1933) ca să nu se mai libereze permise de intrare în bibliotecă decât studenților din ultimul an de studii (anul IV).

« Ajutorul ce dă biblioteca noastră muncitorilor pentru cultura națională se poate vedea din statistica cititorilor pe ultimii cinci ani, arătată în tabela I.

TABELA I

Anii	Cetitori	Volume comunicate	Imprumutători	Volume împrumutate
1930	15.951	53.027	1.261	2.567
1931	17.864	59.010	1.356	2.895
1932	16.861	63.104	1.793	3.566
1933	19.323	63.984	1.838	3.465
1934	20.918	64.409	2.065	4.378

« Se amintește că, pe lângă publicațiile comunicate cu bilete de cerere, cetitorii au la liberă dispoziție în sala de lectură o bibliotecă de 2.227 volume din cărțile cele mai des întrebuințate, clasificate după diferite specialități, 90 reviste străine și 46 reviste din țară.

« Din cauza marelui număr de cereri de colecții de ziare și reviste românești pentru consultare și pentru a feri de distrugere aceste colecții prețioase, cari nu ar mai putea fi înlocuite, mai ales cele dinainte de războiu, s'a luat dispozițiunea ca aceste colecții de ziare și reviste românești apărute înainte de 1919 să nu se mai dea spre consultare studenților pentru lucrări de exerciții didactice de seminar. Ele se comunică în sala de lectură, sub specială supraveghere numai cercetătorilor bine cunoscuți personalului superior al bibliotecii și în nici un caz pentru lucrări de bibliografie, cari necesită deplasarea și foiletarea grăbită a colecțiilor expunându-le în felul acesta distrugerii.

« Aparatul de fotografiat Letero-Fotokopist, anexat la Serviciul primirii publicațiunilor, continuă a face foarte bune servicii atât cercetătorilor de manuscrisele și cărțile sau stampele din Biblioteca Academiei, cât și pentru Academie. Intre altele se poate menționa că grație acestui aparat, Academia a putut să-și întregească colecțiile cu fotografiile

tuturor documentelor în legătură cu revoluţia lui Horia, cari au fost expuse în expoziţia organizată de Academie, cu multe stampe din aceeaşi expoziţie şi cu volume întregi, tipărite sau manuscrise, importante, cari lipseau din colecţiile Academiei. Toate acestea pe un preţ foarte modest (5—6 lei bucata). Adăogăm că s'a amortizat complet costul aparatului şi a celei mai mari părţi de material întrebuinţat.

3. SPORUL

« Biblioteca (Secţiunea cărţilor tipărite) a crescut în 1934 cu 6.937 volume faţă de 6.211 în 1933. In tabela Nr. II se poate vedea creşterea deosebitelor feluri de colecţiuni ale bibliotecii în 1934.

TABELA II

Provenienţa	Volume şi broşuri	Numere de reviste		Ziare		Atlase	Hărţi	Stampe şi portrete	Volume manuscrise	Documente	Fotografii	Albumuri	Formulare ilustrate	Cărţi postale ilustrate	Note muzic.	Monete, obiecte de muzeu
		Din ţară	Din străinătate	Din ţară	Din străinătate											
Legale .	4.544	5.754	—	1.348	—	2	8	17	—	—	—	8	23	—	51	—
Dar sau schimb	1.747	—	3.866	—	11	5	169	449	40	788	173	22	—	40	5	1.942
Cumpărături .	646	—	1.179	—	—	1	1	1	8	185	45	1	—	—	—	19
Total .	6.937	5.754	5.045	1.348	11	8	178	467	48	973	218	31	23	40	56	1.961

« In această tabelă nu sunt cuprinse miile de foi volante, cari de mai mulţi ani încoace nu se mai pot alege, ci se pun de o parte spre a fi alese când vom avea personalul îndestulător.

« După limba în care au fost tipărite, publicaţiunile primite legal, din ţară, se împart în felul următor:

TABELA III

Limba	Volume şi broşuri	Reviste	Ziare şi gazete	Total
Română . . .	3.915	645	1.022	5.582
Maghiară . . .	227	113	131	471
Germană . . .	192	34	107	333
Franceză . . .	188	21	4	213
Alte limbi. . .	22	18	46	86
Mixte.	—	61	49	110
Total . . .	4.544	892	1.359	6.759
		2.251 periodice		

« Pe lângă îmbogăţirea bibliotecii cu imprimatele din ţară, cari se trimit prin obligaţie legală, se adaugă donaţiunile şi schimbul de publicaţii din străinătate. In fruntea donatorilor stă Societatea Naţiunilor, care ne trimite toate publicaţiile ei oficiale. In fruntea schimburilor stau cele venite dela instituţiunile ştiinţifice ale Americii, atât din Statele-Unite cât şi din republicele latine sud-americane, precum şi din Japonia. S'au mai primit daruri dela legaţiunile Franţei, Italiei, Poloniei, Germaniei, Ministerul Afacerilor Străine, Direcţiunea Presei şi Informaţiilor, Comisiunea Istorică a României, Casa Şcoalelor, Soc. Naţională de Credit Industrial din Bucureşti, Editura Erdélyi Helikon din Cluj, d-nii: G. Adamescu, Em. Bucuţa, Avocat I. G. Georgescu, I. C. Petrescu, Dr. Eugen Spirt, Dr. G. Staca-Praga, G-l Radu Rosetti, I. E. Torouţiu, d-na Viişoreanu, donaţii de cărţi din succesiunile: I. Bianu, N. Docan, Pallady.

« La serviciul de primire al publicaţiilor din ţară s'au înregistrat şi s'au ţinut în evidenţă 2251 publicaţiuni periodice dintre care 11 venite din străinătate.

« Publicaţiunile legale netrimise s'au reclamat dela tipografi şi editori, făcându-se 219 reclamaţiuni pentru 248 cărţi şi 11 dări în judecată pentru 23 cărţi. Pentru periodice (ziare şi reviste) s'au făcut 3365 reclamaţiuni şi s'au dat în judecată 258 tipografi şi editori pentru 259 publicaţiuni periodice.

« Sporul secţiunii cărţilor tipărite în ultimii cinci ani se arată în:

TABELA IV

Anii	Volume şi broşuri	Ziare şi reviste din ţară	Ziare şi reviste din străinătate	Atlase	Hărţi	Note muzicale	Stampe şi portrete	Fotografii	Albumuri	Formulare ilustrate	Cărţi postale ilustrate
1930	6.870	1.762	546	3	27	72	98	123	16	50	444
1931	8.113	1.908	523	5	48	31	92	1.144	27	29	408
1932	7.918	2.036	612	9	120	100	346	174	21	16	—
1933	6.211	2.197	872	1	23	29	135	522	14	43	93
1934	6.937	2.251	896	8	178	56	467	218	31	23	40
Totalul creşterii 1930 1934	36.049	10.154	3.449	26	396	288	1.138	2.181	109	161	985

« Cele 896 ziare şi reviste străine se împart în 116 abonate, 273 primite în schimb şi 507 dăruite.

4. CATALOAGE ŞI ALTE LUCRĂRI

1. « *Serviciul Cărţilor.* S'au înscris în inventar, în 1934, 6.500 opere în 7.352 volume (Nr. 120.751—127.250). S'au catalogat definitiv şi s'au

aşezat în rafturi 6.400 opere în 7.193 volume (Nr. 119.951—126.350) pentru care s'au lucrat:

8.714 fişe pentru catalogul alfabetic al autorilor
6.655 » » » pe materii
Total: 15.369 fişe.

« S'a reluat clasificarea pentru catalogul decimal pe materii de unde fusese oprită. S'au clasificat 630 opere (Nr. 91.701—92.330) făcându-se 378 fişe suplimentare.

« Total general: 15.747 fişe lucrate în cursul anului.

« In rezumat, până la 31 Decemvrie 1934, catalogul nou al cărţilor cuprinde:

« *a)* Trecute în inventar 127.250 opere în 149.946 volume.

« *b)* Catalogate definitiv şi aşezate în rafturi 126.350 opere în 148.922 volume.

« Pentru toate aceste 126.350 opere s'au făcut:

161.515 fişe alfabetice
149.058 » metodice
Total: 310.573 fişe.

« Dela vechile biblioteci au fost scoase şi s'au trecut la Noul Catalog 1.867 opere ale scriitorilor români mai însemnaţi.

« *Dubletele.* Prin catalogarea şi organizarea sistematică a materialului de cărţi şi periodice cuprins în biblioteca Academiei rezultă o însemnată cantitate de dublete, cari ar trebui să fie folosite fie prin donaţiuni pentru îmbogăţirea altor biblioteci din ţară începând cu cele universitare, fie pentru schimb.

« Pentru aceasta este necesar însă un deosebit serviciu de cel puţin doi funcţionari şi un om de serviciu, cari să facă şi să ţie la curent pentru dublete un catalog de control, după care să se ştie ce este de păstrat şi ce este de dat. S'ar alege cele mai bune exemplare pentru bibliotecă, s'ar păstra dintr'unele cărţi pentru folosire două sau chiar mai multe exemplare, celelalte urmând a fi destinate scopului arătat. Astfel o însemnată bogăţie de cărţi stă nefolosită într'o ţară atât de săracă în biblioteci de cari toată vieaţa culturală are nevoie.

« *Publicaţiunile în curs de apariţie.* S'au înregistrat în inventarul special 151 opere (C. 2.290—2.440) pentru cari s'au făcut fişe de control.

« S'au făcut fişe speciale pentru toate acestea şi anume 206 fişe alfabetice pe autori şi 151 fişe metodice.

2. « *Serviciul periodicelor.* S'au înscris în cursul anului în inventarul special şi cu numerotare deosebită 1.116 publicaţiuni (Nr. 12.481 — 13.596).

« Catalogul pe fişe al periodicelor, destinat a fi pus la dispoziţia cetitorilor, are 29.030 fişe, 6.000 fiind făcute în cursul anului. Pentru cata-

logul pe materii s'au lucrat 29.087 fișe, din care 6.000 au fost făcute în 1934.

« *Legatul.* Grație atelierului de legătorie instalat în localul Academiei, se pot lega cărțile și colecțiunile în condițiuni mulțumitoare ca soliditate și ca preț. Lipsa de fonduri ne împiedecă a lega însă tot materialul, mai ales periodicele, a căror legătură din cauza formatului mare costă mai mult. Totuși s'au legat 5.775 volume cărți și 2.176 volume periodice și s'au reparat 189 volume cărți și periodice cu legătura stricată prin întrebuințare.

« *Statistica lunară* de mișcarea bibliotecii se trimite regulat ziarelor spre publicare.

B) SECȚIUNEA MANUSCRISELOR ȘI DOCUMENTELOR

« Serviciul e îndeplinit de trei funcționari și un om de serviciu.

« *Sala de lectură* este deschisă numai dimineața (între orele 8—13). Spre a se putea deschide și după amiază este nevoie de încă un funcționar. E de dorit ca acesta să aibă cunoștințe temeinice de limba greacă, necesare pentru clasarea bogatului material documentar scris în această limbă în diferite epoci.

« Sala de lectură a fost frecventată în cursul anului trecut de 1.273 cetitori, cari au consultat 2.878 volume manuscrise, 5.139 documente și 289 cărți vechi românești.

« *Colecțiunile* acestei secțiuni au sporit în acest timp cu valoroase achizițiuni, precum: 48 volume manuscrise și 973 documente (în numărul cărora intră, în afară de numeroasele acte originale și în còpii vechi, 37 fotografii de documente, 32 scrisori autografe, 11 foi volante tipărite ș. a.), iar colecția de cărți românești a crescut cu 13 volume.

« Parte din aceste sporuri provin din cumpărături (anume: 8 manuscrise și 185 documente), iar restul din donațiuni dela următoarele persoane și instituții: « Astra » (Sibiu), I. Bianu, Ș. Cioculescu, I. Corjescu, M. Costăchescu (Iași), col. C. Demetrescu, Ar. Gorovei (Fălticeni), d-șoara C. Grecescu, V. Lazăr, S. Mehedinți, pr. I. Mușețeanu, P. P. Panaitescu, g-l Sc. Panaitescu, pr. Ar. Popa (Reghin), episc. Visarion Puiu, g-l R. Rosetti, V. D. Rosetti (Filipeni-Bacău), Aur. Sava (Chișinău), Avram Todor (cu aparatul « Fotokopist » al Academiei) și d-na Nat. Vlădoianu. Hârtiile primite din succesiunea N. Docan sunt în curs de inventariere.

« *Lucrările* mai însemnate efectuate în cursul anului la această secțiune sunt următoarele:

« S'au trecut în catalogul manuscriselor românești 94 volume, ajungându-se astfel la Nr. 5.387. S'a cercetat, clasat și pregătit, spre a fi utilizat în sala de lectură, restul materialului rămas dela N. Densușianu și Al. Odobescu, cum și o parte din cel lăsat de Dim. A. Sturdza, N. Docan ș. a. O mare parte din alt material încă neexaminat în amănunțime s'a așezat în mape, după conținut și proveniență.

« S'au redactat 582 fişe cuprinzând rezumate ale còpiilor fotografice de documente vechi, române şi slavo-române. S'a făcut o revizuire totală şi definitivă a manuscriselor slave şi a catalogului respectiv, care înregistrează astăzi 647 volume.

« S'a pus sub tipar tomul III din « Bibliografia românească veche » şi acum este în curs de imprimare.

« S'au dat la legat în cursul anului 106 volume manuscrise şi 5 cărţi utilizate în sala de lectură; s'au reparat legăturile stricate la 12 volume.

« S'a continuat cu numerotarea şi stampilarea hârtiilor din depozitul acestei secţiuni.

« (Lucrările se fac în măsura şi timpul îngăduite de supravegherea continuă în sala de lectură şi servirea cetitorilor cu informaţiuni şi material de studiu, etc.).

C) SECŢIUNEA STAMPELOR

« Serviciul este îndeplinit de 1 funcţionar şi 1 om de serviciu.

« In cursul anului 1934 s'au inventariat 100 portrete făcându-se 119 fişe, 9 hărţi făcându-se 21 fişe, 178 stampe de etnografie făcându-se 97 fişe; 226 vederi făcându-se 213 fişe, 204 stampe de iconografie făcându-se 157 fişe.

« S'au trecut în inventare speciale la dublete: 6 hărţi, 2 portrete, 14 vederi, 11 stampe de iconografie şi 34 stampe de etnografie.

« In urma hotărîrii din 1933 a d-lui Bibliotecar, s'au făcut fişe de stampele şi hărţile cari se găsesc în cărţile bibliotecii Academiei şi s'au făcut 19 fişe de vederi, 4 fişe de istorie militară, 74 fişe de portrete, 135 fişe de hărţi, 8 fişe de heraldică şi 9 fişe de etnografie.

« De asemenea s'au făcut pentru tipar (în vederea tipăririi catalogului de stampe) 111 fişe de etnografie, 4 fişe de hărţi, 199 fişe de vederi şi 104 fişe de iconografie.

« S'au făcut în total 1.274 fişe (193 portrete, 156 hărţi, 106 etnografie, 232 vederi, 157 iconografie, 4 istorie militară, 8 heraldică şi 418 fişe pentru tipar).

« Catalogul pe fişe al întregului material are 24.597 fişe pe autori şi materii.

« In cursul anului această secţiune a crescut cu 31 albume (8 legale, 22 daruri, 1 cumpărat), 8 atlase (2 legale, 5 daruri, 1 cumpărat), 218 fotografii (173 daruri, 45 cumpărate), 445 portrete (7 legale, 1 cumpărat, 437 daruri), 178 hărţi (8 legale, 1 cumpărat, 169 dar), 22 stampe (10 legale, 12 dar), 23 formulare ilustrate (legale), 40 cărţi poştale ilustrate (dar), 56 note muzicale (51 legale, 5 dar).

« Instituţiunile şi persoanele cari au dăruit pentru această secţiune sunt: Prof. Gh. Adamescu, Ioan C. Băcilă, Gh. Balş, Prof. I. Bianu, Biroul Municipiului de Turism din Budapesta, Colecţia Niculae Densuşianu, Colecţia Niculae Docan, Prof. Silviu Dragomir, Fotograful Fux,

Geological Survey of Scotland, Gheorghian consilier la Casaţie, D-ra Constanţa Grecescu, D-na A. Lahovari, G. G. Longinescu, Iuliu Moisil, G. T. Niculescu-Varone, Preotul Dr. Corneliu Popescu, Lucian Predescu, General M. Racoviţă, Episcopul Roman Ciorogaru, General Radu Rosetti, Inginer M. Sophian, Inginer C. Stameleanu, Dr. Eugen Spirt, Al. Tzigara-Samurcaş, Petre Vladimirescu, Ion Zamfir şi un necunoscut.

« Cetitori în anul 1934 au fost 185 cari au consultat stampe, hărţi, portrete.

« Secţiunea stampelor a fost deschisă în tot cursul anului în zilele de lucru, între orele 8—13.

D) PUBLICAŢIUNILE BIBLIOTECII

« Serviciul bibliotecii începuse înainte de războiu o serie de publicaţiuni bibliografice destinate să înlesnească studiile literare, istorice şi ştiinţifice. Toate aceste publicaţiuni au fost oprite din cauza războiului şi nu au putut fi până acum continuate din cauza situaţiei financiare urmate după războiu. Aceste publicaţiuni sunt:

« 1. *Creşterea colecţiunilor*, începută la 1903, s'a publicat până la 1915. De atunci materialul a stat pregătit fără a se putea tipări. Graţie fondurilor puse la dispoziţie de d-l Coleg Al. Lapedatu, ministrul Cultelor, această publicaţiune a fost continuată cu un volum, cuprinzând creşterile pe anii 1916—1919. Ne mai putând continua din lipsă de fonduri, s'a hotărît să se tipărească, începând cu anul 1932, un *Buletin lunar*, în care să fie trecute numai cărţile străine — daruri şi schimburi, cumpărături — pentru informarea cetitorilor asupra publicaţiilor străine intrate în bibliotecă în cursul anului. S'au tipărit din această publicaţie 12 numere (5 broşuri) pentru anul 1932, cari au fost trimise gratis tuturor cercetătorilor români, profesori universitari, instituţii culturale, biblioteci, etc. Incepând cu anul 1933, această publicaţie de mare utilitate a fost oprită din lipsă de fonduri.

« 2. Din *Bibliografia românească veche*, având să cuprindă descrierea vechilor cărţi româneşti din 1508—1830, s'au publicat două tomuri şi primele două fascicole din tomul III, cuprinzând descrierea a 950 cărţi din anii 1508—1817. S'a pus sub tipar şi este în curs de imprimare tomul III, cuprinzând anii 1817—1830 şi suplimentul general de adăogiri şi îndreptări.

« 3. Din *Publicaţiunile periodice româneşti* (ziare şi reviste), s'a tipărit tomul I, cuprinzând catalogul alfabetic al periodicelor din anii 1820—1906 cu note bibliografice despre fiecare. Tomul II urmează să cuprindă indicele cronologic, pe localităţi, pe limbi şi pe materii, cum şi indicele pe nume proprii. Rămâne a se continua lucrarea pentru publicaţiile din 1906—1916, apoi pentru cele din timpul şi de după marele războiu.

« De mare folos ar fi să se facă într'o deosebită lucrare arătarea cuprinsului publicaţiilor periodice româneşti, în ordine sistematică pe

autori şi pe materii, pentru articolele şi materialele de natură ştiinţifică şi literară apărute în aceste publicaţiuni.

« 4. *Catalogul descriptiv al manuscriselor*. Pentru cele româneşti, cari sunt acum în număr de 5.387, s'au publicat înainte de războiu 2 volume de catalog, în cari au fost descrise 728 volume; în 1931 s'a publicat tomul III pentru Nr. 729—1.061. Pentru cele greceşti s'a publicat în 1909 catalog de C. Litzica.

« 5. *Regestele documentelor româneşti* originale şi fotografiate (sau traduceri şi còpii vechi) ar forma singure 3—4 volume. Insemnătatea acestor regeste pentru studiile istorice este cu atât mai mare cu cât documentele originale sunt duse la Moscova din timpul războiului.

E) EXPOZIŢIILE BIBLIOTECII

« Materialele cuprinse în colecţiunile Bibliotecii au putut fi până acum cunoscute aproape numai de specialişti, spre a face studii asupra lor. Numai pentru puţine din ele sunt publicate cataloage descriptive, aşa că în totalitatea lor au rămas necunoscute marelui public.

« Un bun mijloc pentru înlăturarea acestui rău este organizarea de expoziţii, în care să se arate pe rând publicului categorii mai interesante de materiale. Din cauza lipsei de local, asemenea expoziţii nu s'au putut organiza sistematic. Un modest început s'a făcut în 1925.

« Seria expoziţiilor a început cu *Presa periodică românească din anii* 1820—1925, în luna August 1925 cu ocazia Congresului internaţional al presei Micei Inţelegeri.

« A doua expoziţie: *Cartea românească veche* (1508—1820) şi *câteva portrete şi stampe alese* a fost deschisă la 5 Martie 1926, fiind vizitată aproape 3 luni de zile.

« Cu ocazia Congresului Presei Latine în 1927 s'a organizat din nou *Expoziţia retrospectivă a presei române*, deschisă în zilele de 30 Septemvrie—8 Octomvrie.

« In anul 1928, cu prilejul comemorării lui *Vasile Alecsandri*, s'a organizat expoziţie specială de operele, ediţiile, manuscrisele autografe, periodice, pe cari le-a redactat sau la cari a colaborat Bardul dela Mirceşti, stampe, fotografii, obiecte de muzeu, etc., în legătură cu vieaţa şi activitatea poetului. Expoziţia a fost deschisă dela 3—10 Iunie.

« Această expoziţie — a patra — a fost urmată de a Poeţilor români, făcută deodată cu Săptămâna Poeziei din zilele de 7—20 Aprilie 1930, organizată de Direcţiunea Culturii Poporului.

« In 1931 s'a întocmit în luna Octomvrie o expoziţie de stampe cu ocazia vizitei parlamentarilor străini şi în luna Noemvrie o expoziţie cu portrete, vederi, tipuri şi costume din ţară.

« In anul 1932 s'a organizat o expoziţie de hărţi geografice, în Noemvrie, cu ocazia congresului profesorilor de geografie.

« In 1933 au fost deschise două expoziții: întâia privind *Cartea românească veche*, în luna Mai pentru *Săptămâna cărții*, iar a doua pentru *Pomenirea culturală a lui Constantin Brâncoveanu*, în luna Octomvrie.

« Anul trecut (1934), în legătură cu Congresul Asociației Române pentru înaintarea științelor, s'a întocmit în zilele de 29 Aprilie — 5 Mai, o expoziție privind Cartea științifică românească în secolul 17—19, iar pentru *Săptămâna cărții* biblioteca a organizat o nouă expoziție referitoare la cartea românească ilustrată, care a fost vizitată dela 12 Mai—3 Iunie.

« Din inițiativa d-lui Al. Lapedatu, ministrul Cultelor și Artelor și Vice-președinte al Academiei, s'a organizat anul acesta, cu ocazia împlinirii a 150 ani dela martiriul eroilor naționali: Horia, Cloșca și Crișan o expoziție comemorativă cu materialul dela Academie și dela alte instituții și persoane după indicațiunile și cu concursul d-lui Octavian Beu, consilier de legație. Expoziția aceasta a fost deschisă dela 17 Martie—17 Aprilie.

« Alte asemenea expoziții s'ar mai putea face înfățișând manuscrise, documente și autografe, hărți geografice ale ținuturilor românești, portrete istorice și altele multe, toate interesante și instructive pentru marele public și pentru tinerimea școlară. Pentru aceasta ar trebui însă înmulțit personalul bibliotecii, căci organizarea și îngrijirea materialelor în asemenea expoziții cere timp și pricepere. »

Bibliotecar,
(ss.) *G-ral R. Rosetti*

Comisiunea Bibliotecii,
(ss.) *Preot N. M. Popescu, Gr. Antipa.*

— Raportul se ia spre cunoștință.

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ

20 MAI 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l Dr. G. MARINESCU face o comunicare despre *Progresele și metodele Eugeniei.*

In ședință intimă d-l I. SIMIONESCU, Vicepreședinte, comunică următorul *Raport al Comisiunii pentru bursele date de Academia Română în 1934—35 din Fondurile V. Adamachi, Jacques M. Elias, C. G. Vernescu, Leon S. Arié, Ing. Petre și Maria Lucaciu, N. Rătescu și Apostol Papadopol:*

« Academia Română a destinat în acest an suma de 234.000 lei pentru acordarea de burse în țară și în străinătate, din fondurile *V. Adamachi, Jacques M. Elias, C. G. Vernescu, Leon S. Arié, Inginer Petre și Maria Lucaciu, N. Rătescu* și *Apostol Papadopol.*

« 1. Din *Fondul V. Adamachi* s'au acordat şase burse din care una în străinătate, de 7.000 lei lunar, d-lui Radu Codreanu pentru a se specializa în Biologie Generală în laboratorul Profesorului şi colegului nostru onorar d-lui Maurice Caullery, la Paris. Bursierul se află în al doilea şi ultimul an de bursă. Din celelalte 5 burse, 3 a câte 3.000 lei lunar s'au acordat la licenţiaţi ai Facultăţii de Ştiinţe din Iaşi pentru pregătirea doctoratelor în ştiinţe şi anume: d-l Tufescu îşi pregăteşte doctoratul în Geografie; d-l Troia Gheorghe îşi pregăteşte doctoratul în Chimie cu o teză despre *Petrolul românesc*; d-l Umanschi David îşi pregăteşte teza de doctorat cu un subiect din *Magnetism*. Celelalte 2 burse, una de 2.000 şi cealaltă de 1.500 lei lunar, s'au dat elevilor Şcoalei Politehnice din Capitală, Maziliu C. Panaite şi Rusu D. Costică.

« 2. Bursa *Jacques M. Elias*, de 7.000 lei lunar s'a acordat în continuare pentru al doilea an d-lui Aurel Decei care în acest an se află la Berlin pentru a face studii despre limba folosită de cronicarii şi cronicile turceşti. Bursa expiră în toamna acestui an.

« 3. Bursa *C. G. Vernescu*, de 90.000 lei anual, s'a dat de asemenea în continuare d-lui Ilie Corfus, care cercetează în Polonia isvoarele polone cu privire la trecutul românesc. Bursa expiră în toamna viitoare.

« 4. Din venitul donaţiunilor d-lui *Leon S. Arié* s'au acordat două burse a câte 800 lei lunar, una elevului Şcoalei Politechnice din Bucureşti Gheţu I. Waldemar, din anul I, cealaltă elevului Chiu Trifu, dela Şcoala Politehnică din Timişoara, din anul I.

« 5. Bursa *Ing. Petre şi Maria Lucaciu*, de 2.000 lei lunar, s'a dat elevului Bileţchi Mircea dela Şcoala Politehnică, anul II, din Timişoara.

« 6. Bursa *N. Rătescu*, de 120 lei lunar s'a dat elevului Baluţă Constantin, din anul II al Şcoalei Superioare Comerciale din Capitală.

« 7. Din venitul Fondului *Apostol Papadopol* s'au acordat ajutoare lunare de câte 50 lei la zece elevi ai Şcoalei Superioare Comerciale din Galaţi şi de câte 30 lei la zece elevi ai Şcolii Elementare Comerciale din acelaşi oraş.

« Pentru anul viitor bugetar, subsemnaţii vă fac următoarele propuneri:

« Deoarece rămâne vacantă bursa de 7.000 lei ce s'a dat d-lui R. Codreanu la Paris, iar burse în străinătate pentru moment sunt foarte greu de dat din cauza dificultăţilor valutare, să se acorde, potrivit regulamentului burselor, o bursă de 3.000 lei lunar la Facultatea de Ştiinţă din Iaşi, dela 1 Octomvrie 1935 unui licenţiat care va pregăti doctoratul în fizică lucrând asupra « studiului experimental al propagării undelor electrice » (Laboratorul d-lui Prof. Th. V. Ionescu).

« Să se acorde 10.000 (zece mii) lei fostului bursier al Academiei N. N. Moroşan, profesor la Chişinău, pentru explorarea ştiinţifică a culcuşului de mamifere terţiare dela Cimişlia (jud. Tighina). Tot ceea ce va aduna, va mări, în vederea studiului, colecţia laboratorului de paleontologie dela Facultatea de Ştiinţe din Bucureşti, unde se mai află material din aceeaşi localitate.

« Bursele dela fondul Arié, Lucaciu, Rătescu, rămase date şi în anul acesta bursierilor din anul trecut până ce-şi vor termina studiile, cerându-li-se însă în fiecare an dovada de regulata trecere a examenelor.

« Cât privesc bursele d-lui Decei din fondul Elias şi a d-lui Corfus din fondul Vernescu, ambele se termină la Octomvrie 1935. Rămâne ca Secţiile respective să decidă asupra prelungirii lor sau eventual, asupra acordării lor pentru alte cercetări, deşi, casierul Academiei întâmpină atât de mari greutăţi la căpătarea devizelor, încât bursierii sunt ameninţaţi să n'aibă cu ce trăi. De aceea suntem de părere ca în anul acesta să nu se acorde noui burse în străinătate. »

G. Ţiţeica, I. Simionescu.

— Raportul se ia spre cunoştinţă şi se aprobă propunerile Comisiunii.

Procedându-se la alegerea Comisiunii pentru bursele din 1935—36, se realeg d-nii *I. Simionescu* şi *G. Ţiţeica* şi se alege d-l *Petre Bogdan.*

D-l SEXTIL PUŞCARIU ceteşte procesul verbal al Secţiunii Literare, încheiat la 18 Mai curent, prin care Secţiunea alege spre a propune ca membri activi ai Academiei pe d-nii Th. Capidan în locul regretatului coleg G. Bogdan-Duică şi I. A. Bassarabescu în locul regretatului coleg I. Bianu.

— Alegerea se va supune votului plenului în şedinţa de Joi, 23 Mai curent.

D-l **C. Moisil.** Membru corespondent al Academiei Române, ceteşte următorul *Raport asupra activităţii Cabinetului Numismatic în 1934:*

« In cursul anului trecut Cabinetul Numismatic a continuat să progreseze atât în ce priveşte îmbogăţirea colecţiilor sale, cât şi a interesului pe care l-a arătat publicul cercetător.

« In privinţa creşterii colecţiilor, credem interesant să menţionăm în primul rând achiziţionarea unui număr de monete antice barbare de argint, găsite la Vidra (jud. Putna) şi cari sunt ca tip şi factură cu totul deosebite de celelalte monete barbare găsite în ţara noastră. Ele se apropie foarte mult de monetele bătute de tribul celtic al Boilor din Panonia şi pot fi de provenienţă de acolo. O parte din ele le-am cumpărat, altă parte ne-a fost dăruită.

« In al doilea rând merită să fie amintite 4 bancnote extrem de rari, emise de către primăria oraşului Cernăuţi în cursul războiului mondial şi contrasemnate de primarul român Bocancea, care a condus oraşul în timpul ocupaţiei ruseşti din timpul războiului mondial.

« In sfârşit, Cabinetul Numismatic a intrat anul acesta în posesiunea colecţiei de monete româneşti pe care N. Docan o dăruise Academiei în anul 1906. Cu prilejul acestei donaţii N. Docan îşi rezervase dreptul de a păstra la el colecţia până când o va complecta la 1.000 de piese. Dar intervenind războiul şi Docan fiind nevoit să plece în Moldova, colecţia s'a rătăcit, astfel că se credea pierdută. Ea a fost însă regăsită la moartea lui Docan între lucrurile rămase pe urma lui şi a fost predată Cabinetului Numismatic.

« Această colecţie, astfel cum ne-a fost predată, cuprinde 1.062 monete vechi româneşti dela Domnii Ţării Româneşti şi ai Moldovei, din epoca ocupaţiei ruseşti dintre 1771—1774 şi din domnia lui Cuza-Vodă. Sunt reprezentate în această colecţie aproape toate tipurile noastre monetare, între cari unele foarte rari şi inedite. Este adevărat că multe din piese sunt rău conservate sau defectuoase, dar cu toate acestea colecţia Docan împlineşte măcar în parte marele gol, ce l-a lăsat în Cabinetul Numismatic evacuarea monetelor româneşti în Rusia.

« Dar această colecţie mai cuprinde şi 797 de monete străine, parte antice, parte medievale şi moderne.

« Printre ele se află şi un număr de 536 monete romane de bronz argintat, emise de către împăraţii ce au urmat lui Constantin cel Mare, monete cari fac parte dintr'un tezaur găsit la Măcin (jud. Tulcea) în anul 1908. Acest tezaur fusese achiziţionat de regretatul D. Ionescu, pe atunci administrator al pescăriilor Statului din Tulcea; acesta a cedat jumătate din tezaur lui Docan şi astfel avem satisfacţia de a poseda singura parte din tezaur ce s'a mai păstrat până astăzi, căci restul s'a împrăştiat în timpul războiului. Importanţa acestui tezaur constă nu numai în faptul că monetele sunt de o conservare foarte bună, dar şi că multe din ele mai păstrează pojghiţa de argint cu care au fost acoperite spre a da impresia că sunt piese de argint.

« Din succesiunea Docan a mai intrat în Cabinetul Numismatic şi o bogată colecţie de mărci poştale, cum şi câteva obiecte de muzeu.

« Incorporarea mărcilor poştale ne obligă să reînfiinţăm secţia filatelică, care exista înainte de războiu, dar materialul ei a fost evacuat în întregime în Rusia.

« Obiectele de muzeu s'au depus în « Muzeul M. C. Sutzu », care funcţionează de câţiva ani pe lângă Cabinetul Numismatic. Acest muzeu a fost aranjat definitiv în cursul anului trecut şi pus la dispoziţia publicului. Unele dintre obiectele sale au fost studiate de către arheologi de ai noştri şi de câţiva arheologi străini, cari au manifestat un interes deosebit pentru antichităţile egiptene, greceşti şi romane aflătoare într'însul.

« Numărul obiectelor intrate în Cabinetul Numismatic în cursul anului trecut este următorul: monete antice, medievale şi moderne, în total 1.953; medalii 30; sigilii 57; mărci poştale 4.237.

« Dintre persoanele cari au binevoit să contribue la îmbogăţirea colecţiilor prin donaţii, amintim pe P. S. S. episcopul Ivan al Clujului, d-nii L. Mrazec, I. Bianu, prof. Gr. Niculescu (Bucureşti), prof. R. Gasaner Suceava), prof. Eug. Spirt (Bucureşti), prof. Iordăchescu (Ploeşti), A. Dorin (Sofia), C. I. Karagea (Berlin) şi Pant. Sărăcin (Dumitreşti, jud. Ismail). Le exprimăm şi pe această cale mulţumirile recunoscătoare ale Academiei Române. »

Const. Moisil.

D-l General R. ROSETTI ceteşte următorul *Raport al Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1934—35:*

« Raportul Secretarului General a subliniat, din primele rânduri, înalta datorie a Academiei Române, mai ales în zilele noastre, de a îmbogăți patrimoniul cultural al Neamului, fiindu-i, cu prestigiu și seninătate, instrument de înălțare sufletească înlăuntrul granițelor și armă de afirmare și pavăză nebiruită față de orice atacuri.

« De aceea, rărirea în rândurile colegilor o simțim deosebit de dureros. Evocăm cu pietate din lumea umbrelor figura regretatului Ion Bianu, a cărui activitate statornică a fost peste o jumătate de veac inima rosturilor acestei Instituțiuni; figura neobositului cărturar Gh. Bogdan-Duică, a desăvârșitului cunoscător al arhitecturii vechi românești G. Balș, figurile colegilor onorari și corespondenți, secerați în toiul activității lor.

« Imbogățiți cu moștenirea sufletească a celor dispăruți, vremelnici dar vrednici slujitori ai adevărului și frumosului, suntem datori să ne îndoim râvna, ducând mai departe prea cinstita sarcină.

« Cu toate că, pe lângă aceste pierderi de energii sufletești, Instituțiunea noastră a fost tot mai stăruitor încercată și de nevoi materiale, activitatea ei n'a slăbit; se poate spune chiar că a devenit mai simțită. Marele număr de ședințe publice, colaborarea unor colegi corespondenți, vizitele și comunicările câtorva învățați străini, legăturile cu instituțiunile mari științifice din străinătate, participările la congresele și serbările naționale și internaționale, conferințele făcute de Colegii noștri Iorga, Gusti, Pompei, Petrovici, Pușcariu, în străinătate, publicațiunile, legatele și donațiunile primite, toate sunt mărturie vie că Academia a rămas cel mai important factor cultural al țării. Regretăm că mijloacele materiale nu sunt la înălțimea celor spirituale, pentru a putea înfăptui tot ce se așteaptă dela ea.

« Ne bucură datele despre serviciile Academiei; buna rânduială și tradiționala tragere de inimă a celor puși să vegheze asupra intereselor ei, vor fi chezășie și pentru viitor.

« Ingrijorați din cauza împrejurărilor nestatornice dar încrezători în puterile noastre, am înscris încă un an de rodnică activitate în Analele Academiei Române. Imprejurările ne pot sili să ne sporim grija și sforțările, dar nu să ne îndoim de biruința, care va încununa activitatea. Acest sentiment se desprinde din Raportul Secretarului general și Comisiunea și-l însușește fără rezerve. »

I. Petrovici, R. Rosetti.

D-l S. MEHEDINȚI cetește *Raportul Comisiunii asupra Școalelor de Agricultură ale Academiei Române în cursul anului școlar 1934—35.*

Se procede la alegerea Comisiunii Școlilor și se realeg d-nii *Dim. Gusti, S. Mehedinți, C. Rădulescu-Motru* și *Andrei Rădulescu.*

ŞEDINŢA GENERALĂ PUBLICĂ

21 MAI 1935

D-l Preşedinte L. MRAZEC depune următoarea cuvântare rostită de d-sa în numele Academiei Române, la deschiderea « Săptămânii Cărţei », făcută la Fundaţiunea Dalles în prezenţa M. S. Regelui, în ziua de 12 Mai curent:

SIRE,

« Academia Română, ca Institut Naţional de cultură a Neamului, având ea însăşi prin destinaţia ei cultul scrisului, se asociază, la sărbătorirea cărţii, organizată de *Fundaţiile Culturale Regale*, prin « Săptămâna Cărţii », aducând Majestăţii Voastre omagiul său respectuos de profund devotament şi, unită cu poporul român, prinosul ei de recunoştinţă Augustului iniţiator al acestei manifestaţiuni închinate propăşirei prin cultură a neamului.

« Săptămâna cărţii *va putea* avea o înrâurire mare şi crescândă nu numai asupra răspândirei în masele poporului, a cugetării şi scrisului românesc, dar şi asupra înobilării lui.

« Insemnătatea înrâuririi cărţii stă în faptul că scrisul este tâlmaciul gândirei. Cartea îmbracă, păstrând, scrisul, pentru ca el să poată fi la îndemâna tuturor.

« Cum însă gândirea n'are îngrădire, cartea poate cuprinde în paginele sale toată energia spirituală a omenirii în toate manifestaţiunile şi posibilităţile ei.

« In mersul evolutiv al civilizaţiunei, rolul ei a crescut repede. *Ea a devenit o putere.* Măsurător al gândului de cultură şi document al mentalităţii timpurilor; aclamată, uneori, în cursul veacurilor cu frenezie, alteori arsă pe rug, în orice caz semănător de idei şi îndrumător, ea s'a ridicat la înălţimea de creatoare de curente în concepţiile aşa de variate ale omenirei asupra credinţei şi vieţei.

« Ea este călăuza primilor paşi ai copilului în învăţământ. Ea este educatoarea lui şi devine şi rămâne, astăzi mai mult decât orişicând, tovarăşul lui nedespărţit, pe calea vieţii, cât şi refugiul simţămintelor lui în amurgul ei.

« Ea îmbrăţişează toate domeniile de cultură şi de activitate omenească, până în cele mai depărtate şi fine ramuri ale lor. Şi aşa pătrunde, pretutindeni şi în toate, împletindu-se cu viaţa noastră zilnică, afirmându-şi din ce în ce mai mult indispensabilitatea ei.

« Şi astfel cartea, care este un produs al alcătuirei sociale a gândirei, *a devenit o putere mare*, un instrument superior al îndrumării maselor în latura lor spirituală şi în latura lor politică, economică şi socială.

« Din cauza acestui rol care poate da roade incalculabile prin puterea ei, ea are, în multe cazuri, nevoie să fie ea însăşi dirijată.

« Indrumarea aceasta a îndrumătorului ce este cartea, devine în unele privinţe cu atât mai necesară, când în epoca, ce trăim, aşa de curioasă în

aspectele ei diferite, s'au născut mentalităţi încă insuficient sau chiar nechilibrate, aşa cum ele au ieşit din vâltoarea revoluţionară a luptei uriaşe pentru libertate şi dreptate.

« O redresară este necesară.

« Cartea trebue — înainte de toate — să fie un instrument al aspiraţiunilor celor mai nobile ale omenirei şi ale neamului. Prin ea să se glorifice virtuţile cetăţeneşti, care şi ele sunt una din chezăşiile cele mai de seamă, dacă nu chiar cea mai de seamă, a unităţii neamului şi a rezistenţei structurale a Statului.

« Consideraţiunile acestea, isvorîte din estimarea puterii cărţii, ne duc la stabilirea unei deosebiri în ceea ce priveşte valoarea ei morală şi utilitatea ei, ca educator al sufletelor şi al minţii şi ca propagator de idei: deosebire, de care trebue să se ţie seama în politica de răspândire şi pătrundere a cărţii în masele populare şi, ceea ce ne interesează în primul rând pe noi, în pătrunderea ei în masele poporului românesc.

« Fiecare carte închide în scoarţele sale spiritul ei specific, spiritul care poate fi bun şi folositor omenirii, sau spiritul care nu este bun şi dăunător: *deosebire între cartea bună* şi *cartea rea*.

« Cartea bună, e caracterizată prin sinceritatea în cultul adevărului şi frumosului în totul şi în toate acelea ce ating activitatea aşa de variată a omului, luminând şi încălzind sufletul şi mintea, înălţându-le la acel nivel a cărei amintire o găsim în Cartea Cărţilor, povăţuitoare a iubirei nemărginite a semenului, cartea păcii şi a colaborării la atingerea supremelor aspiraţiuni ale omenirii şi ale civilizaţiunei, cartea educatoare şi îndrumătoare spre binele obştesc.

« Cartea rea, e cartea glorificatoare a minciunei şi a desfrâului, degradantă şi demoralizantă, corupătoare de conştiinţe, cumpărătoare de suflete, cartea urei şi discordiei şi a otrăvirei conştiinţelor cetăţeneşti.

« De aceste aspecte ale spiritului cărţii trebue bine ţinut seamă, tocmai fiindcă este o putere îndrumătoare cu consecinţe de multe ori imposibil de prevăzut, consecinţe incalculabile în efectele lor finale.

« Prin serbarea care este « Săptămâna Cărţii », nu trebue deci urmărit numai o înmulţire a cetitorilor şi prin urmare a producţiei în masă a tiparului, dar şi o selecţionare a scrisului — pe cât posibil — pentru ca răspândirea cărţii să atingă acel scop suprem pentru care a inventat-o ingeniozitatea omenească, în dorinţa şi setea de a comunica gândul său în folosul şi pentru binele celorlalţi.

« Aceasta trebue să fie politica de Stat a cărţii şi aceasta se poate realiza de Fundaţiile Culturale Regeşti şi prin organizarea « Săptămânii Cărţii ».

« Săptămâna cărţii » este chemarea la lumină, a scrisului, înaintea forului celor înţelegători şi a celor doritori de a-şi mări cunoştinţele, este totdeodată şi arătarea acelor ce tiparul poate da. Dar tocmai aici apare sarcina cea mare şi frumoasă a organizatorilor acestei manifestaţiuni în slujba culturei naţionale. Aceasta este punerea în vaza tuturor a cărţii bune, a cărţii sănătoase, a cărţii care trebue răspândită, fie chiar cu sacrificii. Să fie ea rază de lumină şi de căldură ce se duce în sufletul

tuturor până în cea mai umilă casă, mângâietoare acolo unde durerea s'a aşezat.

« Nu putem compara acest rol al ei mai bine decât cu ceea ce într'o măsură incomparabil de mare se întâmplă de veacuri incalculabile în natură, cu rolul sevei nutritive şi sănătoase care, circulând liberă, întăreşte arborele până în foile cele mai depărtate ale trunchiului şi întreţine o funcţiune vitală folositoare până în cele mai mici celule ale lui, sevă care dă arborelui viaţă şi putere, înflorindu-l şi dându-i posibilitatea de a da roade.

« Seva nesănătoasă duce însă repede toată clădirea arborelui, fie el cât de mare şi puternic, la o slăbire a funcţiunilor sale vitale, la o pieire sigură.

« Fie ca Fundaţiile Culturale Regale, să dea şi « Săptămânei Cărţii », în felul acesta, un rol îndrumător în modul de a cugeta şi scrie, dând cărţii funcţiunea sa adevărată, aceea ca în circulaţiunea sa, continuă să ducă spiritul sănătos, de întărire şi de încredere în virtuţile sale civice, în tot poporul românesc.

SIRE,

« Cuvintele regeşti înălţătoare se traduc în fapte a căror înrâurire crescândă o întâlnim în imaginea de azi a desvoltărei culturale a patriei.

« Fie ca atunci când Majestatea Voastră va prezida jubileul de un sfert de veac al « Săptămânii Cărţii » să aibe fericirea şi marea satisfacţie de a putea constata că voinţa Majestăţii Voastre s'a realizat, ca poporul român să se găsească în rândul de frunte al popoarelor cu cultură înaltă, demn de înălţimea gândului îndrumătorului său pe această cale. »

D-nii membri se grupează pe Secţiuni pentru efectuarea lucrărilor înscrise în programa lucrărilor pentru fiecare Secţiune.

ŞEDINŢA GENERALĂ

22 MAI 1935

D-l Preşedinte L. MRAZEC prezintă următoarea scriere a d-lui coleg N. Iorga « *Idei asupra problemelor actuale* — I. Forme cari se duc şi realităţi cari vin; II. Vechea şi noua Europă », (Bucureşti, 1935).

Apoi d-sa prezintă mai multe publicaţiuni ale d-lui N. Cartojan.

D-l SILVIU DRAGOMIR, din partea Comisiunii pentru regulamentarea legatelor primite în ultima vreme, propune următoarele proiecte de regulament:

1. Pentru Fondul Sofia Ştefan Popescu:

« Art. 1. — Din venitul acestui fond se institue un premiu denumit

« Leon Gh. Pallade », care se va acorda anual autorului celei mai bune lucrări cu caracter economic.

« Art. 2. — Premiul, indivizibil, se va forma din venitul anual, după ce se vor scădea prelevările Academiei şi se va decerne de Secţia Istorică.

« Art. 3. — In cazul când nu se prezintă lucrări sau când cele prezentate nu merită a fi premiate, suma destinată premiului se va afecta Academiei Române spre a o întrebuinţa pentru scopurile sale.

« Art. 4. — Secţia Istorică va fixa valoarea premiului după posibilităţile, pe care le vor permite excedentele anuale.

« Art. 5. — In orice altă privinţă se va urma conform regulamentului premiilor. »

I. Simionescu, A. Rădulescu, S. Dragomir.

— Proiectul se ia spre cunoştinţă şi se aprobă cu amendamentul propus de d-nii I. Nistor şi Andrei Rădulescu, ca valoarea premiului să nu se precizeze la suma de 30.000 lei arătată în proiect, ci să se lase libertate Academiei s'o fixeze la timp după venituri

2. Pentru Fondul Prof. Petre Antonescu:

« Art. 1. — Din venitul acestui fond se institue un premiu denumit « Premiul Profesorului Petre Antonescu dela Politehnică », pentru promovarea economiei forestiere române, care se va acorda în fiecare an, pentru cea mai bună lucrare de amenajament aplicată pe teren, cu rezultate satisfăcătoare, timp de cel puţin cinci ani.

« Tratamentul aplicat pădurii respective va fi Codrul, cu tăieri progresive sau în formă de ochiuri sau grupe iar masivele de răşinoase pure în amestec de foioase şi chiar numai de foioase din regiunea muntoasă mai cu seamă dotată cu reţea complectă de drumuri sau cari se vor crea; se va întrebuinţa metoda de amenajament zisă de control a lui Gurnaud-Biolley, iar în pădurile de stejar pedunculat din regiunea de câmpie a ţării şi anume acolo unde anii de sămânţă bogaţi sunt foarte rari, fie din cauza îngheţurilor târzii de primăvară, fie al atacului insectelor, etc., solul fiind în acelaşi timp foarte expus inerbării, în scopul de a se utiliza şi anii parţiali de sămânţă, se va aplica metoda codrului etajat cum o numeşte Puton, care a întrebuinţat-o într'o pădure de fagi din Vosgi sau « futaieclaire » cum o defineşte Huffel, care o preconizează pentru pădurile de stejar din Nord-Estul Franţei aflătoare în condiţiile de mai sus din care cauză îi poartă şi numele.

« Art. 2. — Premiul se va forma din venitul anual, după ce se vor scădea prelevările Academiei şi se va decerne de Secţia Ştiinţifică.

« Art. 3. — Secţia Ştiinţifică va cere avizul unei Comisiuni de specialişti compusă din *a)* profesorul de amenajament dela Şcoala Politehnică Regele Carol II; *b)* administratorul Casei Pădurilor, dacă pădurea amenajată aparţine Statului sau din directorul Regimului Silvic, dacă pădurea este administrată de Stat, respective dacă aparţine unei instituţiuni publice sau unui proprietar particular şi *c)* din preşedintele

Consiliului Tehnic al pădurilor de pe lângă Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

« Apreciind avizul Comisiei, Secţiunea Ştiinţifică va decerna premiul.

« Art. 4. — Dacă în vreun an nu se vor prezenta lucrări de amenajament arătate mai sus, care să merite a fi premiate, sau nu se vor prezenta de loc asemenea lucrări, venitul pe acel an destinat premiului se va adăoga fondului, pentru a se spori proporţional şi premiul din anii următori.

« Art. 5. — In orice altă privinţă se va urma conform regulamentului premiilor. »

I. Simionescu, A. Rădulescu, S. Dragomir.

— Se ia act şi se aprobă proiectul.

3. Pentru Fondul Anastasie Simu:

« Art. 1. — Legatul de lei cinci sute mii (500.000) constituind « *Fondul Anastase Simu* », va fi administrat potrivit normelor generale ale Academiei.

« Art. 2. — Din venitul acestui fond, după ce se vor scădea prelevările Academiei, se vor cumpăra cărţi şi publicaţiuni importante în materie de artă, pe seama bibliotecei Academiei, adnotându-se pe fiecare volum menţiunea: « din fondul Anastase Simu. »

« Art. 3. — Veniturile neîntrebuinţate pentru cumpărarea publicaţiunilor sus amintite se vor adăoga la capitalul fondului. »

I. Simionescu, A. Rădulescu, S. Dragomir.

— Se ia act şi se aprobă proiectul.

4. Pentru Fondul General Georgescu Teodor:

« Art. 1. — Din venitul acestui fond se institue un premiu denumit « General Georgescu Teodor », care se va acorda autorului celei mai bune lucrări cu conţinut de drept sau ştiinţe.

« Art. 2. — Premiul se va forma din venitul anual, după ce se vor scădea prelevările Academiei şi se va decerne de o Comisiune de patru membri, din care doi vor fi aleşi de Secţia Istorică, iar doi de Secţia Ştiinţifică.

« Art. 3. — Premiul, indivizibil, nu se va publica decât numai după ce, din veniturile fondului, se va aduna suma de cel puţin 10.000 lei, care se va acorda celei mai bune lucrări.

« Art. 4. — In cazul când nu se prezintă lucrări, sau când cele prezentate nu merită a fi premiate, suma destinată premiului se va afecta Academiei Române spre a o întrebuinţa pentru scopurile sale.

« Art. 5. — In orice altă privinţă, se va urma conform regulamentului premiilor. »

I. Simionescu, A. Rădulescu, S. Dragomir.

— Se ia act şi se aprobă proiectul.

D-l Dr. GR. ANTIPA înfăţişează recenta sa scriere « *L'Organisation Générale de la vie collective des organismes et du mécanisme de la production dans la biosphère* », Bucarest 1935, — arătând că ea poate interesa nu numai pe d-nii colegi dela Secţiunea Ştiinţifică, dar şi pe d-nii colegi din celelalte Secţiuni, cari se ocupă de sociologie sau biologie.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA arată că în şedinţa Secţiunii Ştiinţifice de astăzi s'a pus chestiunea dacă alegerea făcută în sesiunea generală trecută de Secţiune a unui domn membru corespondent, nevotată de plen din lipsă de timp, este valabilă în actuala sesiune sau trebue ca alegerea să fie reluată din nou prin Secţiune.

— După o discuţiune la care iau parte d-nii I. Nistor şi Andrei Rădulescu şi ţinându-se seama de cazurile de precedenţă, se stabileşte că alegerea va trebui reluată din nou prin Secţiune.

ŞEDINŢA GENERALĂ

23 MAI 1935

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

La ordinea de zi fiind votarea alegerii d-lui Th. Capidan şi I. A. Bassarabescu ca membri activi la Secţiunea Literară, d-l C. RĂDULESCU-MOTRU ceteşte următoarea propunere:

« Elev al marilor linguşti cari făceau, la sfârşitul secolului trecut, faima Universităţii din Leipzig, d-l Theodor Capidan ne-a dat o serie de studii importante, care au devenit operele fundamentale de documentare asupra dialectelor transdanubiene. Dar atât în cele trei volume despre *Meglenoromâni*, în studiul său despre *Fărşeroţi* (pe care i-a studiat în anul 1928 la faţa locului), cât şi în lucrarea sa de sinteză asupra *Aromânilor*, pentru care Academia noastră i-a acordat în anul 1931 marele premiu Heliade Rădulescu, profesorul de linguistică generală dela Universitatea din Cluj nu s'a mulţumit numai să ne dea o descriere completă şi sistematică a graiurilor studiate, ci a fost preocupat totdeauna să scoată din bogata informaţie de care dispune şi concluzii de ordin general linguistic. Influenţa graiului femeilor asupra limbii bărbăteşti, deducţiunile ce se pot face din toponimie şi din comparaţia dialectelor asupra patriei strămoşilor noştri, sunt din cele mai interesante. In diferite studii mai mici, publicate în « Anuarul Institutului de Istorie naţională din Cluj » *(Macedoromânii, vechimea şi însemnătatea lor istorică în Peninsula Balcanică)*, în « Revista filologică » *(Românismul balcanic)* şi în « Revista Macedo-română », pe care a condus-o împreună cu colegul nostru, d-l G. Murnu, şi cu d-l V. Papacostea, el adânceşte cu contribuţii nouă delicata şi atât de interesanta problemă a epocii dinainte de anul 1000 în istoria Românilor.

« Alături de graiu, pe d-l Capidan l-au interesat totdeauna istoria culturală, etnografia și folclorul.

« Din introducerea de peste 150 de pagini a scrierii sale despre Aromâni se vede marele rol pe care Macedoromânii l-au jucat ca factor de cultură în Peninsula Balcanică; înaintea ochilor noștri răsare Moscopolea — despre care dovedește că era o colonie de Fărșeroți — cu tipografiile și școalele sale înalte; legăturile Aromânilor cu cărturarii dacoromâni sunt urmărite în toate ramificațiile lor, împreună cu contribuția adusă de câțiva Macedoneni de seamă în redeșteptarea culturală a Românilor din Nordul Dunării.

« Din punct de vedere etnografic, studiul său publicat acum zece ani în « Dacoromania » IV despre *Românii Nomazi* e de cea mai mare importanță. In el, se urmăresc cu precizări, după documente și după ultimele informațiuni orale ce mai puteau fi culese, drumurile cutreierate de păstorii aromâni prin Munții Peninsulei Balcanice și se descriu cu amănunte impresionante obiceiurile lor, care dispar pe zi ce trece.

« Articolul său despre jocul în arșice, publicat într'o revistă străină *(Les osselets chez les Roumains, les Slaves et les Albanais*, în « Revue Internationale des Etudes Balkaniques » I) poate servi de model pentru studiile de folclor comparat și cuprinde date din cele mai neașteptate despre influența veche grecească la noi.

« Originar din Macedonia, d-l Capidan cunoaște din proprie observație viața popoarelor balcanice și vorbește limbile lor. Faima sa de balcanolog deosebit de bine documentat, a trecut de mult hotarele țării noastre, iar între filologii români nu e niciunul care să fi tratat cu atâta competență influențele reciproce între limba și cultura română și a popoarelor învecinate. Studiile sale publicate mai ales în Dacoromania despre *Raporturile slavo-române* și *Raporturile albano-române* precum și lucrarea sa premiată de Academia noastră asupra *Elementului slav în dialectul aromân*, sunt dintre cele mai temeinice. Partea nouă în aceste lucrări de un ascuțit discernământ critic consistă mai ales în faptul că autorul lor a arătat — în opoziție cu cei mai mulți din cercetătorii dinaintea sa — că partea de împrumut pe care au dat-o Românii popoarelor învecinate e cu mult mai mare decât se credea, că noi n'am fost numai cei ce am primit influențe străine, ci și cei ce am influențat pe alții.

« Mai presus de toate aceste lucrări, trebue socotită însă colaborarea sa de un sfert de veac la Dicționarul Academiei.

« Cred că Academia nu-și poate arăta mai bine recunoștința pentru contribuția devotată și de adâncă înțelegere a problemelor lexicografice pe care d-l Th. Capidan o aduce la alcătuirea operei fundamentale a Instituției noastre, decât chemându-l în rândul membrilor ei. »

— Se procede la votul cu bile. Rezultatul votului este: voturi exprimate 24, din care d-l Th. Capidan a întrunit 19 voturi, 5 voturi fiind contra.

D-l Președinte L. MRAZEC proclamă, ales cu majoritate de voturi, membru al Academiei Române la Secțiunea Literară pe d-l Th. Capidan în locul regretatului coleg G. Bogdan-Duică.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui I. A. Bassarabescu:

« Dintre personalitățile vrednice a fi luate în considerație pentru ocuparea unuia din fotoliile vacante ale Secției noastre, se impune în primul rând Ioan Al. Bassarabescu, literat cunoscut și de mult consacrat și membru corespondent al Academiei Române încă din 1909.

« Răposatul nostru coleg Duiliu Zamfirescu spunea în raportul său din 1909, când l-a propus pe d-l Bassarabescu pentru demnitatea academică: « e un om cult, înzestrat cu autocritică și sens estetic; și ne va face onoare intrând în Academie ».

« Critica autorizată l-a numărat printre cei mai buni prozatori ai noștri. Două din volumele sale au fost premiate de Academia Română. Alt coleg regretat al nostru, răposatul Bianu, făcând amănunțită dare de seamă asupra volumului « Vulturii », conchide astfel: « Stil curgător, simplu, potrivit minunat cu persoanele și situațiile, presărat cu nuanțe de glumă veselă; spiritul curat și sănătos, care colorează toate scrierile d-lui Bassarabescu, fac din d-sa un scriitor bun, care merită să fie premiat ». Alt înaintaș al nostru, Iacob Negruzzi, constată că Bassarabescu este un « adevărat meșter al expunerii », și adaogă: « Nu putem exprima despre el decât laude », recomandând pentru un premiu volumul « Un dor împlinit ».

« In anul 1930, d-l Bassarabescu a obținut premiul național pentru proză.

« Colegul nostru Sextil Pușcariu, care este și un critic deosebit de ager, vorbind de mișcarea noastră literară într'o revistă străină — studiu tipărit și în românește subt titlul « Cinci ani de mișcare literară » (1902—1906) caracterizează după cum urmează pe Bassarabescu: «Spiritul său ager de observație și maturitatea sa artistică îl fac să poată aduce note nouă, să nu devină niciodată banal; așa că nuvele și schițe și « Pe drezină », sau « Cât ține liturghia » se pot susține alături de cele mai bune lucrări la acest soiu ale d-lui Caragiale ».

« Bassarabescu a fost remarcat, comentat și tradus în diferite literaturi străine. Figurează în toate antologiile învățământului nostru.

« Colaborarea sa a fost statornică la importanta revistă « Convorbiri literare ».

« Operele sale tipărite sunt următoarele:

« Nuvele », « Vulturii », « Un dor împlinit », Moș-Stan », « Un om în toată firea », « Domnu Dincă », « Schițe și nuvele », « Noui și vechi », « Norocul », « Nenea ».

« Fond etic în toată această remarcabilă operă, talent sporit de o cultură autentică, aprecieri unanime — iată atâtea titluri care ne pun în plăcuta situație de a-l chema între membrii activi ai « Academiei Române. »

Mihail Sadoveanu.

— Se procede la votul cu bile. Rezultatul votului este: voturi exprimate 25, din care 9 voturi pentru, 16 voturi fiind contra.

D-l Președinte constată că d-l I. A. Bassarabescu nu a întrunit nici două treimi din voturile membrilor prezenți și nici majoritatea și declară că propunerea Secțiunii Literare nu s'a primit.

Se ia în discuție proiectul pentru modificarea statutelor întocmit și depus în ședința dela 18 Mai a actualei sesiuni de Delegațiunea Academiei.

D-l SEXTIL PUȘCARIU propune și se primește ca pretutindeni să se scrie « Statute », iar nu « Statut ».

După o discuțiune la care iau parte d-nii Dr. Gr. Antipa, G. Țițeica, Al. Lapedatu, Andrei Rădulescu se procede la discuția pe articole a textului propus de Delegațiune.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA cetește art. 1 în următoarea cuprindere:

« Art. 1. — *Academia Română*, în puterea legii promulgate prin înaltul decret cu Nr. 749 din 29 Martie 1879, se constitue și se organizează prin următoarele Statute:

— Textul se aprobă în unanimitate.

ȘEDINȚA GENERALĂ

24 MAI 1935

D-l *Președinte L. MRAZEC* semnalează prezența d-lui Prof. Th. Capidan, colegul nostru, care a fost ales în ședința de eri membru activ al Instituțiunii noastre, atât pentru lucrările d-sale filologice de mare valoare, cât și pentru colaborarea prețioasă la Dicționarul Academiei. Este încredințat că noul coleg va desfășura aceeași activitate și de aci înainte și-i urează bună venire între colegii săi.

D-l TH. CAPIDAN răspunzând zice:

Domnule Președinte,

« Luând cunoștință despre alegerea mea ca membru activ al Academiei Române, mă simt atât de mișcat de înalta distincțiune cu care ați binevoit să mă onorați, încât abia găsesc cuvintele potrivite, care să dea expresia adevărată sentimentului meu de adâncă recunoștință de care sunt cuprins în clipele de față. Recunoștință vă datoresc d-voastră, care ați binevoit să mă primiți a colabora alături de d-voastră, recunoștință datoresc acestei înalte Instituțiuni, în incinta căreia pășesc pentru întâia dată. Intr'adevăr, prea puțin s'ar fi ales de modesta mea contribuție științifică în domeniul filologiei românești și al linguisticei balcanice, dacă Academia Română, în înalta ei solicitudine pentru tot ceea ce privește studiul graiului nostru strămoșesc, nu mi-ar fi acordat în mod larg și într'o epocă de grea criză financiară, toate acele mijloace materiale, cu care eu mi-am putut vedea

publicate aproape mai toate lucrările mele referitoare la populațiunile românești transdanubiene.

« Iată de ce, Domnule Președinte, venind astăzi în mijlocul d-voastră, mă simt cuprins de un îndoit sentiment de recunoștință, de care nu mă voiu achita, decât încercând să mă arăt vrednic atât de înalta d-voastră încredere ce v'ați pus în mine, cât și de sacrifciile pe care Academia Română le-a făcut pentru mine.»

D-l EM. RACOVIȚĂ zice:

« Am plăcerea de a vă prezenta tomul al 6-lea al Lucrărilor laboratorului de chimie anorganică și analitică al Universității din Cluj, volum de mai bine de 600 pagini care conține, pentru perioada 1932—1934, lucrări originale în număr de 38 (N-rile 105—143) executate de Prof. Gheorghe Spacu cu asistenții și elevii săi, în domeniul Chimiei anorganice, analitice și fizicale.

« Am vorbit de plăcere pentru această prezentare pentrucă este o nouă dovadă de activitate rodnică a secției de chimie a Universității Clujene și în special a laboratorului condus de colegul nostru Spacu. Reputația sa de analist eminent și de îndrumător expert al tineretului este așa de bine stabilită în lumea întreagă încât a fost invitat de universități străine să-și expue rezultatele, și la laboratorul său din Cluj lucrează acum un șef de lucrări al Universității cehe din Brno, a cărui misiune este să-și însușească metodele de analiză practicate cu atâta spor în laboratorul românesc.

« Volumul acesta este compus, ca și cele precedente din Separate de lucrări publicate în cele mai răspândite publicații străine și române.

« O sumară analiză a câtorva din lucrările principale ce conține volumul, cred că ar putea fi de folos.

« O primă grupă de lucrări din chimia complexelor anorganice, descrie sintetizarea unei noui serii de numeroase combinațiuni de diferite tipuri; prin existența unora se dovedește chiar, pentru prima dată, constituția unor săruri duble, care erau cunoscute de mult; acest rezultat urmărit de mult pe cale chimică, pentru alte săruri duble, n'a putut fi rezolvat decât printr'o metodă imaginată de G. Spacu.

« O altă problemă interesantă, rezolvită pentru prima dată, este aceea a existenței amoniacatelor sărurilor duble. Studii tensimetrice făcute asupra diferitelor săruri duble anhidre, au demonstrat existența controversată a acestor amoniacate și totodată diferitele tipuri ce se pot obține.

« Pe cale refractometrică, aplicând principiul variațiunilor continue a lui Job, s'au studiat de asemenea pentru prima dată o serie importantă de sisteme ce rezultă din amestecurile diferitelor săruri simple disolvate în apă, reușindu-se astfel demonstrația existenței, în soluții apoase, a diferitelor combinații complexe, rezultante.

« Pentru aceste cazuri formarea combinațiunilor în soluții este tradusă prin abateri dela legea aditivității și reprezentate în grafice prin existența unor curbe continue, afectate de unul sau mai multe maxime, cari

corespund combinațiunilor de ordin superior formate în soluțiune. Când pentru alte sisteme formarea acestora n'are loc, curba abaterilor se reduce la 2 drepte cari se întretaie.

« Aceste rezultate au fost verificate și perfecționate cu determinări de refracțiuni specifice și puse în concordanță cu teoria modernă a deformațiunii ionice.

« Constituie altă grupă de lucrări studiile spectrofotometrice ale diferitelor amestecuri de combinațiuni simple cât și a diferitelor oxalate complexe de cobalt, rezolvindu-se pe această cale multe chestii nelămurite, de ex.: constituția oxalațiilor complexi de cobalt, stabilirea diferitelor raporturi cantitative între extincțiunea și concentrațiunea ionilor diferitelor elemente existente în soluțiunile studiate.

« O ultimă grupă de cercetări aparțin domeniului chimiei analitice. Se dau reacțiuni noui foarte sensibile pentru recunoașterea unor elemente sau unor resturi acide, și metode noui de dozare pe cale volumetrică, gravimetrică și potențiometrică a acestor elemente.

« In special dozarea potențiometrică, formează obiectul unor numeroase cercetări care, ca și cele gravimetrice, sunt adoptate în diversele laboratoare străine și întrebuințate cu succes. Actualmente analiza potențiometrică a luat o desvoltare mare, datorită faptului că printr'o manipulare relativ simplă se pot obține rezultate precise chiar în cazurile cele mai complicate de cercetări analitice. Pentru aceste motive numeroasele metode noui de acest gen propuse de G. Spacu și elevii săi, constitue una din roadele cele mai interesante ale Laboratorului Clujan. »

La ordinea de zi fiind în continuare modificarea Statutelor Academiei, d-l I. Petrovici prezintă următoarea propunere pentru modificarea Art. 2, semnată de 7 membri:

« Articolul 2 se modifică în felul următor: Academia formează un corp unic care se compune din trei secțiuni:

« 1. Secțiunea Literară (literatură, artă, filologie și filosofie);
« 2. Secțiunea Istorică (istorie, geografie și științe sociale);
« 3. Secțiunea Științifică (științele teoretice și aplicate). »

Gr. Antipa, Vasilescu-Karpen, I. Simionescu, C. Rădulescu-Motru, I. Petrovici, Dimitrie Voinov, R. Rosetti

— Pusă la vot, după discuțiunea urmată, propunerea de modificare a art. 2 a fost admisă cu 28 voturi pentru, din 29 voturi exprimate, 1 vot fiind contra.

D-l ANDREI RĂDULESCU propune modificarea art. 21, cetind următoarea propunere semnată de 7 membri:

« Subsemnații, propunem ca art. 21 din Statute să fie modificat astfel :

« Academia Română se compune din patruzeci şi cinci (45) Membri, câte cincisprezece de fiecare secţiune. »

Andrei Rădulescu, I. Simionescu, S. Puşcariu, S. Dragomir, C. Rădulescu-Motru, I. Petrovici, R. Rosetti.

— Punându-se la vot, propunerea se votează cu unanimitate de 30 de voturi.

Trecându-se la art. 3, d-l C. RĂDULESCU-MOTRU zice că e de dorit ca în definiţia Secţiilor să se arate diferenţiarea lor. In acest sens D-sa propune următorul text pentru Secţiunea Literară:

« Art. 3. — Atribuţiile şi îndatoririle Secţiunilor se specifică în modul următor:

« a) *Secţiunea literară* se ocupă de cultivarea şi punerea în valoare a creaţiunilor spirituale care îmbogăţesc literatura, arta, filosofia şi filologia română. Ea publică şi recomandă pentru premiare operile care se disting prin merite de originalitate personală. Ea organizează misiuni lexicografice şi cercetări asupra limbii române; se ocupă permanent de compunerea Dicţionarului limbii române. »

N. Iorga, Vasilescu-Karpen, I. Petrovici. C. Rădulescu-Motru, S. Puşcariu, Th. Capidan, R. Rosetti.

— Pus la vot, textul se adoptă cu unanimitate.

Şedinţa se suspendă pentru ca Secţiunea Istorică împreună cu Delegaţiunea, întrunite în Colegiu extraordinar de candidare, să intre în şedinţă secretă spre a alege şi propune plenului un candidat pentru locul vacant la Secţia Istorică prin moartea regretatului G. Balş.

La deschiderea şedinţei se continuă cu modificarea art. 3, alin. *b*, privitor la atribuţiile şi îndatoririle Secţiunii Istorice.

D-l DIM. GUSTI propune următorul text semnat de 8 membri:

« b) Secţiunea istorică se ocupă de ştiinţele istorice, geografice şi sociale (ştiinţe juridice, economice şi financiare, sociologie); culege documente importante, mai ales privitoare la Istoria Românilor; organizează misiuni pentru asemenea lucrări; ia iniţiativa pentru explorarea arheologică, geografică şi socială a ţărilor române; face publicaţiuni, încurajează şi recomandă spre premiare în primul rând opere meritorii de istorie, geografie şi ştiinţă socială românească. »

I. Petrovici, D. Gusti, Preotul Nic. M. Popescu, Andrei Rădulescu, S. Mehedinţi, G. Vâlsan, S. Dragomir, I. Nistor.

— Pusă la vot propunerea se votează cu unanimitate.

D-l Preşedinte L. MRAZEC comunică următoarea hotărîre luată în şedinţa colegiului extraordinar de candidare, prin care d-l N. Titulescu, colegul

nostru onorar, este ales şi propus plenului ca membru activ în locul regretatului coleg G. Balş:

« Potrivit art. 24 din statute, membrii Secției, împreună cu Delegația Academiei, se întrunesc pentru alegerea unui membru activ în locul vacant prin răposarea regretatului G. Balş, la ora 4,15 d. a.

« Prezenți 14 membri.

« Prezidează d-l Mrazec.

« Se pune la vot propunerea d-lui N. Iorga pentru alegerea d-lui G. Brătianu:

« 4 pentru

« 10 contra.

« Se pune la vot propunerea d-lui N. Iorga pentru alegerea d-lui Const. Marinescu:

« 3 voturi pentru;

« 11 voturi contra.

« Se pune la vot propunerea d-lui Andrei Rădulescu pentru alegerea d-lui N. Titulescu:

« 11 voturi pentru

« 3 voturi contra.

« Deci Secția și cu Delegația propune plenului alegerea d-lui N. Titulescu ca membru în locul decedatului G. Balş. Propunerea d-lui Andrei Rădulescu va fi cetită în plen de Domnia-sa. »

L. Mrazec, Andrei Rădulescu, I. Nistor, I. Simionescu, S. Dragomir, Al. Lapedatu, G. Țițeica, G. Vâlsan, R. Rosetti, D. Gusti, Preotul. Nic. M. Popescu.

In continuarea lucrării de modificare a art. 3, d-l Gr. Antipa face următoarea propunere de redactare a alin. *c*, formulată şi semnată de 7 membri ai Secțiunii Ştiinţifice:

« c) Secțiunea științifică se ocupă de lucrările de ştiințe teoretice și aplicate, ia inițiativa pentru explorarea țărilor române din punctul de vedere geologic, fiziografic, biologic, agricol, medical, technic şi economic; organizează misiuni pentru asemenea lucrări; face publicațiuni, încurajează și recomandă spre premiare opere meritorii relative la cunoștința științifică a țărilor locuite de Români. »

Dr. Gr. Antipa, I. Simionescu, D. Pompeiu, P. Bogdan, Vasilescu-Karpen, Dr. C. Marinescu, D. Voinov.

— Punându-se la vot, propunerea se adoptă cu unanimitate de voturi.

Articolele 4, 5 şi 6, nu se modifică.

La art. 7, d-l Dr. GR. ANTIPA face o serie de observațiuni, propunând modificări la alineatele *h*, *i*, *j* şi *l*.

— D-l Dr. Gr. Antipa a fost rugat să facă propuneri scrise.

La art. 11, se aprobă propunerea d-lui I. Nistor ca articolul să rămână nemodificat.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU comunică procesul verbal al Secțiunii Literare, încheiat astăzi, prin care Secțiunea a ales cu unanimitate de voturi ca Membri Corespondenți pe d-l Tudor Vianu, publicist și profesor la Universitatea din București și pe d-l Cezar Papacostea, profesor la Universitatea din Iași.

ȘEDINȚA GENERALĂ

25 MAI 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l EM. RACOVIȚĂ zice:

« Specia Homo sapiens a cucerit pământul în întregime cu adâncimile, înălțimile, apele și atmosferele sale, dar această măreață bogăție, și singură zestre, o exploatează atât de nechibzuit și de sălbatec încât a trebuit să intervie, ca totdeauna cu mare întârziere, jandarmul ca să apere ce-a mai rămas nepărăduit, nesăcătuit și neprădat.

« Comisiunea Monumentelor Naturei, în sfârșit legiferată și constituită, reprezintă capul jandarmului sus menționat, căci acest reprezentant indispensabil al puterii executive nu posedă în general decât mânile și picioarele strict necesare împlinirei misiunei sale.

« Noua Comisiune, care funcționează gratuit — o adevărată noutate — cercetează care Monumente ale Naturei trebue ocrotite contra distrugerii cetățenilor minori, majori sau chiar conducători. Chestia însă fiind complexă și puțin cunoscută în public, am compus un referat sumar, pe înțelesul tuturor și cât am putut de clar și precis, ce a fost adoptat de Com. Mon. Nat. și publicat în Bulet. Min. de Agricultură din 1934.

« Referatul a trebuit să fie, ca să zic așa, o creațiune, căci nu exista la cunoștința mea altul de acest soiu cu toate că chestia Mon. Naturale preocupă toate țările lumii, mii de Naturaliști și congrese internaționale ce se țin anual. Ca o primă încercare, cred că este destul de complect și va putea fi ușor pus la curent căci chestiunea Mon. Nat. este nouă și realizările sunt în plină experimentare, deci în evoluție repede.

« Dar scopul scrierii mele nu este numai informativ, ci și preventiv. Mari neajunsuri, chiar și pericole grave, amenință realizările Com. Mon. Nat. Mă tem de pacostea pe care o rezum la începutul referatului ce este reprodus aci.

MONUMENTELE NATURII

Definiții, clasificare, norme pentru aplicarea legii, cam ce trebue făcut și ce trebue evitat

O expunere sumară

PRELIMINARE

« S'a legiferat, în sfârșit! chestia importantă a « Monumentelor Naturii »; există o « Comisie », bine alcătuită, de oameni zeloși să lucreze desinteresat și cu spor; s'au înființat deja câteva rezervațiuni interesante; se observă chiar, în năprasnicul « deșert » al indiferenței generale, câteva

mici « oaze » de pricepere şi preocupare pentru ocrotirea bogăţiilor obşteşti, acum distruse nesăbuit de simple interese personale şi de egoisme puţin respectabile.

« Dar chestiunea Monumentelor Naturei este cu totul nouă la noi în ţară şi complect necunoscută presei, administraţiilor şi publicului.

« Din păcate, am o prea lungă experienţă de cele ce se petrec în România noastră ca să nu mă oţărăsc de marile neajunsuri ce ar putea izvorî din această necunoştinţă exploatată de cei mânaţi de interese personale.

« Prevăd anume cam următoarele piedici pentru înfăptuirea unei temeinice alcătuiri a ocrotirei Monumentelor Naturei:

« *a)* Crearea unei opinii publice cu totul greşită şi deci o reuşită posibilă a campaniilor de presă rău pornite, ori făcute din interese egoiste sau politice;

« *b)* Luare de măsuri legislative şi administrative nepotrivite;

« *c)* Declararea de Mon. Nat. a unor terenuri fără însemnătate şi suprimarea din interese personale sau politice a unor Mon. Nat. adevărate;

« *d)* Stabilirea confuziei între rezervaţii naturale, rezervaţii turistice şi terenuri de experienţă;

« *e)* Mă tem foarte serios de « Rezervaţii politice », de « Monumente ale Naturei electorale », de parcelarea patriotică a « Parcurilor naţionale » în favoarea alegătorilor, de exproprierea ca « Monument al Naturei » de terenuri netrebnice, aparţinând partizanilor de Club, şi alte asemenea pocituri « sociologice ».

« Mă tem, în rezumat de interferenţa « Monumentelor Naturei », acea mare zestre obştească, cu nepăsarea, uşurinţa, ignoranţa, interesul individual, al celor ce au de hotărît!

« Ca urmare a acestor îngrijorări, am alcătuit referatul de mai jos şi l-am supus membrilor Comisiunilor Monumentelor Naturii, centrala şi regionala Cluj, cu rugămintea de a-mi comunica observaţii eventuale. Primind unanime aprobări, am propus Comisiunii Centrale a Monumentelor Naturii publicarea referatului, ceea ce s'a acordat.

« Mai adaog că referatul meu este atât de concis încât, în realitate, e un simplu memento sau mai bine zis: o simplă enumerare de titluri de capitole şi paragrafe ale unei monografii care ar fi de mare interes să fie tipărită cu toate lămuririle folositoare, cu exemple caracteristice şi cu bibliografia lucrărilor importante.

DEFINIŢII ŞI NORME DE ALCĂTUIRE

« 1. Sunt « Monumente ale Naturei » toate teritoriile, vietăţile şi artefactele neistorice ce merită a fi conservate pentru folosinţa obştească actuală şi viitoare.

« (« Monumentele » de interes pur istoric privesc « Comisiunea Monumentelor istorice »).

« 2. *Clasarea Monumentelor naturale din punct de vedere ştiinţific.*

« *a)* Rezervaţii faunistice şi floristice;

« *b)* Ocrotiri de specii sau de indivizi;
« *c)* Ocrotiri de formaţiuni geografice şi geologice;
« *d)* Ocrotiri de zăcăminte mineralogice, paleontologice şi preistorice.
« 3. *Clasarea Monumentelor naturale din punct de vedere estetico-turistic.*
« *a)* Peisagii;
« *b)* Căi de comunicaţie cu zona lor mărginaşă;
« *c)* Formaţii geografice, minerale şi vegetale;
« *d)* Specii de vietăţi sau anume indivizi vegetali sau animali.

A) *Criterii generale ce trebue să hotărască declararea de Monument al Naturei*

« 1. Instituirea Monumentului trebue să corespundă numai interesului obştesc, cu excluderea intereselor individuale sau politice.

« 2. Declararea definitivă trebue să se facă numai:

« *a)* După un raport amănunţit făcut de un om competent, care a studiat chestia la faţa locului şi care are experienţă personală isvorîtă din cercetarea entităţilor asemănătoare existente în regiune sau în ţară;

« *b)* După un provizorat din care să reiese că instituirea corespunde în adevăr scopului şi că sunt şanse ca acest scop să fie împlinit în viitor, cu alte cuvinte: să se poată constata că există suficiente perspective de ocrotire eficace;

« *c)* Dacă neajunsurile sociale sau economice ce provoacă orice declarare de Monument al Naturii (ca orice proprietate de mână moartă) nu întrec beneficiul ştiinţific şi estetico-turistic;

« *d)* Dacă o pază efectivă poate fi organizată sau cel puţin dacă există perspectiva unei păziri eficace şi sigure în viitorul apropiat.

« (Declaraţia de Mon. Nat. e foarte periculoasă când lipseşte paza; în cele mai multe cazuri ea provoacă distrugerea grabnică a « Monumentului »).

« 3. *Puţine Monumente Naturale, judicios alese, bine păzite, cu viitor asigurat, sunt de o mie de ori preferabile unor Monumente Naturale numeroase, nepăzite şi fără durată probabilă.*

« 4. Rezervaţiile sunt de preferat ocrotirei specielor izolate.

« 5. Cu cât o rezervaţie este mai mare cu atât împlineşte mai bine scopul Monumentului Natural ştiinţific.

« 6. Cu cât o rezervaţie este mai complet şi mai larg înconjurată de o « zonă tampon » cu atât mai bine îşi împlineşte scopul.

« 7. Multe rezervaţii mici şi de aceeaşi natură, situate în aceeaşi regiune biogeografică, nu pot înlocui cu folos o rezervaţie mare, chiar mai puţin întinsă decât suma întinderilor lor. Ele constitue, faţă de rezervaţia mare, mai degrabă un neajuns decât o bogăţie.

B) *Rezervaţiile Faunistico-Floristice*

« *Scopul.* 1. Ocrotirea contra distrugerii şi contra oricărei modificări artificiale, a diverselor categorii de populaţii de vietăţi (biocenose), aflătoare în echilibrul biologic cel mai originar ce s'ar putea găsi pe cuprinsul ţării.

« 2. Condițiile unei rezervații ideale sunt realizate când ea răspunde însușirilor următoare:

« *a)* Posedă întreaga floră și faună cunoscută din istorie ca originară;

« *b)* Este suficient de întinsă ca să nu împiedece fluctuațiile firești ale echilibrului biologic și evoluția normală a florelor și faunelor; este destul de vastă ca să nu se pricinuiască introducerea factorilor artificiali din cauză de lipsă de spațiu;

« *c)* Este înconjurată de o zonă-tampon ocrotită natural (prin situație geografică, lipsă de valoare bănească, inaccesibilitate etc.), sau prin lege (zonă turistică, climatică, balneară, de rezervă forestieră, etc.);

« *d)* Este ușor de izolat și de păzit;

« *e)* Nu este amenajată pentru turism, sau pentru alt soiu de folosință care ar putea aduce schimbări artificale în faună și floră, sau care ar interfera cu fluctuațiile firești ale echilibrului biologic;

« *f)* Nu se intervine « omenește » în gospodăria rezervației decât în cazuri de protecție absolut indispensabilă, cum sunt de pildă:

« — Incendii care amenință să distrugă complet pădurile.

« — Năvăliri de animale sau plante noui, artificial aclimatate în vecinătate, care amenință echilibrul biologic originar sau existența speciilor autohtone.

« — Multiplicarea unei specii din rezervație atât de tare încât riscă să provoace exterminări de specii izolate sau de grupe de specii, ori să producă mari străcăciuni economice prin invadarea localităților vecine.

« (Nu se va interveni însă în procesul autoregulării ce se îndeplinește prin interacțiunea lentă a factorilor mediului chiar dacă s'ar putea prevede că, cu timpul, autoregularea ar avea ca rezultat eliminarea vreunei specii. Și dispariția formelor, prin jocul normal al legilor naturii, este un « fenomen natural » a cărui istorie are mare interes științific).

« *g)* Să-i fie permanența garantată. (O rezervație naturală trebue să fie ceva ***absolut permanent;*** nu se poate muta ca o capitală de județ, sau schimba ca o percepție, sau « transfera » la fiecare schimbare de guvern).

« (Vezi și tabloul comparativ al celor trei categorii de Rezervații).

C) *Ocrotirea speciilor*

I. Motivarea ocrotirii speciilor dispărânde

« *a)* Motivele științifice se înțeleg dela sine. Cât de intens este interesată știința în conservarea speciilor, o arată râvna și sacrificiile cu care se urmărește descoperirea fosilelor, adică a scundelor rămășiți care nu reprezintă decât fragmente ale vietății dispărute.

« Mai amintesc încă cât deplâng azi naturaliștii stârpirea de către om (inclusiv contemporanul așa zis: civilizat) a numeroase, extrem de interesante și neîndestulător cunoscute specii (Vaca marină, Marele Pinguin, Dido, Zebra Daw, Calul lui Gmelin și Bourul, spițe de Cal și Bou domestic în special ale celor românești, etc.). Mărimea pacostei cauzată de

pierderea acestui material de cercetare extraordinar de preţios nici nu se poate încă cunoaşte complet!

« *b)* Motivele practice (de direct interes economic) sunt mai puţin cunoscute dar tot atât de însemnate ca şi cele pur ştiinţifice.

« Orice specie poate să aibă un interes economic covârşitor, care poate să nu fie încă cunoscut dar care poate rezulta din viitoare descoperiri ştiinţifice. Exemple:

« Descoperiri de hormoni, fermenţi, alcaloizi, vitamine, etc.

« Descoperiri de calităţi zootehnice sau agronomice excepţionale, etc.

« Descoperiri de calităţi genetice speciale pentru hibridări şi ameliorări de rasse etc.

« Descoperiri de materii industrializabile ca: textile, izolante, oleaginoase, etc.

« De ce imens folos ne-ar fi libera folosire a spiţelor azi dispărute din care omul şi-a ales animalele şi plantele domestice!

II. *Ocrotirea speciilor*

« *A)* Ocrotirea ideală se îndeplineşte numai în cazul când specia (plantă sau animal) este ocrotită într'o localitate băştinaşă formând o rezervaţie de mare întindere.

« *B)* Ocrotirea eficace şi mulţămitoare, din punctul de vedere ştiinţific, este aceea a anumitor specii pe întreg teritoriul unei ţări sau al unei regiuni, când mai există pe aceste întinderi abitate (sălaşuri) băştinaşe nealterate. Când aceste abitate au dispărut ori s'au alterat artificial (mlăştini drenate, munţi despăduriţi, stepe cultivate etc.) atunci specia ocrotită, modificându-se, pierde din însuşirea ei de « Monument al Naturii » dar rămâne un obiect ştiinţific şi economic preţios, căci la urma urmei, mai bine e să ai la îndemână o specie mai mult sau mai puţin alterată decât să deplângi complecta dispariţie a unui tip de vietăţi care ar putea să prezinte, în viitor, covârşitor interes ştiinţific ori economic.

« *C)* Işi pierd din interesul lor ca document ştiinţific nealterat speciile de vietăţi care sunt:

« 1. Aclimatate în alt mediu decât cel băştinaş, chiar dacă mediul nou are caractere ecologice afine. Schimbarea de mediu produce totdeauna modificări care pot fi importante.

« Domesticate de crescători sau cultivatori, sau conservate în grădini zoologice şi botanice. Crescătoria şi cultivarea produc totdeauna în vietăţi, chiar fără selecţionare, schimbări foarte considerabile care împiedică ca aceste vietăţi, uneori din primele generaţii, să mai poată constitui un « Monument natural » de valoare ştiinţifică absolută. Bine înţeles că, din alte puncte de vedere, aceste vietăţi domestice pot avea mare importanţă atât ştiinţifică cât şi economică.

CARACTERELE COMPARATE ALE REZERVAŢIELOR NATURALE, DE STUDII ŞI TURISTICE

REZERVAŢIE NATURALĂ	REZERVAŢIE DE STUDII	REZERVAŢIE TURISTICĂ
1. Serveşte pentru păstrarea unei mostre de natură primitivă, neinfluenţată de om şi de artificiile sale.	1. Serveşte pentru experimentări de ştiinţe pure şi aplicate.	1. Serveşte de loc de desfătare, odihnă şi întremare.
2. Nu se admite niciun soiu de intervenţie omenească modificătoare a stărilor şi evoluţiilor naturale.	2. Se admite orice intervenţii făcute în folosul ştiinţei pure şi aplicate: aclimatări de plante şi animale etc.	2. Se impune orice intervenţie pentru a înlătura orice ijgneşte vederea, mirosul, simţul estetic etc. ca: produsele aglomeraţiilor omeneşti, afişele, reclamele, fabricele etc.
3. Nu admite amenajări pentru turişti şi căi de comunicaţie, ci numai drumurile indispensabile pentru a putea străbate prin locurile prăpăstioase.	3. Se admite orice soiu de amenajări, chiar pentru turişti, dar alcătuite astfel ca să nu stânjenească cercetările.	3. Se admite orice amenajări care uşurează circulaţia şi şederea turistului cu condiţia să nu spurce localitatea şi să nu vatăme igiena publică.
4. Este eternă; orice schimbare de destinaţie, cât de scurtă, înseamnă distrugere definitivă ca rezervaţie naturală.	4. E menită să-şi schimbe destinaţia când uşurinţele sau modalităţile de studii sunt istovite sau când devine insuficientă pentru aplicarea de noui metode.	4. E relativ mai tolerantă faţă de modificările de orice soiu care ar distruge celelalte două feluri de rezervaţii.
5. Nu poate în niciun caz funcţiona ca rezervaţie de studii sau turistică, decât în zona-tampon şi cu deosebite precauţii.	5. Poate funcţiona şi ca rezervaţie turistică cu oarecari precauţii.	5. Poate servi în multe cazuri pentru cercetări, ca rezervaţie de studii, în totalitate sau în parte.

III. *Modalităţile ocrotirei diverselor vietăţi*

« 1. Plante perene cu foarte mare longevitate sunt a se ocroti imediat în formaţiuni cât mai întinse; de pildă:

« *a)* Păduri seculare şi virgine căci nu se mai pot reconstitui. Un oarecare număr de massive forestiere de acest soi, alese cu mare grijă printre acele care nu sunt ameninţate de distrugere naturală (secarea progresivă a solului, rea expunere la furtună şi iarnă, prea ameninţate de pârjol, etc.) ar trebui ocrotite fără întârziere;

« *b)* Turbiere, mlaştini şi alte formaţiuni în constituirea cărora timpul joacă rolul principal.

« 2. Animalele mari, în special Mamifere, Păsări şi Peşti, ar fi bine să fie ocrotite în abitatul lor natural, adică în rezervaţiuni foarte întinse ca: Munţi, regiuni din deltă, porţiuni de fluviu, stepe întinse, etc. Dar acest deziderat optim n'are să fie realizat în practică decât în cazuri excepţionale. Ocrotirea acestor vietăţi nu se va putea înfăptui « gospodăreşte » decât sub forma de « Ocrotire de specii » în legătură, în cele mai multe cazuri, cu alcătuirile vânătoreşti şi turistice.

« 3. Invertebratele şi alte vietăţi mici. Speciile acestui soiu de vietăţi vor fi ocrotite prin faptul însuşi al înfiinţării de rezervaţiuni naturale, chiar şi turistice ori vânătoreşti, în diversele abitate cuprinse în hotarele ţării noastre (munţi, stepe, deltă, păduri seculare, dealuri, fâneţe, etc.).

« Deocamdată la noi sunt de luat măsuri speciale numai pentru câteva specii de Plante, dar se poate că unele specii de animale mici să aibă nevoie în viitor de protecţii speciale, de pildă Fluturi, Gândaci, Şerpi, etc. a căror forme şi colori frumoase riscă să fie comercializate cum să practică deja cu multe specii exotice, ce sunt exploatate fără măsură.

« Aci se termină textul referatului publicat în Buletinul Ministerului de Agriculură; vă rog să nu credeţi că temerile ce exprim în această scriere sunt exagerate; pot să vă aduc exemple din ţara care a fost iniţiatoare în această direcţie: Statele Unite ale Americei! Sunt absolut sigur că şi la noi acele racile înşirate la începutul referatului se vor manifesta, ba chiar cu mai mare « avânt tineresc » ca să mă servesc de expresia la modă.

« De aceea solicit pentru puţinele monumente ale Naturei care ne-au mai rămas, şi care au o nepreţuită valoare ştiinţifică şi o mare importanţă naţională, sprijinul moral şi simpatia activă a intelectualităţii române şi în special ale Domniilor Voastre cari formaţi elita ei cea mai aleasă. »

Continuându-se la modificarea Statutelor, d-l Dr. GR. ANTIPA prezintă următoarea propunere pentru modificarea alineatelor *i*, *j*, şi *l* ale art. 7:

« Art. 7 din vechile statute se modifică precum urmează:

« *i)* Alegerea delegaţiunii, a oficiilor de secţiuni şi a diferitelor comisiuni speciale;

j) Alegerea Secretarului general şi a secretarilor de secţiuni.

« *l)* Revizuirea şi ratificarea conturilor din anul bugetar încetat, aprobarea bilanţului şi descărcarea delegaţiei de gestiunea anuală. »

— Propunerea se votează cu unanimitate.

Alineatele *m*, *n* şi *o* ale aceluiaşi articol rămân nemodificate în următoarea cuprindere:

« *m)* Formarea bugetului pe anul următor;

« *n)* Primirea donaţiunilor importante şi regulamentarea lor;

« *o)* In fine, orice alte chestiuni de interes general pentru Academia « Română. »

Rămân nemodificate, de asemenea, articolele 8, 9, 10, 11 şi 12, în următoarele texte:

« *Art. 8.* Academia poate fi convocată în Sesiune generală extraordinară de către *Delegaţiunea ei*, când aceasta, în urma unei prealabile comunicaţiuni motivate, ce se va adresa tuturor Membrilor Academiei, va fi obţinut consimţimântul în scris al unei treimi din numărul lor total.

« *Art. 9.* Şedinţele în Sesiune generală se pot ţine numai în prezenţa majorităţii absolute a membrilor Academiei.

« *Art. 10.* Deciziunile Academiei, în Sesiune generală, se iau de regulă cu majoritatea voturilor membrilor prezenţi; însă deciziunile relative la alineatele *b*, *d*, *e*, *f*, *j*, *l* şi *m* din Art. 7, nu se pot lua decât cu două treimi din voturile membrilor prezenţi.

« In caz însă de a nu se putea obţine două treimi la votarea în două şedinţe consecutive, va fi deajuns, în a treia şedinţă, votul majorităţii absolute.

« *Art. 11.* Academia ţine *şedinţe ordinare* odată pe săptămână în tot cursul anului, afară de vacanţele ce ea îşi va determina şi cari nu pot trece peste trei luni în total.

« *Şedinţele ordinare săptămânale* se ţin sau de întregul Corp Academic, sau de Secţiuni, sau numai de Comisiuni; zilele şi orele se vor determina printr'un Regulament special.

« *Şedinţele ordinare* ale Academiei, ale Secţiunilor şi Comisiunilor, se ţin cu numărul membrilor prezenţi, oricâţi ar fi.

« *Art. 12.* Deciziunile Academiei, în şedinţele ordinare, atât ale întregului Corp, precum şi ale Secţiunilor şi Comisiunilor, se pot lua, în genere, cu majoritatea voturilor membrilor prezenţi, atunci însă, numai când se află faţă cel puţin o a treia parte plus unul din membrii Academiei, ai Secţiunii sau ai Comisiunii.

« *Art. 13.* Şedinţele ordinare ale Academiei, precum şi cele din Sesiunile generale, vor fi parte *publice* parte *intime*, după deciziunile prealabile luate de către Academie şi de către Secţiuni.

La Art. 13, după propunerea unanim aprobată a d-lui I. NISTOR, termenul « private » se înlocueşte cu termenul « intime », restul rămânând nemodificat.

Pentru Art. 14, d-l Secretar general G. ŢIŢEICA propune următorul text nou, din proiectul Delegaţiunii:

« Academia publică periodic *Analele* sale, cari vor cuprinde în rezumat atât desbaterile, cât şi lucrările ei administrative ».

— După o discuţiune la care iau parte d-nii Andrei Rădulescu, N. Iorga, Em. Racoviţă, G. Ţiţeica, I. Nistor şi Dr. Gr. Antipa, propunerea de modificare a art. 14, în forma citată mai sus, se aprobă.

La art. 15 se aprobă cu unanimitate de voturi al. 1 şi 2 propuse prin proiectul Delegaţiunii, în următoarele cuprinderi:

« In fiecare an, la finele Sesiunii generale, Academia îşi alege cu majoritate de voturi, dintre membrii săi, un Preşedinte.

« Preşedintele va fi ajutat de trei Vicepreşedinţi, aleşi asemenea, câte unul din fiecare Secţiune ».

D-l ANDREI RĂDULESCU propune al 3-lea alineat nou în următoarea cuprindere:

« In caz de încetarea din viaţă a Preşedintelui în intervalul dintre 2 sesiuni generale, atribuţiunile Preşedintelui vor fi exercitate de Vicepreşedintele care este cel mai vechiu membru al Academiei. »

— Pusă la vot, propunerea se aprobă cu unanimitate.

Se votează de asemenea modificările propuse prin proiectul Delegaţiunii la alineatele 4 şi 5 ale art. 15 în discuţiune:

« Fiecare Secţiune în parte îşi alege din sânul ei, în fiecare an, la aceeaşi epocă, câte un Preşedinte şi un Vicepreşedinte.

« Preşedinţii şi Vicepreşedinţii anuali ai Academiei şi ai Secţiunilor nu pot fi realeşi mai mult de trei ani consecutivi. »

Se adoptă cu unanimitate de voturi şi modificările art. 16 şi 17 propuse prin proiectul Delegaţiunii:

« *Art. 16.* Academia îşi alege, dintre membrii reşedinţi în Bucureşti, cu două treimi din voturile membrilor prezenţi în Sesiune generală, pe şapte ani, un Secretar general al Academiei Române.

« Asemenea...

« *Art. 17.* Secretarul general al Academiei, întru ceea ce priveşte lucrările de competinţa întregului Corp Academic iar Secretarii de Secţiune în ce atinge numai de lucrările speciale ale Secţiunilor, pregătesc lucrările pentru desbateri, ţin procesele verbale ale şedinţelor, fac rapoarte anuale despre activitatea Academiei şi a Secţiunilor, priveghează tipăririle Academiei şi ale Secţiunilor.

« Secretarul general întreţine, în numele Academiei, toată corespondenţa internă şi externă, cu autorităţile ţării şi cu particularii, în ceea ce priveşte lucrările Academiei.

« El are direcţiunea imediată a Cancelariei Academice, de care este răspunzător.

« Secretarul general, precum şi Secretarii de Secţiuni, primesc îndemnizări lunare fixe. »

ŞEDINŢA PUBLICĂ SOLEMNĂ

27 MAI 1935

D-l Preşedinte L. MRAZEC deschide şedinţa dând cuvântul d-lui coleg General Radu Rosetti spre a-şi rosti discursul de recepţie.

D-l General RADU ROSETTI îşi rosteşte discursul de recepţie, tratând subiectul « *Gânduri despre vitejie în trecutul românesc* ».

D-l AL. LAPEDATU citeşte răspunsul.

In şedinţă intimă d-l Preşedinte L. MRAZEC zice:

« In după amiaza zilei de Vineri 25 Mai curent a încetat din viaţă, la o vârstă încă tânără, colegul nostru onorar Prea Sfinţia Sa Episcopul Aradului Grigorie Comşa.

« Inaltul ierarh se făcuse cunoscut întregei intelectualităţi româneşti printr'o intensivă şi sistematică activitate literară şi cultural-morală desfăşurată la graniţa de vest a României întregite.

« Pentru aceasta se folosea atât de eficacitatea propagandei prin viu grai, cât şi de mijlocul scrisului. Pentru îndrumarea propagandei sale, făcută în deosebi spre apărarea credinţei strămoşeşti contra atacurilor tot mai îndrăsneţe ale diferitelor secte, cutreera satele, chiar pe cele mai îndepărtate, care nu văzuseră vreodată înaltă faţă bisericească.

« La această faptă directă, a adăogat o serie de zeci de tipărituri moralizatoare, toate datorite condeiului său. Una dintre acestea, privind creşterea tineretului nostru în spiritul tradiţiilor religioase-morale ale bisericei ortodoxe a fost premiată în 1932 de Instituţiunea noastră.

« Apreciindu-i această neobosită muncă, Academia Română l-a ales membru onorar al ei în anul trecut. »

Se decide ca d-l coleg Vicepreşedinte Al. Lapedatu să reprezinte Academia la solemnitatea înmormântării înaltului prelat şi coleg onorar.

D-l Secretar General comunică următoarea telegramă primită dela d-l coleg onorar N. Titulescu, din Geneva:

« Exprim Secţiunei Istorice adânca mea recunoştinţă pentru marea onoare ce-mi face propunându-mă membru activ al Academiei Române şi vă trimet consimţământul meu odată cu mulţumirile mele ».

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul verbal al Secţiunii Ştiinţifice de astăzi, prin care Secţiunea propune, cu 9 voturi pentru şi 1 vot contra, pe d-l Mihail David, Profesor la Universitatea din Iaşi, spre a fi ales membru corespondent la Secţiunea Ştiinţifică.

Aprobându-se avizul Comisiunii formată din d-nii membri jurişti ai Academiei, se iau următoarele deciziuni:

1. Se votează cu unanimitate respingerea propunerii făcute de Fundațiunea Carol I pentru un partaj provizoriu al averii lăsate prin testament Academiei Române și Fundațiunii Carol I de defuncta Elena Nevrouz.

2. Se aprobă încheerea unui contract cu Epitropia Bisericei Sf. Vineri-Herasca prin care să se dea Academiei în depozit jumătate din renta de expropriere a moșiilor Năsturelul și Lămotești, testate Epitropiei de def. general Năsturel Herăscu cu clauza de a achita anual Academiei jumătate din venitul acestor moșii. Prin contract Academia își creiază dreptul de a-și încasa singură cupoanele și efectele ieșite la sorți.

3. Se autoriză Delegațiunea să închee o tranzacțiune cu d-l Vasile Chiru în condițiuni cât mai avantajoase, față de oferta acestuia de a se stinge un proces ce i-a intentat Academia pentru predarea legatului lăsat Academiei de defunctul Ing. Const. Chiru, tatăl său.

Continuându-se discuția asupra modificării Statutelor, d-l Secretar General G. ȚIȚEICA propune din partea Delegațiunii înființarea unui articol nou, art. 18. D-sa comunică textul propus.

— După discuțiunea la care iau parte d-nii N. Iorga, S. Pușcariu, Andrei Rădulescu, I. Simionescu, Dr. Gr. Antipa, General R. Rosetti și Al. Lapedatu, și adoptându-se amendamentele propuse de d-nii Andrei Rădulescu și Dr. Gr. Antipa, se aprobă cu unanimitate de voturi art. 18 nou în următoarea cuprindere:

« Academia își alege dintre Membrii reședinți în București, cu două treimi din voturile membrilor prezenți în Sesiunea Generală, pe cinci ani, un Conservator al Bibliotecii și Colecțiilor sale.

« Conservatorul Bibliotecii și colecțiilor are direcțiunea serviciilor Bibliotecii și colecțiilor și pregătește lucrările privitoare la aceste servicii pentru ședințele Academiei și pentru Sesiunea generală. Delegațiunea îi va putea acorda dreptul de a întreține în numele Academiei toată corespondența internă și externă, cu autoritățile țării și cu particularii, în ceea ce privește Biblioteca și Colecțiile.

« El primește o indemnitate lunară fixă și este dator să locuiască în localul Academiei. »

La Art. 19 s'a adoptat următoarea redacțiune:

« Președintele Academiei, împreună cu Secretarul general și cu cei trei Vicepreședinți, formează Delegațiunea Academiei, care o reprezintă în toate interesele ei administrative și financiare, față cu autoritățile și cu particularii. »

Articolele 20 și 21 se aprobă cu unanimitate în următoarele texte propuse în proiectul Delegațiunii:

« *Art. 20.* Incheierile Delegațiunii se iau cu majoritatea membrilor săi.

« *Art. 21.* Academia are un personal de funcționari pentru lucrările sale de cancelarie și pentru păstrarea și rânduirea colecțiunilor sale (Bibliotecă, Muzeu, etc.).

« Acești funcționari vor fi numiți de Delegațiune, după propunerea Secretarului General sau a Conservatorului Bibliotecii și Colecțiilor. Numărul și atribuțiunile acestui personal se vor fixa și specifica printr'un Regulament, iar remunerarea lui se va determina prin bugetele anuale. »

D-l ANDREI RĂDULESCU, preocupându-se de modul alegerii celor câte 3 membri noui în fiecare Secțiune, face următoarea propunere, la care s'au alăturat 8 membri semnând:

« Subsemnații propunem să se înscrie în statute următorul text, cu caracter transitoriu:

Dispozițiuni transitorii

« Membrii activi, adăogați prin art. 22 la numărul anterior de 36, vor fi aleși în modul următor: în sesiunea generală din 1936 câte 2 (doi) membri, în fiecare Secțiune iar în sesiunea generală din 1937 cel de al treilea. »

— Propunerea se aprobă și se va înseria la dispoziții tranzitorii.

La Art. 23 se aprobă textul propus de Delegațiune cu cuprinderea de mai jos, cu observarea d-lui Al. Lapedatu ca la Regulamentul General să îngrijim a limita numărul membrilor onorari:

« *Art. 23.* Membrii Academiei, membrii de onoare și membrii corespondenți se aleg pe viață și numai la caz de vacanțe se procede, în cea mai apropiată sesiune generală, la înlocuirea lor ».

In Art. 24, propus de proiectul Delegațiunii, cuvintele finale « literară », istorică și științifică » se înlocuiesc cu cuvintele « potrivit art. 3 », articolul căpătând următoarea formă aprobată:

« Membrii Academiei nu pot fi decât Români din orice țară, cunoscuți prin operele și activitatea lor, potrivit art. 3 ».

D-l General R. ROSETTI citește următoarea propunere pentru modificarea Art. 25 (în noua redacțiune 26), semnată de 8 membri:

« Subsemnații propunem modificarea art. 25 (în noua redacție 26) în modul următor:

« Fiecare Secțiune, cu majorități de voturi, propune cel mai târziu până într'a 8-a zi a sesiunei generale, prevăzute în art. 23, candidați pentru locurile vacante în sânul ei.

« In caz când Secțiunea nu va prezenta propunerea în termenul arătat, Delegațiunea Academiei dimpreună cu membrii prezenți ai Secțiunei respective, convocați anume pentru aceasta, se vor întruni în ședință secretă ad-hoc, în ziua a 10-a a sesiunei și vor forma colegiu extraordinar de candidare, care — cu majoritate de voturi — va hotărî candidatul de propus la votul plenului.

« Votul pentru propunerea de candidare va fi făcut prin buletine și deodată pentru toate persoanele recomandate de membrii Secțiunei. El

va fi repetat până când unul dintre candidați va întruni majoritatea membrilor prezenți. Dacă în colegiul extraordinar de candidare nu se va putea întruni această majoritate — după 5 votări — locul rămâne vacant până la sesiunea generală următoare.

« Alegerea Membrilor se face de către Corpul întreg al Academiei cu două treimi dintre membrii prezenți în sesiune generală; această votare va avea loc după două zile libere dela prezentarea propunerii. »

— Pusă la vot, propunerea se votează în unanimitate.

Art. 26, se votează unanim textul propus de Delegațiune în următoarea redacțiune:

« *Art. 26.* Recepțiunea solemnă a membrilor Academiei se face prin lectură în public din partea noului ales a unei lucrări originale relative la o ramură oarecare a desvoltării naționale, tratând în același timp și despre viața și activitatea membrului în locul căruia a fost ales. »

Se trece la Art. 27. Se citește textul propus de Delegațiune în următoarea cuprindere:

« *Art. 27.* Membrii Academiei au dreptul și datoria de a participa cu vot decisiv la ședințele Sesiunii Generale a Academiei, atât în adunările Corpului întreg, cât și în ale Secțiunilor respective.

« Ei iau parte după putință la ședințele ordinare, folosindu-se și atunci de indemnizarea (diurna) determinată pentru cei ce asistă la o ședință de orice natură.

« Insărcinările și demnitățile pe care le oferă Academia Română, fie prin alegere, fie prin delegație, se dau numai membrilor care și-au îndeplinit îndatoririle prevăzute prin art. 26. »

Se pune la vot și se aprobă cu unanimitate textul art. 27 propus de Delegațiune, cu arătarea expresă că măsura cuprinsă în alineatul 3 nu se aplică membrilor actuali, ci este menită viitorilor.

Trecându-se la art. 28, se votează textul propus prin proiectul Delegațiunii, în următorul cuprins:

« *Art. 28.* Afară de lucrările ce membrii Academiei, din propria lor inițiativă, vor prezenta Academiei, fiecare dintr'înșii este îndatorat a îndeplini sarcinile personale sau colective ce i se vor da de către Corpul Academic sau de Secțiunea respectivă. »

La Art. 29 se propune și se aprobă a se înlocui cuvintele « *Președintele ei Onorar* » prin cuvintele « *Președintele ei de Onoare* », articolul luând deci următoarea formă:

« Majestatea Sa Regele României, Protector al Academiei Române, este « Președintele ei de Onoare ».

ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ

28 MAI 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l I. PETROVICI își rostește Discursul de Recepție despre *Alexandru Philippide.*

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU rostește Răspunsul.

In ședință intimă, la ordinea de zi fiind votul pentru alegerea D-lui N. Titulescu ca membru activ, d-l ANDREI RĂDULESCU cetește următoarea propunere.

Domnilor Colegi,

« In baza art. 3 din Statutele Academiei, din care rezultă că Secțiunea Istorică cuprinde în cadrul ei și Științele Sociale, unde intră — necontestat — și Dreptul, am onoarea să vă propun ca în locul de membru activ, vacant la această secțiune, să alegeți un jurist.

« Printr'o astfel de alegere vom satisface, măcar în parte, dorința aproape unanimă de a lua în considerare în alegerile noastre — într'o proporție mai justă — diferitele forme de cultură și vom face și o operă de dreptate față de Drept — care în acest chip — va putea avea în Academie încă un specialist, membru activ.

« In acest loc vacant vă propun să alegem pe d-l Nicolae Titulescu, membru onorar al Academiei noastre.

« Personalitatea d-lui Titulescu este așa de cunoscută și așa de elogios apreciată, atât în țară cât și în străinătate, încât cred că nu este necesar să stăruesc asupra valorii activității și lucrărilor sale.

« D-sa este, fără discuție, un mare învățat și unul dintre cei mai distinși juriști ai noștri.

« Incă din tinerețe, lucrarea sa « Essai sur une théorie générale des droits éventuels » l-a așezat între cercetătorii de seamă ai chestiunilor juridice.

« De atunci a desvoltat o activitate continuă și de mare importanță în acest domeniu. Profesor de Drept civil, conferențiar, publicist a adus contribuții originale în specialitatea Dreptului.

« Chemat de timpuriu la înalte demnități în Stat a lucrat intens în câmpul științelor sociale. Reformele sale financiare, expunerile de motive, susținerea lor, împreună cu feluritele sale manifestări, sunt dovezi prețioase despre concepțiile sale și despre valoarea lor din punct de vedere științific.

« Cea mai însemnată activitate însă, a desfășurat-o pe terenul Dreptului internațional, unde s'au ivit — după războiu — atâtea greutăți și probleme, de a căror cercetare și rezolvare numele său este strâns legat.

« Situaţia înaltă — şi foarte măgulitoare pentru noi — pe care a avut-o la Societatea Naţiunilor, expunerile aşa de profund documentate în Chestiunea optanţilor, apărarea noastră, cu o energie neîntrecută, în lupta dată pe această chestiune şi — în genere — strălucita sa activitate, desvoltată în acea instituţie precum şi la atâtea conferinţe internaţionale, activitate constatată şi în publicaţiile oficiale, l-au consacrat — pe bună dreptate — ca unul din cei mai valoroşi specialişti în Dreptul internaţional.

« Pentru marele sale merite a fost ales membru în diferite instituţii şi organizaţii ştiinţifice din străinătate.

« Pe lângă valoarea sa ca om de ştiinţă şi activitatea-i rodnică în domeniul vieţii internaţionale, pe lângă participarea la mari acte istorice, trebue să menţionăm şi pasiunea, cu care munceşte pentru triumful ideii de pace şi, în deosebi, pentru apărarea drepturilor sfinte ale neamului românesc.

« Socotesc — dar — că Academia Română trebue să-l onoreze, chemându-l în rândurile membrilor ei activi. »

Andrei Rădulescu.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Preşedinte constată, drept rezultat al votului că din 30 voturi exprimate d-l N. Titulescu a întrunit 28 voturi, 2 voturi fiind contra.

D-l Preşedinte L. MRAZEC proclamă ales pe d-l Titulescu, în aplauzele d-lor colegi, membru activ al Academiei Române, la Secţiunea Istorică, cu mare majoritate de voturi.

D-l I. PETROVICI citeşte următoarea propunere:

Domnilor Colegi,

« D-l Tudor Vianu, conferenţiar de Estetică la Universitatea din Bucureşti, este unul din elementele cele mai remarcabile ale generaţiei sale. Inzestrat cu spirit şi cultură filosofică temeinică, dispunând pe deasupra de gust literar şi de pătrundere critică, precum şi de talentul de a-şi exprima ideile, fie în scris, fie în vorbă, într'o superioară formă literară, d-l Vianu, fiind pe deasupra şi un harnic cercetător, a dat culturii româneşti o lungă serie de lucrări valoroase, în domeniul *Esteticii filosofice*, al *Criticii literare* şi al Culturii în genere.

« Titlurile scrierilor sale indică direcţia preocupărilor de căpetenie ale autorului, dela teza sa de doctorat trecută la Univeritatea din Tübingen: *Das Wertungsproblem in Schillers Poetik*, până la succesiva serie de lucrări *Dualismul Artei*, *Arta şi frumosul*, *Arta Actorului*, *Istoria Esteticei* (în texte alese), *Poesia lui Eminescu*, *Masca timpului* (culegere de schiţe literare), *Influenţa lui Hegel în cultura românească*, *Ion Barbu*, *Idealul clasic al omului*, *Concepţia raţionalistă şi istorică a culturii*, *Filosofia culturii*, *Arta şi Şcoala* şi încă altele, — toate culminând cu publicarea unui mare

tratat de Estetică, din care n'a apărut decât un singur volum, dar în care regăsim înmănunchiate într'o vastă sinteză, o întinsă erudiţie, ascuţimea critică, precum şi puterea constructivă a unui spirit realmente creator. Cugetarea filosofică a d-lui Vianu nu este numai din acelea care deşteaptă interes, dar mai inspiră pe deasupra şi confienţă, în sensul că niciodată de dragul unor jocuri fosforescente de lumini, D-sa nu abandonează calea sănătoasă a bunului simţ, care — orice s'ar zice — poate întovărăşi, fără nicio vătămare, originalitatea creaţiunii.

« Academia Română a distins acum doi ani pe d-l Vianu, premiindu-i lucrarea: Influenţa lui Hegel în cultura română, care a şi apărut în Analele Instituţiei noastre.

« De altfel, d-l Vianu mai fusese premiat cu doi ani înainte pentru volumul « Poezia lui Eminescu » de către Societatea Scriitorilor Români.

« Ajuns încă tânăr la o reală notorietate, prin realizările sale de până acum, D-sa mai constitue o frumoasă făgăduinţă de activitate viitoare, atât în domeniul cugetării estetice, pe care îl stăpâneşte magistral, cât şi în acel al literaturii pure, unde ne-a dat şi până astăzi câteva probe edificatoare de talent scriitoricesc, printre care putem cita volumul: *Imagini italiene*, în care autorul a ştiut să contopească în chip unitar, meditaţia filosofică, farmecul stilistic şi informaţia serioasă.

« Pentru aceste consideraţii — care au determinat votul unanim al Secţiei literare — socotesc că Academia Română face o fericită alegere, chemându-l pe d-l Vianu, printre Membrii săi corespondenţi. »

I. Petrovici.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Tudor Vianu întruneşte 23 voturi, din 29 voturi exprimate, 6 voturi fiind contra.

D-l Preşedinte L. MRAZEC proclamă ales pe d-l Tudor Vianu ca membru Corespondent al Academiei Române la Secţiunea Literară cu majoritate de voturi.

ŞEDINŢA GENERALĂ

29 MAI 1935

Preşedinţia d-lui Preşedinte L. MRAZEC.

D-l Dr. G. MARINESCU oferă recentele d-sale lucrări, făcute în colaborare cu d-l şi d-na Nicolescu şi d-l Dr. Al. Buttu.

D-l Preşedinte L. MRAZEC exprimă mulţumiri d-lui coleg Dr. G. Marinescu pentru lucrările oferite. D-sa comunică Academiei ştirea îmbucurătoare pentru ştiinţa românească şi pentru Instituţiunea noastră, că d-l coleg Dr. G. Marinescu a fost de curând proclamat membru onorar al Academiei de Medicină, Secţiunea de Neurologie din Londra. D-l Preşedinte felicită călduros pe d-l coleg Marinescu pentru această înaltă distincţiune.

D-l Dr. EM. RACOVIȚĂ zice:

« Am onoarea de a vă prezenta, în numele Rectorului și al Profesorilor Universității din Cluj, Anuarul din anul școlar trecut (1933—34) într'un volum de 423 pagini.

« Ne silim să facem din anuarul nostru o publicație folositoare de documentare și de orientare practică, transformare pe care însă n'o putem face decât treptat, căci se împotrivesc vechi eresuri, noui greutăți și tradiționala indiferență a corporației noastre pentru operele colective.

« Din conținutul volumului citez numai următoarele titluri de capitole ce prezintă interes mai deosebit, ca noutate, sau care merită comentarii.

« Cap.: *Fundațiile Universitare*. Atrag atenția asupra donației proprietarei firmei Hemmerle și Cia din Bacău, care pentru a doua oară ne pune la dispoziție o sumă pentru a dispune de ea, în favoarea Universității, *cum vom crede de cuviință*. Astfel de donații sunt cele mai nobile, cele mai desbrăcate de interes personal și în același timp cele mai folositoare, căci lasă pe cei mai competenți să hotărască când, cum și în ce scop întrebuințarea se va face cu mai mare folos obștesc.

« Cap.: *Oficiul de editură*, care are trei mari nevoi de împlinit:

« *a)* Editarea de manuale românești; s'au publicat până acum 13.

« *b)* Subvenționarea lucrărilor științifice.

« *c)* Subvenționarea periodicelor științifice.

« Nu insist asupra interesului de a avea manuale românești, dar vă atrag atenția asupra lucrărilor și periodicelor științifice, care astăzi nu se mai pot publica, căci nu mai sunt subvenționate, din 1931, de Stat. In toate țările din lume, cu toată criza, se continuă subvenționarea, căci niciodată asemenea publicații tehnice nu s'au putut susține din vânzări, sau abonamente.

« Nu e țară în lume în care să se scrie și să se audă mai des, și cu mai mare emfază, cuvântul « Cultură », decât în România mare; totuși nu este țară în lume în care, actualmente, adevăratele și fundamentalele izvoare de cultură ale poporului nostru să fie mai oropsite. Se poate oare concepe cultură fără știință, se poate oare concepe știință fără învățământ și cercetare, se poate oare concepe învățământ și cercetare fără publicații științifice? Ori, Statul, care subvenționează tot soiul de instituții, ce nu contest că n'ar fi ades meritorii, refuză orice ajutor de cinci ani de zile universităților, care în orice țară și în orice timp *au fost și vor fi pururea, creatoarele culturei superioare și singura temelie temeinică pe care se clădește această cultură*.

« Iar atunci când Universitatea din Cluj crează Oficiul ei de editură pentru a face față tragicei situații a adevăratei culturi, și când procură fonduri mult prea modeste acestui oficiu din taxele studențești, sar demagogii mari și mărunți și în numele « Culturei studențești » ne somează să suprimăm taxele, care tocmai aduc mijlocul pentru a instrui și cultiva pe studenți. Iar când gazetele atacă universitățile românești pe tema mincinoasă că înființează taxe ca să le distribue la profesori, toți miniștrii

de resort, toţi şefii de guvern se feresc să declare, cum li-o cere o elementară datorie, acel adevăr dureros pentru ei şi anume:

« Taxele universitare *actuale* nu servesc pentru gratificaţii profesorale; ele înlocuesc, încă în prea mică măsură, fondurile laboratoarelor suprimate complect de cinci ani din bugetul Statului.

« Cap.: *Rezumat francez.* Anuarele universitare sunt din ce în ce mai folosite de acei specialişti ce se ocupă cu învăţământul la diferitele popoare şi cu studiile de cultură comparată. Un schimb de anuare, din ce în ce mai activ, se practică între diversele universităţii ale lumii. Am crezut deci că un rezumat, în franţuzeşte, al materialului, ar putea fi de folos, şi nu ne-am înşelat; imediat după distribuirea primului anuar cu rezumat, ni s'au cerut exemplare.

« Aş mai avea de semnalat şi alte puncte de interes general, a căror soluţie clujană este descrisă în anuarul nostru, dar rezerv acea comunicare pentru altă ocazie. »

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA citeşte art. 30 în redactarea propusă prin proiectul Delegaţiunii, potrivit căreia membri de onoare se aleg după propunerea Secţiunilor şi în ce priveşte pe Români, în număr determinat.

— După o discuţiune, la care iau parte d-nii Gr. Antipa, L. Mrazec, Andrei Rădulescu, N. Iorga, Al. Lapedatu şi după propunerea d-lui I. Nistor de a se păstra tradiţia, care nu limitează numărul membrilor onorari români, se decide în unanimitate a se lăsa neschimbat art. 30 în discuţiune, în afară numai de înlocuirea cuvântului « onorari » prin cuvintele « de onoare », căpătând următoarea cuprindere:

« *Art. 30.* Membrii de onoare se aleg de către Academie, după propunerea Secţiei respective, atât dintre Români, cât şi dintre străini, fără număr determinat pentru aceştia din urmă, însă:

« sau bărbaţi, cari s'au distins prin operele şi activitatea lor în favoarea naţiunii române;

« sau persoane cari vor fi înlesnit desvoltarea activităţii ştiinţifice şi literare a Academiei, prin donaţiuni de o valoare însemnată ».

D-l I. NISTOR propune de asemenea să se retragă propunerea votată pentru modificarea art. 23, păstrându-se vechiul text, spre a se pune astfel în concordanţă cu textul art. 30 nemodificat.

— Se pune la vot retragerea propunerii făcute pentru modificarea art. 23 şi se admite.

La Art. 31 şi 32 se votează cu unanimitate următorul text propus de proiectul Delegaţiunii:

« *Art. 31.* Membrii corespondenţi se aleg, după propunerea Secţiei respective, dintre bărbaţi de specialitate, atât români, cât şi străini, ale căror lucrări pot contribui la scopurile Academiei.

« *Art. 32*. Membrii de onoare şi corespondenţi se aleg cu două treimi din voturile membrilor Academiei prezenţi în Sesiune Generală. »

Art. 33 se votează în următoarea redactare propusă de Delegaţiune:

« *Art. 33*. Membrii de onoare şi corespondenţi au dreptul de a asista la şedinţele de Corp ale Academiei cu vot consultativ. »

Art. 34 rămâne nemodificat.

La art. 35, alin. 1 şi 2 rămân nemodificate. Pentru alineatul 3 din acest articol, d-l Secretar general G. ŢIŢEICA ceteşte textul modificat propus de Delegaţiune în următoarea redactare:

« Din veniturile fondurilor cu destinaţiune specială, Academia prelevă pentru spesele generale 25% (douăzeci şi cinci la sută). Această prelevare nu va fi aplicată acelor fonduri primite în trecut, ale căror acte de fundaţiune fixează cuantumul prelevărilor.

« A cincea parte a prelevărei de 25% se trece la fondul de rezistenţă care va servi la echilibrarea bugetului şi la acoperirea cheltuelilor urgente extraordinare, pentru cari nu ar fi prevăzute fonduri în bugetele « ordinare.

— După o discuţiune, la care iau parte d-nii Dr. Gr. Antipa, I. Nistor, G. Ţiţeica, Andrei Rădulescu, Em. Racoviţă, C. Rădulescu-Motru, N. Vasilescu-Karpen şi Al. Lapedatu, se votează al. 3 al articolului 35 în textul propus de Delegaţiune.

In ce priveşte adaosul de 2% pentru fondul de pensiuni, d-l Al. Lapedatu propune ca din prelevarea de 25%, 2% se va vărsa la fondul de pensiuni.

— Propunerea se aprobă.

Art. 36, 37 şi 38 rămân neschimbate.

Art. 39 şi 40 se aprobă cu unanimitate, în modificările propuse de Delegaţiune, în următorul cuprins:

« *Art. 39*. Nicio schimbare în întrebuinţarea de fonduri din partea unei Secţiuni nu se poate face fără de aprobarea Academiei, în Sesiune generală.

« *Art. 40*. Academia îşi face pe tot anul bugetul său de venituri şi de cheltueli. »

La Art. 41, al. 1 se aprobă textul propus de Delegaţiune în următorul cuprins:

« *Art. 41*. Averea Academiei, compusă din fonduri permanente şi din venituri anuale, se administrează prin Delegaţiune, ai cărei membri sunt solidar răspunzători. Delegaţiunea este însărcinată a pune în executare dispoziţiunile bugetului. »

La alin. 2, aprobându-se amendamentul d-lui Andrei Rădulescu, se adaogă, după cuvintele « Academia este reprezentată în justiţie » cuvintele « şi înaintea oricărei autorităţi. »

D-l I. NISTOR propune a se adăoga următorul alineat, al 3-lea, la art. 41:

« Niciun act de dispoziţie referitor la averea Academiei nu se poate face decât în urma unui vot dat de Academie în Sesiunea generală. »

— Propunerea se aprobă în unanimitate.

Art. 42 şi 43 se votează în unanimitate cu modificările propuse de Delegaţiune, în următorul cuprins:

« *Art. 42*. Fondurile permanente ale Academiei şi vărsămintele veniturilor ei periodice, afară de *sumele necesare pentru cheltuelile curente*, se vor păstra la Casa de Depuneri şi Consemnaţiuni sau la Banca Naţională a României.

« *Art. 43*. Păstrarea şi manipularea sumelor *destinate pentru cheltuelile curente* sunt încredinţate unui Casier, iar conturile tuturor cheltuielilor şi ale mişcării fondurilor se ţin de un Contabil. »

D-l ANDREI RĂDULESCU propune ca la sfârşitul statutelor, la capitolul « Dispoziţii Generale » să se adaoge un articol, pe lângă cel votat în şedinţa dela 27 Mai, în următoarea cuprindere:

« Aceste statute intră în vigoare dela 1 Iunie 1935 ».

— Propunerea se aprobă.

După propunerea d-lui Andrei Rădulescu, se decide ca Statutele în forma primită prin voturile date în această sesiune generală, să se publice în « Monitorul Oficial ».

Procedându-se la votarea alegerii d-lui Cezar Papacostea ca membru corespondent, d-l G. MURNU ceteşte următoarea propunere:

Domnilor Colegi,

« D-l Cezar Papacostea, profesor de limba şi literatura elenă la Facultatea de Litere din Iaşi, s'a afirmat ca un distins reprezentant al clasicismului în ţară.

« A desvoltat o continuă activitate prin operele publicate în acest domeniu.

« Dintre ele citām cele mai de căpetenie:

« 1. Cercetări pedagogice şi sociale.

« 2. Evoluţia gândirii la Greci.

« 3. Problema destinului în tragedia greacă.

« 4. Specificul roman în Georgice.

« 5. Filosofia antică în opera lui Eminescu.

« 6. Sofiştii în antichitatea greacă.

« 7. Diodor Sicilianul şi opera lui.

« 8. Homer, Odyseia, I—XII, traducere.

« 9. Platon, viaţa, opera, filosofia.

« 10. Platon, I. Apologia lui Socrate, Euthyphron, Criton. II. Banchetul, Phaidon.

« Aproape toată această activitate e consacrată anticităţii şi în primul rând celei clasice. D-l C. Papacostea nu este numai un filolog propriu zis care se mărgineşte la chestiuni aride de formă, ci un interpret şi cercetător al fondului clasic.

« In ipostasa din urmă e cunoscut literaturii noastre prin studii de filosofie elenă, în care se constată aportul preponderent al concepţiei sale personale.

« In « Evoluţia gândirii la Greci » studiază probleme capitale de civilizaţie antică. In partea întâia se ocupă cu psihologia primitivă, cu Egiptul primitiv, rase şi anumite domenii de cultură, idei şi sentimente predomnitoare din lumea babiloniană şi ebraică; partea a doua este exclusiv consacrată civilizaţiei elene. Autorul discută marile chestiuni generale care constitue controversa istoricilor; importanţa relativă a ideilor şi faptelor, rolul raselor, societatea homerică şi selecţiunea poporului ionian, contactul dintre Eleni şi Orientali, sentimentul naţionalităţii, instituţiile ca documente sociale, datinele funerare şi cultul morţilor şi termină relevând valoarea documentară a literaturii în legătură cu poemele homerice.

« In tot acest studiu autorul dovedeşte o largă erudiţie, competentă în materie, metodă solidă, preciziune şi claritate în expunere.

« In monografia « Platon » studiază pe marele filosof-poet în mediul său social şi filosofic. Arată împrejurările istorice în care el a trăit şi evoluţia filozofică de unde a pornit opera-i proprie. Incepe cu clasificarea filosofiei lui Socrate şi înfăţişează opera Socrate-Platon ca o reacţie antisofistică întreprinsă pentru răpunerea individualismului periculos al sofiştilor, de unde şi derivă conceptul socratic şi apoi *ideia* platonică. Explică geneza *ideilor* şi încheie cu morala şi politica lui Platon. Această interesantă contribuţie la istoria filosofiei elene e scrisă în acelaşi stil limpede şi curat, caracteristic autorului.

« Pe lângă aceste cercetări de speculaţie abstractă, d-sa, cum se vede din lista publicaţiilor amintite, mai are o activitate remarcabilă ca interpret al textelor clasice. Efortul principal şi l-a concentrat cu predilecţie în traducerea operei platonice, din care a publicat o parte bună. Această întreprindere e una din cele mai anevoioase şi spinoase, întru cât acest scriitor clasic e o personalitate superioară de artist şi dispune de extraordinare mijloace de expresie realizând un ansamblu de forme şi idei, a căror fineţe, structură şi bogăţie nu-şi pot găsi uşor un echivalent în graiul românesc.

« A-i găsi tocmai această expresie echivalentă nu e dat oricui, atunci când se presupune din partea interpretului conştiinţă şi scrupul. D-l Papacostea s'a străduit din răsputeri pentru a răspunde acestei chemări şi a ne da o lectură agreabilă bazată pe o reproducere cât mai apropiată de cuprinsul textului. E acesta un merit foarte apreciabil mai ales în starea actuală în care se găseşte la noi literatura de traduceri din operele clasice. E o iniţiativă frumoasă vrednică de laudă într'o direcţie unde e foarte mult de făcut. Că alesul nostru posedă resurse care-l deosebesc de comunul antreprenorilor de duzină, în această privinţă dovadă e şi încercarea de interpretare a « Odisseii ».

« Pentru toate aceste calităţi de serioasă activitate şi competenţă Secţia Literară recomandă pe d-l Papacostea bunăvoinţei d-lor colegi rugându-i ca prin votul lor afirmativ să-i acorde încrederea cuvenită. »

— Se procede la votul cu bile. Rezultatul votului este: voturi exprimate 26, din care d-l Cezar Papacostea a întrunit 18 voturi, 8 voturi fiind contra.

D-l Preşedinte L. MRAZEC proclamă ales membru corespondent al Academiei Române la Secţiunea Literară pe d-l Cezar Papacostea.

Se decide prelungirea actualei sesiuni generale până la 31 Mai curent inclusiv.

La ordinea de zi fiind formarea bugetului, d-l C. RĂDULESCU-MOTRU ceteşte *Raportul Comisiunii financiare despre întocmirea proiectului de buget al Academiei pentru exerciţiul bugetar 1935—36* depus în şedinţa dela 16 Mai curent.

După o discuţiune la care iau parte d-nii Dim. Gusti, Sextil Puşcariu, Dr. Gr. Antipa, d-l Andrei Rădulescu propune să se voteze bugetul, dându-se în acelaşi timp autorizare Delegaţiunii să modifice după necesităţi cifrele, să modifice chiar organizarea serviciilor, să suspende gradaţiile şi înaintările personalului, dacă nevoia o va cere.

— D-l Preşedinte LUDOVIC MRAZEC pune la vot proiectul de buget, care se votează cu propunerea d-lui Andrei Rădulescu.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU ceteşte următorul *Raport al Comisiunii financiare a Academiei asupra gestiunii pentru 1934 a Fundaţiunii Familiei Menachem H. Elias:*

« Comitetul Fundaţiunii Elias a depus darea de seamă asupra exerciţiului 1934 întocmită de d-nii D. Voinov şi D. Emanuel, însărcinaţi cu verificarea gestiunii financiare.

« Bilanţul şi contul de venituri şi cheltuieli sunt însoţite de tablouri arătând în detaliu operaţiunile făcute.

« Averea Fundaţiunii se urcă la suma de lei 366.018.244,78 formată din numerar în casă, depozite la bănci, efecte publice şi acţiuni, imobile, cauţiuni, cheltuieli pentru spitalul Elias, etc.

« Veniturile au fost de lei 12.545.470,25 iar cheltuelile de lei 6.549.121,50 deci a rezultat un excedent net de lei 5.996.348,75 care s'a trecut la fondul pentru executarea dispoziţiunilor testamentare (spital, şcoli, fond de prevedere şi investiţiuni).

« La fondul pentru spital şi şcoli s'au mai încasat dobânzi şi cupoane în sumă de lei 1.601.719,65.

« Acest fond în 1933 a fost de lei 95.384.682,78 care sporit cu sumele arătate mai sus este deci la 31 Decemvrie 1934 de lei 101.986.402,43.

« Printre cheltuelile Fundaţiunii, Academia Română a primit pentru anul 1934 suma de lei 2.000.000 şi diverse instituţii de cultură şi binefaceri, pensii, ajutoare şi subvenţii membrilor familiei lei 4.323.327,

iar pentru cheltuelile de contencios, întreținerea localelor Fundațiunii, salarii, diverse impozite, etc. lei 2.225.794,50.

« Așa cum se prezintă socotelile gestiunii Fundațiunii Elias pe 1934, suntem de părere să fie aprobate. »

Andrei Rădulescu, C. Rădulescu-Motru, Preotul Nic. M. Popescu.

— Se ia act și se dă descărcare asupra gestiunii Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias, din exercițiul bugetar 1934.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU cetește următorul *Raport al Comisiunii financiare a Academiei asupra proiectului de buget pentru 1935—36 al Fundației Familiei Menachem H. Elias:*

« Comitetul Fundațiunii « Menachem H. Elias » depune, conform statutelor, bugetul Fundațiunii pe 1936 din care se vede că s'au prevăzut atât la venituri cât și la cheltuieli suma de lei 16.364.000.

« I. Veniturile sunt formate din:

a) Venitul moșiilor: Sascut, Berești și Balotești .	lei	2.320.000
b) Din chiria imobilelor din București	»	6.883.000
c) Din chiriile imobilelor din Viena	»	1.824.000
d) Cupoane și dividende dela efecte și acțiuni aflate în București, Viena, Berlin, Paris, Bruxelles și Sofia .	»	5.012.000
e) Din dobânzi dela Bănci din țară și străinătate .	»	325.000
Total . . .	lei	16.364.000

« Este de notat că pentru 1936 s'a sporit venitul moșiilor dela lei 746.000, cât a fost prevăzut în 1935 la lei 2.320.000.

« II. Cheltuielile se descompun în modul următor:

1. Administrația centrului, întreținerea localului Fundației, speze de cancelarie, diurnele Consiliului și statele personalului .	lei	2.065.000
2. Administrația moșiilor: Sascut, Berești și Dărvari	»	320.000
3. Impozite, asigurări, amortisment și transformări la imobilele din București	»	2.086.000
4. Administrația imobilelor din Viena, salarii, chiria impozite, etc.	»	456.000
5. Pensii și rente testamentare	»	175.000
6. Subvenții și ajutoare la familii și Instituțiuni .	»	2.238.000
7. Neprevăzute și fond pentru deschidere de credite	»	100.000
8. Cheltueli de contencios și călătorii	»	200.000
9. Academia Română	»	2.000.000
10. Disponibil pentru dispozițiunile testamentare (spital, școli)	»	6.724.000
Total . . .	lei	16.364.000

« Acest buget după cum se vede, este întocmit după normele anterioare și la întocmirea lui au luat parte pe lângă d-l D. Emanuel și colegii noștri Dr. Gr. Antipa, Dr. G. Marinescu, D. Voinov și I. Simionescu.

« Suntem de părere ca proiectul de buget să se aprobe așa cum a fost întocmit de majoritatea membrilor din Consilul Fundației. »

C. Rădulescu-Motru, Preotul Nic. M. Popescu, Andrei Rădulescu.

— Se ia act și se aprobă unanim proiectul de buget.

Procedându-se la alegerea delegaților titulari și supleanți ai Academiei în Consiliul de Conducere și Administrație al Fundațiunii, se realeg ca titulari d-nii Dr. *Gr. Antipa, Dr. G. Marinescu, I. Simionescu* și *Dim. Voinov*, iar ca supleanți d-nii *G. Murnu, S. Mehedinți, N. Vasilescu-Karpen* și *Sextil Pușcariu.*

D-l Dr. GR. ANTIPA amintește că testamentul def. Jacques M. Elias ne-a pus obligația construirii unui spital model în Capitală. Din venituri s'au adunat 114.000.000 lei, cu cari de astă toamnă s'a început construcția spitalului, care se află la al 4-lea etaj.

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ

30 MAI 1935

D-l Președinte L. MRAZEC, deschizând ședința publică, arată că această ședință este consacrată proclamării premiilor acordate în acest an. Rapoartele despre lucrările premiate se vor publica în Anale. Dintre ele se va ceti numai raportul asupra operei poetice și dramatice a d-lui Lucian Blaga, distinsă cu Marele Premiu C. Hamangiu, de 100.000 lei, acordat acum pentru întâia oară.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA cetește următoarea dare de seamă asupra premiilor din acest an:

« In sesiunea generală a acestui an Academia a avut de acordat 35 de premii, dintre cari 17 premii cu o valoare variind între 2.000 și 100.000 lei, *pentru opere publicate* și 18 premii cu o valoare variind între 1.000 și 100.000 lei, *pentru lucrări tratând subiecte date de Academie.*

« Pentru acordarea acestor premii Academia a votat în bugetul ei suma totală de 720.656 lei, din care 339.800 lei pentru opere publicate și 380.856 lei pentru lucrările ce aveau să ia parte la concursurile premiilor cu subiecte fixate de Academie.

« Pentru operele publicate s'au destinat 4.000 lei pentru scrieri cu conținut de orice natură, 4.000 lei pentru scrieri didactice, 2.000 lei pentru scrieri asupra comerțului, 3.500 lei pentru scrieri conținând predici bisericești, 100.000 lei constituind Marele Premiu C. Hamangiu, pentru

lucrări dramatice şi volume de poezii, 3.000 lei pentru scrieri literare sau filologice, 30.000 lei pentru lucrări de arheologie, 64.000 lei pentru scrieri istorice, juridice, economice şi filosofice şi în sfârşit 105.000 lei pentru scrieri cu conţinut ştiinţific, cu deosebire pentru lucrări sau descoperiri în ştiinţa medicală, pentru cari Academia publică anual însemnate şi numeroase premii.

« La concursul acestor premii s'au prezentat 94 scrieri, din cari 36 au fost distinse cu premiile sau cu părţile de premii, cari se vor vedea îndată. Neacordate au rămas, din regretabilă lipsă de concurenţi, Premiul *Dr. Em. Riegler*, de 5.500 lei, publicat pentru lucrări de clinică terapeutică sau terapeutică generală şi Premiul *Adina şi Colonel Paul Străjescu*, de 8.800 lei, publicat pentru lucrări experimentale de bacteriologie şi fiziologie.

« O lipsă şi mai mare de concurenţi avem de constatat, cu mare părere de rău, la premiile pentru subiecte date. Căci s'au prezentat lucrări abia la 8 premii din cele 18 premii publicate pentru subiecte date şi anume:

« 3 manuscrise la *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, anunţat a se acorda celei mai reuşite traduceri în limba engleză a operei poetice a lui Mihail Eminescu; un manuscris la *Premiul V. Adamachi* de 5.000 lei, cu subiectul « *Al. Depărăţeanu* »; un manuscris la *Premiul General Constantin şi Maria Burghele*, de 4.000 lei, pentru o compunere literară, istorică sau didactică; un manuscris la *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, cu subiectul: *Studiu asupra numelor de persoană (nume, pronume, supranume, poreclă) şi de animale dintr'o regiune românească;* un manuscris la *Premiul Camerei de Comerţ şi Industrie, Circumscripţia I-a din Turnu-Măgurele*, de 20.000 lei, cu subiectul *Teleormanul economic;* un manuscris la *Premiul At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, cu subiectul *Istoria unei mânăstiri din România;* un manuscris la *Premiul I. C. Atanasiu*, de 4.000 lei, cu subiectul *Criteriul biologic în Drept;* un manuscris la *Premiul Statului Gh. Lazăr*, de 50.000 lei cu subiectul *Febra exantematică (febra de Marsilia)*.

« Dintre acestea, potrivit aprobărilor date de Secţiuni şi de Comisiunile speciale, au fost acordate premiile *V. Adamachi*, *Eliade Rădulescu*, *I. C. Atanasiu* şi *Premiul Statului Gh. Lazăr*.

Apoi D-sa proclamă acordate următoarele premii:

1. *Premiul Năsturel*, de 4.000 lei, s'a acordat d-lui *Nicolae Firu*, pentru scrierea « Monografia Bisericei Sfintei Adormiri » (Biserica cu lună) din Oradea, scrisă cu prilejul împlinirii a 150 de ani dela întemeerea ei, 1784—1934», pe baza următorului raport al S. S. Preotului *Nic. M. Popescu:*

« Nicolae Firu, *Monografia bisericii Sfintei Adormiri din Oradea*, 1934, pp. 174.

« Cu prilejul împlinirii a 150 de ani dela întemeierea bisericii Adormirea din Oradea — cunoscută sub numele de biserica cu lună — d-l N. Firu a scris monografia acestui lăcaş bisericesc ortodox. Cetirea acestei

monografii arată limpede ce greutăţi neînchipuite au întâmpinat Românii ortodocşi din acest oraş întru ridicarea lăcaşului lor de rugăciune.

« Aveau Românii biserică în Veneţia, suburbie a Orăzii. Inceputurile ei se urcă în secolul al XVI-lea; locuiseră aici şi episcopi ortodocşi până la sfârşitul secolului al XVII-lea. Nu aveau însă biserică Românii din cetatea Orăzii — deşi vechimea lor în acest oraş era adâncă, iar numărul li era însemnat.

« Toate cererile lor de a li se da voie să-şi ridice şi aici biserică sunt respinse. Catolicii umblau să-i tragă la biserica catolică maghiară, iar « sfânta unire » întrebuinţează orice mijloc pentru atragerea lor la uniaţie. Au mers până acolo că au stricat podul de peste Criş ca ortodocşii din oraş să nu se poată duce la biserica din Veneţia. Au oprit pe preoţii din Veneţia să intre în oraş pe motivul încălcării terenului altei confesiuni. Bieţii români ortodocşi îşi îngropau morţii noaptea trecându-i prin apa Crişului cu carele.

« A trebuit să vie decretul de toleranţă din 1781 al împăratului Iosif al doilea ca românii ortodocşi din oraş să dobândească libertatea de credinţă. Dar această libertate nu însemna şi libertatea de a-şi ridica şi biserică. Alte cereri, alte cercetări, toate respinse, până ce o deputăţie obţine la 27 Septemvrie 1784 chiar dela împărat învoirea de zidire a bisericei. Grabnic îi pun temelia la 9 Noemvrie de teamă să nu li se revoace învoirea. Ajutoarele de clădire le dau ei, credincioşii.

« Dar nici acum piedicile nu încetează. Episcopul român-unit Moise Dragoş caută să-i oprească reclamând autorităţilor că biserica este prea mare şi că pentru ridicarea ei s'ar cheltui prea mult, ceea ce ar sărăci pe credincioşi.

« Obiecţiunile lui Moise Dragoş (11 Sept. 1786), mai ales cele privitoare la ridicarea turnului bisericii sunt naive şi răutăcioase. Că se vor amesteca sunetele clopotelor cu cele dela biserica catolică şi biserica unită. Că a cerut el fonduri pentru ridicarea unei biserici unite cu turn şi deci nu-i nevoie de turn la biserica ortodoxă. Că fiind ceasornic la biserica catolică, nu-i necesar altul la această biserică ortodoxă.

« Românii ortodocşi biruesc toate piedicile. Biserica lor se înalţă impunătoare în mijlocul oraşului. Este ridicată cu strădania lor, sunt mândri de ea. Daruri vin din toate părţile. Pe popor l-a izbit globul lunei, atârnat de ceasornic, care se roteşte ca şi luna pe cer trecând prin toate fazele lunare; de aci numirea: biserica cu lună.

« Prin această biserică şi prin şcoala de lângă ea, neamul românesc se menţine în Oradea, întărindu-şi conştiinţa naţională şi cerând mereu reînfiinţarea vechii episcopii ortodoxe de aci.

« Dreapta lor cerere se împlineşte în România întregită. Falnica biserică cu lună ridicată cu atâtea jertfe primeşte, ca o frumoasă catedrală ce este, în anul 1920 pe vrednicul şi mult încercatul episcop ortodox din Oradea, care este părintele Roman Ciorogariu.

« D-l Nicolae Firu, cunoscut şi prin alte bune studii despre biserica şi şcoala din Bihor a studiat asiduu izvoarele privitoare la istoria acestei

biserici, dându-ne un folositor studiu, din care reiese limpede lupta dusă de Românii orădani pentru apărarea neamului și legii lor.

« Recomand cartea pentru întreg premiul Năsturel din anul acesta. »

2. *Premiul Asociațiunii Craiovene*, de 4.000 lei, s'a acordat d-lui *G. Breazul*, pentru volumul « Carte de cântece pentru clasa IV secundară de băieți și fete », pe baza următorului raport al d-lui *George Enescu:*

« Cartea de Cântece » de d-l G. Breazu, prezentată pentru Premiul « Asociațiunei Craiovene », este o carte utilă pentru școli (anume pentru clasa IV-a secundară), e drăguț ilustrată, este împănată cu poeme și cugetări ale celor mai însemnați scriitori români potrivite cu scopul acestei lucrări și întrunește un număr însemnat de cântece din folklorul nostru dintre care unele de toată frumusețea.

« Așa fiind, îmi permit să recomand această carte pentru premiul mai sus menționat. »

3. *Premiul N. Chrissoveloni*, de 2.000 lei (divizibil), s'a acordat în întregime d-lui *Mihail Pizanty*, pentru scrierea « Statistica — Conferență ținută pe ziua de 7 August 1933 la Universitatea populară « N. Iorga » din Vălenii-de-Munte », pe baza următorului raport al d-lui *N. Vasilescu-Karpen:*

« Broșură de 64 pagini format 17 cm. 25 cm.

« Lucrarea este o conferență ținută la Universitatea populară « N. Iorga » din Văleni în ziua de 7 August 1933, — și completată ulterior cu un material documentar și diverse diagrame.

« Conferența de sigur foarte interesantă, este o expunere rezumativă dar clară a științei statisticei, cu aplicațiuni la fenomenele fizice, sociale și economice, cu numeroase exemple din diverse domenii.

« D. Pizanty arată obiectul și importanța statisticei, istoricul și metodele acestei științe.

« Lucrarea, deși a făcut obiectul unei singure conferențe, reprezintă un efort serios de a rezuma în puține pagini noțiunile esențiale ale științei statisticei și cred că merită a fi încurajată, — corespunzând de altfel scopului înființărei premiului Chrissoveloni. »

4. *Premiul Eufimia și Ioan Andrei Profesori*, de 3.500 lei (divizibil), s'a acordat la 2 scrieri astfel:

2.500 lei Preotului *Toma Chiricuță*, pentru scrierea « Cunoști tu calea ?— Chemări către suflet », pe baza raportului S. S. Preotului *N. M. Popescu:*

« Preotul Toma Chiricuță, *Cunoști tu calea?*, chemări pentru suflet. București, 1934, p. 269.

« Astăzi în biserica noastră cuvântul predicii răsună mai des decât altădată. Și s'a ajuns că sunt biserici, pe care credincioșii le caută și pentru predică. Una din aceste biserici pline de credincioși, atenți la predica preotului, este biserica Zlătari, unde păstorește autorul acestor Chemări pentru suflet.

« Predicile sale din acest volum se deosebesc de altele şi prin aceea că nu sunt scrise în vederea publicării, ci prinse de stenograf aşa cum s'au rostit din faţa altarului.

« De aci interogaţiile dese; de aci familiaritatea în exprimare, de aci unele străduinţe mai lungi decât te-ai aştepta asupra unor probleme. Pleacă toate acestea din dispoziţia credincioşilor ascultători, sau din avântul predicatorului.

« Tema acestor predici este prinderea sufletului pentru o viaţă înaltă creştină. Şi în haosul oraşului nostru, de nevoie este cât mai deasă chemare către viaţa în Hristos. Documentarea cu pilde din viaţa noastră este deasă şi accentuată; stilul este vioiu şi colorat, dar câteodată prea plin de neologisme. Să nu uităm însă că vorbeşte către un public cu oarecare cultură. I-a scăpat o pagină nepotrivită cu credinţa şi viaţa noastră pagina 122.

« Oricum, această carte de predici este bună şi merită atenţia noastră. »

1.000 lei Preotului *Ioan Iliescu*, pentru scrierea « Gânduri în linişte », pe baza raportului S. S. Preotului *N. M. Popescu:*

« Preotul Ioan Iliescu, *Gânduri în linişte*. Râmnicu-Vâlcii, 1931, p. 156.

« Este o adunare de articole publicate mai înainte prin reviste. Autorul a pus pe hârtie în ceasuri liniştite de seară unele din clipele lui de slujire preoţească. Viaţa preoţească mai ales în vremea noastră are aspecte multiple. Autorul a prins câteva: cum să faci o lecţie de religie cu copiii, ce greutăţi are oficiul parohial, ce se poate spune într'o predică, cum se înfăţişează o adunare eparhială. Gândurile îi sunt sănătoase iar stilul limpede. Greşit este numai când scrie în « Nepotriviri » că I. Bianu nu era religios.

« Părerea mea este ca premiul să se împartă între amândouă aceste cărţi, dând celei dintâi o parte mai mare. »

5. *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, s'a acordat în întregime d-lui *Lucian Blaga*, pentru opera sa dramatică şi poetică din ultimii şase ani, pe baza raportului d-lui *Sextil Puşcariu:*

« In toamna anului 1918, tocmai în zilele când monarhia austro-ungară se destrăma, poşta mi-a adus un pachet din Viena. Un tânăr student, care nu-şi spunea numele, îmi trimitea manuscrisul unui volum de versuri.

« Intâia poezie era atât de neobişnuită prin conţinutul şi prin forma ei, încât trecui cu atenţiunea mai încordată la a doua şi la a treia. La a patra ştiam că am înaintea mea opera unui mare talent, a unui spirit de o originalitate neobişnuită. Avui intuiţia că însăşi vremile nouă care începeau îşi spuneau cuvântul în versurile tânărului poet.

« Am început deci să public poeziile una după alta, în întâia gazetă românească pe care o conduceam după Unire la Cernăuţi. Colegii din redacţie nu prea înţelegeau la început rostul acestor versuri stranii, între articolele serioase care discutau problemele palpitante la ordinea zilei,

nici articolul meu despre poet, izvorît dintr'un entuziasm pe care nu-l prea împărtăşeau şi-l credeau exagerat.

« Până 'ntr'o zi, când apăru « Legenda »...

Strălucitoare 'n poarta raiului
Sta Eva;
Privea cum ranele amurgului se vindecau pe boltă
Şi visătoare
Muşca din mărul
Ce i l-a 'ntins ispita şarpelui...

« A fost atunci o sărbătoare în redacţia « Glasul Bucovinei » şi clipele de înălţare sufletească se repetară când apăru « Gorunul » şi alte poezii, care de atunci au intrat în antologii.

« Dar farmecul versurilor lui Lucian Blaga apăru întreg abia când, în 1919, şi-a publicat întâiul volum.

« Dela « Patriarhalele » lui Şt. O. Iosif, dela « In grădină » a lui D. Anghel şi dela « Poeziile » lui O. Goga, aveam iarăşi un volum, nu o strânsură de poezii publicate prin reviste, un volum închegat, în care un poet tânăr se înfăţişa întreg, cu o operă lămurită de zgura versurilor de ocazie, necaracteristice.

« I-a zis « Poemele Luminii », titlu care multora le-a părut pretenţios. Şi totuşi, toate aceste versuri, în care poetul « tresare de amarul tinerelor sale patimi », nu-i decât o continuă ţâşnire spre lumină a unui suflet bogat.

« El îşi cântă dorul exuberant de viaţă şi de iubire, pentru ca:

Să nu se simtă Dumnezeu
In mine
Un orb în temniţă — încătuşat.

« Nevoia de a se exterioriza, acel impuls nestăpânit de creaţie pe care-l simţea în sine, este pentru el o parte prin care Creatorul însuşi se manifestă. In acest suflet de poet e atâta dinamism şi în acest creer de gânditor atâta concentrare, încât versul său sparge cătuşele formei tradiţionale. Sentimentele, ce izbucnesc rapsodic sau înfloresc gingaş în cuvinte, nu se pot adapta rigidei simetrii metrice, gândurile sale, ce se cer exprimate în toată puritatea, se simt stânjenite de rima care adesea fură pe poet, silind-l să dilueze ideea originară cu elemente nouă. Versul său inegal ca extensiune, are uneori amploarea unui râu cu matca largă şi cu cursul lin, sau e sacadat ca suflul celui ce poartă o povară prea grea, şi se frânge alteori în două, ca ramura împovărată de rod. El corespunde totdeauna ritmului intern din sufletul poetului, inegal muncit în clipele creaţiei.

« Această emancipare de forma tradiţională a poeziei noastre şi lipsa de muzicalitate a unor versuri (în care se îngrămădesc multe consonante) explică în parte rezerva cu care Lucian Blaga a fost primit de critică. El a fost preţuit de cetitori mai puţin decât atâţi poeţi care trăesc de pe urma

eufoniei eminesciene şi a virtuozităţii lui Coşbuc. Spre a-l putea gusta pe Blaga, trebue să ai un suflet capabil de a vibra în ritmul sufletesc al poetului; să poţi resimţi fiorii acelui patos interior pe care poetul îl are comun cu romanticii, fără ca să devină, ca la aceştia, teatral, declamator, iubitor de gesturi largi. Gândirea lui nu se revarsă în cuvinte cu rezonanţă retorică, ci rămâne adesea neexprimată în amănunte. Cuvintele sale sunt numai jaloanele ce indică drumul urmat de cugetarea poetului, lăsându-ne să presimţim vag legăturile între ele şi asociaţiile ce le-au produs. « Sunt lucruri care nu pot fi *înţelese* decât vag » spune el într'un loc; dar spre a le putea *simţi* se cere acea acordare sufletească cu sufletul poetului, pe care Blaga o ştie produce prin toată atmosfera ce învălue versurile sale.

« Mai târziu rima va apărea şi ea, mai întâiu întâmplător, neaşteptată şi totdeauna necăutată, iar când neliniştea creaţiei va trece din stadiul întâielor lupte sufleteşti spre « Marea trecere », simetria metrică va apărea şi ea tot mai des.

« Deodată cu întâiul volum de versuri apare volumul său de eseuri şi de aforisme. Blaga le numeşte « Pietre pentru templul meu ». In aceste cugetări exprimate lapidar şi în acelaşi vibrant ritm interior, recunoaştem azi multe din elementele de temelie ale viitorului său sistem filosofic (cu care nu e locul să ne ocupăm aici).

« Spuneam atunci că Blaga va trebui să aleagă între poezie şi filosofie, crezând că nu se pot face incursii din domeniul fantaziei neînfrânate în al criticismului logic, fără ca şi unul şi altul să sufere.

« M'am înşelat. Intre cugetările din « Pietre pentru templul meu » e una care arată că în concepţia lui Blaga cele două domenii nu numai că nu se exclud, ci se întregesc. « Orice colţ sufletesc din noi are atâta rezonanţă pentru tot ce se petrece în noi, încât de multe ori mi se pare că fiecare idee... are o inimă care bate pentru ceva — şi fiecare simţământ un cap care cugetă ». Pentru el « în filosofie şi în ştiinţele pozitive rolul principal l-a avut, ca şi în artă, *puterea creatoare a omului*, nu experienţa şi nici logica », care « este cel mult un mijloc prin care se cristalizează atitudinea spirituală în faţa lucrurilor ».

« Omul simplu » spune în alt loc, « îl recunoşti din aceea că se miră de toate, dar simplitatea i-o recunoşti şi din aceea că de unele lucruri nu se miră destul... ». Capacitatea « de a se mira » e una din însuşirile caracteristice ale poetului Blaga, care se recunoaşte până şi în înfăţişarea lui exterioară, cu ochii săi de copil uimit. Ca un copil copleşit de multiplele minuni ce le vede, el pune acele întrebări, ce-ţi deschid ochii şi ţie, omul mare, obişnuit să treci pe lângă lucrurile de toate zilele fără să le mai vezi. A te mira însemnează de fapt a observa şi a simţi în tine un fior de admiraţie, care te poate apropia de marele mister al firii şi care rodeşte îndemnul neliniştei transcendente.

« Observaţia admirativă a naturii duce le acele imagini poetice de o gingăşie, plasticitate şi noutate cu totul neobişnuită, de care abundă cu deosebire al doilea volum de versuri, « Paşii profetului ». Intre cele văzute

se leagă subtilele fire ale asociației, analogiile se lămuresc, și ele încep să explice taine neînțelese.

Mă odihnesc lângă o piatră de hotar
și florile se 'nalță în vârful degetelor mici
dela picior
ca să mă vadă.

« Intre obiect și ființă, între concret și abstract se durează o insensibilă punte de trecere, care dă viață și patimă omenească lucrului, sensibilizează abstractul sau mută vizibilul și palpabilul în domeniul abstracțiunii.

« In singurătatea în care « carii macină tăcerea » lumii, în dogoarea amiezii, în care « boii-și rumegă căldura », în satul încărcat de liniște, prin care « trec sănii grele de tăceri » înțelegem cum poetul, care « sufere de prea mult suflet », exclamă:

De mână-aș prinde timpul, ca să-i pipăiu
pulsul rar de clipe...

și cum gânditorul e convins că datoria noastră « în fața unui adevărat mister nu e să-l lămurim, ci să-l adâncim așa de mult, încât să-l prefacem într'un mister și mai mare ». Ne-o spune atât de frumos chiar în prima poezie:

Eu nu strivesc corola de minuni a lumii
Și nu ucid
Cu mintea tainele, ce le 'ntâlnesc
In calea mea
In flori, în ochi, pe buze ori morminte...
Eu cu lumina mea sporesc a lumii taină —
Și 'ntocmai cum, cu razele ei albe, luna
Nu micșorează, ci tremurătoare
Mărește și mai tare taina nopții,
Așa îmbogățesc și eu întunecata zare
Cu largi fiori de sfânt mister
Și tot ce-i neînțeles
Se schimbă 'n neînțelesuri și mai mari
Sub ochii mei.
Căci eu iubesc
Și flori și ochi și buze și morminte.

« De aici dragostea poetului pentru mit. Precum romanticul Eminescu deplânge moartea falnicei Veneții, Blaga-și arată adâncul regret în fața lui Pan care moare în clipa când zărește o cruce pe spatele păianjenului, lăsat cu atâta dragoste să-și țeasă casa în urechea lui de pusnic uitat de lume, a acelui Pan, care de acum nu va mai « prinde 'n palme 'ncetișor căpșorul mieilor » ca să le caute primăvara « cornițele sub năstureii moi de lână ».

« Un critic — d-l Tudor Vianu — a arătat că cele două cuvinte repetate mereu în poezia lui Blaga sunt « lumină » și « cenușă ». La ele trebue adăugat al treilea, care apare dela început și se repetă aproape obsedant în volumele de mai târziu, e cuvântul « vânt ». Dorul de lumină, flacăra sacră, care consumă și produce cenușa, e nutrită de acel suflu sălbatic al furtunii interioare, care se întețește cu cât elanul întâiei tinerețe se mistue subt povara întrebărilor fără răspuns. « In marea trecere » în care se găsește, și despre care poetul își dă însuși atât de mult seamă, încât pune aceste cuvinte în titlul celui de al trilea volum al său, el scrie aceste versuri grele:

M'aplec peste margine:
nu știu — e-a mării
ori a bietului gând?

Sufletul îmi cade în adânc
alunecând ca un inel
dintr'un deget slăbit de boală.

« Poeții vremurilor nouă? Cântăreți leproși care poartă cântecul la porți închise.

Sunt mai bătrân decât tine, Mamă,
ci tot așa cum mă știi:
adus puțin din umeri
și aplecat peste întrebările lumii...
Trupul meu cade la picioarele tale
Greu ca o pasere moartă.

El pismuește acum pe omul simplu, pe care întrebările asupra rostului acestei vieți nu-l neliniștesc

și mă scutur de mine însumi
ca un câne ce-a ieșit dintr'un râu blestemat.

« Sensibilitatea sufletului său reacționând la nedumerirea oricărui gând, a unei simple amintiri, e blestemul vieții sale. Spre a evidenția această elementară putere căreia nu i se poate opune, poetul găsește o simplă întorsătură sintactică ce spune mai mult decât o sută de cuvinte explicative:

In mine *se vorbește* și astăzi despre tine.

« Tămăduirea? el n'o mai nădăjduește decât printr'o reîntoarcere acolo unde « s'a născut veșnicia », la sat.

Aici se vindecă setea de mântuire
și dacă ți-ai sângerat picioarele
te așezi pe un potmol de lut.
Uite, e seară.

Sufletul satului fâlfâe pe lângă noi:
ca un miros sfios de iarbă tăiată,
ca o cădere de fum din streşini de paie,
ca un joc de iezi pe morminte înalte.

« Şi astfel ia fiinţă volumaşul cu acele versuri de o tristeţe adâncă, pe care le intitulează *Lauda somnului*.

In somn sângele meu ca un val
se trage din mine
înapoi în părinţi.

« Viziuni apocaliptice de o putere cum rar le mai întâlnim în literatura noastră, tulbură însă acest somn, chinuit de cele mai sbuciumate vise.

Noapte întreagă. Dănţuesc stele în iarbă
Se retrag în pădure şi 'n peşteri potecile...
Buhe sure s'aşează, ca urne, pe brazi...

...Duhul muşchiului umed
umblă prin văgăuni...
La rădăcinile brazilor, lângă blestemul cucutelor
ciobanul pune pământ
peste mieii ucişi de puterile codrului.

« Paradisul » însuşi e « în destrămare ».

Serafimi...
înseteazâ după adevăr
dar apele din fântâni
refuză găleţile lor...

Porumbelul sfântului duh
cu pliscul stinge cele din urmă lumini...

« Astăzi Lucian Blaga se găseşte *La cumpăna apelor* — şi la maturitatea talentului său. Volumul de versuri, tipărit la 1933, subt acest titlu, ne face să prevedem o înnoire la acest poet cu o adâncă viaţă interioară şi cu o putere de creaţie care nu s'a lăsat niciodată abătută de valurile timpurilor sbuciumate în care trăim, pe care totuşi le-a resimţit cu o putere ca puţini alţii.

« El îşi dă seama că face parte din ceata « cântăreţilor bolnavi » ai unui sbuciumat început de veac, care « poartă fără lacrimi o boală în strune », cu sufletul ce se aseamănă cu o spadă de foc, pe care o duc însă stinsă în teacă.

Caut, nu ştiu ce caut. Caut
o oră rămasă în mine fără făptură
ca pe un ulcior mort o urmă de gură.

« Fruntea « menită 'nălţărilor altădată » e acum aplecată.

Poteca de-acum coboară ca fumul
Din jertfa ce nu s'a primit. De-aci luăm iarăşi drumul
spre ţărna şi valea, trădate 'nmiit
pentru'un cer chemător şi necucerit.

« Gândul liniştei eterne de care-l apropie anii ce trec — şi pe a căror trecere o simte cu toată greutatea — nu-l mai face să se revolte. El vede în liniştea de subt pământ o continuare a liniştei dinainte de naştere, şi scrie acele cinci versuri frumoase, în care cuvântul « mamă » de trei ori rostit, rimează, nu numai pentru ureche, cu « teamă ».

« Şi în strânsă legătură cu mama proteguitoare, mângâietoare, refugiu veşnic din furtuna gândurilor, apare, ca o rază luminoasă în acest volum de versuri triste, copilul. Părinţii, care simt ca un dar încrederea oarbă ce le-o aduce, îl învălue într'o grijă plină de uimire şi purtătoare de biruinţă:

Făptură nouă, iată pe frunte
întâia lumină te-a uns...

...Subt straşina vremii vei creşte
încet, ca o lacrimă 'n ochi.

« N'a existat dela Alecsandri încoace, niciun adevărat poet al nostru care să nu se fi apropiat cu toată veneraţia de poezia noastră populară. Blaga e şi el unul din adâncii ei cunoscători şi admiratori. Genul care l-a atras mai mult a fost, în consonanţă cu aplecarea lui firească spre misticism şi legendă religioasă, descântecul şi colindele, în care răsună accente străbune, atât de greu de descifrat. In dramele sale aceste ecouri din vremuri păgâne, apar adesea sugestive şi evocatoare, ca scenele magice din tragediile lui Shakespeare. In ultimul volum de versuri găsim o colindă minunată în stil popular dăruită în loc de cântec de leagăn fetiţei sale:

Doarme colo în poiată
pruncuşor fără de tată
Şi măicuţa mama lui
se tot plânge boului
c'a născut în Vifleim,
n'are scutece de in
n'are apă, n'are faşă,
nici opaiţ, nici nănaşă.
Iosif cercul de pe cap
în cuier şi l-a lăsat
şi-a plecat unde-a plecat
ca să-l latre câinii 'n sat...

*

« Intr'o zi acest îndrăgostit al literaturii noastre populare, veni la mine să-mi ceară colecţii de material folcloric. Blaga trăia atunci la Cluj, unde fusese unul din întemeietorii revistei « Gândirea ». I-am atras atenţia asupra unei poezii, publicată în revista « Transilvania », care mă impresionase adânc şi pe care o consider, alături de « Mioriţa », ca pe una din cele mai strălucite produse ale geniului nostru popular. Pe motivul Lenorei poetul anonim a brodat o baladă de o extraordinară putere evocativă. Holera decimează satul. Puterea ei pustietoare se opreşte însă în faţa altei puteri mai mari: voinţa unei mame de a-şi revedea fata înstreinată şi de a o răzbuna faţă de cel ce-i adusese nenorocirea, propriul ei frate. In acest tablou sinistru al satului de lângă « podul de rouă », în care cucuta a năpădit curţile şi o babă uitată de timp scurmă în cenuşa răcită pe vatră, în care strigoii trec pe cai albi în miez de noapte şi Holera bate neputincioasă la uşă, poetul viziunilor mistice trebuia să se simtă acasă.

« Şi astfel s'a născut acel joc al fantaziei care se numeşte « Invierea », o pantomimă în patru tablouri, care aşteaptă pe compozitorul înrudit sufleteşte ca să-i dea făptura muzicii.

« Dar să trecem peste acest joc al fantaziei « în afară de loc şi timp » şi să nu ne oprim nici la cele două episoade «freudiene » în activitatea dramatică a lui Lucian Blaga, « Fapta » şi « Daria », spre a-l urmări în lucrările sale cele mai caracteristice. Acestea vor rămânea în literatura noastră, devenind bucăţile de rezistenţă în repertoriul viitorului teatru românesc pentru lumea doritoare de a se împrospăta sufleteşte de năvala dramelor efemere şi comediilor uşoare.

« La început stă poemul său dramatic, « misterul păgân » «Zamolxe » contemporan cu « Paşii profetului », scris în aceleaşi versuri libere, bogate în strălucitoare figuri poetice, vibrând de acelaşi ritm intern. O notă lămuritoare ne spune că « istoria ne-a păstrat aproape numai numele acestui profet trac. Religia lui Zamolxe şi anecdota în jurul căreia se ţese acţiunea acestui mister nu sunt prin urmare decât o creaţiune a autorului ». Cel mai liber teren deci pentru jocul fantaziei creatoare, pentru preocupările lui religioase, când crează parabola cu Dumnezeul-Orb, pe care fiecare din noi, copiii lui, îl purtăm de mână.

Te sbuciumi veşnic dibuind
să faci minuni, cum n'au mai fost,
dar braţele nu-ţi sunt aşa de tari
precum ţi-e visul de înalt.
Atât de des tu cazi înfrânt
şi nici nu bănueşti furtuna de lumină ce-ai creat-o.

« Cele mai multe din calităţile acestui poet cu neobişnuite aptitudini de dramaturg se vădesc din această primă încercare tinerească, din care se desemnează clar atitudinea şi mijloacele sale de autor dramatic. Varietatea se manifestă la el în puterea sa de a se înnoi faţă de marile probleme ce-l preocupă.

« Tot interesul autorului se concentrează asupra eroului principal.

« Celelalte personagii ale piesei nu apar pe scenă decât pentru a crea atmosfera necesară spre a înțelege lupta din sufletul eroului. Sânul codrilor misterioşi şi munţii eternei singurătăţi nasc pe ciobanul fanatic şi cu suflet virgin, frumuseţea livezilor înverzite şi taina şopotului de izvoare dau fiinţă frumoasei Zemora, fiica Magului.

« Ea e singura femeie în dramă şi, ca cele mai multe figuri de femei, nu trăeşte scenic decât în funcţie de eroul principal, care este un bărbat. Tot astfel Mira din Meşterul Manole, cea cu părul negru şi venită de dincolo de râu, întreagă: dragoste, dor de vieaţă şi devotament de soţie, nu are alt rost de a fi decât să mărească contrastul şi să ducă la paroxism încrâncenarea inimii celui ce o iubeşte deopotrivă cu opera sa de artist. Aşa e Patrasia, soţia Popii din « Tulburarea Apelor », cu toată fiinţa ei înfiptă în realitate, simplă, neînţelegătoare pentru tot ce nu e omenesc şi e pervers, dar totuşi femeie, cu presimţirile vagi ale instinctului ei de soţie în primejdie. Şi aşa e mai ales Nona, sălbateca şi enigmateca călugăriţă, pe jumătate zână din poveşti şi pe jumătate ispită diavolească:

In răcoarea zorilor pluteşte căldura ei, —
o adulmecă prin păduri dobitoacele subţiri.
Căpriorii se opresc pe urma ei cu nările în vânt
şi uită să meargă la izvor.

« Şi totuşi această femeie cu care dobitoacele codrului se simt înrudite, e în acelaşi timp soră bună cu Hilda Wangel, din dramele lui Ibsen, fetiţa-destin care face pe constructorul Solness să urce schelele turnului la înălţimi ameţitoare şi pe bătrânul poet norvegian să regrete, în clipele când « Morţii vom învia », viaţa de iubire pe care a sacrificat-o operei poetice.

« Numai Mama din Cruciada copiilor se ridică, prin intensitatea iubirei ei, pe primul plan al acţiunii dramatice, în luptă cu fanatismul iluminat al fiului ei, care se cere sacrificat şi a cărui « inimă se scurge pe subt uşă şi prin zidurile » care-l opresc să plece cu ceata nevinovaţilor ostaşi ai mormântului. Patima deslănţuită în acest conflict e de un dramatism extraordinar şi de o nobleţă etică ce contrastează nespus de binefăcător cu pasiunea erotică exploatată până la saturaţie de cei mai mulţi autori de drame moderne.

« Dacă cu drept cuvânt s'a relevat ca o deosebită calitate a dramaturgului Blaga, ingeniozitatea şi originalitatea lui în închipuirea subiectelor, va trebui să accentuăm altă calitate, ce mi se pare tot atât de remarcabilă: măestria cu care el ştie să-şi încadreze aceste subiecte în realitatea românească.

« In privinţa aceasta Blaga e, alături de Carageale, cel mai naţional între scriitorii de drame româneşti.

« Căci, precum în poezie şi în nuvelă sau roman, nici subiectul scos din istoria naţională, nici versul declamator sau fraza prin care se exaltă sentimentul patriotic, nu este încă un motiv ca să facă dintr'un scriitor

poet naţional, ci numai confundarea integrală cu specificul nostru etnic tot astfel şi în dramă, personagiile îmbrăcate în haine de voievozi sau de boieri şi tiradele lor din actul al treilea, nu creează încă drama naţională. Poet naţional e Alecsandri, nu fiindcă a scris pe Peneş Curcanul, — care, precum se ştie, are un model străin —, ci fiindcă a simţit tot farmecul poeziei populare căreia i-a dat locul ce i se cuvenea în literatura cultă, poet naţional e Eminescu, care s'a identificat cu românismul, Coşbuc şi Goga, care au vrăjit sufletul ardelenesc în versurile lor senine sau clocotitoare de pasiune, Creangă cel rupt din soldul Moldovei şi Sadoveanu care a ştiut să-i cânte frumuseţile...

« Nu e de sigur o întâmplare că Blaga, care în eseurile sale filosofice e atât de adesea preocupat de problema structurei noastre etnice, îşi începe şirul dramelor sale transportându-ne în lumea strămoşilor noştri Traci. Sângele ce l-am moştenit dela ei curge viu încă în vinele noastre. Glasul acestui sânge răsună adesea şi în versurile sale. In solul pe care călcăm zilnic se ascund oase, al căror fosfor luminează încă în nopţi acoperite de mister.

« Găman, mătăhala fioroasă şi totuşi strâns legată sufleteşte până şi de surâzătoarea soţie a Meşterului Manole, e însăşi personificarea acestui pământ românesc. El tresare în vis când malul Argeşului se cutremură surpând zidurile mânăstirii. Din cojocul lui sar pietricele şi nisip pe pergamentele pe care meşterul arhitect a închipuit schiţele clădirii. Scena când Mira sare pe corpul muncit de convulsiuni al acestui Găman şi joacă uşoară fără ca bolţile măestre ale oaselor ei tinere să se frângă, e de o frumuseţe şi adâncime simbolică fără pereche...

« Cu intuiţia care-l caracterizează, Blaga a deprins din lungul şir de veacuri al trecutului nostru importanţa covârşitoare pe care a avut-o, în cultura noastră, ortodoxia. Această legătură intimă şi milenară cu biserica creştinismului oriental, care a păstrat credinţa în puritatea ei mistică iniţială, e apa mare ce ne-a purtat pe valurile ei.

« De câte ori această apă a fost tulburată, de atâtea ori găseşte el un conflict dramatic, care însemnează în acelaşi timp un moment de criză acută în istoria neamului.

« Insăşi minunata legendă a Meşterului Manole, cu dramatismul luptei între sensurile ce leagă pe om de viaţa pământească şi între avântul artistic ce pretinde sacrificiul suprem, se încadrează pentru el în furtuna stârnită odinioară de bogomilism.

« Locul acţiunii pe Argeş în jos. Timp mistic românesc » notează Blaga pe prima pagină. Timpul în care se petrece acţiunea va rămânea, precum legenda o cere, vag, pentru ca misterul să nu se tulbure prin precizări istorice, dar acest mit e românesc. Intre personagiile piesei apare Stareţul Bogomil, care crede în dualismul trupului şi sufletului şi care devine agentul sfătuitor al lui Manole ca să aducă jertfa corpului pentru izbânda sufletului, şi îndrumătorul Mirei să alerge la altarul sacrificiului suprem. Cadrul religios îl dau şi cei doisprezece meşteri zidari, dintre care unii poartă chiar numele şi au avut şi îndeletnicirea celor doisprezece

apostoli ai lui Hristos, ca și care se simt legați solidari nu prin jurăminte ci prin chemarea ce o simt în suflet să slujească aceluiași ideal.

« Al doilea moment de criză apare la începutul secolului al treisprezecilea, când catolicismul trece pe la curțile noastre domnești și boierești, căutând să abată spre Apus cursul marei ape a ortodoxismului oriental.

« Printr'o cetate românească de pe malul Dunării trece vântul de nebunie fanatică care a dus spre sacrificiu miile de copii nevinovați. Acestei *Cruciade a copiilor* se alătură și fii de Români, iar Radu, pe care grija de mamă a Doamnei îl oprește, trebue să cadă jertfă, acasă la el, unui ideal colectiv nerealizat.

« Dacă această piesă a lui Blaga e poate cea mai dramatică, cea mai caracteristică pentru poet, cea mai plină de dramatism interior și pictată cu mai saturată coloare locală, îmi pare cea care poartă titlul ce s'ar putea da seriei întregi a dramelor acestui ciclu, *Tulburarea Apelor*. Scrisă în anul 1923, ea e străbătută de același ritm interior, care svâcnește în volumele de versuri inaugurate prin « In marea trecere ».

« In Ardealul păzit de înstrăinare prin legea strămoșească începe să bată vântul marelui reformator dela Wittenberg. In alambicurile alchimiștilor sași dela Sibiu se fierbe esența ce avea să otrăvească sufletul unui tânăr preot dintr'un sat românesc din apropiere, ispitit de făgăduiala unei cârji de episcop, amețit de glasurile ce voiau să-l smulgă din misticismul ortodox spre realismul protestant și mai ales mânat de un sălbatec dor de a « haiduci », fie chiar în cele religioase. Și numai o « faptă » de haiduc, incendierea bisericii, îl vindecă prin deslănțuire, de greul pornirei ancestrale zăvorîtă în subconștient.

« Spre acest Ardeal din care poetul însuși a răsărit atât de nou și atât de complex, ca o ofrandă pe care noua provincie o aduce țării întregite, și-a ales el și subiectul celei mai nouă drame, care, jucată pe scena Teatrului Național din Cluj la începutul acestui an, a avut și un succes scenic ca puține drame românești.

« Nimbul legendar cu care Moții recunoscători au îmbrăcat figura lui Avram Iancu, a permis poetului să-și introducă drama printr'un Prolog, în care încearcă — cu succes ni se pare — să materializeze scenic, credința Moților că Iancu s'a întrupat dintr'o pasăre măiastră ce veghia asupra sorții lor. Acest element mistic îi va da poetului posibilitatea să destrame în vagul poeziei sfârșitul lipsit de dramatism al eroului dela 1848.

« In acest prolog cad grele cuvintele Iancului: Eu sunt căpitanul vostru.

« Căpitan, din creștet până 'n tălpi, așa ni-l prezintă poetul.

« Căpitan, când trimite glontele ucigător jandarmului semeț care spunea fetelor de Român că contele Teleki vrea să le angajeze ca doici pentru purceii săi; — căpitan, când răspunde unguroaicei Erji, vrăjită de bărbăția înfățișării lui, că « numele ce mi l-au dat părinții a fost ca un dinte de lapte. L-am pierdut încă de când eram copil. Eu sunt Moțu', Erji, Moțu' fără nume »; — căpitan, când scoate otava din pernele ademenitoare ale aceleiași Erji, spre a o da calului ce-l va duce pe poteci umbrite; — căpitan, când nu se lasă înduioșat de conștiința că bătrânul său tată

gândindu-se la el « și-adună lacrimile în năframă, cum adună popa fărămiturile de prescură »; — căpitan, când în sfatul comitetului național cel preocupat să trimită o nouă jalbă la împăratul, tună: « sau punem pumnul în pieptul furtunii, sau pierim »; — căpitan, când vrea să cucerească dreptatea « cu moții și cu popii... cu mumele și cu stâncele... cu cei douăzeci și patru de ani ai lui, la care nu ține să mai adauge niciunul »; — căpitan, când ia asupră-și și primejdia de a fi tratat de rebel de Impăratul pentru care luptă.

« Dar credința în acest Impărat, pe care nu și-l poate închipui decât drept și recunoscător față de Români, pentru care vinde și bruma de avere ce a mai rămas tatălui său bătrân spre a-l aduce în Țara Moților, — această credință neclintită în dreptatea oficială e vina lui tragică pe care trebue s'o ispășească cu marea decepție și grozava umilire care-i întunecă mințile...

« Intre pietrele pe care le aduna în tinerețe pentru clădirea templului său cetim următoarele cuvinte, pline de înțelepciune: « Fără de o adâncire stăruitoare în mișcările și frământările sociale ale timpului, *fără de o pătrundere în tăinuitele instincte ale neamului*, fără de făurirea unor vederi largi despre vieață și natură, fără de cunoașterea altor culturi din vremea noastră și vremuri trecute, față de care să ne afirmăm și să ne cristalizăm propriul spirit etnic cultural, — cum își închipuesc artiștii noștri să dea lumii o operă de artă, în care să se concretizeze toate pornirile conștiente și inconștiente ale unui om? — Operele de artă pe care le așteptăm, vrem să fie expresia unor personalități, care își au conștiința cristalizată într'o hotărîtă concepție despre ființa și rostul existenții, personalitățiii bogate în viața lăuntrică, în întrebări; în îndoieli, în avânturi și în gânduri. Suntem sătui de acele pseudocreațiuni, perfecte în partea lor tehnică, făcute de dragul unui succes momentan de artiști-meșteșugari! »

« Consecvent cu aceste principii exprimate când abia avea douăzeci de ani, Lucian Blaga și-a înmulțit cu o sete nepotolită cunoștințele, a pătruns din ce în ce mai adânc taina specificului nostru etnic, s'a așezat pe crestele înălțimilor, unde puterea furtunelor pustiitoare crește, ca să fie mai aproape de lumină. El a trecut cu o nepăsare artistocratică pe drumul ce-l depărta de succesul imediat, fără să facă concesii gustului mulțimii. Astfel a izbutit să dea în cincisprezece ani o operă poetică atât de închegată, nouă, originală și adâncă, frământând din tezaurul tradițional al limbii românești posibilități nouă și plastice de expresie pentru cele mai abstracte idei, fără să facă concesii neologismului ușor și ademenitor.

« Sunt de părere că Academia Română nu poate trece pe lângă acest poet adevărat fără să-i recunoască talentul original.

« Marele premiu Hamangiu din anul acesta trebue decernat fie unei lucrări dramatice, fie unui volum de poezii, fie împărțit, unui poet sau unui dramaturg.

« Mai rar un prilej atât de fericit de a putea da premiul întreg unui poet și dramaturg în același timp, al cărui volum de versuri *La cumpăna*

apelor, apărut în 1933 și a cărui dramă *Avram Iancu*, tipărită în 1934, sunt zalele cele mai nouă ale unui lanț întreg de opere valoroase.

« Dacă întâmplător fericitul Hamangiu ar fi întemeiat și un premiu pentru filosofie, el ar fi putut fi dat tot lui Lucian Blaga, despre a cărui activitate filosofică unul din cei mai talentați scriitori ai tinerei generații, d-l V. Băncilă, a scris următoarele cuvinte: « Lucian Blaga e cea mai mare surpriză culturală a fenomenului românesc de după războiu. »

6. *Premiul Demostene Constantinide*, de 3.000 lei (divizibil), s'a acordat la 2 scrieri scrieri, astfel:

2.000 lei d-lui *Eugen Speranția*, pentru scrierea « Papillons de Schumann », pe baza raportului d-lui *C. Rădulescu-Motru:*

« In cele treizeci de capitole scurte ale cărții, d-l Eugeniu Speranția ne desfășoară o teorie privitoare la contemplarea estetică. D-l Eugen Speranțiă crede că despragmatizarea conținutului de conștiință este condiția esențială a acestei contemplări. Pentru a ajunge însă aci, autorul a folosit în primul rând metoda descriptivă și a plecat dela ideea că deși sborul fluturelui poate părea ceva frivol și grațios, el simbolizează totuși un sens ultim al vieții și al creației, un sens ce se mișcă între acești doi poli: distrugere și înfiripare, avânt și înfrângere, fervoare și depresiune, glumă și durere, tendință, intenționalitate și realizări de artă, mituri religioase, etc. Intocmai ca și în bucata muzicală a lui Schumann, întitulată: « Papillons », sau întocmai înțelesului pe care cuvântul « Papillon » îl are în toate limbile pământului. « Cuvântul papillon, spune domnul Speranția, este o invenție linguistică ce vine dintr'o înfiorătoare lungime de veacuri. El pâlpâe și fâlfâe pe întreaga lume veche în cugetul atâtor neamur indicând întotdeauna nestatornicia și frământarea inutilă, sforțarea vieților mărunte de a se afirma. Sforțare izbită totdeauna de o exasperantă și persistentă zădărnicie » (pag. 30). Pornit prin urmare dela această idee și folosind metoda descriptivă, o metodă ce analizează întregul pentru a ajunge la mulțimea elementelor care-l compun, d-l Eugeniu Speranția ia poziție în lucrarea sa în primul rând împotriva concepției lui Lessing din « Laokoon ». In ce privește relația dintre diversele forme de artă, d-l Eugeniu Speranția găsește în capitolul întitulat: « Erst betrachten wir die Teile » (Lessing) că « în ciuda aparențelor și a credinții curente unitatea totului nu se formează după colecționarea părților, ci preexistă și constitue punctul de plecare » (pag. 135). De aci deduce ideea unității formelor artistice și a artelor (dansul, muzica, sculptura, etc.). Problema aceasta a unității artelor este legată apoi de autor cu procesul vieții văzut și el ca un fenomen unic.

« In desfășurarea acestei probleme, autorul face o serie de descripții și digresiuni pline de sugestii și observații fugare, ducându-ne prin numeroasele chestiuni adiacente problemei centrale a cărții d-sale, o carte ce vrea să fie prezentarea principiului unic al vieții, dramei și frumosului. Capitolele despre romantism, despre biologie și simetrie, despre

simetrie şi pitoresc, sau despre metafizică şi simetrie, sunt cele mai demne de relevat. Iar în capitolul: « Tragic și comic », autorul discută problema bergsoniană a comicului și izbutește să înfățișeze gândirea sa. Astfel autorul pune în contrast ideea de clipă și eternitate pentru a stărui asupra fenomenului papiliocentric, cum îi spune d-sa, adică asupra punctului de vedere egocentric sau antropocentric manifestat de noi în fața vieții. Adică asupra iluziei că dacă stăpânim clipa de față am cucerit veșnicia. O iluzie ce este şi o inutilitate, fiindcă sborul spiritului nu ne poate libera niciodată de legile coercitive ale pământului. De aci încheierea d-lui Speranția asupra tragicului vieții. Iar comicul este un fel de convertire a tragicului, atunci când în loc să acordăm eroului toată simpatia, însușindu-ne scopurile şi frământările lui, considerăm că s'a angajat într'un conflict nejustificat sau că s'a angajat într'un sbucium deplasat (pag. 67).

« Cu prilejul analizării tuturor acestor chestiuni, autorul tratează sub forma descripției literare o serie de chestiuni, privitoare de exemplu la condițiile biografice şi biologice care dau naștere unei opere literare sau la problema interesului pe care trebue s'o avem în vedere ori de câte ori voim să pătrundem în adâncul unei astfel de opere și între altele și la facultatea ce o are artistul creator de a magnifica datul pur perceptiv, adică însuşirea de a da proporții unor fapte mărunte. Şi aci pilda lui Schumann este edificatoare pentru d-l Speranția, fiindcă Schumann a tratat cu măestrie tema unică din bucata sa muzicală « Papillons ».

1.000 lei d-lui *George Lesnea*, pentru volumul « Cântec deplin », versuri, pe baza raportului d-lui *Mihail Sadoveanu:*

« Am onoare a atrage luarea aminte a colegilor mei din Secția Literară a Academiei asupra unui volumaș cu versuri, care, în aceste timpuri de modernism, adică imitație, și afirmare a vechilor tipare, adică bâiguială și neant, reprezintă vechea și buna tradiție a acestei delicate şi nobile manifestări literare. Tânărul poet Lesnea este un urmaş vrednic al marilor noștri maeștri din trecut, întru cât, pe lângă forma redată şi expresia dată, aduce și o contribuție nouă și personală, deci talent incontestabil. Noutatea și vigoarea expresiei, armonia versificației și un sentiment de tristeță ascuțită în fața repedei petreceri a ființei umane pe pământ fac din George Lesnea o noutate cu totul agreabilă într'un timp când despre poezie se vorbeşte numai la trecut şi când niciun editor nu mai îndrăzneşte să tipărească pe socoteala sa.

« Iată două bucăți din volumul « Cântec deplin ».

« Prima se numeşte *Primăvară:*

A murit în mahala o fată;
Dric sărac la poarta ei bătu.
Trupule, o ştii, că altădată,
Ca și dânsa vei muri și tu.

O vedeai trecând bolnăvicioasă,
Din cerdacul unde astăzi şezi
Şi-ţi părea blajină şi frumoasă;
Dar cât lumea n'ai s'o mai revezi.

Trandafirii ce-i purta în mână
Cresc peste privirea ce-a murit,
Cade chipul ei ca'ntr'o fântână,
Aburind adânc nedesluşit.

S'a sfârşit de piept bolnav. Patronul
A pus alta la maşina ei.
Hăt, un clopot îşi distramă svonul,
Peste anii ruginiţi şi grei.

Mamă frântă dinaintea sorţii,
Poţi să plângi până te-i face scrum,
Lacrimile nu învie morţii,
Nici nu udă pulberea din drum.

Faţa ei şi mâinile-s de iască,
Pleoapele dorm vinete şi mici,
Fata nu mai poate să zărească
Cerul ciugulit de rândunici.

Pomii albi se uită după dânsa,
Din grădina plinei primăveri,
Cum de-a-lungul uliţelor, stânsa
Trece în sicriu spre nicăieri.

« A doua bucată e *Hanul*.

Din ce în ce mai vânăt se face cerul serii,
Şi peste toate noaptea se tolăneşte-acum.
Pe unde-a trecut plugul, boroanele durerii,
Scurmând ogorul vremii, îl samănă cu scrum.

Fugarii galopează cu pulberea pe pântec,
Pe capră, surugiul lălălăieşte-un cântec,
Cu sfârc de biciu atinge câte-o plăpândă stea,
Şi roţile retează vremelnicia mea.
Iar chipul tuturora, ce 'mbătrâneşte'n pripă,
Se uită'n amintire cu silă şi regret;
Când surugiul vesel cu mâna-i de schelet
Ca pe-un tăciune-şi pune luceafărul în pipă.
Şi râde peste caii ce poticnesc mereu
Prin bulgării din bezna spre care merg şi eu.

Ne repezim în noapte și noaptea intră'n noi,
In urma noastră soarta începe să se șteargă
Și drumu-i tot mai iute și lumea-i tot mai largă
Pământul gras și jilav necontenit aleargă;
Cum să scăpăm de dânsul? Cum să fugim 'napoi?
Cu gurile-i căscate se ține după noi.
E gata să ne-apuce, aproape, mai aproape,
Și roțile nădejdii au început să crape.

Mai bicuiește caii! Sau lasă-i mai domol...
Prin inima mea corbii își împânzesc elanul.
Vezi: se zărește'n zare, ca o nălucă, Hanul,
Și gândul-i tot mai veșted, și visu-i tot mai gol,
Odaia neagră-așteaptă cu așternutul rece,
Ajuns la dânsa, nimeni nu poate să mai plece.

Nu te uita că-s vesel, că-s zâmbitor și cânt:
Ajunși la Hanul Nopții, hei, surugiu, oprește!
Deshamă caii vieții, cu negură-i nutrește,
Și vină să bem vinul tăcerii care crește;
Că trebue să mânem cu toții subt pământ.

« Iată și tristul cântec de încheiere a volumului:

Vom porni, undeva, pe rând,
Nu se știe unde, nu se știe când.
Pentru totdeauna, sugrumat și 'nvins,
Fiecare singur, fiecare stins.

N'or să ne mai cheme frunzele din plopi
De-acolo din beznă, de-acolo din gropi.

Doar încremenirea veșnicei tăceri:
Va fi numai pace, va fi numai ieri.

Către neagra pace, singuri, dispărând,
Vom porni odată nu se știe când.

« Socot că este o datorie pentru Academie să distingă pe acest tânăr poet cu unul din premiile anului acestuia. Il propun pentru premiul *Constantinidi.* »

7. *Premiul V. Adamachi*, de 5.000 lei, cu subiectul « Al. Depărățeanu » s'a acordat d-lui *Al. Ciorănescu* pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat, pe baza raportului d-lui *Ștefan Ciobanu:*

« Pentru premiul V. Adamachi de 5.000 lei al Secțiunei Literare, Academia Română a fixat în sesiunea generală a anului trecut subiectul: Al. Depărățeanu.

« La acest premiu a fost prezentat un singur manuscris cu motto: « Ay Dios de mi tierra ». Monografia autorului ascuns sub acest motto cuprinde după o introducere succintă, o biografie destul de amănunţită a poetului mort fără de vreme, şi un studiu critic asupra operei lui literare. La sfârşitul manuscrisului, în afară de bibliografie, ni se înfăţişează o anexă cu câteva acte privitoare la viaţa şi activitatea politică şi socială a lui Depărăţeanu (Genealogia Depărăţenilor, actul de naştere, de studii etc.).

« Asupra lui Al. Depărăţeanu s'au scris incidental mai multe articole în diferite publicaţiuni ale noastre; n'a existat însă un studiu complet asupra vieţii şi operei lui. Lucrarea prezentată la premiul citat mai sus vine să umple acest gol. Bazat pe acte contemporane, culese din presă şi uneori din arhivele noastre, înzestrat cu un aparat critic şi bibliografic bogat, autorul reuşeşte să ne înfăţişeze activitatea scriitorului Depărăţeanu pe terenul literar, stabilind şi împrejurările în cari el a lucrat.

« Micile scăpări de vedere cari pe ici, pe colo se găsesc în manuscris, nu mă pot împiedica de a recomanda acest manuscris pentru premiul solicitat de autor ».

8. *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, cu subiectul « Studiu asupra numelor de persoane (nume, pronume, supranume, poreclă) şi de animale dintr'o regiune românească » s'a acordat d-lui *Şt. Paşca* pentru lucrarea în manuscris cu titlul « Nume de persoană şi nume de animale în Ţara Oltului » pe baza raportului d-lui *Sextil Puşcariu:*

« Regiunea pe care şi-a ales-o autorul pentru explorarea din punct de vedere onomastic, e Ţara Oltului din Ardeal. Alegerea e norocoasă din mai multe puncte de vedere. Avem înainte de toate aface cu o regiune caracteristică, formând o unitate linguistică, care formează oarecum puntea de trecere între graiul ardelean propriu zis şi cel din Ţara Românească.

« Structura socială cu nobili şi iobagi, cu oieri car trec cu turmele lor munţii, şi cu agricultori, cu emigrări dintr'un sat în altul, explică acel interesant mozaic de nume proprii, studiat de autor cu pricepere, cu minuţiozitate şi cu mult devotament.

« Ceea ce l-a îndemnat însă mai ales să aleagă această regiune a fost de sigur materialul bogat ce-i sta la dispoziţie, cuprins în nişte Urbarii din sec. XVII—XVIII-lea. Acest material l-a completat cu cel cuprins în documentele făgărăşene, cu răspunsuri la chestionare trimise învăţătorilor şi preoţilor din 64 de comune şi — pentru ca materialul să fie într'adevăr complet — cu buletinele recensământului din 1930. Numai astfel a fost posibil ca să lucreze cu un material atât de bogat şi controlabil atât din punct de vedere istoric cât şi al explicărilor date azi de locuitori supranumelor. O cercetare a matricolelor bisericeşti (ale naşterilor, morţilor şi căsătoriţilor) n'ar fi adus mult material nou (mai ales că în unele răspunsuri la chestionare aceste matricole au fost reproduse în

parte), dar ar fi dat o și mai bună imagine asupra mișcării populației și asupra numelor de botez întrebuințate în diferite timpuri.

« După o Introducere, care dă toate explicațiile necesare pentru înțelegerea metodei de lucru, urmează lucrarea, împărțită în două părți: A) *Numele de persoană* B) *Numele de animale*.

« Partea dintâi e cea mai importantă și tratează: I. *Numele de botez*, II. *Supranumele* și III. *Numele de familie*. Relativ la *numele de botez* se arată criteriile după care se face alegerea acestora și moda care aduce valuri de modernizări (curentul latinist din secolul trecut, nume istorice și vechi românești reînviate, nume calendaristice, etc.) Capitolul II tratează foarte amănunțit și cu multe date nouă și observări interesante *supranumele*, precum și cauzele psihologice care le-au dat ființă. Se arată, pe baza atestărilor istorice, cum aceste supranume se moștenesc și se stăruie asupra importantului lor rol antroponomastic. Capitolul III se ocupă de *numele de familie*, având ca subîmpărțiri: *denominația oficială* și *denominația populară*, relevându-se cazurile interesante cum se nasc nume nouă de familie prin scindarea în ramuri diferite a membrilor aceluiași neam, sau cum se nasc nume nouă dela numele de botez (patronimice și matronimice). Urmărirea numelor de familie din comuna Porumbacul de jos în curs de 250 de ani dă ocazie autorului să facă interesante constatări despre mișcarea de populație dela o dată la alta, despre acele imigrări și emigrări care caracterizează toată istoria noastră din secolii trecuți. *Supranumele și Numele de familie după originea semantică* e un alt capitol, în care se arată rolul mare pe care l-a avut îndeletnicirea și demnitățile cutărui individ pentru denominația ce i s'a dat, precum și metaforele care stau la baza denominațiunei populare. Se insistă în deosebi asupra numirilor date din cauza unor infirmități sau defecte fizice, arătându-se marele rol pe care-l are bătaia-de-joc.

« Dacă capitolele precedente au mai mult interes etnografic, cele următoare sunt interesante din punct de vedere linguistic. Ele se ocupă cu: *formele alintătoare și formele batjocoritoare*, cu *aspectul gramatical al numelor*, *cu hipocoristicele* și cu *derivatele cu sufixe*. In toate aceste capitole autorul izbutește să dea contribuții valoroase mai ales din punct de vedere morfologic, îmbogățind în mare măsură cunoștințele noastre cu privire la derivarea cu sufixe și arătând câteva din legile după care se face scurtarea hipocoristicelor, adesea altfel decât în limbile slave și cu analogii în limbile romanice.

« In partea privitoare la *Numele de animale*, se cercetează rând pe rând numirile ce se dau cailor — în mare măsură de origine streină — vitelor cornute — la care prevalează numele date după zilele săptămânii sau după coloarea părului — și în sfârșit numele mult mai puțin numeroase date oilor, măgarilor, caprelor, cocoșilor, găinilor, curcilor, gâștelor și rațelor, precum și cânilor (care au adesea numiri de persoane celebre).

« Lucrarea se termină cu un voluminos glosar împărțit și el în două părți, după cum tratează Numele de persoană sau Numele de animale. Din cele vreo 10.000 de nume discutate, au rămas — cum nu se putea

altfel — o parte neexplicată. Autorul a preferit să nu dea etimologii fantastice şi să nu facă supoziţii neverosimile acolo unde lipseau cu totul indicaţii istorice sau de altă natură asupra înţelesului originar al numelor proprii, sau unde nu găsea analogii sigure în limbile înconjurătoare. Cuvintele explicate sunt însă numeroase şi explicările date, de cele mai multe ori, convingătoare. Astfel avem acum pentru întâia oară un *onomasticon românesc*, lucrat bine şi după cele mai nouă puncte de vedere la care studiul onomasticei a ajuns în ţările streine. Deoarece multe din numele de familie şi de botez sunt aceleaşi în mai multe regiuni româneşti, acest glosar onomastic regional poate fi utilizat cu folos şi pentru alte regiuni decât Ţara Oltului. El poate servi de model, ca de altfel întreaga lucrare, celor ce s'ar simţi ispitiţi să studieze antroponomastica altor regiuni româneşti.

« Pentru munca conştiincioasă depusă, pentru metoda ştiinţifică serioasă întrebuinţată şi pentru noutatea rezultatelor ajunse, sunt de părere ca Secţia Literară să decerne « Premiul Statului Eliade Rădulescu din 1935 » autorului acestui studiu, singurul prezentat la concurs, şi să hotărască ca el să fie publicat în colecţia « Studii şi Cercetări. »

9. Din *Premiul Vasile Pârvan*, de 30 000 lei, s'a acordat o parte de 15.000 lei pentru revista română de arheologie şi istorie veche « Istros », pe anul 1934, publicată sub direcţiunea d-lui *Scarlat Lambrino*, pe baza raportului d-lui General *R. Rosetti:*

« D-l S. Lambrino, fost elev a lui V. Pârvan, al grupat, în jurul nouei reviste « Istros », pe alţi foşti elevi ai defunctului, memoriei căruia este dedicat primul fascicol.

« După un cuvânt înainte, în care directorul revistei arată că scopul acesteia este de a se ocupa, mai cu seamă, de problemele privitoare la arheologia şi istoria veche a Dunării de jos — vechiul Istros —, urmează articole de d-nii J. Carcopino, J Marouzeau, P. Wuilleumier, Vl. Dumitrescu, R. Vulpe, Gr. Florescu, V. Christescu, E. Colin şi S. Lambrino. Vin apoi: necrologuri, dări de seamă şi un buletin bibliografic.

« Valoarea colaboratorilor revistei cum şi cele scrise de dânşii, o pun, dela început, pe un piedestal deosebit, lucru pe care-l arată atât revistele de specialitate străine care-i semnalează apariţiunea (*Gnomon*, Noemvrie 1934, reproduce o parte a cuvântului înainte; *L'Anthropologie*, T. XLIV, p. 687, arată cât de bine se prezintă *Istros* şi ce valoare deosebită au dările de seamă din primul număr; *Demareteion*, I, Nr. 1, după ce arată scopul, adaogă că cel dintâi număr face cinste autorilor şi îngăduie, prin rezumatele sale ca publicul francez să-şi dea seamă de publicaţii în limbi ce-i sunt cu greu accesibile, etc.) cât şi reviste româneşti, ca d. ex. *Convorbiri literare* (LXVII, fasc. 7—9).

« Forma exterioară sub care se prezintă revista este de asemenea bună, tiparul fiind îngrijit iar limba franceză, în care sunt scrise toate articolele, fiind corectă.

« Așa cum se prezintă acest prim număr, el este o contribuție serioasă la cunoașterea arheologiei Dunării de jos și ne îngăduie să credem că va răspândi, în lumea științifică, cunoștințele speciale de care se ocupă. Mai credem că va înfățișa, în mod demn, munca acelora dintre ai noștri cari se îndeletnicesc cu desțelinarea unui capitol de seamă al trecutului nostru.

« Atât pentru a răsplăti valoarea intrinsecă a acestui prim număr cât și pentru a da revistei « Istros » posibilitatea de a-și urma aparițiunea, propun, pe baza art. 4 al. 3 din regulamentul premiilor, a i se da premiul V. Pârvan de 30.000 lei, convins fiind că prin aceasta vom fi următori preocupărilor aceluia al cărui nume îl poartă acest premiu.

« Anexez, conform regulamentului, cinci exemplare din revistă și declarația d-lui S. Lambrino că primește propunerea de premiere. »

10. *Premiul « Constantin Kirițescu: Istoria războiului pentru întregirea României, 1916—1919 »*, de 25.000 lei, s'a acordat d-lui *Victor Ion Popa* pentru scrierea « Floare de Oțel » — roman de războiu —, pe baza raportului d-lui *G. Vâlsan:*

« Volumul « Floare de Oțel » al d-lui Victor Ion Popa, cuprinde amintiri de tranșee din regiunea Mărăști și din vremea rezistenței și ofensivei românești. Cartea e alcătuită dintr'un șir de episoade fără alte legături între ele decât a succesiunii în timp, și care totuși dau impresia de unitate, prin felul cum evenimentele se resfrâng în sufletul plin de o generoasă înțelegere al autorului. Sinceritatea deplină, simpatia înduioșată pentru cei mici și umiliți care nu șovăie niciodată dela îndeplinirea datoriei, ironia reținută pentru unii din cei mari și prea încrezuți, ușurința de a povesti concis, reliefat și prin note caracteristice, sunt calități care înalță în chip deosebit valoarea acestei cărți. Toate personagiile trăesc cu intensități, deși uneori sunt abia schițate. Figuri ca Moș Toader Păscarul și chiar ciudatul Florea Dumitriu, care urăște pe Francezi și stimează pe Nemți, deși îi ucide fără cruțare — sunt figuri care nu se pot uita.

« E cea mai veridică povestire de războiu pe care o cunosc în literatura românească. Și cea mai bine scrisă. Recomand acest volum pentru premiul Const. Kirițescu. »

Din *Premiul Statului Gheorghe Asachi*, de 50.000 lei, s'a împărțit următoarelor cinci scrieri, suma de 25.000 lei:

8.000 lei d-lui *G. Popa-Lisseanu*, pentru lucrarea « Izvoarele Istoriei Românilor », în 6 volume, pe baza raportului d-lui *Silviu Dragomir:*

« D-l *G. Popa-Lisseanu*, membrul nostru corespondent, prezintă la premiul Asachi, publicațiile sale: *Izvoarele Istoriei Românilor*, apărute până acum în 6 volume. Colecția sa cuprinde: 1) Gesta Hungarorum de secretarul anonim al regelui Bela; 2) Descrierea Europei Orientale de Geograful Anonim (1308); 3) Fragmente din poezia medievală, mai ales

germană, în care sunt amintiți Românii; 4) Cronica Ungurilor de Simon Kéza; 5) Cântecul de jale al lui Eogerius și 6) Descoperirea Ungariei Mari de Ricardus.

« D-l Popa-Lisseanu a publicat și mai înainte texte de izvoare latine, ce interesează istoria Românilor, dând dovadă că știe să aleagă textele critice și să ne dea traducerea lor exactă. Cronica lui Anonymus o reproduce după ediția cea mai nouă a lui Lad. Iuhász (1933), orientându-se însă după comentariul atât de judicios al lui Fejérpataky. Cronica Ungurilor de Simon de Kéza e luată după Heinemann și Podhradczky. Tot așa Carmen Miserabile al lui Rogerius urmează ediția lui Heinemann din Monumenta Germ. Historica. Raportul lui Ricardus a mai fost publicat și în colecția Hurmuzaki, de unde se reproduce. Toate aceste izvoare aparținătoare istoriografiei unguresti, au fost studiate și tipărite cu ample comentarii, de mai multe ori. In notele sublineare și d-l Popa-Lisseanu ne dă observațiuni critice privitoare la text, dar fără indicațiunea precisă a codicilor care variază. Intenția sa nici nu este, de altminteri, a face un studiu asupra textelor critice, pentru care ar fi fost nevoit să colaționeze toate variantele manuscriptelor respective, ci să ne reproducă textul original, așa cum a fost restabilit pe baza cercetărilor de până acum. Tot așa a procedat și cu interesanta « Descriere a Europei Orientale », tipărită după ediția d-lui Olgierd Górka și cu textele din poezia medievală, în care se vorbește sau se face aluzie la Români.

« Meritul autorului este că alături de aceste izvoare pe care le-a pus la dispoziția cercetătorilor români, ne-a dat și traducerea lor exactă, bazată pe studiul critic al textului. Ele pot să aducă mare folos, mai ales cercetătorilor puțin familiarizați cu limba latină.

« Toate aceste izvoare, cele unguresti mai vârtos, cuprind informațiile atât de mult controversate ale istoriei noastre. D-l Popa-Lisseanu ia atitudine față de ele, în studiile introductive pe care le face. Ținând seamă de discuțiile mai vechi și cele mai recente caută să descurce taina secretarului anonim al regelui Bela, originea tradițiilor istorice reproduse de toate cronicile vechi ale Ungurilor, înțelesul tot mai clar al faimoaselor « pascua Romanorum » din Panonia, al alfabetului ciudat păstrat de Secui și al diferitelor probleme, care se pot pune în legătură cu aceste izvoare. Nu suntem întotdeauna de acord cu d-sa în ce privește interpretarea și soluția dată. De asemenea trebue să relevăm, că pe lângă textele germane ale poeziei medievale ar fi trebuit să ni se dea și traducerea, fiind la noi foarte puțini familiarizați cu limba lor.

« Cu toate aceste publicația d-lui G. Popa-Lisseanu, întreprinsă cu mari jertfe, merită toată atenția Academiei. E o operă mare, lucrată cu răbdare și migăleală, care va face neprețuite servicii istoriografiei române, dând impulsul la cercetări mai ample asupra acestor izvoare, singurele, care pot lumina o epocă atât de întunecată a istoriei noastre medievale. Premiul care i s'ar acorda, ar fi o vrednică răsplată nu numai pentru erudiția, ce trebue cinstită, ci pentru activitatea sa neîntreruptă pe terenul literaturii și culturii românești.

« Propun să se acorde d-lui G. Popa-Lisseanu partea cea mai mare a premiului G. Asachi. »

8.000 lei d-lui *George Moroianu*, pentru scrierea « Les luttes des Roumains Transylvains pour la liberté et l'opinion européenne, épisodes et souvenirs. Préface par Wickham Steed », pe baza raportului d-lui *Simeon Mehedinți:*

« G. Moroïano, *Les luttes des Roumains Transylvains* pour la liberté et l'opinion européenne (épisodes et souvenirs) préface par Wickham Steed. Paris, 1933.

« Opera d-lui Moroianu, rectorul Academiei de Inalte Studii Comerciale din Cluj, are o însemnătate excepțională.

« De obiceiu, ne plângem că străinii nu cunosc România, ci o confundă deseori, așezând Bucureștii în Bulgaria, în Turcia sau mai departe spre Orient. Lucrul nu-i de mirare. Câți europeni știu să localizeze pe hartă fiecare țară din America ori Australia, chiar dintre cele cu o suprafață mai mare decât a României... Și câți Români știu exact așezarea statelor baltice și capitalele lor! Notorietatea geografică e și o chestie de noroc. Danemarca, chiar dacă n'ar avea agricultura și cultura pe care o are, ar fi cunoscută pe toată fața pământului, măcar prin cuvântul lui Shakespeare, relativ la regatul de care vorbește Hamlet. Despre Ștefan al Moldovei, Papa a spus ceva de mare laudă: l-a numit « atletul creștinătății », dar cuvântul lui Shakespeare se aude zilnic în toate teatrele, pe când al Papei a rămas ascuns în paginile istoriei, unde-l află din timp în timp câte un cetitor răsleț.

« Țările românești au ajuns și ele la oarecare notorietate mai ales de vreo 150 de ani, de când s'a întețit lupta dintre Ruși, Austriaci și Turci, pentru stăpânirea lor. Iar harta gurilor Dunării și a ținuturilor dimprejur a ajuns pe masa diplomaților abia pe timpul războiului Crimeei și a Tratatului din Paris. Atunci s'a și început de fapt *Unirea* țărilor românești, prin retrocedarea Basarabiei. Pasul al doilea, adică lipirea Munteniei de Moldova prin alegerea lui Cuza, a schimbat apoi și mai mult harta politică. Dar și cartografii și istoricii, și toată lumea cultă, când ziceau *Principatele-Unite* sau *România* se opreau, cum era și firesc, la ținutul dintre Carpați și Dunăre.

« Abia pe la 1890, a luat cunoștință publicistica europeană de granița etnică a întregului popor român. *Memoriul* trimis de studenții care întemeiaseră « Liga pentru Unitatea Culturală a Tuturor Românilor » avea anexat la urmă și o hartă — slută, e drept — copiată după Kiepert, arătând în Carpați un mare rotocol albastru, spre a reprezenta întinderea *întregului popor* ce moștenise numele și locul unei vechi provincii romane dela începutul erei creștine. — Putem spune că numai de atunci a început să circule mai des imagina pământului și poporului românesc pe sub ochii celor ce se ocupau de politica internațională.

« Dar « cu o floare nu se face primăvara ». Cu o hartă nu se luminează îndestul mintea celor ce o privesc. A trebuit deci o lungă activitate din

partea tineretului din acea vreme, pentru ca jumătatea neamului românesc, aşezată la Apus de lanţul Carpaţilor, să poată fi destul cunoscută publiciştilor francezi, englezi, italieni, germani, belgieni, etc. Iar meritul acestei propagande în ţările apusene a fost legat în primul rând de munca d-lui Moroianu, povestită cu destule amănunte în opera de faţă.

« Nu e nevoie să încerc eu a releva preţul şi calitatea acestei munci. Imi va fi destul să citez cuvintele eminentului istoric şi publicist englez d-l Steed: « Activitatea pe care o desfăşură d-l Moroianu în Franţa, Belgia şi Anglia spre a face cunoscută oamenilor de stat şi publicului european situaţia de plâns a compatrioţilor săi, a fost demnă de un apostol. Că-l asculta ori nu, că-l privea ca pe un visător importum sau un patriot luminat, el îşi urmărea drumul, fără să se preocupe de rezultatele imediate ale apostolatului său ».

« Cuvintele acestea ale d-lui Steed sunt de ajuns spre a lămuri însemnătatea operei ce a fost prezentată la premiul Academiei. — Subsemnatul crede că instituţia noastră, premiind această lucrare, va releva nu numai preţul ei deosebit, dar şi însemnătatea ideii de Stat, ca forma cea mai înaltă a vieţii unei naţiuni. Insumarea exactă a valorilor trecutului este garanţia cea mai bună pentru viitor. Pentru aceste temeiuri, cu toată convingerea, propun lucrarea d-lui Moroianu pentru premiul Statului Gh. Asachi. »

3.000 lei d-lui *D. D. Roşca* pentru scrierea « Existenţa tragică. Incercare de sinteză filosofică », pe baza raportului d-lui *Ion Petrovici:*

« D. D. Roşca. *Existenţa tragică.* Incercare de sinteză filosofică (1934).

« Autorul acestei lucrări filosofice, are o veche activitate în domeniul speculativ, izbutind să desluşească prin studii temeinice — atât ca argumentaţie cât şi ca documentare — diverse puncte controversate din istoria filosofiei. In fruntea acestor cercetări trebueşte de sigur menţionată masiva sa lucrare (care i-a servit şi ca teză de doctorat la Sorbona): *L'influence de Hegel sur Taine,* — una dintre cele mai valoroase contribuţii care s'au adus până acuma la chestiunea formaţiunii sufleteşti a celebrului autor al teoriei mediului.

« Opera prezentată pentru premiare, « Existenţa Tragică », publicată anul trecut (250 pagine) este după cum subtitlul menţionează: o încercare de sinteză filosofică. Scrierea se ceteşte cu interes şi cu plăcere, cuprinzând o imagine concentrată a ce suntem îndreptăţiţi să credem despre lume şi rolul nostru în cuprinsul ei (utilizându-se cele mai noui date ştiinţifice), o dialectică circumspectă şi solidă, în sfârşit un veşmânt de fraze limpezi, îngrijite şi desăvârşit adequate fondului exprimat.

« Pe lângă o remarcabilă pătrundere, autorul ne impresionează printr'o înţelepciune a judecăţii, printr'o chibzuială sănătoasă a raţionamentului, inspirând cetitorului nu numai un sentiment de aleasă preţuire, dar şi de încredere efectivă. D-l Roşca nu va fi de sigur dintre cugetătorii pe care chiar admirându-i, să eziţi a-i urma.

« Cu tot titlul întunecat al lucrării (Existența *tragică!)*, și cu toată prudența legitimă de a nu se abandona optimismului ieftin și superficial, concluziile ei nu sunt totuși pesimiste, deschizând chiar unele luminișuri încurajante, punându-le bine înțeles în dependință nu de oarba desfășurare a fatalității, ci de silințele individului, mai precis, de un crez de energie nešovăitoare.

« Bine închegată ca structură, meritoasă ca formă literară, opera aceasta a d-lui Roșca, este și un stimul la muncă, și o speranță în eficacitatea ei. Sunt ferm încredințat că merită să fie distinsă printr'un premiu și că ar fi legitim să se defalcheze din premiul Asachi o parte în favoarea sa. »

3.000 lei d-lui *Aurelian Sacerdoțeanu* pentru lucrarea « Marea invazie tătară în sud-estul european », pe baza raportului d-lui *Ion Nistor:*

« Aurelian Sacerdoțeanu, *Marea invazie tătară în Sudestul European.* București 1933, pag. 89.

« Autorul aruncă o scurtă privire asupra originei și expansiunei Tătarilor în Asia și Europa și insistă apoi mai pe larg asupra contactului lor cu țările noastre până la sfârșitul secolului al XIII-lea. Mai pe larg apare înfățișată năvălirea Tătarilor în Ungaria și în deosebi în Transilvania. In note desvoltate se insistă asupra vastei literaturi privitoare la Tătari și la contactul lor cu Europa și cu civilizația creștină. Fără pretenții de originalitate, lucrarea ni se prezintă ca o reușită sinteză asupra problemei așa de importantă pentru istoria noastră națională. Lucrări temeinice și serioase de acest fel merită să fie încurajate de secțiunea noastră și de aceea propun ca lucrarea d-lui Sacerdoțeanu să fie luată în considerare la premiul divizibil Gheorghe Asachi și să i se atribue o parte din acest premiu. »

3.000 lei d-lor Barbu I. Scondăcescu, D. I. Devesel și Const. N. Duma pentru scrierea: *Legea asupra proprietății literare și artistice, comentată și adnotată*, pe baza raportului d-lui Andrei Rădulescu:

« Proprietatea literară și artistică a fost reglementată, la noi, prin legea presei din 1862, care cuprinde dispoziții luate din cea franceză dela 1793. Cu modificările repetate, legea nu mai corespunde vremii; de aceea a fost refăcută, aproape în întregime, la 1923. Această lege a ținut seamă de dorințele exprimate în diversele congrese internaționale, precum și de concepția generală de a apăra mai bine acest drept de proprietate care a fost calificat, cum se arată și în prefață, dreptul cel mai sacru, cel mai de neatacat, cel mai personal dintre toate proprietățile.

« Legea noastră — cu toate imperfecțiunile ei — este una din cele mai înaintate.

« Pentru aplicarea ei era nevoie de o ediție bună, care să cuprindă elementele trebuincioase pentru înlăturarea dificultăților de interpretare.

« Autorii au căutat să satisfacă această nevoie publicând ediția de față, care se înfățișează în foarte bune condițiuni. Ea nu este o simplă

publicare de texte cu câteva note, cum se face în atâtea lucrări de acest fel, ci cuprinde tot ce poate fi necesar pentru înţelegerea lor. Partea interesantă, în special, este că are o serie de observaţiuni, sub textele respective, observaţiuni foarte bogate, adevărate comentarii unde pe lângă folosirea doctrinei şi jurisprundenţei în chip larg, autorii aduc importante contribuţiuni, asupra feluritelor chestiuni, care se pun sau se pot pune. Este destul să se cetească primele articole pentru a se căpăta o idee justă despre valoarea acestei publicaţii.

« Propun premierea ei, cu o parte din premiul Gh. Asachi. »

12. *Premiul Ecaterina I. C. Bolintineanu*, de 2.000 lei, s'a acordat d-lui *C. Cutcutache Râmniceanu-F.* pentru scrierea « Societatea Naţiunilor şi noile tendinţe de reorganizare economică şi politică a Europei », pe baza raportului d-lui *Oscar Niculescu:*

« Lucrarea publicată de d-l C. Cutcutache-Râmniceanu în 1934, poartă titlul de « Societatea Naţiunilor şi noile tendinţe de reorganizare economică şi politică a Europei ».

« In această lucrare, autorul se ocupă de activitatea S. N. în a reorganiza Europa politiceşte şi economiceşte, şi analizând noua manifestare a S. N., mai ales din punct de vedere al dreptului internaţional, expune cauzele, metodele întrebuinţate, orientările şi aşteptările pentru viitor.

« Autorul arată că importanta activitate a S. N. pentru organizarea politică şi economică a Europei se manifestă prin: *a)* activităţi de ordin general; *b)* asistenţa oferită individual Statelor Europei; *c)* tendinţa de a ajuta strânsa colaborare a Statelor întregului continent; *d)* tendinţa de a sprijini înţelegerile regionale europene; *e)* tendinţa de a atinge scopul în cadrul unei colaborări mondiale.

« *Prima manifestare concretă a S. N.* în acest domeniu a avut un caracter economic financiar. Planul consta, ne spune autorul, *în a ajuta în mod individual organizarea Statelor Europei*, ameninţate de depresiune economică şi financiară, deoarece îmbunătăţindu-se situaţiunea fiecăruia din ele, se îmbunătăţea implicit situaţiunea întregului continent. Aşa, Austria a fost salvată de S. N. printr'un plan de reconstrucţie intrat în vigoare în 1922, care cuprindea între alte măsuri şi obţinerea unui împrumut internaţional garantat de S. N. Tot această Societate s'a mai ocupat cu restaurarea financiară a Ungariei, a Greciei, etc.

« După ce arată că din complexul de cauze cari au născut nouile tendinţe ale S. N. cele mai principale sunt: *a)* dorinţa de a contribui la organizarea şi consolidarea păcii; *b)* insolvabilitatea statelor ajutate individual prin împrumuturi internaţionale; *c)* generalizarea şi agravarea crizei economice, d-l Cutcutache-Râmniceanu, *analizează o nouă formă de activitate* a S. N. şi anume: *colaborarea consultativă tehnică a S. N.* Aşa a fost cazul României (1932—1933). Nu era vorba, observă autorul de un împrumut, de o asistenţă directă, ci numai de o colaborare consultativă între Consiliul S. N. şi guvernul român, pentru a stabili un

program de restaurare economică și de aplicarea acestui program, ceea ce putea aduce indirect o ușurare cu privire la aranjamentul plății cuponului extern. Această colaborare, însă nu a fost pusă în aplicare.

« Autorul constată, mai departe, că criza economică, la început parțială, generalizându-se, s'a ajuns la convingerea că reorganizarea economică și politică a Europei trebue concepută într'un cadru mai larg; că, ajutorarea statelor nu putea fi eficace numai prin intervenția izolată, ci că trebuia să fie asociată cu o vastă acțiune politică în forma unei colaborări comune inspirată de idea de solidaritate. De aceea *S. N. începe să-și manifeste acțiunea în cadrul unor mari planuri de ansamblu.*

« *Prima încercare de manifestare a S. N. pentru uniunea federală europeană a avut* loc în sesiunea din 1929. Atunci, ne spune autorul, Aristide Briand a emis părerea unei legături a popoarelor Europei, cu scopul de a le permite, « să facă față, în momentul voit, la circumstanțe grave, dacă ele s'ar naște », insistând ca realizarea acestui plan să se facă cu strânsă colaborare și în cadrul S. N.; iar, în ședința dela 17 Septemvrie 1930, Adunarea Soc. Naț. a luat o rezoluțiune asupra planului de organizare politică și economică a Europei — proiectul Briand — și a invitat guvernele statelor europene ca, cu concursul Secretariatului general al S. N., să formeze o comisiune a Societății (Comisiune de studii pentru uniunea europeană), cu însărcinarea de a studia posibilitatea unei strânse colaborări a guvernelor europene, în toate domeniile activității internaționale, cuprinzând în acestea activitatea economică.

« Autorul remarcă, cu drept cuvânt, că federalizarea generală a Europei, sub auspiciile S. N., deși posibilă, însă, neputând fi repede înfăptuită, nu aducea remedii salvatoare în organizarea politică și economică a continentului nostru. De aceea, paralel cu acțiunea de a înlesni realizarea acestei uniuni generale a Europei, *S. N. și-a manifestat o nouă tendință*, aceea de a ajuta o *colaborare regională a statelor* și anume acelora a căror situațiune politică și economică este mai apropiată (Statele Europei Centrale), și de a ajunge astfel progresiv prin etape succesive la proiectul Briand. Această nouă tendință pe care autorul o expune pe larg, cuprinde după D-sa două idei: *a)* o colaborare directă și efectivă a statelor în suferință; *b)* o asistență din afară, fie sub forma unui împrumut, fie prin acordări de anumite avantagii economice și financiare, asistență condiționată de un control, cerut de creditori, prin S. N. Dar la realizarea acestui acord regional, existau greutăți enorme provenind din neîncrederea creditorilor străini, din nemulțumirea debitorilor cu sistemul de control cerut de creditori și din dificultăți de ordin politic.

« Autorul, continuând cu analiza nouilor tendințe de reorganizare ale S. N., arată că Europa dintr'un complex de împrejurări nu putea să se refacă numai prin propriile ei mijloace; că perturbațiunea economică fiind mondială, trebuia înlăturată prin efortul comun al tuturor; că pentru refacerea Europei era absolut necesar să fie rezolvit satisfăcător problema datoriilor de războiu, de a căror lichidare depindea soluționarea chestiunei reparațiilor de războiu; că, de aceea, *S. N. și-a manifestat o nouă tendință*,

căutând să ajute reorganizarea Europei *în cadrul unei colaborări mondiale* (plan de ansamblu); că, în acest scop, ea a adoptat în Octomvrie 1932, raportul şi rezoluţiunea asupra convocării unei conferenţe mondiale cu caracter economic şi financiar, făcând toate sforţările pentru a o pregăti, a o organiza şi a-i asigura succesul; că această conferenţă s'a întrunit la Londra în Iunie 1933, la care au participat 66 de state cu 3200 de delegaţi, şedinţa solemnă de deschidere fiind prezidată de Regele Angliei; că, însă, din cauza greutăţilor imense, printre cari, două de neînvins: concepţia inflaţionistă şi plata datoriilor de războiu, conferinţa nu a putut ajunge la rezultate pozitive, dar a avut meritul că a precizat principalele elemente ale chestiunii, rămânând ca ulterior într'o altă reuniune mondială să se producă înlăturarea lor.

« După ce a examinat nouile forme de activitate ale S. N., d-l Cutcutache-Râmniceanu, îşi pune întrebarea dacă S. N. era îndrituită să se ocupe cu organizarea unui continent, şi, în speţă, cu ajutorarea realizării uniunei europene generale (forma Briand) sau regionale (forma Tardieu)? şi răspunde afirmativ pentru motivele: 1) că uniunile paşnice erau conforme cu spiritul S. N.; 2) că era necesar să se caute realizarea proiectului în cadrul şi în deplin acord cu S. N. ca să poată profita de bogata experienţă dobândită, precum şi de organele ei existente; 3) că era indispensabil ca dela început să se respingă orice credinţă a unei eventuale şi viitoare rivalităţi între uniuni şi S. N.; 4) că trebuia dată o garanţie eficace că uniunile generale sau regionale europene, nu sunt îndreptate contra niciunui continent sau stat.

« Trecând, în fine, la aprecierea caracterelor nouilor tendinţe ale S. N., autorul constată: 1) că ele se desfăşură în spiritul Pactului; 2) că ele nu sunt imixtiuni în suveranitatea Statelor şi 3) că ele nu urmăresc revizuirea tratatelor.

« Lucrarea d-lui Cutcutache-Râmniceanu este interesantă şi aduce o contribuţiune nouă şi utilă la studiul activităţii S. N. Subiectul este expus cu claritate, aprofundat şi analizat cu multă competenţă şi sprijinit pe o documentare serioasă. Pentru facerea acestei lucrări, autorul a consultat diferite uvrage, lucrările S. N., discursurile rostite în faţa acestei înalte instituţiuni, precum şi cele pronunţate în parlamente, articole de revistă şi de ziare, etc., în legătură cu subiectul tratat. O bogată bibliografie termină studiul.

« Cred că lucrarea d-lui Cutcutache-Râmniceanu poate fi luată în considerare pentru premiu. »

13. *Premiul Dr. Cornel Nicoară*, de 12.000 lei (divizibil), s'a împărţit următoarelor 2 lucrări:

6.000 lei d-lui *Al. Cretzianu* pentru scrierea « Din arhiva lui Dumitru Brătianu, acte şi scrisori din perioada 1840—1870 publicate cu o schiţă biografică. Vol I, II », pe baza raportului d-lui *Al. Lapedatu:*

« Printre cărţile prezentate la premiul (divizibil) Dr. Cornel Nicoară sunt şi două volume intitulate: *Din arhiva lui Dumitru Brătianu* — acte

și scrisori din perioada 1840—1870, publicate, cu o schiță biografică, de Al. Cretzianu, în București (Imprimeriile Independența): volum I (367 pagini) la 1933 și volum II (318 pagini) la 1934, în editura *Așezământul Cultural Ion C. Brătianu.*

« Cum se specifică în titlu, publicația cuprinde acte și scrisori rămase dela marele patriot care a fost Dumitru Brătianu și păstrate de fiul său, azi decedat, Dinu Brătianu. Și anume: Acte politice (mai ales memorii, din cari unele cunoscute) și scrisori, nu numai primite și trimise (acestea din urmă după còpii) de D. Brătianu, dar și de alți compatrioți și prieteni politici ai săi, cu cari împreună lupta, ca emigrați, în Apus, pentru îndeplinirea postulatelor naționale pe cari avea să se întemeieze, să se organizeze și să se desvolte România modernă.

« Căci mai toate aceste acte și scrisori sunt dintre anii 1848 și 1859. Foarte puține sunt anterioare revoluției dela 1848 și mai puține posterioare unirei dela 1859 (din primii ani ai domniei Principelui Carol I: 1866—1870). Temeiul publicației îl formează așa dar actele și scrisorile din epoca emigrației. Ele provin dela cei mai de seamă membri ai acestei emigrații și, în același timp, dela cei mai activi tovarăși de luptă și mai buni prieteni personali ai lui Dumitru Brătianu. Iar dintre străini dela cei mai mari oameni politici ai timpului din Franța, Anglia și Italia, pe cari tot el, D. Brătianu, i-a câștigat pentru sprijinul chestiunei române, devenită, prin acțiunea pricepută și devotată a emigraților noștri și prin conjecturi favorabile de politică generală, o chestiune europeană.

« Deși, cum am zis, unele din memoriile publicate sunt deja cunoscute și deși unele din scrisori nu au o însemnătate politică deosebită, totuși, luate împreună, ele alcătuesc un foarte bogat și prețios fond istoric, pentru cercetarea și cunoașterea epocii la care se referă — incontestabil una din cele mai frumoase, ca activitate însuflețită și pricepută, și din cele mai importante, ca rezultate pozitive și concrete, ale Renașterei noastre naționale și politice.

« Este epoca în care tinerimea noastră revoluționară dela 1848, proscrisă și alungată din patrie, a fost silită să se exileze și să caute azil în Apus, pentru ca acolo să continue acțiunea ei patriotică pentruca, prin toate căile și prin toate mijloacele, să facă cunoscută chestiunea română și să câștige, pentru rezolvarea ei favorabilă, interesul opiniei publice și sprijinul cercurilor politice influente cum și al cancelariilor diplomatice ale marilor puteri europene.

« In această privință actele și scrisorile publicate de d-l Al. Cretzianu au o îndoită însemnătate: ele pun într'o nouă și frumoasă lumină, nu numai acțiunea politică a emigrației noastre în Apus, ci și rolul netăgăduit de important și chiar hotărîtor, pe care Dumitru Brătianu l-a avut personal în cadrele acestei acțiuni. Căci, incontestabil, el este și rămâne personalitatea proeminentă, care, prin patriotism și însuflețire, prin pricepre și pregătire, prin muncă și devotament, prin legături și prietenii ce-și făcuse și cultivase în cele mai înalte cercuri politice și diplomatice din Anglia, Franța și Italia, a făcut și a adus, neamului și țării, în acest timp, mai multe și mari servicii.

« Intr'adevăr, până acum şi cel puţin pentru generaţiile mai nouă, personalitatea şi rolul lui D. Brătianu, în cadrele şi în epoca emigraţiei, nu erau îndestul de bine cunoscute şi precizate. Din actele şi scrisorile rămase pe urma sa şi publicate de d-l Al. Cretzianu, el apare, cum am zis, într'o nouă şi impresionantă lumină: Frumos şi bogat, inteligent şi cult, distins şi abil, fervent şi luminat patriot, admirabil pregătit din punct de vedere istoric şi politic, pentru a susţine şi a apăra postulatele cauzei române, el stă mereu pe primul plan al acţiunei cu deosebire pe lângă oamenii politici şi de Stat ai Angliei.

« Mult apreciat şi preţuit pentru admirabilele sale calităţi intelectuale şi sufleteşti, pentru zelul şi ardoarea cu care lupta şi se interpunea pentru soarta viitoare a patriei şi neamului său, D. Brătianu şi-a câştigat în lumea intelectuală, politică şi diplomatică a Apusului, o situaţie pe care nici unul din ceilalţi emigranţi n'a mai avut-o şi pe care a pus-o, întreagă, în slujba idealului căruia şi-a închinat restul vieţii — România, nu numai cea dela 1866, ci şi cea dela 1916, România Mare şi întregită, căci aşa o concepea, o vrea şi o urmăria el încă de atunci.

« Intreaga sa acţiune politică, dela 1848 până la 1856, dela 1856 până la 1859 şi dela 1866 până la 1870 e înfăţişată în aşa zisa schiţă biografică a editorului, în care, pe baza actelor şi scrisorilor publicate şi a altor izvoare, d-l Al. Cretzianu ne dă un adevărat studiu istoric asupra lui D. Brătianu. Scris cu multă căldură şi iubire pentru întemeietorii României moderne, dar cu obiectivitate şi seninătate pentru acel căruia este consacrat, el ne înfăţişează, în chip complet şi documentat, personalitatea şi activitatea lui D. Brătianu, precum n'a mai făcut-o nimeni până acuma.

« Studiul se citeşte cu plăcere şi interes şi deşteaptă la lector o mare simpatie şi o profundă admiraţie pentru acel care a fost D. Brătianu. In această privinţă el are şi un sens moral, care nu trebue pierdut din vedere, astăzi, mai ales, când atâţia din tineri rătăcesc pe căi străine marilor tradiţii ale înaintaşilor şi nu cercetează în deajuns trecutul din care ar putea culege multe şi bogate învăţăminte şi experienţe, pentru orientarea şi conduita lor, în viaţa publică şi chiar şi cea privată.

« Pe lângă simţ şi talent istoric, autorul are şi simţ şi talent literar. El a ştiut culege, cu deosebită pricepere şi discernământ critic, tot ceea ce putea fixa personalitatea şi înfăţişa activitatea lui D. Brătianu şi a ştiut lăsa de o parte tot ceea ce ar fi încărcat şi ar fi îngreuiat fără folos studiul său. Astfel nu stărueşte prea mult asupra neînţelegerii, urmată de o dureroasă vrăşmăşie politică, dintre D. Brătianu şi fratele său Ion Brătianu şi care la un alt cercetător ar fi putut ajunge o pată umbroasă pe o figură aşa de luminoasă. Afară de aceasta, expunerea, clară şi sobră, îngrijită şi literară, relevă pe autor ca pe un scriitor de talent.

« Şi cartea, ca material istoric pentru viaţa României moderne, şi editorul, ca autor al studiului despre care am vorbit, merită toată lauda şi încurajarea noastră. De aceea recomand, cu toată căldura, publicaţia pentru premiul Dr. Cornel Nicoară. »

6.000 lei d-lui *I. Ionașcu* pentru scrierea « Biserici, chipuri și documente din Olt, Vol I cu 43 ilustrațiuni », pe baza raportului d-lui *P. P. Panaitescu:*

« Lucrarea d-lui Ionașcu este fără îndoială una din cele mai serioase opere apărute în ultimul timp în privința bogăției materialului istoric adunat, a metodei de cercetare și a comentariilor genealogice. D-sa a cercetat județul Olt cu răbdare și dragoste, sat după sat și biserică după biserică. Este în această privință un model de monografie regională și nu ne putem opri să nu o punem alături de lucrările lui Al. Ștefulescu, un alt cercetător al vieții istorice a unui județ întreg (Gorjul). Asemenea cercetări sunt indispensabile istoriei noastre și inițiativele acestea așa de rare merită toată lauda.

« Autorul descrie monumentele mai vechi din satele din județul Olt, dând inscripțiile și documentele găsite la proprietari și țărani, însoțindu-le cu note arheologice și genealogice. Numeroase documente inedite, începând cu veacul al XV-lea, sunt redate în facsimile fotografice, între care însemnăm cele mai importante: cele două hrisoave din 1499 ale lui Radu cel Mare (p. 209), scrisoarea Simei stolniceasa Buzescu către Matei Basarab din 1634 (p. 180), hrisovul falș al lui Mihai Viteazul (p. 53). Numeroase documente au o importanță deosebită pentru istoria vechilor noastre instituții, de pildă actele privitoare la rumânie, hrisovul lui Simion Movilă din 1601 (p. 155), actul de liberare de rumânie dela pag. 192, precum și documentele care aduc elemente noui privitoare la instituția jurătorilor (p. 89, din 1654) și la hotărnicii (p. 29).

« Numeroase inscripții ctitorești și mormântale, date în fotografie, precum și portrete de ctitori după picturile din biserici complectează această amănunțită analiză a vieții istorice a județului Olt.

« Atenția autorului s'a oprit mai ales asupra genealogiei familiilor boierești care au stăpânit moșii în județ, sau au ridicat locașuri de închinare în acele părți. Deoarece aceste familii au jucat un rol important în istoria țării, contribuțiile genealogice ale d-lui Ionașcu sunt un aport prețios pentru istoria țării. Astfel avem lămuriri noui asupra familiei Buiceștilor în general și asupra lui Diicul Buicescul, ruda și căpitanul de oaste a lui Matei Basarab, în special (p. 7—20), apoi asupra Rudenilor (urmașii logofătului cronicar al lui Mihai Viteazul) (p. 119), a boierilor din Drăgoești, cari au jucat un rol istoric important în secolul al XVI-lea (pag. 153—168), a Bălăcenilor (pag. 223—230), a Grecenilor (pag. 232—241) și a Știrbeilor (p. 137).

« Intr'un cuvânt, lucrarea d-lui Ionașcu este dintre acelea care în primul rând trebue să atragă atenția Academiei Române. Autorul împlinește în chip meritos rolul adevărat destinat unui profesor de istorie în provincie și cartea lui este un instrument prețios în mâna cercetătorilor istoriei Românilor. O recomand cu căldură pentru premiul Dr. Cornel Nicoară. »

14. *Premiul I. C. Atanasiu*, de 4.000 lei, cu subiectul « Criteriul biologic în Drept » s'a acordat d-lui Dr. *Mircea Georgescu*, pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat, pe baza raportului d-lui *Andrei Rădulescu:*

« La premiul I. C. Atanasiu cu subiectul dat « Criteriul biologic în Drept » s'a prezentat un manuscris de 175 pagini.

« Lucrarea — după o scurtă introducere — cuprinde 4 părţi.

« In partea primă, formată din 5 capitole sunt expuse concepţiile despre drept, lege, echitate, morală, cu arătarea elementelor lor. Un capitol e destinat structurii reale a Eticei, altul structurii funciare a Dreptului, unde se cercetează concepţiile ideologice şi cele experimentale. In capitolul V se analizează fenomenele biologice în Drept; conservarea individuală, idea de solidaritate umană, de utilizare reciprocă şi perpetuarea speţei.

« Partea a doua, formată din 4 capitole, cuprinde concepţia filosofică a sancţiunii şi teoriile respective, apoi manifestările rudimentare în Drept, apărarea publică a persoanei şi cea privată a vieţii.

« In partea a treia autorul se ocupă de apărarea speţei, legătura conjugală cu structura ei biologică şi unele aspecte particulare, după care tratează chestiunile relative la protecţiunea legală a căsătoriei şi ocrotirea femeii şi copilului.

« In ultima parte se analizează biostructura persoanelor juridice şi se expun în general, tendinţele permanente ale Dreptului.

« Cu toate că subiectul nu este uşor, autorul a isbutit să-l trateze destul de bine. Pe lângă bogate cunoştinţe şi pregătire pentru scris, lucrarea dovedeşte şi simţ critic şi o metodă bună, adaptată întocmirii în chip potrivit.

« Aproape toate aspectele subiectului sunt tratâte cu multă atenţie şi sprijinite pe o întinsă bibliografie, întrebuinţată însă metodic.

« Se întâlnesc uneori — este adevărat — afirmaţiuni care nu sunt cu totul exacte sau nu se fac trimiteri la izvoare directe, dar acestea sunt în număr restrâns şi nu sunt de aşa natură încât să poată micşora meritele lucrării.

« De altă parte se vede că autorul s'a străduit să adâncească chestiunile, să le analizeze, să le înfăţişeze prin felul său de a le înţelege — nu ca un simplu reproducător al părerii altora şi să le expună — cu toată dificultatea ce se întâmpină în tratarea unor astfel de chestiuni — într'o formă clară spre a înlesni astfel priceperea lor decât mai mulţi.

« Privită în întregime lucrarea este o interesantă contribuţie pentru cunoaşterea şi lămurirea problemelor cuprinse în acest subiect.

« De aceea cred că i se poate acorda premiul la care a fost prezentată. »

15. *Premiul I. Oroveanu*, de 70.000 lei, s'a împărţit următoarelor 6 lucrări:

25.000 lei d-lui Dr. *Romulus St. Mangiurea* pentru scrierea « Tuberculoza, mijloace de combatere. Date statistice, critici şi sugestii », pe baza raportului d-lui Dr. *G. Marinescu:*

« Dr. Romul St. Mangiurea. *Tuberculoza, mijloace de combatere, date statistice, critice, sugestii.* Cu o prefaţă de Dr. S. Irimescu, secretar general al Ligii Naţionale contra tuberculozei. Bucureşti 1934.

« Lucrarea conține 228 pagini cu 51 ilustrații (fotografii, grafice, reproduceri de afișe și timbre de propaganda antituberculoasă).

« Tuberculoza, una din cele mai grozave flagele care bântue rasa omenească, a preocupat de mult timp pe medici; mai cu seamă dela descoperirile lui Laennec, Willemin, Koch, numeroși cercetători au arătat mecanismul contagiunii tuberculozei și au recomandat măsurile necesare pentru a se duce cu succes, lupta contra acestei boale.

« Astăzi tuberculoza este în descreștere în toate țările unde conducătorii și națiunea au înțeles să dea lupta contra ei, întrebuințând măsuri profilactice, higienice și medicamentoase, salvând astfel vieața a sute de mii de persoane.

« Deși lupta anti-tuberculoasă a început în România de mai bine de 30 ani, iar medicii au dat semnalul de alarmă al pericolului intinderii tuberculozei, progresele realizate până azi au fost mici, pe de o parte din cauza indiferenței, atât a publicului cât și a autorităților, iar pe de alta din cauza lipsei sprijinului material și a unui program sistematic de combatere a boalei.

« In timpul de față tuberculoza a luat proporții amenințătoare în România chiar la sate, aducând o pierdere gravă capitalului biologic al neamului.

« Lucrarea foarte documentată a Dr. Mangiurea corespunde unei nevoi urgente, deoarece autorul studiază sistematic și amănunțit problema tuberculozei în toată complexitatea ei.

« Astfel expune în cele 12 capitole, rând pe rând: cauzele care favorizează și determină propagarea tuberculozei (expectorație, mediu familiar, școlar și militar, profesiunea, alcoolismul, mizeria) (Cap. I); mijloacele actuale pentru combaterea boalei (dispensare, sanatorii), (Cap. II), se descriu sanatoriile, spitalele și preventoriile pentru tuberculoșii din România și se arătă că, în România, sunt pentru un pat destinat tratamentului oricărei forme de tuberculoză 7470 locuitori, pe când în Bulgaria sunt 3741, iar în Franța 813. Autorul discută în urmă chestia satelor de tuberculoși destinate bolnavilor vindecați și ameliorați (cap. III). In Cap. IV autorul arată ce s'a făcut în alte țări în privința prezervării copilăriei (profilaxia ante și post-natală, plasamentul familiar al sugacilor, puponierele, opera Grancher, preventorii, școala în aer liber, colonii de vară) apoi trece la ceea ce s'a făcut în acest sens în România la Schitul și parcul dela Brebu și la vaccinarea anti-tuberculoasă sub impulsul regretatului prof. I. Cantacuzino.

« In urmă, arată foloasele pe care le poate da propaganda contra boalelor sociale și în special a tuberculozei prin presă, carte, cinematografe, radio, expoziție, etc. (Cap. V), Cap. VI se referă la timbrul anti-tuberculos. Cap. VII conține date asupra budgetelor pentru combaterea tuberculozei în România și se arată că față de sacrificiile altor țări, care cheltuesc între 20—100 lei de locuitor, 1 leu, cât cheltuiam noi, este o sumă cu totul insuficientă.

« In ceea ce privește morbiditatea și mortalitatea prin tuberculoză, Cap. VIII al cărții ne arată că numărul tuberculoșilor crește din an în an,

aşa încât faţă de ravagiile pe care tuberculoza le face în România, acţiunea de combatere trebue intensificată. Ultimele capitole privesc asigurările sociale (Cap. IX), legislaţia (Cap. X), dă un rezumat şi o concluzie a ideilor exprimate (Cap. XI) precum şi propuneri de organizarea unui plan de acţiune anti-tuberculoasă (Cap. XII).

« Lucrarea d-lui Dr. Mangiurea îmbrăţişând problema luptei anti-tuberculoase în toate aspectele ei, este o foarte preţioasă contribuţie la studiul tuberculozei în ţara noastră, prin competenţa cu care tratează subiectul, măsurile judicioase pe care le propune, claritatea şi precizia de care face dovadă în expunere şi mai cu seamă al folosului pe care îl pot trage autorităţile şi publicul, documentându-se asupra pericolului acestui grav flagel social, merită deci toată încurajarea noastră şi de aceea propunem fără nicio rezervă să i se acorde o bună parte din premiul Oroveanu. »

20.000 lei D-lor Dr. *Haţieganu* şi Dr. *Goia* pentru scrierea « Tratat elementar de Semiologie şi Patologie medicală », pe baza raportului d-lui Dr. *G. Marinescu:*

Tratat elementar de semiologie şi patologie medicală. Vol. I de Prof. *Haţieganu* şi Prof. *Goia* în colaborare cu Docent Dr. *L. Danielo*, docent Dr. *I. Gavrila*, Dr. *M. Hăngănuţ*, Dr. *A. Moga* şi Dr. *T. Spărchez.* Cluj, 1934.

« Lucrarea conţine 734 pagini şi 246 figuri. Tipărită elegant, reprezintă primul volum al unui tratat destinat a pune la îndemâna studenţilor şi a medicilor datele noui obţine în semiologia şi clinica medicală.

« Acest prim volum cuprinde, înafară de o introducere, examenul general al bolnavului, sistemul nervos vegetativ, date despre constituţie şi glandele endocrine, semiologia şi boalele organelor toracice şi ale aparatului renal.

« Autorii indică cum trebue să fie luată anamneza şi atrag atenţia asupra atitudinei, gestului, mimicei şi felul de a se prezenta al unui bolnav.

« In examenul obiectiv al pacientului studiază statura şi constituţia după Chaillou, Mac Auliffe şi Kretschmer, descriu succint simptomele diferitelor aparate începând cu tegumentele, starea ganglionară, temperatura, modificările de percuţie, metodele de ascultaţie.

« In al doilea capitol, se ocupă de sistemul nervos vegetativ, analizează sindromele neurovegetative ale aparatului respirator şi sindromele vegetative localizate ca hemiatrofia feţei, migrena, etc., dă câteva noţiuni generale de endocrinologie şi, în mod sumar, descrie diferite sindrome de deficienţă şi hiperfuncţiunea endocrină.

« In capitolul dedicat aparatului respirator se face semiologia acestui aparat (interogator, simptome funcţionale), examenul, sputei examenul obiectiv al aparatului respirator şi diferite metode complementare de explorare: puncţia, razele X. In urmă se studiază succesiv boalele căilor respiratoare superioare, boalele pulmonare (congestie, pneumonie, bronchopneumonie, apoplexia şi oedemul pulmonar, supuraţiile fetide şi nefetide,

emfizemul, sclerozele pulmonare, pneumoconiozele, tumorile, kistul hidactic, sifilisul pulmonar, etc.). Un capitol mare este dedicat tuberculozei pulmonare cu diferitele ei forme.

« Afecţiile pleurale (pleurezia), simfize, pneumotorax, intoxicări cu gaze asfixiante); sindromul medio stinal şi bolile diafragmului sunt de asemeni studiate rând pe rând.

« Aparatul circulator este studiat din punct de vedere anatomic fiziologic şi patologic, se dă semiologia şi boalele lui, iar câteva pagini sunt dedicate tratamentului afecţiunilor şi sindromelor cardio-vasculare.

« In capitolul aparatului renal, după câteva amănunte de anatomie şi fiziologie găsim noţiunile de semiologie iar câteva pagini sunt consacrate cercetărei compoziţiei şi caracterelor fizice ale urinei normale şi patologice, atât din punct de vedere chimic cât şi microscopic. Boalele aparatului renal sunt împărţite în două secţii, medicale şi chirurgicale. In prima secţie se cercetează marele sindrome renale: urinar, cardio-vascular, cloruremie, azotemie, uremie. Se defineşte şi se clarifică nefritele, se descrie etiologia şi anatomia patologică a acestora. Trece apoi la rinichiul gravidic, arterioscleroza, amiloidoza, congestia, infarctul, sifilisul şi paraziţii renali, fără a uita rinichiul diabetic şi rinichiul gutos.

« In paginile rezervate boalelor renale cu caracter mai mult chirurgical trec în revistă tuberculoza şi litiaza renală, rinichiul mobil, supuraţiile renale, hidronefroza şi sfârşesc cu cancerul şi chistele renale.

« Cartea d-lui Prof. Haţieganu şi Goia corespunde unor nevoi resimţite de medici şi studenţi şi înlocueşte cu succes tratatele străine de semiologie clinică medicală.

« Lăsând câteva omisiuni regretabile din faptul că autorii ignorează sau nu cunosc îndestul lucrările unor autori români, propunem totuşi a li se acorda o parte din premiul Oroveanu. »

10.000 lei d-lor Dr. *Gheorghe Popoviciu* şi Dr. *Gr. Benetato* pentru lucrarea « Elemente de Fiziologie Medicală, Vol. I şi II », pe baza raportului d-lul Dr. *G. Marinescu:*

« *Elementele de fiziologie medicală*, în 2 volume. Cluj 1934.

« Primul volum e datorit d-lui Dr. *G. Popoviciu* profesor de fiziologie la Facultatea de medicină din Cluj, conţine 357 pagini şi 124 figuri. El corespunde unei necesităţi de a da elevilor cunoştinţele de fiziologie necesară mai cu seamă pentru ca să înţeleagă modificările organismului în cursul boalelor. Este dar în special un tratat de fiziologie clinică.

« Autorul, urmând exemplul prof. Athanasiu, Udiski şi Nitzescu cari l-au precedat în această metodă didactică, a acordat o atenţie deosebită metabolismului copilului din cauza proceselor de creştere mult diferite de acele ale adultului. Aceste procese au o mare importanţă în desvoltarea normală şi în cunoaşterea turburărilor patologice ale copilului căci, din toate ramurile clinice, pediatria necesită mai mult familiarizarea cu problemele fizice logice, ea fiind, cum spune Pirquet, în mare parte,

cunoaşterea fiziologiei. Aceasta se impune la noi unde mortalitatea şi morbiditatea sunt din cele mai mari în Europa.

« Cunoaşterea proceselor fiziologice la copil este importantă şi din cauza promptitudinei cu care ei reacţionează la excitaţiile mai simple.

« Era firesc ca autorul în partea I, divizată în V capitole, să înceapă cu metabolismul, să studieze compoziţie chimică a organismului uman, pentru ca apoi în mod succesiv să descrie diastazele sau fermenţii, metabolismul energetic, metabolismul hidrocarbonaţilor, al grăsimilor, al proteinelor, al apelor, al mineralelor şi vitaminelor.

« In partea a II-a studiază mediul intern (limfa, lichidul lacunar şi sanguin) (Cap. I), mecanismul circulaţiei şi respiraţiei (Cap. II). In partea III se ocupă cu respiraţia, iar în partea a IV-a cu funcţiile digestive.

« In fine, în partea ultimă (a IV-a) cu excreţia renală şi cu excreţia cutanată.

« Vol. II este făcut în colaborare cu d-l Dr. Gr. Benetato şi conţine 423 pagini cu 154 figuri. El se ocupă cu corelaţiile funcţionale, reproducerea şi creşterea.

« Partea I e consacrată rolului tuturor glandelor cu secreţie internă, studiind proprietăţile hormonelor elaborate de aceste glande.

« In a II-a parte se indică proprietăţile muschiulare insistând asupra cercetărilor lui Meyerhoff şi Hill.

« In ultimele părţi autorii descriu structura şi funcţiunile sistemului nervos şi al simţurilor pe care le tratează relativ elementar dar clar, fără însă a aduce vreo contribuţie proprie.

« Lipsa cărţilor româneşti de Fiziologie fiind din ce în ce mai simţită pentru studenţi şi medici, Elementele de fiziologie medicală a d-lor G. Popoviciu şi Gr. Benetato corespund unei necesităţi urgente pentru elevii noştri dela diferite facultăţi.

« Pentru a încuraja sforţările lăudabile ale Prof. Popoviciu şi ale colaboratorului său Gr. Benetato, propunem să li se acorde o parte din premiul Oroveanu. »

5.000 lei d-lui Dr. *Valer Cimoca* pentru « Formularul terapeutic al Clinicelor Facultăţii de Medicină şi Farmacie din Cluj », pe baza raportului d-lui Dr. *I. C. Parhon:*

« Am onoare a vă raporta că lucrarea d-lui Docent Dr. Valer Cimoca « Formular terapeutic al Clinicelor Facultăţii de Medicină şi Farmacie din Cluj » prefaţată de Prof. Jacobovici posedă o valoare reală şi îmbogăţeşte literatura medicală românească, dând în acelaşi timp în mâinile medicilor practicieni un ajutor preţios, pentru tratamentul suferinzilor.

« Impreună cu colaboratorii d-sale, d-l Docent Dr. Cimoca a cules şi sistematizat diferitele metode şi procedee de tratament aşa cum ele au fost aplicate în clinicele medicale din Cluj.

« Expunerea e clară, completă şi amănunţită pentru tratamentele ce trebuesc a fi aplicate în diferitele maladii ce cad în atribuţiunile diferitelor specialităţi ale medicinei.

« O analiză mai amănunţită a lucrării ar ieşi din cadrul acestui raport.
« Lucrarea merită a i se atribui premiul Oroveanu. »

5.000 lei d-lor Dr. *Anghel Radovici* şi Dr. *Oscar Meller* pentru lucrarea « Encefalo-Myelografia lichidiană. O metodă de radiografie a nevraxului, cu o contribuţiune anatomo-microscopică de Dr. *Ioan Bazgan* », pe baza raportului d-lui Dr. *G. Marinescu:*

« Dr. Anghel Radovici şi Dr. Oscar Meller, *Encefalomyelografia lichidiană.* O metodă de radiografie a nevraxului, cu o contribuţie anatomo-microscopică datorită d-rului *I. Basgan.* Bucureşti 1934.

« Lucrarea de 52 pagini e însoţită de 48 fotografii foarte reuşite şi de date histologice.

« Se cunoaşte importanţa pe care a luat-o chirurgia sistemului nervos în tratamentul tumorilor, care determină o hipertensiune intracraniană şi dau naştere la turburări grave. De aceea, din punct de vedere al rezultatelor operaţiunei, este de primă necesitate cunoaşterea nu numai a sediului exact al tumorilor dar şi poziţia lor în hemisfer, adică dacă tumora sau produsul patologic este situată la suprafaţa creerului şi porneşte din meninge sau dacă se găseşte în profunzime, dacă are contururile bine limitate sau dacă, din contră, tumora infiltrează ţesutul nervos. Acesta e motivul pentru care neurochirurgii ca şi neurologiştii au recurs la diferite metode de investigaţie aplicând razele X, în examenul creerului şi al măduvei spinării.

« Dar radiografia directă a creerului, fără nicio manoperă prealabilă, poate aduce foloase în diagnosticul tumorilor care sunt opace la razele X, conţinând concreţiuni calcare, cum sunt produsele patologice, în special tumorile supra-selare, meningiomele calcificate sau acelea care invadează bolta craniană.

« Există metode noui de investigaţie radiologică aplicabilă şi la nevrax care pluteşte în masa lichidului cefalo-rachidian ce-i scaldă suprafaţa şi îi umple cavităţile ventriculare. Spaţiile subaracnoidiene cu lacurile dela baza creerului şi cu cavităţile ventriculare fiind injectate cu substanţe dând un contrast, devin opace pentru razele X şi avem, astfel, putinţa prin o determinare radiologică să obţinem vizibilitatea creerului şi a măduvei.

« Sunt mai multe metode în acest sens începând cu aceea a lui Dandy, Bickel, Laruelle, lipiodolodiagnosticul, encefalo-grafia arterială, care toate tind la diagnosticul tumorilor cerebrale.

« Autorii au întrebuinţat în cercetările lor thorotrastul. Incercările lor de a opacifia lichidul cefalo-rachidian constitue un progres important. Injecţia lichidiană de thorotrast îngăduie să se vadă foarte multe amănunte ale creerului precum sunt scizura inter hemisferică, limitele corpului calos, poziţia şi forma tuberculilor quadrigemeni, loja cerebeloasă, faţa superioară a corpului cerebelului, care constitue un loc de elecţie pentru depunerea thorotrastului.

« Dar, după cum recunosc înşişi autorii, metoda lor n'a ieşit încă din faza de încercare şi nici nu au intenţia de a o recomanda actualmente în practică, căci preparatul coloidal de thorium aflat actualmente în comerţ nu poate fi considerat ca un preparat definitiv pentru scopul urmărit.

« Este absolut necesar să se obţină noui preparaţii de thoriu coloidal care să înlăture sau să scază inconvenientul principal, adică de a se elimina cât mai repede de pe suprafaţa nevraxului.

« Spre a încuraja cercetările făcute de autori propunem să li se dea o mică parte din premiul Oroveanu. »

5.000 lei d-lui *Al. D. Rădulescu* pentru scrierea « Mica Chirurgie şi elemente de patologie chirurgicală », pe baza raportului d-lui Dr. *D. Gerota:*

Dr. A. D. Rădulescu, *Mica chirurgie şi Elemente de Patologie chirurgicală.*

« Această lucrare formând un volum de 312 pagini, cu 179 figuri în text, este rezultatul unei practici chirurgicale de 20 ani depusă de d-l Dr. Al. Rădulescu în spitalul de Ortopedie şi de chirurgie infantilă din Cluj, unde d-sa este chirurg şef.

« Lucrarea de mică chirurgie a d-lui Dr. Rădulescu, umple un gol în literatura medicală română, şi este destinată spre folosinţa studenţilor în medicină din primul şi al doilea an de studii, dar mai ales personalului medical ajutător: agenţi sanitari, subchirurgi, moaşe şi surori de caritate.

« Capitolul important al asepsiei, antisepsiei şi al anesteziei, deşi descrise în mod sumar, totuşi, prin claritatea expunerii, ele sunt uşor înţelese şi se pot lesne pune în practică.

« Ingrijirea pre- şi post- operatorie a bolnavilor, precum şi capitolul « ajutorul pe care personalul sanitar trebue să-l dea bolnavului în cazuri de accidente şi complicaţiuni post-operatorii sunt expuse în fraze concise, uşor înţelese şi lesne de aplicat la bolnavi.

« Capitolul micilor intervenţiuni chirurgicale cuprinde noţiuni principiale de technică chirurgicală, care pot fi înţelese cu uşurinţă, aşa că orice student începător ar putea, fără ezitare, să le aplice pe bolnav.

« Capitolul « Tratamentul de mică chirurgie », în care se vorbeşte despre revulsiere, clisme, spălătura cavităţilor şi mijloacele de fizioterapie, este scris pentru înţelegerea personalului ajutător: moaşele şi surorile de caritate.

« In a II-a parte a lucrării, autorul a găsit util să introducă în 80 pagini, un scurt rezumat de patologie chirurgicală şi anume: într'un capitol a rezumat Traumatismele, Plăgile, Arsurile, Degerăturile şi fracturile, iar într'un alt capitol vorbeşte despre: Infecţiuni.

« Aceste noţiuni elementare de patologie chirurgicală sunt foarte utile pentru educaţia medicală a personalului ajutător al spitalelor.

« Dificultăţile de ordin technic, a obligat pe autorul lucrării, să utilizeze figuri în text, reproduse după fotografii, ceea ce face ca lucrarea să piardă din valoarea ei.

« Această pierdere este însă mult compensată, printr'o descriere clară, uşor de înțeles, lipsită de pedantism și fără pretențiune.

« Prin această lucrare d-l Dr. Rădulescu a știut să fie util, și munca d-sale merită să fie încurajată, acordându-i-se premiul pentru care s'a prezentat. »

16. *Premiul Ștefan Demetrescu-Vergu*, de 10.000 lei, s'a împărțit următoarelor 2 lucrări:

5.000 lei d-lor Dr. *Gh. Nedici* și *Const. Gr. C. Zotta* pentru lucrarea « Tratat de Drept silvic român », pe baza raportului d-lui *I. Ionescu-Dolj:*

« La premiul « *Șt. Dem. Vergu* » de 10.000 lei, se prezintă și d-nii Dr. Gh. Nedici și Constantin Gr. C. Zotta, cu lucrarea d-lor « *Tratat de drept silvic român* » un volum de 251 pagini tipărit în cursul anului 1935.

« Ambii autori sunt scriitori cunoscuți lumii juridice pentrucă au îmbogățit literatura juridică și cu alte multe lucrări.

« D-l Dr. Gh. Nedici, care este și Consilier al Inaltei Curți de Casație și profesor la Școala Politehnică « Regele Carol I » a mai publicat alte 10 lucrări; iar d-l Const. Zotta, care e magistrat asistent la Curtea de Casație și profesor la Școala de Aplicație a Geniului, a mai publicat alte 14 lucrări, între care, unele pentru acesta din urmă, în colaborare cu alte persoane.

« Noua lucrare a autorilor: « *Tratatul de drept silvic român* » constitue nu numai un comentar, adică o explicațiune teoretică și practică a codului silvic din 1910, care e legea fundamentală în materie silvică, dar și a celor circa 18 legi modificatoare și completatorii, cari au intervenit dela 1910 până azi, în această privință.

« Cu alți termeni, lucrarea autorilor cuprinde întreaga materie a dreptului silvic român.

« Autorii încep prin a arăta importanța pădurilor în economia generală a unei țări, cu referire continuă la țara noastră.

« Expun după aceea sub titlu de « *dreptul silvic* », istoricul legislațiunilor silvice în Vechiul Regat din cele mai vechi timpuri cât și în provinciile alipite până la *legea din 1923* care a extins codul silvic din 1910 pe întreg teritoriul țării.

« Restul lucrării e împărțit apoi în următoarele șapte capitole:

« 1. Regimul silvic.

« 2. Conservarea pădurilor.

« 3. Consiliul tehnic.

« 4. Exploatarea pădurilor Statului, județelor, comunelor și așezămintelor publice și de binefacere.

« 5. Stabilirea drepturilor de proprietate ale moșnenilor sau răzeșilor cu privire la păduri; pășuni; goluri de munte, etc.

« 6. Paza și poliția pădurilor.

« 7. Delicte, penalități și urmăriri.

« Din chiar titulatura capitolelor şi distribuirea lor, se vede bine materia tratată.

« Unele din aceste capitole sunt subîmpărţite în « Părţi » şi anume Capitolul I are V părţi; Capitolul IV şi VII au câte II părţi; Capitolul V are numai partea I, fără să fie urmat de o altă parte, ceea ce constitue o inadvertenţă şi dovedeşte că tipărirea volumului s'a făcut în grabă.

« In fiecare din capitole şi subpărţi, autorii au tratat materia atât teoretic cât şi practic cu referire la legislaţiunea română şi de multe ori, în mod comparativ, indicând şi legislaţiunile străine.

« Astfel în capitolul I se arată statele europene cari au legiferat în privinţa « *pădurilor de protecţiune* »; în capitolul II partea I se arată istoricul *amenajamentului*, începând din cele mai vechi timpuri, în special în Franţa; iar în partea III se arată statele care au făcut legi pentru ameliorarea terenurilor neproductive, etc.

« Capitolul cel mai desvoltat şi mai pe larg tratat, e acel referitor la « *delicte, penalităţi şi urmăriri* » pentrucă ocupă jumătate din volum.

« Cele două părţi în care e împărţit capitolul, corespund unei împărţiri ştiinţifice, în partea I fiind tratate problemele penale referitoare la legea penală de fond, pe când în partea II sunt problemele referitoare la legile penale de formă.

« Totuşi trebue să observ că autorii nu au respectat în totul aceste norme pentrucă de foarte multe ori, chestiuni din ambele materii se găsesc tratate atât în primul capitol cât şi în al II-lea.

« Autorii au făcut în această parte şi foarte multe trimiteri la nouile proiecte de cod şi procedură penală.

« Jurisprudenţa Curţii de Casaţie e mult utilizată dar nu întotdeauna indicată.

« Privită în totul lucrarea d-lor Nedici şi Zotta e o operă, care fiind dat că e primul tratat de acest fel şi suficient documentată, deşi nu totdeauna prea bine sistematizată, — merită să fie încurajată de Academia Română prin acordarea premiului « *Şt. Dem. Vergu* » de 10.000 la care se prezintă. »

5.000 lei d-lui *D. A. Sburlan* pentru scrierea « Fabrici de cherestea. Instalarea şi exploatarea lor », pe baza raportului d-lui *N. Vasilescu-Karpen:*

« *Fabrici de cherestea* de D. A. Sburlan. Format 17 cm. × 25 cm.; 254 pagini; 162 figuri, 2 planşe şi tabele.

« Este prima lucrare de acest gen în limba română şi corespunde unei adevărate nevoi.

« D-l Sburlan tratează cu competenţă întreaga chestiune a prelucrării şi valorificării lemnului, în special din punctul de vedere al ţării noastre, în care industria şi comerţul lemnului ocupă un loc de frunte.

« In mod sistematic D. Sburlan expune pe rând: modul de instalare a fabricelor de cherestea; maşinile-unelte folosite, preocupându-se de

raționalizarea și mecanizarea industriei cherestelei; fabricarea cherestelei; instalațiuni pentru uscarea lemnului; cheltueli de producere.

« D. Sburlan se ocupă și de comerțul lemnului, arătând normele și uzanțele comerțului internațional de lemne și comerțul de lemne al României, prezentând statistice relative la capacitatea de producție a țării, comerțul intern și extern de lemne, cantități exportate, piețe de desfacere, etc.

« In rezumat, o carte foarte folositoare, tuturor acelora care se ocupă de industria și comerțul lemnului.

« Merită cu prisosință acordarea unei părți însemnate din premiul *Șt. Dem. Vergu.* »

17. *Premiul Contribuția Muncii*, de 10.000 lei, s'a acordat d-lui *N. Săulescu*, pentru lucrarea « Ameliorarea Plantelor Agricole », pe baza raportului d-lui *Gh. Ionescu-Sisești:*

N. Săulescu, *Ameliorarea Plantelor Agricole*. Cartea Românească› Cluj 1934 (324 pag.).

« Cartea despre care vorbim, este un tratat complet de ameliorarea plantelor, materie pe care autorul o predă, în calitate de Profesor la Academia de Inalte Studii Agronomice din Cluj. D-sa explică în introducere pentru ce întrebuințează expresiunea « ameliorare » și nu « selecțiune ». Noțiunea de ameliorare este mai largă și cuprinde înlăuntrul ei noțiunea de « selecțiune », care nu e decât una din metodele de ameliorare. Expresiunea « ameliorarea plantelor » este preferabilă și pentru a se înlătura confuziunile. In adevăr, agricultorii și comercianții de semințe au luat obiceiul să denumească « sămânță selecționată », sămânța care a fost aleasă mecanic cu mașini numite selectoare, alegere care nu are nimic a face cu tehnica selecțiunii biologice, care e o aplicațiune a geneticei.

« Lucrarea d-lui Săulescu cuprinde trei părți principale: 1) Genetica; 2) Metodica și tehnica ameliorării plantelor; 3) Ameliorarea specială a diferitelor plante și o scurtă parte a 4-a, referitoare la organizarea ameliorării plantelor.

« In partea întâia, fundamentală, materia e împărțită în mod logic în cele două părți ale geneticei: *a)* Variabilitatea și *b)* Ereditatea. In capitolul despre variabilitate se tratează variabilitatea fluctuantă și discontinuă, modificațiunile, corelațiunile, mutațiunile și noile combinațiuni.

« In capitolul despre ereditate se vorbește despre epocala descoperire a lui Mendel, de mecanismul transmisiunii însușirilor la urmași, de legea separării factorilor, de colaborarea mai multor perechi de factori și de principiile de ereditate stabilite de genetistul american Morgan.

« In partea a doua, care privește metodica și tehnica ameliorării plantelor, autorul tratează alegerea în masă, selecțiunea individuală, consanguinizarea și încrucișarea. Apoi se ocupă într'un capitol special destinat cerealelor de examinarea rezistenței la ger, rezistența la boalele

criptogamice, rezistenţa la cădere şi la scuturare şi în sfârşit se ocupă de examinarea calităţii cerealelor. Un alt capitol tratează despre câmpul de ameliorare şi laboratorul de analize.

« Partea a treia, denumită de autor ameliorarea specială, cuprinde tehnica ameliorării diferitelor plante cultivate. O atenţiune cu totul specială este acordată în această parte cerealelor: grâul, orzul ovăzul, secara şi porumbul.

« Cartea d-lui Săulescu e o lucrare gândită; nu este un manual de compilaţie. Autorul are o competenţă deosebită în materie. El este elevul marelui genetist şi ameliorator Baur, în institutul căruia a lucrat timp îndelungat. Ca profesor de ameliorarea plantelor şi şef al Staţiunii de Ameliorarea Plantelor şi Controlul Seminţelor din Cluj, d-l Săulescu a desfăşurat o activitate ştiinţifică şi practică foarte importantă în domeniul ameliorării plantelor. A creat, prin extracţie din populaţii şi mai ales prin hibridare, numeroase linii noui de cereale, a organizat câmpurile de experienţă din Transilvania pentru stabilirea celor mai bune soiuri selecţionate, a luat parte la recunoaşterea gospodăriilor producătoare de sământă selecţionată şi de sământă superioară. D-sa a împletit astfel adânca sa pregătire ştiinţifică cu realitatea ţării noastre. Acest lucru se vede în cartea pe care a scris-o şi care prin aceasta capătă o deosebită valoare.

« Pentru selecţionator o astfel de carte este un *vade mecum* ce nu trebue să-i lipsească. Pentru cercetător este un îndrumător foarte preţios. Autorul este în curent cu cele mai noui descoperiri în domeniul specialităţii şi după fiecare capitol urmează o foarte bogată indicaţiune a literaturii ce se poate consulta.

« Materia tratată în partea întâia este, prin natura ei, mai aridă, totuşi autorul o desvoltă cu o logică şi cu o claritate, care face lectura nu numai folositoare dar şi atrăgătoare. In partea a doua: metodica şi tehnica ameliorării plantelor şi în partea a treia: ameliorarea specială, se învederează calitatea remarcabilă de a sistematiza materia, de a reda esenţialul în modul cel mai pedagogic şi mai instructiv. Exemple numeroase de creaţiuni de noui soiuri, cari au revoluţionat producţia agricolă în diferite ţări, arată importanţa deosebită a ameliorării plantelor ca disciplină ştiinţifică şi ca ramură tehnică a agriculturii.

« In ţară la noi s'a lucrat mult în domeniul ameliorării plantelor după războiu. S'au obţinut creaţiuni noui preţioase în staţiunile de ameliorare particulare şi oficiale. S'au făcut progrese, mai ales în domeniul selecţiunii cerealelor. Soiuri ca porumbul « Regele Ferdinand » grânele: Cenad 117, Odvoş 241, A. 15, Todireşti 32, etc., au intrat deja în practica agricultorilor. Dar de bună seamă este încă mult de făcut, în acest domeniu.

« Cartea d-lui Săulescu vine la timpul potrivit, pentru a călăuzi aceste sforţări de modernizare a agriculturii româneşti.

« E o carte care se întemeează pe o adâncă cunoştinţă a materiei din literatură şi din lucrări proprii. O carte bine scrisă, limpede, sistematică, serioasă, folositoare în cel mai înalt grad.

« Merită să fie distinsă cu premiul la care a fost anunţată. »

18. *Premiul Dr. Victor Babeş*, de 20.000 lei, s'a acordat d-lui Dr. *Dimitrie Ionescu*, pentru lucrarea « Turbarea la om şi animale », pe baza raportului d-lui Dr. *G. Marinescu:*

« *Turbarea la om şi la animale* de Dr. Dim. Ionescu, Docent universitar. Bucureşti, 1934.

« Lucrarea conţine 408 pagini cu 10 figuri în text, trei planşe afară din text cu figuri originale în culori, precum şi grafice.

« Dela tratatul asupra turbării publicat în 1912 de prof. V. Babeş la Baillère, în care ilustrul savant rezuma starea cunoştinţelor noastre la acea epocă şi aducea contribuţii importante care i-au asigurat un loc definitiv în studiul turbării, lucrare azi epuizată, se poate zice că nu s'a publicat în nicio limbă o monografie atât de completă şi cu documente personale ca aceea a d-lui Docent Dr. D. Ionescu.

« Acest cercetător asiduu, fost colaborator al prof. V. Babeş, a adunat în monografia sa datele mai importante asupra turbării, precum şi experienţele numeroase făcute în Institutul Babeş. El a consultat nu numai cărţile importante din acest domeniu, dar a ţinut seama şi de articolele publicate în diversele reviste străine.

« După o introducere asupra naturii şi a caracterului virusului rabic, în care nu numai că citează toate experienţele făcute spre a determina neurotropismul lui, dar aduce şi câteva cercetări experimentale, trece la corpusculii lui Negri. Această parte e împodobită de numeroase figuri în culori după preparaţii originale. Cu această ocazie autorul indică modul de recoltare al materialului, fixarea, incluzia şi metodele de coloraţie. Lectorul va găsi în acest capitol amănunte utile de tehnică.

« Arată apoi leziunile diferitelor organe, modificările sângelui, ale l. c. r. şi modul de transmitere al turbării. Analizează conştiincios diferite opinii emise asupra acestei transmisiuni, studiază apoi deosebirile între virusul de stradă şi cel fix, precum şi diversitatea virusurilor fixe şi varietăţile virusurilor de stradă. Cu această ocazie arată că identificarea unui virus rabic nu se poate face decât în Institute speciale antirabice căci diagnosticul diferenţial reclamă specialişti şi un mare număr de animale.

« Diagnosticul diferenţial trebue făcut în patologia umană cu virusul herpetico-encefalitic, cu virusurile rabice întărite, iar în patologia animală cu boala lui Aujewsky, cu boala lui Borna meningo-mielitele câinilor tineri.

« D-l Dr. Dim. Ionescu indică diferitele moduri de inoculare experimentală insistând mai ales asupra procedeului Prof. Proca.

« Semnele clinice în turbarea experimentală îi permit să vorbească de febra premonitoare a prof. V. Babeş, a prof. Remlinger şi de turbarea experimentală la animalele hibernante, la păsări şi ajunge apoi la turbarea spontanee constatată la diferite specii de animale. Insistă asupra diagnosticului diferenţial la acest animal precum şi asupra boalei lui Aujewsky şi asupra boalei lui Carré. In fine, consacră mai multe capitole turbării la om arătând formele ei precum şi diagnosticul diferenţial menţionând chiar falşa turbare la om, de care autorul s'a ocupat altădată.

« Ultimele capitole sunt consacrate măsurilor ce trebuesc luate în caz de muşcătură, vaccinarea după muşcătură; se indică cu această ocazie tratamentele preconizate în diferite institute din ţară şi se arată importanţa tratamentului preconizat de regretatul V. Babeş.

« Un capitol important se ocupă cu accidentele paralitice după tratamentul antirabic care, rău interpretate de Peter, inamic al lui Pasteur, ar fi putut compromite dela început geniala descoperire a acestuia dacă, în Academia de Medicină din Paris, savanţi colegi şi elevi ai lui Pasteur n'ar fi combătut aserţiunile răutăcioase ale lui Peter.

« In ultimele capitole se vorbeşte despre serul antirabic preconizat de regretatul V. Babeş şi se indică cercetările asupra seroterapiei antirabice. In sfârşit se studiază de aproape imunitatea contra turbării, adică imunitatea naturală, rezistenţa la turbare la animalele sensibilizate cu ser neuro-toxic, spre a ajunge la vaccinarea antirabică la animale care reprezintă un interes istoric extraordinar, căci primele rezultate au fost obţinute prin vaccinarea câinilor iar rezultatele încurajatoare precum şi sfatul învăţaţilor străini a condus pe Pasteur să întrebuinţeze vaccinul antirabic la om care, alături de alte măsuri de poliţie sanitară, poate fi preventiv şi curativ la animale, cum se practică în Japonia.

« Autorul a reuşit să prepare un vaccin fenicat cu virus fixat pe câine şi care la 1 Decemvrie 1934 ajunsese la 155 de pasagii. In sfârşit d-l Dr. Ionescu studiază profilaxia antirabică.

« In rezumat, lucrarea d-lui Dr. Dim Ionescu reflectează fidel nu numai cercetările creatorului bacteriologiei române V. Babeş în materie de turbare dar şi cercetările şi experienţele făcute de d-sa, fie cu prof. V. Babeş fie singur. Printre aceste din urmă, foarte numeroase, se pot cita: O erupţie de tip micropapuloveziculos care poate apărea în cursul tratamentului antirabic, după aceea observaţiile sale de falşă turbare la om, precum obsesiuni, fobii simulând chiar aspectul turbării.

« In materie de cercetări hematologice în perioada prodromică d-l Dr. D. Ionescu a constatat, cu două zile înainte de apariţia simptomelor clinice, un tablou important pe care îl numeşte sindrom hematologic, de alarmă. A atras în urmă atenţia asupra creşterii tensiunii venoase, a viscozităţii sângelui, asupra poliglobulinei concomitente precum şi influenţa alcoolismului cronic în favorizarea isbucnirii turbării. A semnalat glicorahia lichidului cefalo rahidian şi a adus contribuţii interesante la studiul neutralizării virusului rabic.

« Considerăm că lucrările d-lui D. Ionescu asupra reversibilităţii virusului rabic la arici au o importanţă deosebită.

« Lucrările d-lui Dr. Dim. Ionescu, publicate în bună parte în analele Inst. Pasteur, corespund unei dorinţe a prof. V. Babeş exprimate în testamentul său.

« Considerăm dar că în vederea acestor numeroase cercetări originale, a muncii sale neobosite în domeniul turbării, a colaborării ce a avut cu regretatul V. Babeş, merită a se decerna d-lui Dr. Dim. Ionescu din premiul instituit de regretatul meu maestru şi colegul nostru din Academie. »

19. *Premiul V. Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), s'a împărțit următoarelor 4 scrieri:

1.500 lei d-lor Dr. *Nicolae Minovici* și Dr. *M. Kernbach* pentru lucrarea « Osteologia Medico-legală », pe baza raportului d-lui Dr. *G. Marinescu:*

« *Prof. Dr. N. Minovici* și *Dr. Mihai Kernbach:* « Osteologie medico-legală ». București, 1932.

« Lucrarea conține VIII + 189 pagini, 70 ilustrații, în mare parte fotografii după preparații originale.

« Este o contribuție remarcabilă având drept scop studierea unui capitol nou de medicină legală care reclamă o competență deosebită, din cauză că temele medico-juridice relative la schelet sunt atât de variate, încât rareori se întâmplă, chiar pentru un medic legist cu o lungă carieră, să le întâmpine pe toate.

« Unele din problemele pe care le pune osteologia medico-legală se pot rezolva pe de-a'ntregul, altele numai cu o mică sau mare probabilitate și, în sfârșit, la unele știința nu poate da decât informații reduse. Aceasta depinde de starea osului examinat.

« Dar chiar în împrejurări prielnice când e vorba de omul viu, de cadavru sau de scheletul întreg, știința nu poate răspunde, cu precizie, la toate întrebările formulate de justiție.

« Lucrarea d-lui Prof. N. Minovici și Docent Universitar Mihail Kernbach cuprinde 9 capitole, în care se cercetează succesiv lovirile și rănirile oaselor, și fracturile din punctul de vedere etiologic și al regiunilor. Astfel se expun fracturile la copiii noi născuți, semiologia fracturilor craniului, vindecarea fracturilor, complicațiile lor precum și fracturile prin accidente de muncă ale capului, membrelor, etc., se trece apoi la studiul identității și a metodelor întrebuințate. Se studiază sexul, rasa și tipul etnic precum și diagnosticul speței cu metoda biologică și histologică.

« După ce medicina legală putuse diferenția origina petelor de sânge, era de sperat ca anatomia microscopică comparată și biologia, vor putea să determine speța în materie de oase și la această problemă a contribuit și cercetările d-lor Minovici și Kernbach. Ei indică erorile care se pot ivi când e vorba de talie, sex, etate. Expun anatomia patologică a scheletului și cauzele care expun la erori, deși există afecțiuni care dau indicii mai sigure asupra identității (deformațiile patologice și inflamațiile cronice specifice). Autorii trec apoi la studierea tumori-anomaliilor, afecțiunilor care denotă reacții vitale, afecțiunilor sau deformațiilor de origină profesională. Arată relația glandelor cu secreție internă și sistemului osos și dau o icoană a patologiei osoase în raport cu traumatismele.

« Se poate afirma că, în materie de speța cărei aparțin oasele, medicina legală a adus contribuția cea mai importantă.

« Anatomia patologică osoasă a trecut în domeniul medico-legal, când afecțiunea a imprimat individului un semn permanent.

« In capitolul IV, autorii studiază importanţa razelor X în raport cu osteologia medico-legală. Aceste raze servesc la identificare, la diagnosticarea sarcinei şi fracturilor. Se poate stabili aproximativ data unei fracturi, iar cu razele ultra violete se pot deosebi oasele vechi din cele noi, dinţii falşi de cei adevăraţi.

« De asemeni se poate stabili data morţii sau îngropării prin studiul modificării oaselor. Autorii mai arată că în farmecele şi descântecele ţiganilor e obiceiul de a lucra cu mâna de copil sau de om mort.

« Lucrarea valoroasă se termină printr'un rezumat în limbile română, franceză şi germană. El permite cititorului să-şi dea seama succint de conţinutul lucrării, de metodele întrebuinţate şi rezultatele obţinute.

« Referatul pe care îl facem arată suficient contribuţia autorilor în studiul şi rezolvarea tuturor problemelor de osteologie medico-legal. Monografia reflectează nu numai o muncă intensă dar şi o competinţă deosebită din partea unor cercetători cari s'au ocupat ani îndelungaţi cu subiectul pe care îl expun în lucrarea d-lor.

« Credem dar că li se poate decerna *o mare parte din premiul Adamachi.* »

1.500 lei d-lui Locotenent Colonel *D. I. Vasiliu*, pentru scrierea « Fortificaţia permanentă contemporană (1914—1934) », pe baza raportului d-lui General *Radu Rosetti:*

Locotenent Colonel D. I. Vasiliu, *Fortificaţia permanentă contemporană.* (1914—1934). 704 pagini, 80 figuri, 46 schiţe, 17 planşe. Bucureşti, 1934.

« Autorul arată care erau ideile asupra fortificaţiei permanente şi cum fusese realizată fortificaţia permanentă a ţărilor în 1914. El expune apoi, detaliat, care a fost rolul fortificaţiei permanente în marele războiu şi cum s'a comportat aceasta sub loviturile artileriei de mare putere, folosind proectile încărcate cu explosive din ce în ce mai puternice.

« După o primă fază de neîncredere în fortificaţiunea permanentă şi de afirmare chiar cum că rolul său nu mai era actual, studiul amănunţit al comportărei fortificaţiilor permanente de pe diferitele fronturi, a arătat folosul ce l-au adus şi au făcut ca, după războiu, să se propună noui sisteme de fortificaţiuni permanente. Autorul arată aceste fortificaţiuni şi descrie, clar, în ce constau.

« Volumul, care se ceteşte uşor — expunerea fiind clară — se termină prin arătarea ideilor şi realizărilor de astăzi.

« Locotenentul colonel Vasiliu, care a făcut studii foarte frumoase (Şcoala superioară de războiu, Şcoala politehnică din Bucureşti, Şcoala de geniu din Versailles), nu este la prima sa încercare şi a tipărit studii şi articole folositoare. Printre acestea ţin să semnalez primul volum al unei lucrări intitulată: « Studii şi Documente în legătură cu fortificaţiile române din secolul al XIX-lea », o lucrare de foarte mare valoare şi conţinând o documentare inedită asupra fortificării Bucureştilor în a noua decadă a veacului trecut, lucrare de cel mai mare folos pentru acei cari se vor ocupa de istoria contemporană a României.

« Pentru temeiurile de mai sus, propun a se acorda premiul V. Adamache d-lui Locotenent colonel D. I. Vasiliu. »

1.000 lei d-lui *Petre Vancea* pentru scrierea « Introducere la Neurologia oculară », pe baza raportolui d-lui Dr. *G. Marinescu:*

« Docent Universitar Petre Vancea, *Introducere în neurologia oculară.* Cluj, 1934.

« Lucrarea conține 248 pagini și 27 figuri.

« Lucrarea conține o parte din conferințele de neurologie oculară ținute de d-l docent Petre Vancea la Clinica oftalmologică din Cluj, în cursul anului 1934. După cum însuși autorul recunoaște, nu e vorba de un tratament de neurologie oculară ci de o punere la punct a unora din problemele care frământă actualmente, neurologia și oftalmologia.

« In cele X capitole ale lucrărei sale d-l Petre Vancea studiază succesiv, după ce în Cap. I face o introducere la studiul neurologiei oculare, anatomia și fiziologia căilor optice, (Cap. II) localizările cerebrale în neurooftalmologie, centrul cortical al vederei (Cap. III).

« Trece apoi la staza papilară în hipertensiunea intracraniană, pe care o studiază din punct de vedere anatomic și fiziologic. Arată care este diagnosticul și pronosticul, precum și terapeutica stazei papilare (Cap. IV).

« Se ocupă de pronosticul paraliziilor oculare în traumatismele închise ale craniului și ale feței (Cap. V), de sifilisul sistemului nervos și corelațiile sale oculare, dând probă că este bine orientat asupra chestiunei (Cap. VI), de turburările oculare în scleroza în plăci, care, după autor, este boala cea mai frecventă după sifilis a sistemului nervos. După aceea se ocupă de simptomatologia și leziunile căilor optice, și discută factorii etiologici (Cap. VII), trece în urmă la turburările asociate ale ochilor în encefalita letargică arătând formele clinice: paralizia acomodației, a convergenței sau a divergenței, paralizia mișcărilor de verticalitate și lateralitate (Cap. VIII).

« Penultimul capitol studiază sindromele circulatorii retiniene, arătându-se tehnica măsurei presiunei arteriale retiniene, raporturile dintre hipertensiunea retiniană și a lichidului cefalo-rachidian.

« Descrie, rând pe rând, tensiunea arterială retiniană în afecțiile cardiovasculare, în sindr. mediostinal, în boalele renale, în sindr. comoțional, trece apoi la sindromul hipotensiunei arteriale retiniene, cercetează tensiunea arterială retiniană în graviditate, în endocrini, în tuberculoză pulmonară. Definește sindromul instabilității circulatorii retiniene (Cap. IX.

« Ultimul capitol (X) este consacrat raporturilor dintre ochi și glandele cu secreție internă (hipofiza, tiroparatiroida, ficat, pancreas, suprarenalele, glande sexuale). Se arată în urmă care sunt mecanismele endocrino-oculare și tratamentul afecțiunilor al oftalmo-endocriniilor.

« Lucrarea d-lui Petre Vancea reprezintă, cu adevărat, o bună punere la punct, făcută de un muncitor competent și bazată pe o întinsă bibliografie pentru fiecare capitol. Pentru lămurire autorul dă un număr de 23

ilustraţii împrumutate din lucrările cunoscute, trei microfotografii după preparatele de parasifilis şi scleroză în plăci ale d-lui Prof. I. Minea (Cluj) precum şi un desemn original de stază papilară.

« Monografia d-lui Dr. Petre Vancea dovedeşte, din partea autorului, cunoştinţe solide asupra neurologiei oculare. Ea este tratată foarte sistematic, este scrisă într'un stil limpede şi mai cu seamă e folositoare nu numai pentru neurologişti dar în special pentru oftalmologişti, care au nevoie de cunoştinţe de patologia sistemului nervos al ochiului. Pentru aceasta propunem a i se da o parte din premiul Adamachi. »

1.000 lei d-lui *Edgard Patin* pentru scrierea « Le commerce des céréales dans le bassin du Bas-Danube », pe baza raportului d-lui *Gh. Ionescu-Şişeşti:*

« *Le Commerce des Céréales dans le bassin du bas-Danube*, par *Edgar Patin*, docteur ès lettres de l'Université de Paris. *Préface de Emmanuel de Martonne*. Librairie Recueil Sirey. Paris 1933 (421 pages).

« Autorul începe studiul său cu descrierea geografică a teritoriului carpato-danubian: morfologia, climatul şi natura solului. Capitolul acesta se vede că e în afară de specialitatea autorului, după unele stângăcii şi scăpări din vedere, care nu ar fi îngăduite specialistului.

« In capitolul următor se urmăreşte evoluţia comerţului de cereale în bazinul Dunării de Jos, din cele mai vechi timpuri şi până în epoca modernă. Se descriu vechile colonii greceşti şi raporturile lor comerciale cu populaţiile băştinaşe, turburarea vechilor legături de comerţ prin cucerirea romană şi apoi năvălirile barbare, stabilirea unor noui legături sub stăpânirea bizantină, decadenţa din nou a producţiei şi comerţului sub regimul de monopol al Imperiului Turcesc.

« Urmează un capitol unde se face o scurtă recapitulare a regimului agrar în Ţările Româneşti, apoi o descriere a sistemului de producţie şi de comerţ, înainte de războiu şi de reforma agrară. In acest capitol, un paragraf este consacrat comerţului de cereale din celelalte ţări vecine cu România în bazinul Dunărei de Jos, Bulgaria şi Serbia.

« Autorul trece apoi, în capitolul IV, la examinarea târgului interior, unde face o recapitulare istorică şi demografică privitoare la Ţările Româneşti. Trecând la analiza situaţiei contemporane, zugrăveşte modul cum se adună cerealele în interior la oboare, căile de comunicaţie, finanţele şi aspectul particular, pe care l-a avut comerţul de cereale în timpul războiului şi care reprezintă prima experienţă de « economie dirijată » la noi.

« Capitolul V tratează despre cerealele dunărene în târgul mondial, în epoca modernă. Acest comerţ se desvoltă dela 1830, când au fost desfiinţate privilegiile Imperiului Turcesc şi când a fost restabilită libertatea navigaţiei pe Dunăre. Autorul trece în revistă câteva târguri importante pentru cerealele europene, dă un tablou al desvoltării câtorva firme de comerţ de cereale în secolul al XIX-lea şi termină acest capitol cu câteva observaţiuni referitoare la monetă, preţ şi schimb.

« In ultimul capitol, care poate fi considerat ca o încheere, autorul își pune întrebarea dacă România va deveni din nou grânarul Europei. In acest capitol analizează evoluția autarhică a marilor țări din Occidentul Europei, cu toate neajunsurile ei pentru schimburile internaționale și prosperitatea lumei. Arată că România nu și-ar putea relua locul ei în comerțul mondial de cereale decât într'un regim de libertate comercială și printr'o modernizare a tehnicei agricole.

« Lucrarea d-lui Patin se referă aproape exclusiv la teritoriul României, deși titlul pare a voi să îmbrățișeze o regiune mai întinsă. E o lucrare de istorie economică. Inclinațiunii de istoric a autorului se datorește faptul că el insistă foarte mult asupra modului cum se făcea comerțul de cereale în Atena Veche sau în Bizanț. Ispitit de izvoarele ce a cercetat, d-sa face adesea digresiuni, care nu se leagă prea strâns cu subiectul ce și-a propus a trata. Tot din perspectiva istorică sunt tratate faptele mai noui: raporturile agrare, modul cum se făcea comerțul de cereale sub regimul marei proprietăți la noi, etc.

« Epocei mai noui dela războiu încoace autorul îi consacră numai ultimele două capitole. Cu oarecare greutate autorul se mișcă în domeniul măsurilor complicate și mereu schimbătoare, cari s'au aplicat comerțului nostru de cereale după războiu. Este contra « economiei dirijate » și contra comerțului de compensație. Aduce în sprijinul său, părerea Profesorului Rist. Dă ca exemplu de contract defavorabil de compensații contractul Schuller din 1920.

« Arată apoi cum măsurile restrictive aplicate comerțului de cereale au avut o influență rea asupra desvoltării agriculturii. Printre aceste măsuri amintește prohibirile, taxele de export și prețurile maximale.

« Statul a fost ținut o bucată de vreme, din punct de vedere fiscal, aproape numai pe umerii agricultorilor. Agricultura a intrat slăbită în epoca de criză și de accentuare a autarhiei în aproape toate țările. Scăderea traficului pe Dunăre și scăderea exportului caracterizează această fază. Autarhia e moartea schimburilor.

« In capitolul ultim se exprimă nădejdea că libertatea schimburilor se va restabili, căci țările mari nu vor putea renunța la o politică de expansiune financiară și industrială. Protecțiunea exagerată și politica de prețuri agricole prea mari în țările occidentale duce la supraproducție și la greutăți cari nu se pot înlătura decât prin reglementarea producției agricole, ceea ce este cu neputință.

« Autorul a folosit în lucrarea sa informații felurite și o documentație bibliografică foarte bogată, pe care a tratat-o însă mai mult ca cronicar. O predilecție particulară pentru coloarea locală îl face să introducă în textul francez cuvinte românești, fără nicio explicație, sau cu o explicație neîndestulătoare ori nepotrivită: (moșie = propriétaire d'une terre au dessus de 300 Ha). Iată astfel de cuvinte: « moșie », « moșier », « boyar », « obor », « han », « iarmaroc », « kilă », « bolte », « zahare », « rogojină », etc.

« Lipsește acestei conștiincioase istorii economice sinteza, ideile conducătoare, personale ale autorului. Aceasta nu numai în partea istorică

unde mai greu s'ar putea formula idei generale, dar chiar în partea care tratează fenomenele contemporane. Iată de pildă, în paragraful despre preţuri, o serie de date şi fapte înşiruite unele după altele — dar nu vedem nici liniile mari de fluctuaţie, nici factorii, cari determină aceste fluctuaţii.

« Cu această scădere « Le commerce des céréales dans le Basin du Bas-Danube » rămâne totuşi o carte destul de merituoasă. Ea e scrisă clar, obiectiv şi e clădită pe o informaţie şi o documentaţie bogată. D-l Em. de Martonne, în prefaţa ce-i acordă, o consideră o lucrare de valoare.

« In caz că se va hotărî diviziunea premiului « Adamachi », propun ca o parte din acest premiu să fie acordată pentru această lucrare. »

20. Din *Premiul Statului Gh. Lazăr*, de 50.000 lei, s'a acordat o parte de 25.000 lei d-lui Dr. *D. Combiescu* pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat de Academie « Febra exantematică » (febra de Marsilia), pe baza raportului d-lor Dr. *G. Marinescu* şi *Dim. Voinov:*

« Dr. D. Combiescu, *Cercetări experimentale asupra febrei butonoase*. Lucrare prezentată cu deviza « Prin muncă şi răbdare frunza dudului devine mătase ».

« Este vorba de o lucrare scrisă cu maşina, având 70 de pagini, 17 fotografii foarte demonstrative şi 46 de grafice şi în care se descriu cercetările făcute de autori asupra unei boli noui, care a fost constatată în câteva ţări mediteraniene. In ţara noastră a fost întâlnită în 1910 în portul Constanţa de Dr. Sarafide iar, în 1931, d-nii Dr. Bârzănescu şi Vasiliu într'un articol din Revista Ştiinţelor Medicale cu titlu « O nouă febră în România, febra exantematică » descriu un număr mai mare de cazuri.

« După ce autorul face o descriere succintă a simptomelor acestei boale, trece la cercetările sale experimentale din care reese că căpuşele Rhipicephalus sanguineus, culese depe câinii din Constanţa, au putut să producă, la om şi la animalele sensibile, afecţiunea butonoasă cu simptomele ei caracteristice.

« Căpuşele adulte şi nimfele sunt infectante chiar păstrate mai multe luni în laborator. Un fapt interesant este că febra butonoasă e ereditară la căpuşi.

« Cobaii sunt sensibili la virusul butonos. Unii din cobaii inoculaţi cu suspensiunea pregătită cu căpuşele aduse dela Constanţa au făcut vaginalită asemănătoare vaginalitei descrise în tifosul exantematic murin.

« Prin experinţele făcute pe cobai, autorul a văzut că virusul febrei butonoase nu imunizează contra virusului tifosului exantematic, confirmând astfel cercetări făcute mai înainte de alţi cercetători.

« De asemeni virusul tifosului exantematic nu vaccinează cobaii contra virusului febrei butonoase care se poate transmite dela om la om prin inoculare de sânge virulent. Conservarea virusului butonos prin trecere la om este foarte grea, dacă nu chiar imposibilă.

« Intrebuinţând metoda descrisă de C. Ionescu-Mihăeşti, A. Ţupa, B. Wisner şi I. Mesrobeanu, cu ocaziunea studiului virusului poliomyelitic,

a căpătat o exagerare a activității virusului febrei butonoase prin întrebuințarea amestecului de mai multe tulpini de virus butonos.

« A reprodus pentru prima oară leziunea cutanată cunoscută sub numele de « tache noire » și studiul făcut asupra acestei leziuni mă face să cred că pata neagră reprezintă șancrul de inoculare în febra butonoasă şi că deci nu este vorba aci de o leziune banală, cum au afirmat alți autori.

« Infecțiunea butonoasă poate fi provocată, fie prin injecția cu virus pe cale subcutanată fie pe cale intradermică, fie în fine pe cale intravenoasă sau intraperitonală.

« Se obțin rezultate pozitive, atât prin inoculare de sânge total, cât și de plasma sanguină sau de depozitul globular căpătat la centrifugare.

« Experiențele sale nu îl îndreptățesc pe autor să considere virusul butonos ca filtrabil.

« Maimuțele inferioare sunt sensibile la virusul butonos.

« Dintre animalele de laborator pe care a experimentat, insistă în special asupra câinelui.

« Pentru prima oară în ştiință lucrarea de față probează că febra butonoasă evoluează la câine sub forma unei boale inaparente. Cercetările aceste au fost confirmate în laboratorul lui Ch. Nicolla din Tunis de către P. Durand.

« Examinând serul sanguin al câinilor din Constanța a reușit să arate că, cel puțin 30% din acești câini, prezentau aglutinine de tip o față de bacilul proteu X_{19}.

« Aceste cercetări îi arată că o infecțiune spontană la câine este posibilă.

« Din punct de vedere epidemiologic acest lucru este important căci arată că în natură virusul se păstrează în bună parte pe câinii infectați. Boala deci este întreținută și răspândită prin ajutorul câinilor, căpușa Rhipicephalus sanguineus fiind agentul transmițător sau vector.

« Lucrarea prezentată este fără îndoială meritorie, ea este făcută cu o metodă experimentală foarte riguroasă și spre a încuraja pe autor în cercetările sale, suntem de părere a i se acorda o mare parte din premiul G. Lazăr. »

In ședință intimă, d-l Secretar General G. ŢIŢEICA comunică următoarea telegramă primită astăzi dela d-l coleg N. Titulescu:

« Foarte mişcat de comunicarea ce-mi faceți, rog a primi şi a împărtăşi Membrilor Academiei Române gratitudinea mea. Mă voiu strădui să corespund înaltei aprecieri care mi-a făcut loc printre cei mai aleși reprezentanți ai culturei române. »

D-l Dr. EM. RACOVIŢĂ zice:

« Avem în țară un material de studii ştiinţifice care are o deosebită importanță atât pentru cunoașterea țării noastre cât și pentru deslușirea evoluției popoarelor europene. Acel prețios material este însuși poporul nostru băştinaş, care se studiază în unele privinți foarte activ, în altele

mai puțin, dar care din punctul de vedere antropologic și paleoetnologic a fost aproape complect neglijat.

« S'a uitat până acum că suntem răspunzători de păstrarea și cercetarea acestei zestre strămoșești, de neprețuită bogăție. Ori prin desrădăcinări, amestec rasial, schimbare de moravuri, uniformizare școlară și alți factori sociali, distrugerea și modificarea stărilor ancestrale se împlinesc uimitor de repede; m'am îngrozit, ca om de știință, de pierderile suferite de paleoetnologie, în unele din cele mai interesante regiuni ardelene, în cursul unui singur deceniu.

« Mereu, de când am venit în țară, dar în van până acum, pe lângă cei ce pot să priceapă rostul vorbei mele, insist ca să-și dea seamă ce înseamnă pentru cunoștința istoriei omenești acele minunate relicvii, acele fosile vii, ale unei lumi miraculos păstrată în starea în care se afla acum multe milenii. Căci la începuturile obârșiei noastre nu stau numai două milenii ci acele timpuri care, probabil încă neolitice, duceau pe aceste meleaguri popoare care aveau toată firea, tot portul și toată gospodăria ce se găsesc, când știi să le cauți și să le vezi, la începutul oricărui soiu de caracter specific românesc. Sunt sate pierdute prin văi muntoase ardelene, care trăesc și azi vieți apuse pe aiurea de foarte multe veacuri; cu fior de însuflețire m'am văzut, eu biologul evoluționist, în mijloc de omenire fără fier, fără sticlă, poate chiar fără bronz, o omenire aflătoare în curățenia feciorească a unei rase necorcite ce ar părea că trebue să fie în vremea de azi atât de departe și pe care totuși o simțeam așa de aproape lângă suflet; cât de mult mai aproape decât droaia amestecată ce se sbate agitată în orașele de azi.

« Văzând că nimeni nu mișcă, că vremea trece tot mai repede și mai distrugătoare, ne-am adunat câțiva tineri și bătrâni din Cluj să facem ce-om putea pentru conservarea și cercetarea acelei zestre băștinașe. Astfel, modest și fără nicio pretenție, și cu singurul angajament de a lucra conștiincios, cu stricta, desinteresata și obiectiva metoadă științifică, am înființat o Societate Română de Antropologie din Cluj, fără local, fără cotizație și fără formalități. Ne întrunim odată pe lună, Prof. Papilian fiind președinte și Dr. Făcăuariu fiind secretar. Cei mai bătrâni se silesc să evoace în tineretul de orice specialitate cu afinități antropologice și paleoetnologice gustul și interesul pentru aceste două specialități. Rezultatele obținute sunt încă modeste și rezumate în această broșură mică ce am onoarea de a oferi Academiei.

« Tot în legătură cu noua Societate am onoare de a prezenta Academiei și broșura intitulată: *Elemente de Antropologie* ce Dr. S. Făcăuariu a scris, la cererea Societății, pentru a da îndrumările indispensabile acelor ce voiesc să se ocupe cu Biometria antropologică. Alte broșuri de tehnică vor urma. »

La ordinea de zi fiind chestiunea recomandării Directorului Școlii Române din Roma, d-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că la 15 Octomvrie viitor mandatul de Director al Școlii al d-lui Em. Panaitescu expiră.

Se ia în discuţie recomandarea Directorului Şcolii pentru o nouă perioadă de doi ani, cu începere dela 15 Octomvrie viitor.

După discuţia, la care iau parte d-nii N. Iorga, Silviu Dragomir, Al. Lapedatu şi Oct. Goga, d-l Preşedinte pune la votul cu bile recomandarea Directorului.

La despuierea scrutinului se constată că d-l Em. Panaitescu a întrunit 17 voturi, d-l Sauciuc-Săveanu 2 voturi, d-l Lambrino 1 vot, 6 voturi fiind albe.

— D-l Panaitescu întrunind majoritatea, va fi recomandat Ministerului Instrucţiunii pentru menţinerea mandatului de Director al Şcolii Române din Roma până la 15 Octomvrie 1937.

ŞEDINŢA GENERALĂ

31 MAI 1935

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l I. SIMIONESCU prezintă lucrarea d-lui Ing. Prof. Gh. Filipescu « *Statica şi Rezistenţa* », Bucureşti, 1935.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA aminteşte că în şedinţa dela 15 Mai curent s'a făcut ratificarea delegaţiunii date d-lui coleg General Radu Rosetti de Conservator al Bibliotecii şi Colecţiilor Academiei şi că ulterior, prin modificarea votată a art. 18 din Statute, s'a statornicit că Conservatorul se alege pe un termen de 5 ani. D-l Secretar general roagă plenul să aplice prevederile acestui articol votând pe 5 ani alegerea d-lui General R. Rosetti de Conservator al Bibliotecii şi Colecţiilor Academiei.

— Propunerea se aprobă, d-l General R. Rosetti fiind aclamat Conservator al Bibliotecii şi colecţiilor Academiei.

D-l Secretar General G. ŢIŢEICA face următoarea propunere:

« I. Delegaţiunea este autorizată să aplice regulamentele ţinând seamă de normele prevăzute în textele modificate din Statute.

« II. Delegaţiunea este rugată să studieze împreună cu Comisia Financiară regulamentele serviciilor şi al pensiilor, iar împreună cu Comisia Bibliotecii regulamentul acesteia precum şi Regulamentul general, spre a putea fi puse în deplină concordanţă cu Statutele modificate.

« După întocmirea propunerilor pentru modificarea regulamentelor, Delegaţiunea va stărui să fie convocată Academia în sesiune generală, spre a discuta aceste propuneri. »

— Propunerea se aprobă în unanimitate.

D-l I. SIMIONESCU citeşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Mihail David ca Membru corespondent la Secţiunea Ştiinţifică:

« D-l M. David este profesor de geografie la Facultatea de Ştiinţe din Iaşi.

« Doctor în geologie şi-a îndreptat, ca geograf, activitatea sa ştiinţifică spre lămurirea formelor de teren din Moldova şi Basarabia, în legătură cu substratul geologic. Impreună cu d-l Prof. Vâlsan, d-l M. David este reprezentantul direcţiunii ştiinţifice în interpretarea complecsului geografic al unei regiuni, urmând cu vrednicie calea deschisă la noi de învăţatul E. de Martonne.

« Nu este numai un cercetător metodic. A ştiut să adune în jurul său un mănunchi de tineri harnici şi pricepuţi, întemeind astfel la Iaşi, la Facultatea de Ştiinţe, în cadrul firesc al geografiei, o adevărată şcoală de geografie, în care antropogeografia se împleteşte în chip natural cu morfologia locului, la rândul ei bizuită pe datele Şt. Naturale.

« Rezultatele căpătate în domeniul geografiei cât şi străduinţa ce şi-o dă de a ţinea vie la elevii săi dorinţa cercetării ţării noastre, ne îndreptăţesc a-l propune pentru locul vacant de membru corespondent al Secţiunii Ştiinţifice. »

I. Simionescu.

— D-l M. David este ales cu 29 voturi, din 30 exprimate.

D-l I. PETROVICI citeşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Léon Brunschvicg ca membru onorar:

« Subsemnaţii membri ai Secţiei Literare luând astăzi 23 Mai 1935 în discuţie propunerea de membri onorari străini, ne-am însuşit următoarea propunere pentru a fi comunicată plenului Academiei:

« Subsèmnaţii membri ai Secţiei Literare avem onoarea a vă propune alegerea ca membru onorar al Academiei Române *pe filosoful Leon Brunschvicg, membru al Institutului din Franţa şi Profesor la Sorbona.*

« L. Brunschvicg este unul din cei mai mari cugetători ai Franţei contemporane şi un filosof de valoare mondială. Este reprezentantul unei filosofii spiritualiste renovate, şi al unei filosofii ştiinţifice, în strâns contact cu evoluţia ştiinţei contemporane, ale cărei rezultate le fructifică în sinteza filosofică. De o vastă erudiţie şi de o critică extrem de ascuţită, Brunschvicg a explorat numeroase domenii ale cunoştinţii, cristalizându-şi investigaţiile sale valoroase într'o lungă serie de opere, cunoscute în lumea intelectuală de pretutindeni.

« In primăvara aceasta Brunschvicg, invitat de Universităţile noastre, a fost în România, pentru o serie de conferinţe, iar cu acest prilej a fost şi oaspetele Academiei.

« Dat fiind că, osebit de meritele sale, este şi un cald prieten al ţării noastre, socotim că există toate motivele care să legitimeze propunerea de mai sus. »

I. Petrovici, S. Puşcariu, C. Rădulescu-Motru, St. Ciobanu.
G. Murnu, I. Al. Brătescu-Voineşti, Oct. Goga.

— D-l Léon Brunschvicg este ales cu 28 voturi din 30 exprimate.

D-l ANDREI RĂDULESCU citeşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui F. Gény ca Membru de Onoare:

Domnilor Colegi,

« Subsemnaţii vă propunem să alegeţi ca membru onorar pe d-l Fr. Gény, fost profesor şi decan al Facultăţii de Drept din Nancy.

« Valoarea activităţii şi lucrărilor acestui mare jurist este unanim recunoscută.

« In special cercetările sale profunde asupra metodei de interpretare reprezintă o necontestată originalitate, au creat un puternic curent în gândirea juridică şi au contribuit, într'o largă măsură, la progresul ştiinţei Dreptului, în ultimele decenii.

« Influenţa operilor sale s'a resimţit aproape în toate ţările; iar cele 3 volume omagiale, ce i s'au consacrat acum, arată oricui ce a însemnat Gény pentru Drept şi în deosebi pentru partea cea mai delicată a lui, pentru interpretare

« Prin alegerea ce vă propunem, şi Academia Română va aduce omagiul său unuia din cei mai de seamă jurişti ai vremurilor noastre. »

Andrei Rădulescu, Al. Lapedatu, S. Dragomir, I. Petrovici, I. Lupaş, R. Rosetti. D. Gusti.

— D-l Fr. Gény este ales cu 28 voturi din 31 exprimate.

D-l I. NISTOR citeşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Jaroslav Bidlo ca membru de onoare:

Domnilor Colegi,

« Am onoarea a propune proclamarea profesorului Jaroslav Bidlo dela Universitatea din Praga de membru onorar al Academiei Române.

« Este un scriitor de reputaţie şi autor al mai multor opere din domeniul istoriei est-europene în care găsim atinse şi probleme din istoria nordică. Remarcăm între lucrările sale mai importante: *Istoria Rusiei în sec. al XIX-lea*, *Evoluţia Istoriei Slavilor*, *Almanah Slav* (1912), *Cultura bizantină* (1917), *Problema Istoriei Osteuropene* 1934 ş. a. D-l profesor Bidlo atinge în cursurile sale de Istorie la Universitatea din Praga, capitole întregi din Istoria Românilor. Pentru toate aceste consideraţiuni proclamarea d-lui Prof. Bidlo ca membru de onoare al Academiei este binemeritată. »

N. Iorga, I. Nistor, S. Dragomir, Andrei Rădulescu, A. Lapedatu, S. Puşcariu, St. Ciobanu.

— D-l J. Bidlo este ales cu 29 voturi din 30 exprimate.

D-l Dr. G. MARINESCU citeşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Nicola Pende ca membru de onoare:

Domnilor Colegi,

« D-l Prof. *Nicola Pende, senator al Regatului Italian, este unul dintre creatorii Endocrinologiei* şi cel mai ilustru reprezentant al ştiinţei constituţiei şi temperamentului omenesc. D-sa este un învăţat care ocupă un rol de primul plan în biotipologie şi ameliorarea constituţiei umane, pentru care a fost invitat de Institutul de cultură italo-român să facă conferinţe la diferitele Universităţi din România. Aceste conferinţe au avut un succes imens, fiind dată personalitatea şi talentul de care d-l N. Pende a dat dovada.

« Institutul de Biotypologie dela Genova, al cărei director este şi care a fost creat în urma sugestiei date de ducele Mussolini, poate fi considerat ca primul de acest gen în Europa.

« Rezultatele obţinute până acum din punct de vedere morfologic, fiziologic, intelectual şi moral sunt din cele mai satisfăcătoare pentru ameliorarea rasei omeneşti.

« Ţinând seama de calităţile deosebite ale d-lui Pende şi de serviciile aduse ştiinţei universale, ne permitem a propune pe d-l N. Pende ca membru onorar al Academiei Române. In această calitate va contribui la strângerea relaţiilor intelectuale dintre România şi Italia, care sunt cele mai durabile dintre relaţiile dintre popoare. »

D. Voinov, G. Marinescu, G. Murnu, G. Ţiţeica, Al. Lapedatu, St. Ciobanu, I. Nistor, C. Rădulescu-Motru, P. Bogdan, N. Vasilescu-Karpen, Gr. Antipa.

— D-l Nicola Pende este ales cu unanimitatea de 32 voturi.

D-l Preşedinte L. MRAZEC citeşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Sebastien Charléty ca membru de onoare:

« Propunem să fie ales membru de onoare al Academiei Române pe D-l *S. Charléty, Rectorul Universităţii din Paris*, fost profesor la Facultatea de Litere din Lyon.

« Charléty e *membru al Institutului Franţei*, fiind ales în Academia de Ştiinţe Morale şi Politice.

« La calităţile sale superioare de om de ştiinţă se asociază un talent excepţional de mare şi prevăzător organizator în tot domeniul învăţământului.

« Acestor calităţi rare se datoreşte succesul strălucit ce l-a avut în organizarea învăţământului în unul din protectorate nord-africane ale Franţei, de unde a fost chemat pentru a îndeplini sarcina grea şi extrem de delicată de a reorganiza tot învăţământul din provinciile reîntoarse la patria franceză, după războiul mare. Resolvarea fericită a acestor însărcinări, l-au

adus la cea mai înaltă situațiune în învățământul francez, la locul de Rector al Universității din Paris.

« D-l Charléty a venit în acest an în țară pentru a ține prelegeri la Universitățile române. El a fost proclamat « doctor honoris cauza » al Universității București. »

L. Mrazec, G. Marinescu, P. Bogdan, Emil Racoviță, D. Gusti, N. Vasilescu-Karpen, D. Voinov, D. Pompeiu.

— D-l Sebastien Charléty este ales cu 29 voturi din 32 exprimate.

D-l General R. ROSETTI citește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Tanner Vöinö ca membru corespondent la Secțiunea Istorică:

« Profesorul Tanner Vöinö, dela Universitatea din Helsingfors, e autorul a peste 50 de lucrări de geografie, geologie și etnologie asupra Finlandei și în deosebi a Laponiei, care e cunoscută în literatura științifică mai ales prin studiile acestui învățat. Fost Ministru al Finlandei la București, unde a fost decorat de Regele Ferdinand cu marea cruce a « Coroanei României », de câțiva ani membru de onoare al Soc. Reg. Rom. de Geografie, profesorul Tanner e un prieten convins al țării noastre pe care o face cunoscută în Finlanda. Asupra activității sale în folosul nostru, îmi permit să reproduc un fragment dintr'o scrisoare a Ministrului României în Finlanda:

« Prof. Tanner a publicat, cu câteva săptămâni în urmă, o broșură în limba suedeză, în care se oglindește dragostea autorului pentru poporul nostru. Tot acum câteva săptămâni, d-sa a ținut o conferință documentată, privitoare la țara noastră, într'o ședință festivă a Soc. finlandeze de Geografie. In sfârșit cu prilejul expoziției de artă populară românească din Helsinski, prof. Tanner nu s'a mărginit a ne pune la dispoziție unele exemplare remarcabile ale colecției sale de broderii și scoarțe vechi românești, ci a lucrat personal zile întregi la amenajarea Expoziției, colaborând și la organizarea serbării de inaugurare și a concertului românesc. »

« Avem atât de puțini prieteni printre străini, încât astfel de devotamente e bine să fie recunoscute. Propun pe prof. Tanner ca membru corespondent străin al Academiei Române. »

Andrei Rădulescu, R. Rosetti, G. Vâlsan, I. Lupaș, N. Iorga, Preotul Nic. M. Popescu, S. Dragomir.

— D-l Tanner Vöinö este ales cu unanimitatea de 30 voturi.

D-l N. IORGA zice: D. Andreades, membru corespondent al Academiei noastre care s'a stins acum la Atena, a fost unul din spiritele cele mai curioase de arătarea problemelor privitoare la Orientul bizantin și post-bizantin. Autor al unor studii despre economia politică bizantino-greacă, el și-a întins studiile asupra tuturor domeniilor vieții răsăritene. Nouă ni-a fost un bun și statornic prieten până în ultimul timp al vieții sale. Scrierile sale sunt de o erudiție migăloasă, dar în același timp și de o formă din cele mai plăcute, în limba sa maternă ca și în cea franceză. De sigur că Academia noastră se asociază la acest doliu al științei.

— Se procede la alegerea prin vot secret a Preşedintelui Academiei Române pentru anul academic 1935—1936, în conformitate cu art. 15 din Statute.

Votarea se repetă de patru ori, dând pe rând următoarele rezultate:

1. La întâiul scrutin: votanţi 32. Majoritatea absolută cerută de statute 17 voturi.

D-l Oct. Goga întruneşte 14 voturi, d-l Al. Lapedatu 8 voturi, d-l Dr. G. Marinescu 6 voturi, d-l N. Iorga 3 voturi, d-l N. Titulescu 1 vot.

2. La al doilea scrutin: votanţi 32. Majoritatea absolută 17 voturi.

D-l Al. Lapedatu întruneşte 15 voturi, d-l Oct. Goga 14 voturi, d-l Dr. G. Marinescu 2 voturi, d-l N. Titulescu 1 vot.

3. La al treilea scrutin: votanţi 32. Majoritatea absolută 17 voturi.

D-l Al. Lapedatu întruneşte 16 voturi, d-l Oct. Goga 15 voturi, iar d-l Dr. G. Marinescu 1 vot.

D-l OCTAVIAN GOGA, luând cuvântul mulţumeşte pentru voturile primite, dar declară că renunţă la greaua sarcină de Preşedinte şi roagă pe d-nii colegi cari l-au onorat cu voturile d-lor să şi le îndrepte în altă parte.

4. La al patrulea scrutin: votanţi 31. Majoritatea absolută cerută de Statute, 16 voturi. Din cele 31 voturi exprimate d-l Alex. Lapedatu întruneşte 19 voturi, d-l Oct. Goga 10 voturi, d-l Dr. G. Marinescu 1 vot, 1 vot fiind alb.

D-l Preşedinte L. MRAZEC constată că d-l Al. Lapedatu a întrunit voturile cerute de Statute şi-l proclamă ales Preşedinte al Academiei Române pe anul academic 1935—36, felicitându-l călduros pentru înalta încredere pe care i-a acordat-o Academia prin acest vot.

D-l Preşedinte AL. LAPEDATU, ocupând fotoliul prezidenţial, mulţumeşte din inimă şi cu toată recunoştinţa pentru marea încredere şi onoare ce i s'a făcut. Niciodată, în viaţă, mărturiseşte d-sa, n'a cunoscut o emoţie ca aceea pe care i-a pricinuit-o, acum, această alegere.

N'a dorit şi, mai ales, n'a ambiţionat această înaltă demnitate. Sunt printre noi — spune d-l Lapedatu — colegi cu autoritate şi merite ştiinţifice atât de mari, că de mult ar fi trebuit să fie la acest loc. Apoi, societatea românească a avut bunăvoinţa să răsplătească prin atâtea demnităţi modestele şi onestele servicii ce i-am putut aduce în viaţa culturală şi cea publică, că ar fi fost, din parte-i, lipsă de modestie să pretindă altele mai mari.

Inţeleg bine rostul chemării mele în fruntea Academiei Române: unii din colegi au socotit că în împrejurările prin care trece azi Instituţiunea noastră, se cere la conducerea ei un om care să-i închine toată puterea sa de muncă şi tot devotamentul său. Dacă acesta a fost într'adevăr gândul Domniilor lor, atunci ţin să vă dau asigurarea că nu se vor înşela în aceste gânduri, în aceste nădejdi. Tot ce am mai bun în mine voiu pune în slujba Academiei, ca să cinstesc acest loc la care m'a ridicat încrederea Domniilor Voastre şi să mă pot face, în acelaşi timp, vrednic de marii predecesori ce l-au ocupat.

Procedându-se la alegerea Vicepreşedinţilor Academiei pentru anul 1935—36, votul se repetă de trei ori, alegându-se d-nii *C. Rădulescu-Motru*,

din partea Secțiunii Literare, *Andrei Rădulescu*, din partea Secțiunii Istorice și Dr. *Gr. Antipa* din partea Secțiunii Științifice.

Se aleg în locul d-lui Andrei Rădulescu, d-l I. Nistor în Comisiunea Financiară, iar d-l Dim. Pompeiu în Comisiunea Școlară.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA citește următorul raport despre lucrările efectuate în această sesiune:

Domnilor Colegi,

« Lucrările din această a 69-a sesiune au căpătat o deosebită însemnătate prin adaptarea Statutelor noastre la starea de fapt. Discuția largă și foarte interesantă care s'a desfășurat cu această împrejurare a dus la rezultatul că dela adaptarea propusă s'a pășit la o lărgire a cadrelor Instituțiunii noastre în care să fie cuprinsă activitatea din ce în ce mai bogată, pe toate tărâmurile, prin România întregită.

« Prin această lărgire, specialitățile, până acum nereprezentate în Academie, vor putea fi reprezentate și Domniile Voastre ați și hotărît modalitatea după care se vor alege membri în cele 9 locuri create acum.

« Pentru împlinirea lucrărilor din programa acestei sesiuni, ați consacrat un număr de 15 ședințe. Dintre acestea două s'au consacrat primirii solemne în Academia noastră a d-lor Colegi General Radu Rosetti și I. Petrovici, la care s'a adăogat ședința publică solemnă pentru proclamarea premiilor acordate în această sesiune de Academie. In alte două ședințe publice s'au ascultat comunicări științifice făcute de colegii noștri d-nii N. Iorga și Dr. G. Marinescu.

« In restul ședințelor intime, ați luat cunoștință de rapoartele despre înaintarea lucrării *Dicționarului limbii române*, despre mersul Fundațiunii Dalles, al Bibliotecii, al Școalelor întreținute de Academie, ați hotărît pentru viitorul an școlar bursele ce se dau de Academie și ați hotărît de asemenea și regiunea în care se vor distribui în toamna acestui an ajutoarele școlare din venitul Fondului I. Fătu.

« Ocupându-vă și de alte fonduri, nu ați admis a se vinde ferma Berthelot. Ați dat vot de acceptarea legatelor testate Academiei de generosul Anastasie Simu, fost membru onorar al Instituțiunii noastre și de defuncta Sofia Ștefan Popescu, aprobând în același timp și regulamentarea acestor fonduri, precum și a fondurilor primite în anul trecut dela defuncții General Teodor Georgescu și Inginer Petre Antonescu.

« Grija de căpetenie, care v'a concentrat toată atenția, a fost problema finanțelor Instituțiunii noastre. Ba chiar ne-am emoționat profund de această grijă, când în chiar cursul lucrărilor noastre am făcut surprinzătoarea constatare că subvențiile pe care Statul ni le datorește, ne-au fost reduse, prin bugetul Ministerului Instrucțiunii, pe exercițiul în curs, cu nu mai puțin de 75%. Numai grație intervenției energice a colegilor noștri d-l Președinte și d-l I. Nistor la locurile în drept, ajutați de

solidaritatea noastră a tuturor, s'a putut repune Academia în drepturile sale, deschizându-se un credit extraordinar pe seama Instituţiunii pentru toată suma redusă. In şedinţa trecută am aflat, cu plăcere, din înştiinţarea d-lui Coleg Nistor că în această privinţă s'a semnat un jurnal al Consiliului de Miniştri.

« Cu aceste preocupări, aţi dat descărcare asupra gestiunii pe 1934—35 şi aţi aprobat proiectul de buget pe exerciţiul bugetar dela 1 Iulie 1935 până la 31 Iunie 1936, autorizând Delegaţiunea, ca necesară măsură de prudenţă, să-l modifice în cursul anului cum va crede de cuviinţă, după nevoi şi după încasări. Aţi aprobat şi gestiunea şi proiectul de buget al Fundaţiunii Familiei Menachem H. Elias, realegând pe delegaţii titulari şi supleanţi din partea Academiei în Consiliul de conducere al Fundaţiunii. Aţi luat cunoştinţă cu satisfacţie din relatările colegilor noştri dela această Fundaţiune că construcţia spitalului Elias, pentru care s'a adunat un fond de 114.000.000 lei, se face în cele mai mulţumitoare condiţiuni, ajungându-se până în prezent la al 4-lea etaj.

« In altă ordine de idei, ţinându-se seamă că mandatul de Director al Şcolii din Roma, dat d-lui Prof. Em. Panaitescu, expiră în toamna acestui an, aţi hotărît, împlinind îndatorirea ce avem prin legea de înfiinţarea Şcolii, ca mandatul d-lui Em. Panaitescu să fie prelungit pentru o nouă perioadă de doi ani.

« Trecând la alegerile de membri, aţi ales pe ilustrul nostru diplomat, d-l N. Titulescu, Ministru de Externe, membru activ la Secţiunea Istorică, în locul regretatului coleg G. Balş şi pe d-l Th. Capidan, cunoscutul filolog şi Profesor la Universitatea din Cluj, membru activ la Secţiunea Literară, în locul regretatului coleg G. Bogdan-Duică.

« Este, socotim, aci locul de a aminti că, dând toată atenţia cuvenită tezaurului nostru de colecţii şi Bibliotecii, aţi ratificat însărcinarea de Conservator al lor, pe care colegul nostru d-l General Radu Rosetti, a primit-o dela Delegaţiune, îndată după încetarea din viaţă a regretatului I. Bianu, alegându-l pentru această grea însărcinare şi plină de răspundere, pentru o perioadă de 5 ani, conform noilor Statute.

« Printre membrii corespondenţi aţi chemat pe d-nii Tudor Vianu, publicist şi profesor-conferenţiar la Universitatea din Capitală şi Cezar Papacostea, Profesor la Universitatea din Iaşi.

« In sfârşit, în şedinţa de azi aţi ales ca membrii de onoare străini, pe d-nii Leon Brunschvicg, celebrul filozof francez, Membru al Institutului Franţei şi Profesor la Sorbona; Fr. Gény, fost Profesor şi Decan al Facultăţii de Drept din Nancy; Jaroslav Bidlo, Profesor de Istorie la Universitatea din Praga; Profesor Nicola Pende, ilustrul endocrinolog italian şi Profesor S. Charléty, Rectorul Universităţii din Paris şi Membru al Institutului Franţei.

« Printre Membrii Corespondenţi străini aţi chemat, la Secţia Istorică pe d-l Tanner Vöinö, Profesor la Universitatea din Helsingfors; iar printre membrii corespondenţi români pe d-l Mihail David, Profesor de Geografie

la Facultatea de Ştiinţe din Iaşi, ales la Secţiunea Ştiinţifică a Academiei noastre.

« Incheind această scurtă dare de seamă, adăugăm că în şedinţa de astăzi aţi hotărît prin votul Domniilor Voastre Delegaţiunea Academiei pentru anul academic 1935—1936, alegând ca Preşedinte pe d-l Coleg Alexandru Lapedatu şi Vicepreşedinţi pe d-nii C. Rădulescu-Motru, din partea Secţiunii Literare, Andrei Rădulescu din partea Secţiunii Istorice şi Dr. Gr. Antipa din partea Secţiunii Ştiinţifice. »

D-l Preşedinte AL. LAPEDATU declarând închisă sesiunea generală a Academiei, exprimă tuturor d-lor Colegi cele mai vii mulţumiri pentru interesul şi zelul cu cari au urmărit lucrările ce au avut a rezolva.

CONCURSURI PENTRU PREMIILE ACADEMIEI ROMÂNE

PUBLICATE ÎN 1935

PREMII PENTRU CĂRŢI PUBLICATE

I. PREMII GENERALE

1. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936 unei cărţi scrise în limba română, *cu conţinut de orice natură*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru acest premiu, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

NOTĂ. — In privinţa *Premiilor Năsturel* se pun în cunoştinţa publicului următoarele dispoziţiuni din codicilul răposatului C. Năsturel-Herescu:

« In tot anul Societatea Academică Română va avea a premia din veniturile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, care se va socoti de către Societate ca cea mai bună publicaţiune apărută în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

« 1. In trei ani consecutivi, de-a-rândul, se va decerne câte un premiu de patru mii lei noui, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat.

« 2. Iară în al patrulea an, se va decerne un premiu fix de douăsprezece mii Lei noui, No. 12.000 L. n., carele se va numi « *Marele Premiu Năsturel* », operei care va fi judecată ca publicaţiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenţi. Acest premiu nu se va putea decerna unei lucrări, care va fi obţinut deja unul din premiile anuale, decât defalcând dintr'însul valoarea premiului precedent.

« Operele ce se vor recompensa cu această a doua serie de premii vor trata cu preferință despre materiile următoare:

« *a)* Scrieri serioase de istorie și de științele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țărilor române;

« *b)* Scrieri de religiune ortodoxă, de morală practică și de filosofie;

« *c)* Scrieri de științe politice și de economie socială;

« *d)* Tratate originale despre științele exacte;

« *e)* Scrieri enciclopedice, precum și dicționare de istorie și de geografie, în care să intre și istoria și geografia României; dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de arte și de meserii, de administrațiune și jurisprudență și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

« *f)* Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins;

« *g)* Dicționare linguistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;

« *h)* Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artele plastice, arhitectura, sculptura, gravura, pictura și chiar opere muzicale serioase, pe care aceste toate Societatea Academică Română le va putea aprecia, atunci când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de bele-arte;

« *i)* Scrieri de pură literatură română, în proză și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase — mai ales subiecte naționale — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu seamă aș dori să se acorde « *Marele Premiu Năsturel* », când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică desvoltării literaturii naționale ».

2. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 [1]) Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 celei mai de seamă opere de compoziție: *Pictură* sau *Sculptură*, ce se va fi produs în cursul anilor 1931—1936.

Termenul înscrierii la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

3. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai de seamă *lucrări muzicale*, operă și simfonie, compusă și executată în cursul anilor 1932—1937.

Termenul înscrierii la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

4. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1939 celei mai de seamă *lucrări*

[1]) Premiile Hamangiu, trecute în actul de donație în sumă de 200.000 lei fiecare, au trebuit să fie micșorate la 100.000 lei din cauza reducerii veniturilor fondului Hamangiu.

juridice, de filosofie sau de doctrină a Dreptului român, — de preferință cu subiect din istoria vechiului Drept românesc public și privat. Pot lua parte la concurs lucrări publicate în cursul anilor 1933—1938. Se permite să se depună la concurs și lucrări în manuscris. In acest caz, din valoarea premiului se va tipări lucrarea premiată, autorul acesteia rămânând cu drepturile de autor și cu restul sumei neîntrebuințate pentru tipărire.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare a cărților propuse pentru concurs și într'un exemplar a manuscriselor, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

NOTĂ. — In privința *Premiilor C. Hamangiu* pentru *pictură* sau *sculptură* și pentru *lucrări muzicale* se pun în vedere concurenților următoarele recomandațiuni, în conformitate cu dorința intemeetorului premiilor:

1. Lucrarea de pictură sau sculptură să fie expusă într'un salon oficial sau într'un local destul de accesibil publicului pentru a putea fi judecată de oricine.

2. Lucrarea muzicală să fie o lucrare superioară ca idee și concepție, de preferință inspirată de specificul sufletului românesc și să fi fost executată într'un concert public.

5. *PREMIUL ASOCIAȚIUNII CRAIOVENE* pentru desvoltarea învățământului public, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o carte didactică, în limba română, apărută în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

6. *PREMIUL N. CHRISSOVELONI*, de 2.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938, prin comisiune specială de 7 membri, celor mai bune lucrări asupra comerțului, publicate în limba română, în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

7. *PREMIUL « EUFIMIA și IOAN ANDREI PROFESORI »*, de 3.500 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1939 celei mai bune scrieri conținând *Predici bisericești duminicale și ale sărbătorilor sfinților prăsnuiți de Sfânta Biserică creștină ortodoxă*, printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1935 până la 31 Decemvrie 1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

8. *PREMIUL DIMITRIE (MITIȚĂ) BÂRZEANU*, de 1.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, unei *publicațiuni didactice de*

curs primar, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1933—1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

9. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai de seamă lucrări de *critică literară*, printre cele publicate în cursul anilor 1930—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

10. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1940 celui mai de seamă *roman*, printre cele publicate în cursul anilor 1933—1939.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1939*.

11. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941, celei mai de seamă *lucrări dramatice* (dramă sau comedie) sau celui mai bun *volum de poezii*, printre cele publicate în cursul anilor 1935—1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

NOTĂ. — Cu privire la *Premiile C. Hamangiu* pentru *roman*, *lucrări dramatice* sau *volum de poezii* și lucrări de *critică literară*, se pun în vedere concurenților următoarele recomandațiuni, în conformitate cu dorința întemeetorului premiilor:

1. Lucrările de roman să aibă de preferință subiectul lor luat din viața românească; să fie de o superioară înălțime morală și să fie scris în cea mai curată și frumoasă limbă românească.
2. Lucrările dramatice, în afară de recomandațiunile de mai sus, să fie și de o deosebită valoare literară pe lângă valoarea lor scenică.
3. Lucrările de critică literară să ajute la îndrumarea și însănătoșirea creațiunilor literare românești.

12. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca cea mai meritorie printre cele publicate în anii 1934—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

13. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru scrieri de *literatură* sau de *filologie* cu cuprinsul moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1933—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

14. *PREMIUL ECATERINA I. C. BOLINTINEANU*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936 celei mai bune publicațiuni asupra *Educației*, printre cele apărute în cursul anilor 1934—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

15. *PREMIUL C. RĂDULESCU-CODIN*, de 3.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1936 unei lucrări de folklor cuprinzând fie material nou folkloristic adunat de autor, fie mai ales un studiu asupra materialului existent, lucrare care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în cursul anilor 1934—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

16. *PREMIUL NEUSCHOTZ*, de 3.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1934—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

17. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru scrieri de *literatură*, *filologie* sau *de artă*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1935 până la 31 Decemvrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

III. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

18. *PREMIUL VASILE PÂRVAN*, de 30.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru lucrări tipărite sau descoperiri *arheologice*, cele mai însemnate, făcute în țară, printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs sau a relațiunilor despre descoperiri, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

19. *PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI*, de 25.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru o scriere *istorică*, *economică*, *juridică*, *filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în cursul anului 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

20. *PREMIUL NEUSCHOTZ*, de 3.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936 pentru o scriere de *istorie*, de *filosofie* sau *juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1931 până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

21. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru scrieri *sociale istorice*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

22. *PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru o scriere *istorică*, *economică*, *juridică*, *filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1935 și 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

23. *PREMIUL GRIGORIE C. ANGELESCU*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru o scriere de *istorie*, de *filosofie* sau *juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

24. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru scrieri *istorice*, *economice*, *juridice*, *filosofice*, cu cuprins moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

25. *PREMIUL HAGI VASILE*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru scrieri privitoare la *comerţul român în trecut şi în prezent*, publicate în timpul dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

26. *PREMIUL ECATERINA I. C. BOLINTINEANU*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 celei mai bune lucrări asupra *ştiinţii Dreptului*, dintre cele apărute în cursul anilor 1935—1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

27. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938 pentru o scriere *istorică*, *economică*, *juridică*, *filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

IV. PREMII SECŢIUNII ŞTIINŢIFICE

28. *PREMIUL I. OROVEANU*, de 70.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai meritoase lucrări sau descoperiri în ştiinţa medicală, publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

29. *PREMIUL ŞTEFAN DEMETRESCU-VERGU*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru o scriere de *natură silvică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

30. *PREMIUL ADINA şi COLONEL PAUL STRĂJESCU*, de 8.800 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări, scrisă în limba română, tratând o temă, prin care, datorită cercetărilor personale experimentale de ordin bacteriologic, fiziologic sau farmacodinamic, făcute la om sau animale, să se fi adus o contribuţiune etiologiei, patogeniei, fizio-patogeniei sau terapeuticei unei afecţiuni din

domeniul medicinei interne. Pot concura lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

31. *PREMIUL Dr. EM. RIEGLER*, de 11.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai meritoase lucrări din *clinica terapeutică* sau din *terapeutica generală*, publicată dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

32. *PREMIUL DE ENTOMOLOGIE AL PROFESORULUI GH. N. FINȚESCU*, de 2.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări care va trata despre una din insectele care vatămă pomii roditori și fructele lor. Lucrarea va fi făcută sub formă de monografie și va fi tratată numai din punct de vedere biologic și cu aplicațiuni practice relative la stârpirea acestor insecte. Observațiile biologice vor trebui să fie făcute în țara noastră și relative la pomii cultivați de noi.

Se pot prezenta pentru concurs lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

33. *PREMIUL STATULUI LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936 pentru o scriere *cu conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în genere), care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1935, sau pentru cea mai importantă *invențiune științifică* făcută dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

34. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1936 pentru scrieri cu *conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în genere), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1933—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

35. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru scrieri cu *conţinut ştiinţific*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

36. *PREMIUL GH. CHIŢU*, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru o scriere cu *conţinut ştiinţific*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1929 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

37. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru scrieri cu *conţinut ştiinţific*, în înţelesul ştiinţelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie şi ştiinţe aplicate în genere), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

NOTĂ. — Se pun în vedere concurenţilor următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice şi ştiinţifice*, votat de Academie la 8 Martie 1906 cu modificările aduse la 27 Mai 1919, la 26 Mai 1924, 27 Mai 1930 şi 16 Mai 1933:

« *Art. 4. Operele publicate* vor fi prezentate la concurs în câte 5 exemplare, depuse cu o cerere scrisă şi semnată de autor sau de un Membru activ ori corespondent al Academiei, cerere în care se va arăta totdeauna anume premiul la care concurează.

« Orice membru activ al Academiei poate propune spre premiare o lucrare apărută până la finele anului precedent, pe care o socoteşte că merită să fie luată în considerare. Propunerea, făcută cu adeziunea autorului, însoţită de un raport motivat scris şi de 5 exemplare ale lucrării, va fi adusă la cunoştinţa tuturor membrilor Comisiunii respective sau Secţiunilor cel mai târziu în primele trei zile ale sesiunii ordinare a Academiei, arătându-se premiul pentru care se face propunerea.

« Un autor nu poate prezenta în acelaşi an aceeaşi scriere la mai multe premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

« O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul după trecerea termenului de prezentare (31 Decemvrie), fixat în art. 3. Această mutare se poate face însă prin deciziunea Secţiunii sau Comisiunii care decide asupra acordării premiilor.

« *Art. 5.* O scriere prezentată într'un an la un premiu şi nepremiată poate fi prezentată în anii următori la concursul aceluiaşi sau al altui premiu, numai dacă este preînnoită în părți esențiale în nouă edițiune, publicată de autor în viață.

« *Art. 6.* Operele publicate de Academie, făcute din inițiativa sau cu ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. De asemenea nu pot fi admise la concurs opere postume.

« *Art. 7.* La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă întreagă, ci şi parte dintr'o operă, cu condițiune ca această parte să fie completă.

« *Art. 9.* La premiile Năsturel — conform testamentului — pot fi admise numai scrieri în limba română; *la premiile Eliade-Rădulescu, Lazăr, Adamachi, sunt admise şi opere scrise de autori români sau străini într'una din limbile latină, italiană, franceză, germană sau engleză, dacă întreg cuprinsul operei va trata despre pământul sau neamul românesc, despre istoria, limba sau literatura românească.*

« *Art. 10.* Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate numai dacă sunt făcute de pe opere clasice şi, prin dificultățile învinse ale unei perfecte traduceri în versuri româneşti, vor constitui adevărate opere literare ale limbii române, ori — prin anexarea de explicări şi note ştiințifice cu totul proprii traducătorului — îşi vor fi însuşit meritele unei lucrări originale în limba română.

« *Art. 11.* Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezentate la vreunul din premiile Academiei, trebue să fie scrise cu ortografia Academiei.

« *Art. 12.* Operele publicate anonime sau pseudonime vor putea fi admise la concurs, iar autorii, spre a primi premiile acordate, vor trebui să probeze proprietatea lor ».

PREMII PENTRU LUCRĂRI PUSE LA CONCURS CU SUBIECTE DATE

I. PREMIILE SECŢIUNII LITERARE

1. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai reușite *traduceri în limba germană a operii poetice a lui Mihail Eminescu*, prezentate în manuscris.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

NOTĂ. — In privința *Premiilor C. Hamangiu* pentru traducerea operii poetice a lui Mihail Eminescu în limba franceză, engleză și germană, se pun în vedere concurenților următoarele dispozițiuni și dorințe arătate în actul de donațiune al def. Const. Hamangiu:

« In credința noastră că literatura română are și opere de valoare universală, care merită să fie îndrumate spre admirația întregii lumi culte, în mod cu totul excepțional, în primii trei ani: 1931, 1932, 1933, aceste premii de câte 200.000 Lei fiecare se vor acorda celor mai bune, mai perfecte și mai apropiate de original traduceri, în limba, franceză, engleză și germană, a volumului de poezii al marelui nostru poet Mihail Eminescu (de preferat după ediția lui Titu Maiorescu) împreună cu o parte din poeziile sale bune, publicate mai în urmă în revistele « Convorbiri Literare », « Floarea Albastră » și alte publicații. Traducătorii sunt rugați de a avea în vedere și observațiunile importante ale d-lui G. Ibrăileanu publicate în revista « Viața Românească », din Iași, numerele 2—3 din 1928 și 5—6 din 1929, prin care se atrage atențiunea asupra gravelor erori cuprinse în unele ediții ale acestor poezii. Traducătorii se vor sili să redea cât mai bine și mai exact cu putință fondul și forma nepieritoarei opere poetice. Traducerile se pot face și în colaborare de persoane care cunosc cât mai bine și cât mai adânc limbile respective.

« Aceste trei premii inițiale și cu caracter excepțional, de câte 200.000 Lei fiecare, se vor acorda în timpul și în modul următor:

« 1. In 1931, premiul de 200.000 Lei se va acorda celei mai reuşite traduceri în limba franceză a poeziilor lui Mihail Eminescu, în condiţiunile specificate mai sus.

« 2. In 1932, premiul de 200.000 Lei se va acorda celei mai reuşite traduceri în limba engleză a poeziilor lui Mihail Eminescu.

« 3. In fine, în 1933, premiul de 200.000 Lei se va acorda celei mai reuşite traduceri în limba germană a poeziilor lui Mihail Eminescu.

« Traducerile respective se vor depune la Academia Română în două exemplare manuscrise sau scrise la maşină, în termenul ce-l va fixa Academia. Unul din manuscrise se va restitui autorilor, iar unul se va păstra la Academie.

« Academia Română sau traducătorii premiaţi (am prefera Academia, ca cea mai superioară instituţie culturală) se vor adresa celor mai importante şi mai răspândite edituri de traduceri a operelor străine din Franţa, Anglia şi Germania, pentru editarea şi tipărirea într'un număr cât mai mare posibil de exemplare a traducerilor respective. Beneficiul dreptului de traducător (care se confundă după legea noastră din 1923, ca şi după legile franceze, engleze şi germane, cu dreptul de autor) va aparţine, cum e şi firesc, traducătorului sau traducătorilor.

« In caz când Comisiunea instituită de Academia Română pentru decernarea acestor trei premii iniţiale şi excepţionale în anii 1931, 1932 şi 1933 nu ar găsi în cursul acestor trei ani nicio traducere reuşită şi deci în stare să prezinte străinătăţii toate frumuseţile acestei opere, Academia Română va da, numai în aceste cazuri, un nou termen de alţi trei ani, publicând în acelaşi scop un nou concurs pentru traducerea în limba franceză, engleză şi germană a operei poetice complete a lui Mihail Eminescu ».

Potrivit dispoziţiunii acestui ultim alineat, Academia publică, cu începere dela 1934, un nou concurs pentru traducerile în limba franceză, engleză şi germană.

Se atrage atenţia că, potrivit art. 9 din Regulamentul Premiilor C. Hamangiu, votat în şedinţa dela 24 Mai 1933, traducerea poeziilor lui Mihail Eminescu în limbile franceză, engleză şi germană, premiate cu Marele Premiu C. Hamangiu, vor fi tipărite din suma acordată ca premiu, — autorul rămânând cu drepturile de autor şi cu restul sumei neîntrebuinţate pentru tipărire.

2. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Tipărituri româneşti în Basarabia sub stăpânirea rusească. — (Deciz. 26 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

3. *PREMIUL GENERAL IOAN CARP și MARIA CARP*, de 7.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Titu Maiorescu, vieața și opera lui. — (Deciz. 19 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

4. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Pictura română în sec. XIX-lea. — (Deciz. 25 Mai 1935).

5. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru cea mai bună lucrare în manuscris despre:

Influențele culturale străine și românești asupra culturii din Ardeal în 1800—1850. — (Deciz. 26 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

6. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Elementul sârbesc în limba română. — (Deciz. 19 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

7. *PREMIUL GENERAL CONSTANTIN și MARIA BURGHELE*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celui mai bun manuscris de compunere *literară*, *istorică* sau *didactică*, având drept principal scop răspândirea și cultivarea în sufletul poporului nostru a frumoaselor principii de morală creștină. — (Deciz. 24 Mai 1929).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

II. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

8. *PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, sau în oricare sesiune următoare, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.

Punctele de căpetenie ale programului sunt cele următoare:

1. Teritoriul colonizaţiunii romane în ţările din dreapta şi din stânga Dunării de jos.
2. Teoriile vechi şi noui despre originea şi locuinţele Românilor în cursul evului mediu.
3. Migraţiunea popoarelor în ţările dunărene şi înrâuririle reciproce dintre barbari şi elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înfiinţarea Imperiului bulgar.
4. Românii şi Bulgarii în timpul Imperiului bulgar şi al celui româno-bulgar şi relaţiunile lor cu popoarele din stânga Dunării.
5. Originea Principatelor Române.

Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunţit şi conştiincios al izvoarelor antice şi medievale: autori, inscripţiuni, documente şi orice resturi ale vechimii, utilizându-se şi toponimia, limba, şi în genere orice fântână ce ar putea contribui la lămurirea chestiunii.

— (Deciz. 5 Aprilie 1900 şi 25 Martie 1904).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

9. *MARELE PREMIU REGELE FERDINAND*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru cea mai bună lucrare despre:

Vieaţa şi faptele lui Tudor Vladimirescu şi starea socială şi culturală din timpul său. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

10. *PREMIUL FUNCŢIONARII C. F. R. DIN BUCUREŞTI*, de 9.500 Lei în efecte şi 2.613 Lei în numerar, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări despre:

Drepturile funcţionarilor publici faţă de Stat. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

11. *PREMIUL BASARABIEI IN MEMORIA LUI I. C. BRĂTIANU*, în efecte, de nominal Lei 6.500 şi 2.243 Lei în numerar, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru cea mai bună lucrare despre:

Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei şi rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

12. *PREMIUL GENERAL R. ROSETTI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Figuri mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—78. (Deciz. 31 Mai 1928).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935.*

13. *PREMIUL CAMEREI DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE, CIRCUMSCRIPȚIA I-a, DIN TURNU-MĂGURELE*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Teleormanul economic. — (Deciz. 25 Mai 1932).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935.*

NOTĂ. — Plata premiului, în cazul acordării, se va face în măsura sumelor ce Academia va încasa din venitul fondului.

14. *PREMIUL AT. TONCOVICEANU*, de 1.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

Istoria unei mănăstiri din România. — (Deciz. 30 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935.*

15. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cercetări istorice asupra unui oraş din România. — (Deciz. 16 Mai 1933).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935.*

16. *PREMIUL STATULUI GH. ASACHI*, de 50.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Studii pe bază documentară nouă asupra instituțiilor muntene în evu. mediu. — (Deciz. 25 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935.*

17. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Boierii din Țara Făgăraşului. — (Deciz. 25 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

18. *PREMIUL EPISCOPIEI ARGEŞULUI*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Istoria Episcopiei Argeşului. — (Deciz. 30 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

19. *PREMIUL MINISTERULUI CULTELOR ŞI ARTELOR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Biografii de ierarhi din sec. XVII. — (Deciz. 30 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

20. *PREMIUL SAN MARIN*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cultura inului şi a cânepei. — (Deciz. 18 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937.*

21. *PREMIUL PRINCIPESA ALINA ŞTIRBEI*, de 8.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Istoria mânăstirii Snagov. — (Deciz. 18 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937.*

III. PREMIILE SECŢIUNII ŞTIINŢIFICE

22. *PREMIUL ANASTASIE FĂTU*, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

Studiul geologic şi petrografic al regiunii Văii Jiului. — (Deciz. 30 Mai 1933).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935.*

23. *PREMIUL AT. TONCOVICEANU*, de 1.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

Biologia generală a unei păduri. — (Deciz. 21 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935.*

24. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Date și cercetări despre constituțiune în legătură cu ereditatea. — (Deciz. 30 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

25. *PREMIUL STATULUI GH. LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

Studiul microscopic al unui grup de roci sedimentare din România. — (Deciz. 25 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

26. *PREMIUL Dr. VICTOR BABEȘ*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Problema cancerului din România (Cercetări originale nepublicate). — (Deciz. 21 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

27. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

O problemă fundamentală de reprezentare conformă. — (Deciz. 25 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937.*

IV. PREMII SPECIALE

28. *PREMIUL TOMA și IOAN N. SOCOLESCU*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai bune lucrări despre:

Origina pridvorului deschis al bisericilor muntene. — (Deciz. 21 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

29. *PREMIUL MILITAR GENERAL IOAN CARP și MARIA CARP*, de 7.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Problemele de ordin geo-politic, social, economic și technic ce trebuesc avute în vedere pentru organizarea apărării naționale. — (Deciz. 29 Mai 1934 a Comisiunii speciale numite de Ministerul Apărării Naționale).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1938.*

Concurenților la premiile cu subiecte date se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul* votat de Academie la 8 Martie 1906:

« *Art. 19.* Manuscrisele se vor prezenta la concurs în termenul fixat în art. 3 (până la 31 Decemvrie), fără nume de autor, purtând o deviză sau *motto*; ele vor fi însoțite de un plic sigilat, pe care va fi reprodusă deviza sau *motto* din fruntea manuscrisului și în care se va afla închis numele autorului. Acest plic se va deschide numai dacă lucrarea va fi premiată.

« Manuscrisele, care nu vor fi scrise curat și lizibil, nu vor fi luate în cercetare.

« *Art. 21.* Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscris se va număra autorului, numai după ce lucrarea va fi tipărită.

« *Art. 22.* Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor, cari le vor cere și își vor dovedi proprietatea la cancelaria Academiei prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscrisele nereclamate în timp de un an dela pronunțarea rezultatului, vor rămânea proprietatea Academiei și vor fi încorporate în Bibliotecă, în colecțiunea manuscriselor ».

* * *

NOTĂ. — Se atrage atențiunea că, în conformitate cu deciziunea luată în ședința dela 22 Mai 1932 și cu deciziunea Delegațiunii Academiei dela 23 Iunie 1933, Academia Română nu va plăti premiile publicate în broșura de față decât după încasarea veniturilor dela fondurile respective.

PERSONALUL

ACADEMIEI ROMÂNE

LA 31 MAI 1935

MEMBRII ACTIVI ŞI OFICIILE ACADEMIEI

DELEGAŢIUNEA

Preşedinte . . . . LAPEDATU Al.
Asesori (Vice-preşed.): din Secţiunea Literară: RĂDULESCU-MOTRU C.
din Secţiunea Istorică: RĂDULESCU Andrei.
din Secţiunea Ştiinţifică: ANTIPA Gr.
Secretar general (pe 7 ani, 1929—1936) . . . ŢIŢEICA George.

SECŢIUNILE

I. SECŢIUNEA LITERARĂ

Preşedinte: SADOVEANU M. (Iaşi). — Ales la 1 Iunie 1921.
Vice-preşedinte: PETROVICI Ioan (Iaşi). — Ales la 24 Mai 1934.
Secretar: MURNU Gh. (Bucureşti). — Ales la 4 Iunie 1923.
BRĂTESCU-VOINEŞTI Ioan Al. (Bucureşti). — Ales la 10 Oct. 1918.
CAPIDAN Theodor (Cluj). — Ales la 23 Mai 1935. 5
CIOBANU Ştefan (Chişinău). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
DENSUSIANU Ovidiu (Bucureşti). — Ales la 15 Octomvrie 1918.
ENESCU George (Bucureşti). — Ales la 27 Mai 1932.
GOGA Octavian (Bucureşti). — Ales la 4 Iunie 1919.
PUŞCARIU Sextil (Cluj). — Ales la 19 Mai 1914. 10
RĂDULESCU-MOTRU C. (Bucureşti). — Ales la 4 Iunie 1923.

II. SECŢIUNEA ISTORICĂ

Preşedinte: GUSTI Dimitrie (Bucureşti).— Ales la 4 Iunie 1919.
Vice-preşed.: VÂLSAN Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 2 Iunie 1920.
Secretar (pe 7 ani 1927—1935): POPESCU Preot Nicolae (Bucureşti). — Ales la 5 Iunie 1923.

DRAGOMIR Silviu (Cluj).— Ales la 25 Mai 1928.
IORGA Nicolae (București).— Ales la 26 Mai 1910.
LAPEDATU Alexandru (Cluj). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
LUPAȘ Ioan (Cluj). — Ales la 17 Mai 1916.
MEHEDINȚI Simion (București).— Ales la 19 Mai 1915.
NISTOR Ioan (Cernăuți).— Ales la 19 Mai 1915.
RĂDULESCU Andrei (București).— Ales la 2 Iunie 1920.
ROSETTI G-ral Radu (București).— Ales la 24 Mai 1934.
TITULESCU Nicolae (București).— Ales la 28 Mai 1935.

III. SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

Președinte: MARINESCU Dr. G. (București).— Ales la 9 Aprilie 1905.
Vice-președinte: VASILESCU-KARPEN N. (București).— Ales la 6 Iunie 1923.
Secretar (pe 7 ani: 1933—1940: ANTIPA Grigorie (București). — Ales la 14 Mai 1910.
BOGDAN Petre (Iași).—Ales la 4 Iunie 1926.
CRAINICIANU General Gr. (București).— Ales la 18 Mai 1911.
INCULEȚ Ion (Iași).— Ales la 10 Octomvrie 1918.
MRAZEC L. (București).— Ales la 11 Aprilie 1905.
POMPEIU Dimitrie (București).— Ales la 24 Mai 1934.
RACOVIȚĂ Emil (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1920.
SIMIONESCU Ioan (Iași).— Ales la 18 Mai 1911.
ȚIȚEICA Gheorghe (București).— Ales la 15 Mai 1913.
VOINOV Dimitrie (București).— Ales la 1 Iunie 1927.

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAȚI

ALECSANDRI Vasile.— Numit la 2 Iunie 1867.— † la 22 August 1890.
AURELIAN Petre S.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 24 Ianuarie 1909.
BABEȘ Vicențiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Ianuarie 1907.
BABEȘ Dr. Victor.— Ales la 11 Martie 1893.— † 19 Octomvrie 1927.
BACALOGLU Emanoil.— Ales la 29 Iunie 1879.— † 30 August 1891.
BALȘ GH.— Ales la 4 Iunie 1923.— † 22 Septemvrie 1934.
BARIȚIU Gheorghe.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Martie 1893.
BÂRSEANU Andrei.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 19 August 1922.
BENGESCU Gheorghe.— Ales la 4 Iunie 1921.— † 23 August 1922.
BIANU ION.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 13 Fevruarie 1935.
BOGDAN-DUICĂ GH.— Ales la 4 Iunie 1919.— † 21 Sept. 1934.
BOGDAN Ioan.— Ales la 29 Martie 1903.— † 1 Iunie 1919.
BRÂNDZĂ Dr. Dimitrie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 3 August 1895.
BUNEA Augustin.— Ales la 28 Mai 1909.— † 18 Noemvrie 1909.
CANTACUZINO Dr. Ioan.— Ales la 30 Mai 1925.— † 14 Ianuarie 1934.
CARAGIANI Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 13 Ianuarie 1921.
CHIȚU Gheorghe.— Ales la 27 Iunie 1879.— † 28 Octomvrie 1879.
CIPARIU Timoteiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 22 August 1887.
COBĂLCESCU Grigorie.— Ales la 29 Martie 1886.— † 21 Mai 1892.
COȘBUC Gheorghe.— Ales la 20 Mai 1916.— † 26 Aprilie 1918.
COZACOVICI Dimitrie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 August 1868.
DELAVRANCEA B. Șt.— Ales la 19 Mai 1912.— † 30 Aprilie 1918.
DIMITROVICI Ambrozie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 3 Iulie 1866.
ELIADE RĂDULESCU Ioan.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 27 Apr. 1872.
ERBICEANU Constantin.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 7 Martie 1913.
FĂLCOIANU Ștefan.— Ales la 13 Septemvrie 1876.— † 22 Ianuarie 1905.
FĂTU Dr. Anastasiu.— Ales la 11 Septemvrie 1871.— † 3 Martie 1886.
FELIX Dr. Iacob.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 20 Ianuarie 1905.
FONTANINU Gheorghe M.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 24 Aprilie 1886.
GANE Nicolae.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 16 Aprilie 1916.
GHICA Ion.— Ales la 13 August 1874.— † 22 Aprilie 1897.
GIURESCU Constantin.— Ales la 14 Mai 1914.— † 28 Octomvrie 1918.
GRECESCU Dr. D.— Ales la 17 Aprilie 1907.— † 2 Octomvrie 1910.
HARET Spiru C.— Ales la 31 Martie 1892.— † 17 Decemvrie 1912.

HASDEU Bogdan P.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 25 August 1907. 35
HEPITES Ștefan.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 16 Septemvrie 1922.
HODOSIU Iosif.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 28 Noemvrie 1880.
HURMUZAKI Alex.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 8 Martie 1871.
HURMUZAKI Eudoxie.— Ales la 2 August 1872.— † 29 Ianuarie 1874.
IONESCU Nicolae.— Numit la 20 Iulie 1867.— † 24 Ianuarie 1905. 40
ISTRATI Constantin.— Ales la 7 Aprilie 1899.— † 17 Ianuarie 1919.
KALINDERU Ioan.— Ales la 13 Martie 1893.— † 11 Decemvrie 1913.
KOGĂLNICEANU Mihail.— Ales la 16 Sept. 1868.— † 20 Iunie 1891.
KRETZULESCU Nicolae.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 26 Iunie 1900.
LAURIAN August Treb.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 Febr. 1881. 45
MAIORESCU Titu.— Numit la 20 Iulie 1867.— † 1 Iulie 1917.
MANIU Vasile.— Ales la 12 Septemvrie 1876.— † 10 Martie 1901.
MARIAN Simeon Fl.— Ales la 26 Martie 1881.— † 11 Aprilie 1907.
MARIENESCU At. M.— Ales la 26 Martie 1881.— † 7 Ianuarie 1914.
MASSIMU Ioan C.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 2 Iunie 1877. 50
MELCHISEDEC Episcop.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 16 Mai 1892.
MOLDOVEANU Ioan M.— Ales la 11 Aprilie 1894.— † 7 Sept. 1915.
MUNTEANU Gavril.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 17 Dec. 1869.
NAUM Anton.— Ales la 11 Martie 1893.— † 28 August 1917.
NEGRUZZI Constantin.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 August 1868. 55
NEGRUZZI C. Iacob.— Ales la 26 Martie 1881.— † 6 Ianuarie 1932.
NICOLAE Popea Episcop.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 26 Iulie 1908.
ODOBESCU Alexandru.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 10 Noemvrie 1895.
OLLĂNESCU Dimitrie C.— Ales la 11 Martie 1893.— † 20 Ian. 1908.
ONCIUL Dimitrie.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 20 Martie 1923. 60
PAPADOPOL-CALIMACH Alexandru.— Ales la 12 Septemvrie 1876.— † 18 Iunie 1898.
PAPIU-ILARIANU Alex.— Ales la 16 Sept. 1868.— † 11 Oct. 1878.
PÂRVAN Vasile.— Ales la 15 Mai 1913.— † 26 Iunie 1927.
PHILIPPIDE Alexandru. — Ales la 1 Aprilie 1900. — † 11 August 1933.
POENARU Petre.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 2 Octomvrie 1875. 65
PONI Petre.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 2 Aprilie 1925.
PORCIUS Florian.— Ales la 10 Martie 1882.— † 17 Mai 1906.
PUŞCARIU Ioan.— Ales la 4 Aprilie 1900.— † 24 Decemvrie 1911.
QUINTESCU Nicolae Gh.— Ales la 14 Sept. 1877.— † 12 August 1913.
ROMAN Alexandru.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 15 Sept. 1897. 70
ROSETTI Constantin A.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 8 Aprilie 1885.
SALIGNY Anghel.— Ales la 7 Aprilie 1897.— † 17 Iunie 1925.
SBIERA Ioan.— Numit la 11 Iunie 1866.— † Octomvrie 1916.
SION Gheorghe.— Ales la 16 Septemvrie 1868.— † 1 Octomvrie 1892.
STAMATI Constantin.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 26 Mai 1876. 75
STEFANELLI Teodor V.— Ales la 26 Mai 1910.— † 23 Iulie 1921.
ŞTEFĂNESCU Grigorie. — Ales la 12 Sept. 1876. — † 20 Fevruarie 1911.

STURDZA Dimitrie A.— Ales la 15 Sept. 1871.— † 8 Octomvrie 1914.
SUTZU C. Mihail.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 3 Iulie 1933.
TECLU Nicolae.— Ales la 2 Iulie 1879.— † Iulie 1916.
TOCILESCU Gr. G.— Ales la 22 Martie 1890.— † 28 Septemvrie 1909.
URECHIĂ Vasile A.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 23 Noemvrie 1901.
VASICIU Dr. Paul.— Ales la 2 Iulie 1879.— † 20 Iunie 1881.
VASILE Mangra, Mitropolit.— Ales la 27 Mai 1909.— † 1 Oct. 1918.
VULCAN Iosif.— Ales la 30 Martie 1891.— † 26 August 1907.
XENOPOL A. D.— Ales la 11 Martie 1893.— † 27 Fevruarie 1920.
ZAMFIRESCU Duiliu.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 3 Iunie 1922.

MEMBRII ONORARI

M. S. CAROL II, *Regele României*,
Membru onorar 17 Mai 1921
Preşedinte onorar şi Protector al Academiei Române
8 Iunie 1930.

M. S. MARIA, *Regina României*,
1 Mai 1915.

M. S. VICTOR EMANUEL III, Regele Italiei,
6 Martie 1890.

A. S. R. NICOLAE, *Principe al României*,
28 Mai 1929.

ACHARD Charles (Paris).— Ales la 27 Mai 1932. 5
AVERESCU Al. Mareşal (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1923.
ANGHELESCU Dr. Const. (Bucureşti).— Ales la 24 Mai 1934.
BALDACCI Antonio (Bologna).— Ales la 29 Mai 1913.
BALTHAZARD Dr. V. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
BÉDIER Joseph (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 10
BÉMONT Charles (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
BENEŞ Edouard (Praga).— Ales la 30 Mai 1934.
BERTHELOT Daniel (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
BRUNSCHVICG Léon (Paris).— Ales la 31 Mai 1935.
BOREL Emile (Paris).— Ales la 24 Mai 1934. 15
BORMANN Eugen (Viena).— Ales la 9 Aprilie 1897.
BIDLO Iaroslav (Praga).— Ales la 31 Mai 1935.
CAGNAT Réné (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926.
CAPITANT H. (Paris).— Ales la 27 Mai 1933.
CARADJA Aristide (Grumăzeşti).— Ales la 28 Mai 1930. 20
CARCOPINO Jérôme (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
CARTAN Élie.— Ales la 27 Mai 1931.
CAULLERY Maurice (Paris).— Ales la 28 Mai 1928.
CHARLÉTY Sebastian (Paris).— Ales la 31 Mai 1935.
CICHORIUS Conrad (Bonn).— Ales la 29 Mai 1914. 25
CLARK Dr. Charles Upson (New Haven, U. S. A.).— Ales la 26 Mai 1923.

COLLINET Paul (Paris).— Ales la 26 Mai 1933.
COSTESCU Theodor. (Turnu-Severin).— Ales la 30 Mai 1934.
CROCE Benedetto (Neapol).— Ales la 12 Iunie 1921.
CUMONT Franz (Bruxelles).— Ales la 10 Iunie 1926. 30
DE LA RONCIÈRE Charles (Paris).— Ales la 7 Iunie 1919.
DELEHAYE Pr. Hippolyte (Bruxelles). — Ales la 12 Iunie 1924.
DEL VECCHIO Giorgio (Roma).— Ales la 29 Mai 1933.
DE MARTONNE Emmanuel (Paris).— Ales Corespondent la 26 Mai 1912, Onorar la 7 Iunie 1919.
DE SANCTIS Gaetano (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924. 35
DIEHL Charles (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
DONICI Nicolae (Dubosarii-Vechi).— Ales la 23 Mai 1922.
DRĂGHICEANU Matei (Câmpulung).— Ales la 23 Mai 1933.
DUMAS Georges (Paris).— Ales la 25 Mai 1933.
FOCILLON Henri (Lyon).— Ales Corespondent la 1 Iunie 1922, Onorar la 8 Iunie 1926. 40
GASTER Moise (Londra).— Ales la 30 Mai 1929.
GÉNY Fr. (Nancy).— Ales la 31 Mai 1935.
GRIGNARD Victor (Lyon).— Ales la 11 Iunie 1925.
GRIGORIE Comșa Episcop (Arad).— Ales la 28 Mai 1934.
GUILLET Léon (Paris).— Ales la 27 Mai 1931. 45
HARTLEY Sir Charles (Londra).— Ales la 16 Aprilie 1907.
HURMUZAKI Constantin (Cernăuți).— Ales la 7 Iunie 1919.
JANET Paul (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
KENYON Sir Frederic (Londra).— Ales la 12 Iunie 1924.
KISCH Gustav (Cluj).— Ales la 25 Mai 1933. 50
LACOUR-GAYET G. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
LACROIX Albert (Paris).— Ales la 28 Mai 1931.
LANCIANI Rudolfo (Roma).— Ales la 10 Iunie 1920.
LAVERAN Ch. L. A. (Paris).— Ales la 29 Mai 1914.
LEBESGUE Henry (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923. 55
LEVADITI Dr. C. (Paris).— Ales Corespondent la 24 Mai 1910, Onorar la 10 Iunie 1916.
LUGEON Maurice (Lausanne).— Ales la 24 Mai 1934.
MANIU Iuliu (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
MARIE Pierre (Paris).— Ales la 28 Mai 1912.
MARȚIAN Iuliu (Năsăud).— Ales la 27 Mai 1933. 60
MASARYK Th. Garigue (Praga).— Ales la 28 Mai 1934.
MAZURKIEVICZ Ștefan (Varșovia).— Ales la 24 Mai 1934.
MEILLET A. (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.
MEISNER C. (Iași).— Ales la 31 Mai 1934.
MEYER-LUEBKE W. (Bonn).— Ales la 28 Martie 1906. 65
MEYNIAL Dr. E. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.

MILLET Gabriel (Paris).— Ales la 12 Iunie 1921.
MIRON Dr. Cristea, Patriarhul României (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
MONTEL Paul (Paris).— Ales Corespondent la 22 Mai 1929, Onorar la 27 Mai 1932.
MOROZEWICZ Iosef (Warșovia).— Ales la 28 Mai 1928. 70
NEGULESCU P. P. (București).— Ales Corespondent la 19 Mai 1915, Onorar la 28 Mai 1928.
NICODIM Arhiepiscop (Iași).— Ales la 15 Oct. 1918.
NICOLAE Bălan, Mitropolit (Sibiu).— Ales la 10 Iunie 1920.
NICOLAE Ivan Episcop (Cluj).— Ales la 28 Mai 1934.
ORTIZ Ramiro (Padova).— Ales Corespondent la 10 Iunie 1920, Onorar la 24 Mai 1934. 75
PAIS Hector (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924.
PANTAZI Emanuel (București).— Ales la 28 Mai 1929.
PARIBENI Roberto (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
PATERNO Em. (Roma).— Ales la 11 Iunie 1925.
PATSCH Karl (Viena).— Ales la 25 Mai 1933. 80
PENDE Nicola (Genova).— Ales la 31 Mai 1935.
PERRIN Jean (Paris).— Ales la 28 Mai 1930.
PERRONCITO Eduard (Torino).— Ales la 5 Iunie 1922.
PICARD Emil (Paris).— Ales la 19 Mai 1911.
PICK Behrendt (Gotha).— Ales la 29 Mai 1914. 85
PICTET Amé (Geneva).— Ales la 26 Mai 1933.
PIRENNE Henri (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924.
PLOPU George (Oradea).— Ales la 28 Mai 1934.
POPE William Jackson (Cambridge).— Ales la 11 Iunie 1925.
PRESAN Const. Mareșal (București).— Ales la 7 Iunie 1923. 90
PUAUX Gabriel (Viena).— Ales la 26 Mai 1933.
PURKINE Dr. Cyril (Praga).— Ales la 1 Iunie 1928.
RAMSAY Sir William (Edinburgh).— Ales la 12 Iunie 1924.
RAYLEIGH Lord John William Strutt (Londra). — Ales la 22 Mai 1924.
RICHET Ch. (Paris).— Ales la 12 Iunie 1926. 95
RIST Charles (Paris).— Ales la 28 Mai 1931.
ROMAN Ciorogariu, Episcop (Oradea-Mare).— Ales la 12 Iunie 1921.
ROTH Victor (Sebeșul-Săsesc).— Ales la 10 Iunie 1926.
ROUSSY Dr. G. (Paris).— Ales la 24 Mai 1934.
SABATIER Paul (Toulouse).— Ales la 11 Iunie 1925. 100
SAINT-AULAIRE Comte (Paris).— Ales la 28 Mai 1929.
SERGENT EMILE (Paris).— Ales la 28 Mai 1930.
SETON-WATSON R. W. (Londra).— Ales la 26 Mai 1923.
SIERPINSKI W. (Varșovia).— Ales Corespondent la 27 Mai 1932, Onorar la 28 Mai 1934. 105
SOMBART Werner (Berlin).— Ales la 28 Mai 1931.

ŞTIRBEY Barbu (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1929.
TIKTIN H. (Berlin). — Ales la 7 Iunie 1919.
VĂCĂRESCU Elena (Paris).— Aleasă la 11 Iunie 1925.
VOLTERRA Vitto (Roma).— Ales la 29 Mai 1913.
ZAVORAL Metodiu (Praga).— Ales la 7 Iunie 1919. 110

MEMBRII ONORARI DECEDAȚI

M. S. CAROL I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Președinte onorar.

Proclamat la 15 Septemvrie 1867,
Decedat la 27 Septemvrie 1914.

M. S. FERDINAND I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Președinte onorar.

Proclamat la 15 Martie 1890,
Decedat la 20 Iulie 1927.

M. S. ELISABETA, *Regina României (Carmen Sylva)*
Proclamată la 31 Martie 1891,
Decedată la 18 Februarie 1916.

ADRIAN General Gheorghe.— Ales la 13 Septemvrie 1875.— † 15 Octomvrie 1889.
ANDREIU Șaguna, Mitropolit.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 16 Iunie 1873.
APPEL Paul.— Ales la 22 Mai 1914.— † 24 Octomvrie 1930.
ARION C. C.— Ales la 12 Mai 1912.— † 27 Iunie 1923.
ARRHENIUS Svante S.— Ales la 27 Mai 1913.— † Octomvrie 1927.
ASCOLI Graz. Isaia.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 21 Ianuarie 1907.
ATANASIE Mironescu, Mitropolit Primat.— Ales la 25 Mai 1909.— † 9 Octomvrie 1931.
d'AVRIL Baron Adolphe.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 14 Octomvrie 1904.
BABELON Ernst.— Ales la 29 Mai 1914.— † 3 Ianuarie 1924.
BACCELI Guido.— Ales la 22 Martie 1906.— † 10 Ianuarie 1916.
BAILLON H.— Ales la 28 Martie 1887.— † 7 Iulie 1895.
BAROZZI General C.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 15 Aprilie 1921.
BARTHOU Louis.— Ales la 22 Iunie 1934.— † 9 Oct. 1934.
BATAILLARD Paul.— Ales la 30 August 1872.— † 1 Martie 1894.
BECHAMP A.— Ales la 28 Martie 1906.— † 18 Aprilie 1905.
BEERNAERT August M. F.— Ales la 25 Martie 1906.— † 6 Oct. 1912.
BENNDORF Otto.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 20 Ianuarie 1908.

BERNAT-LENDWAY Dr. A. N.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 12 Fevruarie 1924.
BERTHELOT G-ral Henri Mathias.— Ales la 5 Iunie 1926.— † 28 Ianuarie 1931.
BERTHELOT M.— Ales la 28 Martie 1906.— † 5 Martie 1907.
BIONDELLI Bernardino.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 29 Iunie 1886.
BJOERKMAN Goran.— Ales la 25 Mai 1922.— † 22 Decemvrie 1923.
BLANCHARD Dr. Raphael.— Ales la 22 Mai 1914.— † 7 Fevruarie 1919.
BLASERNA Pietro.— Ales la 27 Mai 1913.— † 27 Fevruarie 1918.
BOCK Dr. Francisc.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 19 Aprilie 1899.
BONAPARTE Principele Roland.— Ales la 10 Iunie 1920.— † 15 Aprilie 1924.
BOSIANU Constantin.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 21 Martie 1882.
BOUCHARD Dr. Charles.— Ales la 18 Mai 1911.— † 2 Martie 1915.
BRANISCE Dr. Valeriu.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 1 Ianuarie 1928.
BRĂTIANU Ioan C.— Ales la 19 Martie 1885.— † 4 Mai 1891.
BRĂTIANU I. I. C.— Ales la 7 Iunie 1923.— † 24 Noemvrie 1927.
BRĂTIANU I. Vintilă.— Ales la 28 Mai 1929.— † 22 Decemvrie 1930.
BURY I. B.— Ales la 25 Mai 1913.— † 1 Iunie 1928.
BUZDUGAN George.— Ales la 28 Mai 1929.— † 7 Octomvrie 1929.
CÂMPEANU Petre.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 15 Aprilie 1893.
CAPELLINI Cav. Ioan.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 29 Mai 1922.
CECCHETTI Bartolomeo.— Ales la 22 Martie 1890.— † 16 Martie 1890.
CHASLES Philarète.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 18 Iunie 1873.
CIHAC Alex.— Ales la 30 August 1872.— † 29 Iulie 1887.
CIHAC Dr. Iacob.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Noemvrie 1888.
COMŞA Dimitrie.— Ales la 13 Iunie 1926.— † 15 Fevruarie 1931.
CREŢIANU Gheorghe.— Ales la 22 Martie 1882.— † 6 August 1887.
CROOKES William.— Ales la 27 Mai 1913.— † 4 Aprilie 1919.
CUCIUREANU Dr. Gheorghe.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 10 Ianuarie 1886.
DAHN Felix.— Ales la 22 Aprilie 1894.— † 3 Ianuarie 1912.
DARBOUX Jean Gaston.— Ales la 27 Mai 1913.— † 23 Fevr. 1917.
DE FLERS Robert.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 30 Iulie 1927.
DESJARDINS Ernest.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 9 Octomvrie 1886.
DIEFENBACH Lorenz.— Ales la 15 Aprilie 1880.— † 16 Martie 1883.
DIEZ Frederic.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Mai 1876.
DIMA Gheorghe.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 5 Iunie 1925.
DOMASZEWSKI Alfred von. — Ales la 9 Aprilie 1897. — † 2 Iulie 1927
DUPARC Louis.— Ales la 29 Mai 1913.— † 21 Octomvrie 1932.
EGGER Emil.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 18 August 1885.
EHRLICH Dr. Paul.— Ales la 18 Mai 1911.— † 20 August 1915.
FISCHER Emil.— Ales la 27 Mai 1913.— † 14 Iulie 1919.
FOERSTER Wilhelm.— Ales la 27 Mai 1913.— † 18 Ianuarie 1921.

FOUGÈRES Gustav.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 7 Decemvrie 1927.
FROEHNER Wilhelm.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 22 Mai 1925.
GAUDRY Albert.— Ales la 23 Martie 1904.— † 27 Noemvrie 1908.
GILLIÉRON J.— Ales la 6 Iunie 1923.— † 26 Aprilie 1926.
GRIGORIE COMȘA Episcop. — Ales la 28 Mai 1934.— † 25 Mai 1935. 65
GOLDIȘ VASILE.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 10 Fevruarie 1934.
GONATA Ștefan.— Numit membru activ la 2 Iunie 1867.— Ales membru onorar la 22 Septemvrie 1870.— † 18 Septemvrie 1896.
GORE Paul.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 8 Decemvrie 1927.
GRĂDIȘTEANU Grigorie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 28 Fevr. 1892.
GRĂDIȘTEANU Petre.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 27 Sept. 1921. 70
GRANT DUFF Sir M.— Ales la 12 Sept. 1875.— † 12 Ianuarie 1906.
GRECIANU Ștefan D.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 1 August 1908.
GRIGORESCU Nicolae.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 21 Iulie 1907.
GUBERNATIS Angelo de.— Ales la 28 Martie 1895.— † 14 Fevr. 1913.
GUILLAUME Baron.— Ales la 16 Aprilie 1907.— † 22 Aprilie 1918. 75
GUYE Philippe.— Ales la 29 Mai 1913.— † 27 Martie 1922.
HALLER Albin.— Ales la 28 Mai 1909.— † 29 Aprilie 1925.
HAMANGIU Const.— Ales la 29 Mai 1930.— † 7 Ianuarie 1932.
HANN Iulius de.— Ales la 22 Mai 1914.— † 1 Octomvrie 1921.
HASDEU Alexandru.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 2 Noemvrie 1872. 80
HAYNALD Cardinal Ludovic.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 4 Iulie 1891.
HEAD Barclay.— Ales la 29 Mai 1914.— † 12 Iunie 1924.
HENRY Louis.— Ales la 28 Mai 1909.— † 23 Fevruarie 1913.
HIRSCHFELD Otto.— Ales la 13 Aprilie 1894.— † 27 Martie 1922.
HOMOLLE Théophile.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 14 Iunie 1925. 85
HURMUZAKI Nicolae.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 19 Sept. 1909.
IACOV Antonovici Episcop.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 31 Dec. 1931.
ILARION Pușcariu, Arhiereu.— Ales la 24 Mai 1916.— † 8 Septemvrie 1922.
IOANID Gheorghe.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 27 Noemvrie 1888.
IONESCU Ioan.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 17 Decemvrie 1891. 90
IONESCU Dr. Toma.— Ales la 5 Iunie 1925.— † 28 Martie 1926.
IOSIF Gheorghian, Mitropolit Primat.— Ales la 24 Martie 1901.— † 24 Ianuarie 1909.
IOSIF Naniescu, Mitropolitul Moldovei.— Ales la 16 Aprilie 1888.— † 26 Ianuarie 1902.
JAGIC Vatroslav.— Ales la 23 Martie 1904.— † 5 August 1923.
JARNIK Dr. Ioan Urban.— Ales corespondent la 28 Mai 1879, Onorar la 7 Iunie 1919.— † 12 Ianuarie 1923. 95
JIRECEK Constantin.— Ales la 29 Mai 1914.— † 28 Decemvrie 1917.
JOUBIN Louis.— Ales la 28 Mai 1934. † ... (Mai?) 1935.
KLEIN Felix.— Ales la 29 Mai 1913.— † 22 Iunie 1925.
KLEINWAECHTER Friedrich.— Ales la 12 Iunie 1921.— † 12 Decemvrie 1927.

KONDAKOV Nicodem.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 17 Fevr. 1925. 100
KOTZEBUE Wilhelm de.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 24 Oct. 1887.
KRETZULESCU Constantin.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 20 Martie 1884.
KRUMBACHER Karl.— Ales la 28 Martie 1906.— † 12 Dec. 1909.
LAHOVARI Gheorghe.— Ales la 25 Martie 1901.— † 13 Iunie 1909.
LAMPRECHT Karl.— Ales la 23 Mai 1913.— † 10 Mai 1915. 105
LASTEYRIE Comte Ferdinand de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Mai 1879.
LÉGER Louis.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 30 Aprilie 1923.
LEPSIUS Richard.— Ales la 30 August 1875.— † 10 Iulie 1884.
LINAS Charles de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Aprilie 1887.
LIPPMANN Gabriel.— Ales la 28 Mai 1909.— † 31 Iulie 1921. 110
LONGPERRIER Adrien de.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 14 Ianuarie 1882.
LORENZ Antoon Hendrich.— Ales la 29 Mai 1913.— † 4 Fevr. 1928.
LUDWIG Dr. Ernest.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 14 Octomvrie 1915.
MANGIUCA Simeon.— Ales la 22 Martie 1890.— † 22 Noemvrie 1890.
MARSY Comte de.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 16 Mai 1900. 115
METCHNIKOFF I.— Ales la 24 Mai 1911.— † 18 Iulie 1916.
MIKLOSICH Dr. Franz.— Ales la 15 Apr. 1880.— † 7 Martie 1891.
MISSIR Petre.— Ales la 10 Iunie 1926.— † 10 Iunie 1929.
MOCIONI Andrei.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 23 Aprilie 1880.
MOMMSEN Teodor.— Ales la 3 Iulie 1879.— † 19 Octomvrie 1903. 120
MONLAU Filip.— Ales la 12 Septemvrie 1870.— † 16 Fevruarie 1871.
MOUREU Charles.— Ales la 11 Iunie 1925.— † 13 Iunie 1929.
MUELLER Max.— Ales la 12 Septemvrie 1875.— † 15 Octomvrie 1900.
MUREŞIANU Iacob.— Ales la 17 Septemvrie 1877.— † 17 Sept. 1887.
NOAILLES Ana, Contesa de.— Aleasă la 11 Iunie 1925.— † 30 Aprilie 1933. 125
NYROP Kristoffer.— Ales la 8 Iunie 1926.— † 13 Aprilie 1931.
PETRUSZEWICZ A. S.— Ales la 22 Martie 1890.— † 11 Sept. 1913.
PICOT Emil.— Ales la 31 Mai 1879.— † 13 Septemvrie 1918.
PIMEN Georgescu, Mitropolit.— Ales la 15 Octomvrie 1918.— † 12 Noemvrie 1934.
POINCARÉ Jules-Henri.— Ales la 28 Mai 1909.— † 4 Iulie 1912. 130
POINCARÉ Lucien.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 9 Martie 1920.
POINCARÉ Raymond.— Ales la 27 Mai 1932.— † 15 Octomvrie 1934.
POLIZU Dr. Gheorghe A.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 18 Oct. 1886.
POPOVICIU Eusebie.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 28 Septemvrie 1922.
POTTIER Edmond.— Ales la 10 Iunie 1926.— † . . Septemvrie 1934. 135
QUINET Edgar.— Ales la 15 Septemvrie 1869.— † 27 Martie 1875.
RADU Elie.— Ales la 5 Iunie 1926.— † 2 August 1931.
RAMBAUD Alfred.— Ales la 28 Martie 1895.— † 10 Noemvrie 1905.

RAMON Y CAJAL Santiago.— Ales la 4 Iunie 1923.— † 17 Oct. 1934.

RAMSAY Sir William.— Ales la 29 Mai 1913.— † 1 August 1916. 140

ROMNICEANU Victor.— Ales la 6 Iunie 1923.— † 29 Noemvrie 1933.

ROSETTI Teodor.— Ales la 26 Martie 1891.— † 27 Iulie 1923.

ROUX Dr. Emile.— Ales la 24 Mai 1911.— † 3 Noemvrie 1933.

SCHLUMBERGER G. L. (Paris).— Ales la 28 Martie 1906.— † ....Mai 1929.

SCIALOJA Vittorio.— Ales la 23 Mai 1933.— † 19 Noemvrie 1933. 145

SCHUCHARDT Hugo.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 21 Aprilie 1927.

SELLA Quintino.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 15 Martie 1884.

SILAŞI Dr. Gr.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 5 Ianuarie 1897.

SIMU Anastase.— Ales la 29 Mai 1933.— † 28 Fevruarie 1935.

STANLEY OF ALDERLEY Lord Henry.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 10 Decemvrie 1903. 150

STEENSTRUP J. Jap. Smith.— Ales la 12 Sept. 1870.— † 8 Iunie 1897.

STRĂJESCU Ioan.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 4 Octomvrie 1873.

STROESCU Vasile.— Ales la 24 Mai 1910.— † 13 Aprilie 1926.

STURDZA-SCHEIANU Dimitrie.— Ales la 16 Aprilie 1907.— † 6 Fevruarie 1920.

SURUCEANU Ioan C.— Ales la 11 Aprilie 1888.— † 18 Noemvrie 1897. 155

SZABO Dr. Iosif.— Ales la 30 August 1872.— † 15 Decemvrie 1874.

TERMIER Pierre.— Ales la 28 Mai 1928.— † ... Octomvrie 1930.

TEUTSCH Dr. Friederich.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 11 Fevruarie 1933.

TOBLER Adolf.— Ales la 30 August 1875.— † 5 Martie 1910.

TORMA Carol.— Ales la 22 Martie 1882.— † 17 Fevruarie 1897. 160

UBICINI A.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 15 Octomvrie 1884.

UVAROFF Alexis S.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † Fevruarie 1885.

VASILE Suciu, Mitropolit. — Ales la 11 Iunie 1919.— † 25 Ianuarie 1935.

VEGEZZI-RUSCALA G.— Ales la 15 Sept. 1869.— † 17 Dec. 1885.

VICTOR Mihalyi, Mitropolit.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 17 Ianuarie 1918. 165

VIRCHOW Rudolf.— Ales la 6 Aprilie 1902.— † 23 August 1902.

VLADIMIR de Repta, Mitropolit.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 24 Aprilie 1926.

WALDEYER Wilhelm von.— Ales la 28 Mai 1912.— † 23 Ianuarie 1921.

WHITE Sir William A.— Ales la 17 Martie 1885.— † 16 Dec. 1891

WILAMOWITZ-MOELLENDORFF Ulrich.— Ales la 29 Mai 1914.— † 25 Septemvrie 1930. 170

MEMBRII CORESPONDENȚI

I. LA SECȚIUNEA LITERARĂ

Români:

ADAMESCU Gheorghe (București).— Ales la 12 Iunie 1921.
AGÂRBICEANU Ioan (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
BĂNESCU Nicolae (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
BĂRBULESCU Ilie (Iași).— Ales la 4 Aprilie 1908.
BASSARABESCU I. A. (Ploești).— Ales la 25 Mai 1909. 5
BEZA Marcu (Ierusalim).— Ales la 4 Iunie 1923.
CARTOJAN Nicolae (București).— Ales la 1 Iunie 1929.
DRĂGANU Nicolae (Cluj).— Ales la 4 Iunie 1923.
GHIBU Onisifor (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
GOROVEI Artur (Fălticeni).— Ales la 28 Mai 1915. 10
HALIPA Pantelimon (Chișinău).— Ales la 15 Octomvrie 1918.
HODOȘ Enea (Cluj).— Ales la 23 Martie 1904.
IORDAN Iorgu (Iași).— Ales la 30 Mai 1934.
MANIU Adrian (București).— Ales la 31 Mai 1933.
PAPACOSTEA Cezar (Iași).— Ales la 29 Mai 1935. 15
PAPAHAGI Pericle (Silistra).— Ales la 26 Mai 1916.
PROCOPOVICI Alexe (Cernăuți).— Ales la 5 Iunie 1919.
RĂDULESCU-POGONEANU Ioan (București).— Ales la 4 Iunie 1919.
SIMIONESCU-RIMNICEANU Marin (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
VIANU Tudor (București).— Ales la 28 Mai 1935. 20

Străini:

BARTOLI Mateiu (Turin).— Ales la 29 Mai 1914.
FRIEDWAGNER M. H. (Frankfurt pe Main).— Ales la 18 Mai 1911.
GAMILLSCHEG Ernst (Berlin).— Ales la 30 Mai 1929.
GASELEE Stephan (Cambridge).— Ales la 25 Mai 1933.
JOKL Norbert (Wien).— Ales la 30 Mai 1929. 5
ROQUES Mario (Paris).— Ales la 29 Mai 1914.
SANDFELD-JENSEN Kr. (Copenhaga).— Ales la 18 Mai 1911.

SKOK Petar (Zagreb). — Ales la 30 Mai 1929.
TAGLIAVINI Carol (Bologna).— Ales la 1 Iunie 1928.
WEDKIEWICZ Stanislau (Cracovia).— Ales la 30 Mai 1929.
ZAUNER Ad. (Graz).— Ales la 29 Mai 1914.

II. LA SECŢIUNEA ISTORICĂ

Români:

ANDRIEŞESCU I. (Bucureşti).— Ales la 26 Mai 1928.
BRĂTESCU Constantin (Cernăuţi).— Ales la 5 Iunie 1919.
BRĂTIANU Gh. I. (Iaşi).— Ales la 2 Iunie 1928.
CÂNDEA Romul. (Cernăuţi).— Ales la 30 Mai 1929.
CUZA A. C. (Iaşi).— Ales la 1 Aprilie 1903.
DRĂGHICEANU Virgil (Bucureşti).— Ales la 4 Iunie 1926.
ERBICEANU Vespasian (Bucureşti).— Ales la 30 Mai 1932.
FILITTI I. C. (Bucureşti).— Ales la 19 Mai 1915.
GHIBĂNESCU Gh. (Iaşi).— Ales la 11 Aprilie 1905.
IONESCU-DOLJ I. (Bucureşti).— Ales la 26 Mai 1928.
LAMBRINO Scarlat (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1934.
MARINESCU Const. (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1928.
METEŞ Preotul Ştefan (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1919.
MOISIL Constantin (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1919.
PÂCLIŞANU Zenovie (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1919.
PANAITESCU P. P. (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1934.
POPA-LISSEANU Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1919.
RUSSO Demostene (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1919.
TAŞCĂ Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 4 Iunie 1926.
ZOTTA Sever (Iaşi).— Ales la 7 Iunie 1919.

Străini:

ANCEL Jacques (Paris).— Ales la 27 Mai 1932.
BONNECASE I. (Bordeaux).— Ales la 30 Mai 1934.
CHAPUISAT Edouard (Genève).— Ales la 4 Iunie 1925.
GHEDEON Emanuel (Atena).— Ales la 2 Aprilie 1891.
GÓRKA Olgierd (Lwów).— Ales la 27 Mai 1932.
GUETZEVITCH B. M. (Paris).— Ales la 27 Mai 1933.
GUICHEN Vicomte de (Paris).— Ales la 28 Mai 1929.
LASCARIS M. (Salonic).— Ales la 25 Mai 1933.
LUGLI Giuseppe (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
ORSI Pietro (Veneţia).— Ales la 31 Mai 1930.
PERNICE Angelo (Florenţa).— Ales la 5 Iunie 1926.
PROTIČ Andrei (Sofia).— Ales la 31 Mai 1930.
PUIG Y CADAFALCH Ioseph (Barcelona).— Ales la 27 Mai 1931.
RADONIĆ Iovan (Belgrad).— Ales la 29 Mai 1914.

RIKER T. W. (Texas U.S.A.).— Ales la 31 Mai 1933.
SISIČ Ferdo v. (Zagreb).— Ales la 31 Mai 1930.
SOTIRIU C. A. (Atena).— Ales la 31 Mai 1930.
STANOJEVIĆ Stanoje (Belgrad).— Ales la 25 Mai 1933.
STRZYGOWSKI Iosif (Viena).— Ales la 29 Mai 1914.
TAMM Traugott (Ratzeburg).— Ales la 2 Aprilie 1891.
TANNER Vöinö (Helsingfors).— Ales la 31 Mai 1935.
TEMPERLEY Harold (Cambridge).— Ales la 25 Mai 1933.
VULIĆ N. (Belgrad).— Ales la 31 Mai 1930.

III. LA SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ

Români:

ATHANASIU Sava (Bucureşti).— Ales la 10 Iunie 1920.
BORCEA Ioan (Iaşi).— Ales la 5 Iunie 1919.
BOTEZAT Eugeniu (Cernăuţi).— Ales la 25 Mai 1913.
CĂLUGĂREANU Dr. D. (Bucureşti).— Ales la 10 Iunie 1910.
CIUREA I. (Bucureşti).— Ales la 6 Iunie 1927.
CONSTANTINESCU Gogu (Londra).— Ales la 10 Iunie 1920.
GEROTA Dr. D. (Bucureşti).— Ales la 21 Mai 1916.
HURMUZESCU Dr. Dragomir (Bucureşti).— Ales la 21 Mai 1916.
IONESCU Ioan (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1919.
IONESCU-SISEŞTI Dr. Gh. (Bucureşti).— Ales la 8 Iunie 1925.
MACOVEI Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1931.
LONGINESCU G. G. (Bucureşti).— Ales la 8 Iunie 1925.
MIHAIL David (Iaşi).— Ales la 31 Mai 1935.
MINOVICI Dr. Şt. (Bucureşti).— Ales la 8 Iunie 1925.
MOLDOVEANU Dr. I. (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
PANAITESCU Scarlat General (Chişinău).— Ales la 7 Iunie 1919.
PARHON Dr. C. (Bucureşti).— Ales la 26 Mai 1928.
SĂVULESCU Traian (Bucureşti).— Ales la 27 Mai 1932.
SPACU Gh. (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1927.
TEODORESCU Em. C. (Bucureşti).— Ales la 25 Mai 1909.

Străini:

DUBOIS Dr. Léon (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
FOURMARIER Paul (Liége).— Ales la 8 Iunie 1925.
GUIART Jules (Cluj şi Lyon).— Ales la 12 Iunie 1924.
JEANNEL René (Cluj).— Ales la 26 Mai 1928.
KELLY Dr. Howard A. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
KETTNER Dr. Radomir (Praga).— Ales la 1 Iulie 1928.
NICHOLAS Francisc C. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
PETCOVIĆ Vladimir (Belgrad).— Ales la 1 Iunie 1928.
PITTARD Eugène (Geneva).— Ales la 7 Iunie 1919.

MEMBRII CORESPONDENŢI DECEDAŢI

ANDREADES A. M.— Ales la 28 Mai 1929.— † 17 Aprilie 1935.
ASSAKY Dr. G.— Ales la 20 Martie 1890.— † 22 Aprilie 1899.
ASSER T. M. C.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 6 Iunie 1914.
ATHANASIU I.— Ales la 24 Mai 1911.— † 20 Iulie 1926.
BAMBERG Dr. Felix.— Ales la 2 Aprilie 1891.— † 31 Ianuarie 1893.
BARCIANU Sava Popovici.— Ales la 15 Sept. 1869.— † 17 Martie 1879.
BASTERRA Y ZABALA Ramon de.— Ales la 12 Iunie 1921.— † 17 Iunie 1928.
BOGREA Vasile.— Ales la 10 Iunie 1920.— † 8 Septemvrie 1926.
BOIU Zaharia.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 24 Octomvrie 1903.
BOTEZ Eugen.— Ales la 8 Iunie 1922.— † 12 Mai 1933.
BRĂTIANU General C. I.— Ales la 10 Aprilie 1889.— † 6 Ian. 1910.
BROŞTEANU Petre.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † Ianuarie 1920.
BURADA Teodor.— Ales la 25 Martie 1887.— † 18 Fevruarie 1923.
CLIMESCU C.— Ales la 31 Martie 1892.— † 6 August 1926.
CODRESCU Teodor.— Ales la 2 Aprilie 1886.— † 22 Martie 1894.
COSMOVICI Leon.— Ales la 11 Martie 1893.— † 21 Iulie 1921.
CULIANU N.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † 28 Noemvrie 1915.
DAN Dimitrie.— Ales la 23 Martie 1904.— † 25 Mai 1927.
DEMETRIESCU Anghel.— Ales la 6 Aprilie 1902.— † 22 Iulie 1903.
DENSUŞIANU Aron.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 4 Sept. 1900.
DENSUŞIANU Nicolae.— Ales la 6 Aprilie 1880.— † 25 Martie 1911.
DOBRESCU N.— Ales la 11 Mai 1911.— † 10 Iulie 1914.
DOCAN Nicolae.— Ales la 26 Mai 1915.— † 25 Aprilie 1933.
ELIAD Pompiliu.— Ales la 21 Mai 1912.— † 24 Mai 1914.
ESARCU Constantin.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 8 Iunie 1898.
FRĂŢIMAN Justin.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 23 Septemvrie 1927.
GOGU Constantin.— Ales la 3 Aprilie 1889.— † 30 Ianuarie 1897.
GLOTZ Gustave.— Ales la 28 Mai 1929.— † 17 Aprilie 1935.
GUILLOUARD Louis Vincent.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 26 Ianuarie 1925.
HÂRJEU General C. N.— Ales la 27 Mai 1909.— † 24 Mai 1928.
HERZOG Eugen.— Ales la 29 Mai 1914.— † 17 Decemvrie 1928.
IONESCU-GION G. I.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † 29 Iunie 1904.
IOSIF Goldiş, Episcop.— Ales la 22 Martie 1882.— † 23 Martie 1902.

JANCA Victor.— Ales la 22 Martie 1882.— † 9 August 1890.
JUNG Dr. Julius.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 1910. 35
KADLEC Karel.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 3 Decemvrie 1928.
KALINDERU Dr. N.— Ales la 20 Martie 1890.— † 16 Aprilie 1902.
KALUZNIACKI Dr. E.— Ales la 20 Martie 1890.— † 21 Iunie 1914.
KANITZ August.— Ales la 22 Martie 1882.— † 30 Iunie 1896.
LAMBRIOR Alexandru.— Ales la 2 Martie 1882.— † 20 Septemvrie 1883. 40
LAURIAN D. Aug.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 25 Octomvrie 1906.
LECOMTE DU NOUY A.— Ales la 25 Martie 1887.— † 11 Noemvrie 1914.
LEGRAND Emil.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 15 Noemvrie 1902.
LONGINESCU Ştefan.— Ales la 24 Mai 1910.— † 2 August 1931.
MĂRGĂRIT Apostol.— Ales la 3 Aprilie 1889.— † 22 Iulie 1903. 45
MEŞIOTA Ioan.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 19 Ianuarie 1878.
MIHALYI Ioan.— Ales la 25 Martie 1901.— † 14 Octomvrie 1914.
MONTANDON A. L.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 3 Martie 1922.
MONTESSUS DE BALLORE Conte Fernando.— Ales la 27 Mai 1913.— † ... Martie 1923.
MURGOCI G.— Ales la 6 Iunie 1923.— † 5 Martie 1925. 50
NEGREANU Dimitrie.— Ales la 11 Martie 1893.— † 30 Aprilie 1908.
NENIŢESCU Ioan.— Ales la 18 Martie 1896.— † 23 Fevruarie 1901.
NYS Ernest.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 4 Septemvrie 1920.
OBEDENARU Dr. Mihail G.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 9 Iulie 1885.
ODHNER C. T.— Ales la 20 Martie 1890.— † 11 Iunie 1904. 55
ONIŢ Virgil.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 21 Octomvrie 1915.
PETRESCU Dr. Z.— Ales la 18 Martie 1885.— † 16 Decemvrie 1901.
PETRINO Dimitrie.— Ales la 17 Sept. 1877.— † 29 Aprilie 1878.
POP Gavril.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 27 Mai 1883.
POPESCU Ioan.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 3 Martie 1892. 60
POPOVICI Gh.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 12 Iulie 1905.
POPOVICI Gh.— Ales la 29 Mai 1909.— † 27 Decemvrie 1927.
RIEGLER Dr. Em.— Ales la 23 Martie 1904.— † 31 August 1929.
ROBESCU C. F.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 1920.
ROMAN Visarion.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 29 Aprilie 1885. 65
ROMNICEANU Dr. Gr.— Ales la 20 Martie 1890.— † 1 Mai 1915.
ROMNICEANU M.— Ales la 23 Martie 1904.— † 4 Octomvrie 1915.
ROMSTORFER Karl.— Ales la 29 Mai 1914.— † 22 Noemvrie 1917.
ROSNY Leon de.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 28 August 1914.
SALIGNY Alfons.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 4 Mai 1903. 70
SANDU-ALDEA Const.— Ales la 5 Iunie 1919.— † 21 Martie 1927.
SCHRADER Otto.— Ales la 30 Martie 1891.— † 21 Martie 1919.
SCHUYLER Eugen.— Ales la 12 Martie 1885.— † 16 Iulie 1890.
ŞERBĂNESCU Colonel T.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 2 Iulie 1901.
SLAVICI Ioan.— Ales la 22 Martie 1882.— † 10 August 1925. 75

SPERANŢIA TEODOR D.— Ales la 30 Martie 1891.— † 9 Martie 1929.
ŞTEFĂNESCU Sabba.— Ales la 11 Martie 1893.— † 16 August 1931.
SUŢU Dr. Alexandru.— Ales la 11 Aprilie 1881.— † 1920.
TANOVICEANU Ioan.— Ales la 9 Aprilie 1897.— † 8 Aprilie 1917.
URSU Ioan.— Ales la 25 Mai 1910.— † 17 Octomvrie 1925. 80
VÂRGOLICI Ştefan.— Ales la 25 Martie 1887.— † 29 Iulie 1897.
VITZU Dr. Alexandru N.— Ales la 7 Aprilie 1897.— † 25 Decemvrie 1902.
WEIGAND Gustav.— Ales la 31 Martie 1892.— † 9 Iulie 1930.

COMISIUNILE ACADEMIEI ROMÂNE IN ANUL 1935—1936

I. Comisiunea permanentă a Bibliotecii: MURNU G., Preot POPESCU N. M., ANTIPA Gr., Secretarii Secțiunilor.

II. Comisiunea pentru premiul *Năsturel*, de 4.000 lei, din 1936:
din Secțiunea Literară: CAPIDAN Th., CIOBANU Șt., MURNU G., PETROVICI I.
din Secțiunea Istorică: IORGA N., LUPAȘ I., POPESCU Pr. N. M., ROSETTI General R.
din Secțiunea Științifică: BOGDAN P., POMPEIU D., SIMIONESCU I., VOINOV D.

III. Comisiunile pentru lucrările intrate la concurs pentru premiile cu subiecte date din 1936:

a) Premiul *Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei, despre *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor:*
IORGA N., LAPEDATU Al., NISTOR I.

b) Marele Premiu *Regele Ferdinand*, de 10.000 lei, despre *Viața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său:*
IORGA N., LUPAȘ I., RĂDULESCU Andrei.

c) Premiul *Funcționarii C. F. R. din București*, de 9.500 lei, în efecte, despre *Drepturile funcționarilor publici față de Stat:*
GUSTI D., NISTOR I., RĂDULESCU Andrei.

d) Premiul *General R. Rosetti*, de 5.000 lei, despre *Figurile mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—78:*
IORGA N., NISTOR I., LAPEDATU Al.

e) Marele Premiu *C. Hamangiu*, de 100.000 lei (indivizibil), din 1936 pentru *traducerea în limba germană a operei poetice a lui Mihail Eminescu:*
GOGA Oct., PUȘCARIU S., RĂDULESCU-MOTRU C.

f) Premiul *Năsturel*, de 5.000 lei, despre *Tipărituri românești în Basarabia sub stăpânirea rusească:*
CAPIDAN Th., CIOBANU Șt., PUȘCARIU S.

g) Premiul *General Ioan Carp și Maria Carp*, de 7.000 lei, despre *Titu Maiorescu, viața și opera lui:*
GOGA Oct., PETROVICI I., RĂDULESCU-MOTRU C.

h) Premiul *Basarabiei în memoria lui I. C. Brătianu*, în efecte, de nominal lei 6.500 și 2.243 lei în numerar, despre *Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă:*
CIOBANU Șt., INCULEȚ I., NISTOR I.

i) Premiul *Camerei de Comerț și Industrie, Circumscripția I-a, din Turnu-Măgurele*, de 20.000 lei, despre *Teleormanul economic:*
GUSTI Dim., MEHEDINȚI S., RĂDULESCU Andrei.

j) Premiul *V. Adamachi*, de 5.000 lei, despre *Cercetări istorice asupra unui oraș din România:*
MEHEDINȚI S., NISTOR I., ROSETTI General R.

k) Premiul *Statului Gh. Asachi*, de 50.000 lei, despre *Studii pe bază documentară nouă asupra instituțiilor muntene în evul mediu:*
DRAGOMIR S., NISTOR I., RĂDULESCU Andrei.

l) Premiul *Anastase Fătu*, de 3.000 lei, despre *Studiul geologic și petrografic al regiunii Văii Jiului:*
MRAZEC L., SIMIONESCU I., ATANASIU Sava.

m) Premiul *At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, despre *Biologia generală a unei păduri:*
ANTIPA Dr. Gr., RACOVIȚĂ Em., SĂVULESCU Traian.

n) Premiul *At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, din 1936, despre *Istoria unei mânăstiri din România:*
DRAGOMIR S., IORGA N., Pr. POPESCU N. M.

IV. Comisiunea financiară: POPESCU Preot N. M., RĂDULESCU-MOTRU C., NISTOR I., VASILESCU-KARPEN N.

V. Comisiunea Fundației *Adamachi:* BOGDAN P., SIMIONESCU I., ȚIȚEICA G.

VI. Comisiunea Școlară: GUSTI D., MEHEDINȚI S., RĂDULESCU-MOTRU C., RĂDULESCU Andrei.

VII. Comisiunea Fondurilor *I. Fătu* și *I. Scorțeanu:* GOGA O., GUSTI D., LAPEDATU Alex., POPESCU Preot N. M.

VIII. Comisiunea Dicționarului: ANTIPA Dr. Gr., GUSTI D., LAPEDATU Al., RĂDULESCU Andrei, SADOVEANU M., SIMIONESCU I.

IX. Comisiunea pentru localul Academiei: ANTIPA Gr., GUSTI D., LAPEDATU Alex., MURNU G., RACOVIȚĂ Em.

X. Comisiunea pentru reorganizarea Academiei: ANTIPA Gr., GUSTI D., MEHEDINȚI S., PUȘCARIU S., RĂDULESCU-MOTRU C.

XI. Comisiunea pentru concentrarea burselor acordate de Academie: BRĂTESCU-VOINEȘTI I., SIMIONESCU I.

XII. Comisiunea pentru modificarea regulamentelor fondurilor cu venituri mici: ANTIPA Gr., RĂDULESCU Andrei, ȚIȚEICA G.

XIII. Comisiunea pentru unificarea limbii cărților bisericești: GOGA O., MURNU G., SADOVEANU M.

XIV. Delegați în Consiliul de conducere și administrație al *Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias:*

Titulari: ANTIPA Gr., MARINESCU Dr. G., SIMIONESCU I., VOINOV D.
Supleanţi: MURNU G., MEHEDINŢI S., VASILESCU-KARPEN N., PUŞCARIU S.

XV. Comisiunea pentru premiul de *Virtute Mavroyeni în Bucureşti:*
Preşedinte: LAPEDATU Alex., Preşedintele Academiei Române.
Membri din Secţiunea Literară: GOGA Oct., RĂDULESCU-MOTRU C.
» » » Istorică: LUPAŞ I., (Loc vacant).
» » » Ştiinţifică: ANTIPA Gr., INCULEŢ I.

CUPRINSUL

PARTEA I

ŞEDINŢELE ORDINARE

1 IUNIE 1934—10 MAI 1935

Pag.

4. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 22 IUNIE 1934.*

5. *ŞEDINŢA DELA 29 IUNIE 1934.*

6. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 5 OCTOMVRIE 1934.*

7. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 12 OCTOMVRIE 1934.*

Pag.

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAI—31 MAI 1935